

హరిజనసమస్య.

* * * *

N B:

Book Name-----

Book No-----

1. Books should not be kept for more than a week
2. Books should not be transferred or lent to others
3. Books should be delicately handled, otherwise cost will be recovered.

Date -----

Manager.

విజ్ఞప్తి.

పుస్తకము చేరు-----

పుస్తకము నెంబరు

1. పుస్తకములు తక్కువ వారముకన్న ఎక్కువగా నిలుపుకొన కూడదు.
2. పుస్తకములు ఇతరులకు మార్చకూడదు లేక బదులుగా నివ్వకూడదు.
3. పుస్తకములు జాగ్రత్తగా పెట్టగించవలయును అందుకే జానియెడల ఖరీదు నష్టములు చేయవలెను.

మేనేజరు.

సర్వస్వామ్యసంకలితము

*
* *

భారతీని కేతనము,
కాకినాడ.

* *
*

కాకినాడముద్రాక్షరశాల
చాకినాడ.

పో వ కు లు.

శ్రీయుత పొన్నపల్లి వీర
రాఘవసోమయాజులుగారు,
వరసాపురము.

శ్రీయుత దేశోద్ధారక
కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు
పంతులుగారు,
చెన్నపురి.

శాశ్వతచందాదారులు.

1. శ్రీయుత మల్లిపూడి పల్లంరాజుగారు, కాకినాడ.
2. ,, బిక్కిన వేంకటరత్నముగారు, చోడవరము.
3. ,, కళా వేంకటరావుగారు, ముక్కామల.
4. ,, నరసింహదేవర సత్యనారాయణగారు,
ఆలమూరు.
5. ,, పసల సోమయ్యగారు, తాడేపల్లిగూడెం.
6. ,, ఎర్రమిల్లి నారాయణమూర్తిగారు, నర్సాపురం.
7. ,, భూపతిరాజు సుబ్బరాజుగారు, వేండ్ల.
8. ,, సమయమూర్తి అచ్చన్నపంతులుగారు,
కాకినాడ.
9. ,, కలివిండి గంగరాజుగారు, తాడేపల్లిగూడెం.
10. ,, తెన్నేటి విశ్వనాథంగారు, విశాఖపట్నం.

సో హో యు లు.

1. శ్రీయుత తోటకూరి వెంకట్రాజుగారు, తాడేపల్లిగూడెం.
2. ,, నిడమర్తి గౌరీశంకరదత్తుగారు, నిడమర్రు.
3. ,, డా॥ బొమ్మకంటి రామమూర్తిశాస్త్రిగారు,
నిడదవోలు.
4. ,, డా॥ జడిగుంట కామరాజుగారు, నిడదవోలు.
5. ,, డా॥ ఎర్రమిల్లి దీక్షితులుగారు, నిడదవోలు.
6. ,, పులుగుర్త వెంకటకృష్ణారావుగారు,
రామచంద్రపురం.
7. ,, మల్లిడి సత్యనారాయణరెడ్డిగారు,
రామచంద్రపురం.
8. ,, డా॥ తోలేటి కనకరాజుగారు, రామచంద్రపురం.
9. ,, ముక్కవిల్లి వెంకటనారాయణగారు,
రామచంద్రపురం.
10. ,, మెట్ల రామమూర్తిగారు, ధవళేశ్వరం.
11. ,, పున్నమరాజు వెంకట్రాయుడుగారు, కాకినాడ.
12. ,, పోలిశెట్టి స్వామినాయుడుగారు, గూడాల.
13. ,, పొక్కులూరి సుబ్బారావుగారు,
రామచంద్రపురం.
14. ,, చిక్కిన వీరరాఘవులుచౌదరిగారు, చోడవరం.
15. ,, నీరుకొండ వెంకటరత్నంచౌదరిగారు,
సీతానగరం.
16. ,, శ్రీపాద వెంకన్నగారు, కాకినాడ.
17. ,, పోకల సరయ్యనాయుడుగారు, కాకినాడ.

18. శ్రీయుత డా॥ పి. వి. రమణమూర్తిగారు, కాకినాడ.
19. ,, మెర్ల ఫణిశాస్త్రిగారు, ఆర్యావటం.
20. ,, వట్టికూటి ఆదినారాయణగారు, కూర్మాపురం.
21. ,, డా॥ వేదాంతం వెంకటకృష్ణయ్యగారు, కాకినాడ.
22. ,, నాగదేవర సూర్యరావుగారు, సోమేశ్వరం.
23. ,, చిట్టూరి వెంకటదుర్గాప్రకాశరావుగారు,
కూళ్ళమల్లవరం.
24. ,, బుద్ధవరపు మహదేవుడుగారు, రామచంద్రపురం.
25. ,, జ్యోత్సుల రామచంద్రరావుగారు,
రామచంద్రపురం.
26. ,, బాలాంత్రపు వెంకటకృష్ణారావుగారు,
రామచంద్రపురం.
27. ,, మిత్తింటి మందేశ్వరరావుగారు, రామచంద్రపురం.
28. ,, డా॥ కె.యల్. నరశింహారావుగారు, రాజమండ్రి.
29. ,, డా॥ ఎన్. వి. రామారావుగారు, రాజమండ్రి.
30. ,, డా॥ పాలకోడేటి గురుమూర్తిగారు, రాజమండ్రి.
31. ,, డా॥ బి. నాగేశ్వరరావుగారు, రాజమండ్రి.
32. ,, బిక్కిన వీరాస్వామిగారు, రాజోలు.
33. ,, మారిన సుబ్బారావుగారు, దోసకాయలపల్లి.
34. ,, కాకుళవరపు శేషగిరిరావుగారు, కాకినాడ.
35. ,, ములుకుట్ల వెంకటశాస్త్రిగారు, కాకినాడ.
36. ,, పెద్దాడ రామస్వామిగారు, కాకినాడ.
37. ,, గంటి నరశింహశర్మగారు, పేరూరు.

38. శ్రీయుత చాగంటి అచ్యుతలింగంగారు, అమలాపురం.
39. ,, నేత్రకంటి యోగానందరావుగారు, కాకినాడ.
40. ,, బులుసు గంగారాయుడుగారు, కొమానపల్లి.
41. ,, చాగంటి వేణుగోపాలకృష్ణారావుగారు, నల్లూరు
42. ,, ఉప్పలూరి రామమూర్తిగారు, మూలస్థానము.
43. ,, చెలికాని సూర్యనారాయణమూర్తిగారు,
ఆర్యవటం.
44. ,, పేమూరి విశ్వనాథశర్మగారు, రాజమండ్రి.
45. ,, కొమాండూరి వెంకటాచార్యులుగారు,
హైదరాబాదు.
46. ,, ముల్లపూడి తిమ్మరాజుగారు, తణుకు.
47. ,, శ్రీపాద లక్ష్మీనరసింహంగారు, నర్సాపురం.
48. ,, చావలి రామసోమయాజులుగారు, కాకినాడ.
49. ,, యల్లాజ్యోత్యుల వెంకటేశ్వర్లుగారు, కాకినాడ.
50. ,, సాగిరాజు సత్యనారాయణరాజుగారు,
రాపర్తిరాయవరం.
51. ,, డా॥ సత్తిరాజు వేంకట్రావుగారు, అత్తిలి.
52. ,, భావరాజు సత్యనారాయణగారు,
రామచంద్రపురం.
53. ,, అత్తం నరసింహమూర్తిగారు, పాలకొల్లు.
54. ,, ఇందుకూరి లక్ష్మీపతిరాజుగారు, దువ్వ.
55. ,, చీమలకొండ సూర్యనారాయణగారు,
చిలకలంపాడు.

56. శ్రీయుత చెలికాని బుచ్చి వేంకట్రావుగారు, భావవరం.
57. ,, గొల్లపల్లి వీర్రాజుగారు, పెద్దాపురపుపాడు.
58. ,, డా॥ ముల్కూరి రంగయ్యగారు, ఏలూరు.
59. ,, సామవేదం సత్యనారాయణగారు, వసంతవాడ.
60. ,, కొమ్మిరెడ్డి ఆంజనేయులుగారు, పోతునూరు.
61. ,, కొమ్మిరెడ్డి సత్యనారాయణగారు, పోతునూరు.
62. ,, మన్నె వేంకటనారాయణగారు, దేవ.
63. ,, మన్నె సత్యనారాయణగారు, కొడమంచిలి.
64. ,, గొడవర్తి నాగేశ్వరరావుగారు, ఆచంట.
65. ,, రావిపాటి సత్యనారాయణగారు, దంగేరు.
66. ,, ముప్పర్తి వేంకటరత్నంగారు, కాకినాడ.
67. ,, బోయనపల్లి రామశర్మగారు, కాకినాడ.
68. ,, దంతుర్తి శాంతయ్యగారు, చామర్లకోట.
69. ,, గోదావరి సత్యనారాయణగారు, కోటిపల్లి.
70. ,, కమ్మ బుచ్చయ్యగారు, కపిలేశ్వరపురం.
71. ,, బలుసు సర్వారాయుడుగారు, కపిలేశ్వరపురం.
72. ,, మారివ నరసన్నగారు, రాజమండ్రి.
73. ,, నేమాని చినసుబ్బారావుగారు, శృంగవరము.
74. ,, వైండా వేంకటనారాయణగారు,
జమీందారు, కాకినాడ.
75. ,, పెద్దాడ సీతాపతిరావుగారు, రాజమండ్రి.
76. శ్రీమతి బి. కామేశ్వరమ్మగారు, మైసూరు.

విషయసూచిక.

	పుట.
మనవి	౧
శ్రీరిక	౧
ఉప వాసమహిమ	౯
కృతజ్ఞత	౧౧

ప్రథమఖండము

ఉపోద్ఘాతము.

సారిజనులెవరు	1
పుష్పపూర్వోత్తరములు	5
సారిజనుల స్థితిగతులు	7
అస్సమురాష్ట్రము	8
పశ్చిమోత్తరసరివాద్ధురాష్ట్రము	9
పంజాబురాష్ట్రము	9
సంయుక్తరాష్ట్రములు	11
బీహారు ఒరిస్సాలు	12
బెంగాలురాష్ట్రము	14
బాంబాయిరాష్ట్రము	15
మధ్యరాష్ట్రములు బీరారు	16

మద్రాసురాష్ట్రము	17
ఆంధ్రదేశము	18
మలబారుదేశము	19
కర్ణాటక ప్రదేశము	24
పూర్వయుగము, మహమ్మదీయుగము	27
బ్రిటిషుయుగము	31
కృష్ణానది ప్రాంతములు	32
రామమోహనరావులు—బ్రహ్మసమాజము	32
దయానందస్వామి—ఆర్యసమాజము—శ్రద్ధానందస్వామి	33
కాంగ్రెసు—హరిజనులు	37
ఆంధ్రదేశము	40
రాజకీయ ప్రాముఖ్యత	43
సంస్కరణములు 1919	46
కార్యక్రమము	51

ద్వితీయ ఖండము.

మహాత్ముని యంగ్ ఇండియా వ్యాసములు.

౧. నిష్పాదములు	59
౨. అస్పృశ్యతాకళంకము	65
౩. అస్పృశ్యులు	68

పుట.

౪. పంచములు	80
గి. మనక శంకము	83
ఁ. బ్రహ్మరాక్షసి	87
2. దేవాలయప్రవేశసత్కారము	94

తృతీయఋండుము.

మహాత్ముని ప్రాయోపవేశదీక్ష.

౧. శపథము	101
౨. ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు	109
3. దేశములో అలజడి	133
౪. సమాధానప్రయత్నములు	142
పరిష్కరింపవలసిన సమస్య	148
గి. దీక్షాప్రారంభము	157
ఁ. ఉపవాసదీక్ష	166
రెండవరోజు	166
మూడవరోజు	169
నాలుగవరోజు	180
అయిదవరోజు	186
ఆరవరోజు	191
ఏడవరోజు	194

			పుట.
2. అభినందనములు	205
౮. పూనా ఒడుంబడిక	210
౯. అనంతర వృత్తాంతము	215
౧౦. గురువాయూరు దేవాలయము	224
సుబ్బరాయన్ గారి బిల్లు	233
పూర్వాచారపరాయణులు	235
రాజప్రతినిధి ప్రకటన	236

చతుర్థ ఖండము.

మహాత్ముని ప్రకటనలు.

౧. ప్రథమప్రకటన	241
గురువాయూరు దేవాలయప్రవేశము			247
వర్ణాంతర భోజనములు	248
వేదములుగూడ భగవంతునివలె			
అనిర్వచనీయతలు	250
౨. రెండవప్రకటన	254
విద్యాప్రచారము	259
3. మూడవప్రకటన	264
౪. నాల్గవప్రకటన	268
సవర్ణులు—హరిజనులు	271
నే జేయబోవు ఉపవాసమందలి అంతరార్థము			272

గి. అయిదవ ప్రకటన	275
హరిజనుల కర్తవ్యము	275
తోళ్లను బాగుచేయుట	279
అంటరానివారిలో అంటరానివారు	282
ఓ. ఆరవ ప్రకటన	284
సవర్ణుల కర్తవ్యము	285
2. ఏడవ ప్రకటన	289
కొన్ని ప్రశ్నలు
౪. ఎనిమిదవ ప్రకటన	298
శాస్త్రములనగానేమి ?
అంతర్వాణి	300
పాకీవాండగతి	303
౬. తొమ్మిదవ ప్రకటన	307
గురువాయూరు—సంస్కర్తల కర్తవ్యము
౧౦. పదియవ ప్రకటన	318
ప్రచారకుల మనోభావములు
దార్జన్యమునకు తావు లేదు	322
ప్రబోధము	325
దేవాలయప్రవేశము	326

పంచమఖండము.

మహాత్ముని రెండవ ఉపవాసదీక్ష.

౧. అంతర్వాణి ప్రబోధము	331
సింహావలోకనము	338
౨. విజ్ఞాపనలు	342
స్మృతుసేనాని
ఆంధ్రూన్	343
రవీంద్రుడు	344
జయరామ్ దాస్ దాలత్ రామ్	345
పండిత జవహరలాల్ నెహ్రూ
పండిత మాలవ్యాగారు	346
3. మహాత్ముని సమాధానము	348
బిర్లాగారి విజ్ఞప్తి	353
౪. దీక్షాప్రారంభము	355
మహాత్ముని సందేశము	357
౫. మహాత్ముని విడుదల	359
శాసనోల్లంఘనము—			
తాత్కాలికోపసంహారము			361

మ న వి.

మా గ్రంథమాలయందు తృతీయపుష్పముగా “హరిజనసమస్య” అను ఈ సద్గ్రంథము గాంధీమహాత్ముడు ఉపవాసవ్రతదీక్ష సలుపుచున్న ఈ ఇరువదియొక్క పర్వదినములలో ప్రకటింపగలుగుట మా భాగ్యముగా నెంచుచున్నాము. ఇందులకు మాకు తోడ్పడిన ముద్రాపకులు కాకినాడ ప్రింటింగు వర్కుసారికి ధన్యవాదములు. కేవల భారతవర్షదృక్పథమే గాక ప్రపంచమంతటిదృష్టియుకూడ కేంద్రీకరింపబడిన యీ సమస్యనుగూర్చి మన ఆంధ్రదేశములో నింకను విశేష ప్రచారము గావింపవలసియున్నదనుట నిర్వివాదాంశము. ప్రజాబాహుళ్యమునకు ఇందలి విషయములన్నియు బాగుగా వెల్లడిగావలసిన ఆవశ్యకత చాలగలదు. ఇందునుగూర్చిన ప్రబోధమును, జ్ఞానాభివృద్ధియు గావింపబడినచో సంస్కరణము సులభసాధ్యమగును. కావున నీయదనున నీపుస్తకమందులకు సహకారియగునని యాసించుచున్నాము.

ఈ సమస్య రెండుభాగములుగానున్నది. (1) అస్పృశ్యతానివారణము (2) హరిజనాభ్యుదయము అనునవి. అందు ప్రథమాంశమే ప్రధానమైనదని మాయభిప్రాయము. కాని ప్రస్తుత మెచ్చటజూచినను “హరిజనోద్ధరణము”న కెక్కుడు ప్రాముఖ్యత నిచ్చుచున్నట్లు కాననగును. అప్పుశ్యత తొల

గింపబడినచో హరిజనాభ్యుదయము సులభతరమగును. అట్టిచో స్వతః కై నాధారపడి తమకు గావలసిన మార్పులను వారే యొనర్చుకొన గలుగుదురు. ఆతరువాత సవర్ణులనబడు వారు వారికి తోడ్పడిట అత్యంత నిధానకమగును. అట్లనుటచే హరిజనాభివృద్ధికి వలయు వాతావరణమునుగాని, సదుపాయములుగాని గావించవలదని మాయభిప్రాయముగాదు. మరియు నీరెండును పరస్పర మాధారపడిన విషయములే యనికూడ యంగీకరింతుము కాని యస్పృశ్యత నిర్మూలించబడనంతకాలము “హరిజనోద్ధరణము”న కెంతకృషిజరిగినను బూడిదలో పోసిన పన్నీరువలె వ్యర్థమేయని మాభావము. మరియు హరిజనులకు ప్రత్యేకముగా నూతులు, పాఠశాలలు, భోజనవసతులు మున్నగువాని నేర్పరచుటచే వారి కాయస్పృశ్యతాదోషము కూడా యటులనే యుండిపోవుననియు; అట్లుగాక సవర్ణులతో పాటు వారును తోటిహిందువులగానే పాటింపబడి సవర్ణులతో కలసిమెలసియుండుటయే ప్రధానముగ నెంచబడినచో వారిలో నత్యవృత్తమగు మార్పును, సుహృద్భావమును కల్గుటయే గాక పరస్పరప్రేమయు, సభేదభావమును పెంపొందునని మా తలంపు. ఇట్లస్పృశ్యత నిర్మూలించబడవలెనన్నచో విశేషత్యాగమునకును కష్టనిష్ఠురములకును హరిజనసేవ యొనర్చువారు గురిగావలసియుండుననుట యధార్థమే.

అట్టి కార్యదీక్షయు నిష్కళంకమగు ప్రేమయు వర్ణింప
గాని వట్టి కృతార్థములచే కార్యసాఫల్యముగాదు.

కాశ్యప నిట్టి మహాత్తరమగు మార్పు రావలెనన్నచో
కష్టనిష్ఠురములకోర్చి చిరకాలమునుండి దీక్షతో పనిచేయు
చున్న హరిజనసేవకు లీవిషయమునకు ప్రాధాన్యమొసగి
కృషిసల్పవలెననియు, “ఇంటగెలిచిన రచ్చగెలువవచ్చు”నను
సూత్రమే యందులకు సాధనమనియు మనవిచేయుచున్నాము.

విశేషశ్రమకోర్చి, చరిత్రాంశములను సేకరించి మహా
త్ముని వ్యాసములను, నాయకులనందేశములను మృదుమధుర
శైలిని యనువదించి దయతో మాకొసంగిన శ్రీ సందూరి
వేంకటకృష్ణమాచార్యులుగారికి మాయభివాదములు. ఆంధ్ర
నాయకమణియు సుప్రసిద్ధవక్తయు, హరిజనోద్యమప్రచార
దీక్షాబద్ధకంఠులునగు శ్రీ చెరుకువాడ వేంకటనరసింహం
గారు మాయందలి ప్రేమచే నీపవిత్రగ్రంథమునకు పీఠిక
వ్రాసి యిచ్చిరి. వారికి మావినయపూర్వక నమస్కృతులు.

ఈక్లిష్టపరిస్థితులలో మాయుద్యమమునం దత్యంత
దరమునుజూపుచు మాకు ప్రోత్సహమొసగుచున్న, మా
గ్రంథమాలాపోషకులును, ఆంధ్రరాష్ట్రీయలస్పృశ్యసేవా
సంఘాధ్యక్షులునగు శ్రీ దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వర
రావుపంతులుగారికి మే మనేక కృతజ్ఞతాభివందనములర్పించు

చున్నాము. జాతీయాభ్యుదయమునకై కృషిసల్పుచున్న మా
యుద్యమునం దభిమానముంచి ఆంధ్రసోదరసోదరీమణులెల్లరు
మాకు ప్రోత్సాహ మొసంగకొరుచున్నాము.

జాతీయగ్రంథమాల. } బాలాంత్రపు సత్యనారాయణరావు,
కాకినాడ. } వైడిమర్రి సత్యనారాయణమూర్తి,
29-5-1933. } సంపాదకులు.

ప్రీతిక.

‘జాతీయగ్రంథమాల’ వారు ప్రచురించిన ఈ “హరిజనసమస్య” అనేపుస్తకాన్ని నేను స్థానీపులాకన్యాయం గాచదివినాను. ఈ గ్రంథమాలాపరీకాశకులైన నామిత్రులు బాలాంత్రపు సత్యనారాయణరావు, పైడిమర్రి సత్యనారాయణమూర్తిగార్లను, అంగ్ల భాషరాని అంద్రమహాజనుల శాశ్వత ఉపయోగానికై, ఇట్టిగ్రంథమును సమయంలో ప్రచురించినందుకు మొదటి అభినందిస్తున్నాను. న్యాయానికి ఈపుస్తకములోనున్న విషయాలన్ని గాంధీమహాత్ములు వ్రాసిన వ్యాసాలలోని ముఖ్యభాగాలకు సరియైన తర్జుమాలైనా, చక్కని నిర్వచనమైన తేటతెలుగులో, స్వతంత్రముగా వ్రాయబడిన అసలుగ్రంథంవలె ఉండడం యెంతయు సంతోషదాయకము. ఇందులకు రచయితయగు శ్రీనంధూరి వేంకటకృష్ణమాచార్యులుగారు ప్రశంసనీయులు.

ఈపుస్తకం ప్రధమఖండంలో హరిజనసమస్యయొక్క ఉపోద్ఘాతమున్నూ, అంధ్రదేశంలో గడచిన పాతికముప్పది సంవత్సరములనుంచి జరుగుచున్న నిమ్నజాత్యుద్ధరణ ప్రయత్నాల సంగిహాచరిత్రయున్నూ ఉదహరింపబడినవి. మహాత్ములవారు అసహాయోద్యమారంభమునుండి అస్పృశ్యత

నివారణమును గురించి క్రొత్త యుద్ధమును నిశ్చయించి సర్వముగా సమకూర్చి ఈ గ్రంథంలో కల్పించినది. ఇట్టివి అనేకమిది ప్రతికూలురుయొక్క రాస్త్ర వాదమును గుర్తుచేయుచు కూడ మహాత్ముడొసంగిన సాహిత్యమును గురించి కల్పించినది. ఇతవర్షంలో మనదేశములో అప్పుడతనిని సంపూర్ణంగా నిర్మూలం అయ్యేవరకు ముప్పు పుట్టకంటే అభిప్రాయాలు, భావాలు, ఆంధ్రదేశంలోని జూరుమూలలకై గ్రామాల్లో కూడా వ్యాపింపవలసిన అవశ్యం కనిపిస్తున్నది. నారిజనోద్యమాభిమానులందరు యీ గ్రంథాన్ని, దీనిలోని అభిప్రాయాల్ని, వీలైనంతవరకు వ్యాపింపజేసి సఫలీకృతమనోరథులవుతారని ఆశిస్తున్నాను.

మన దేశంలో ఇప్పుడు నారిజనులనబడువారు ఎప్పుడు ఎందులకేర్పడిరో అనే విషయాన్ని గూర్చి ఇందులో రెండు మూడు కారణాలు వివరింపబడినవి. అవిగాక నేనువిన్న మరెయొక కారణంగాడ ఈ సందర్భములో మనవిచేస్తున్నాను.

ఈదేశము ఆర్యులు రాకపూర్వము కొందరి లెక్కపరీకారం నుమారు ఎనిమిదివేల సంవత్సరాలక్రిందట అనార్యులగు ద్రవిడులతో నిండి వుండేదనిన్నీ; మరికొందరు వరదేశములనుండి పెరిటిక్కు, సిథియన్లు, గ్రీకులు, మంగోలియనులు మున్నగు అనేక జాతులవారుగూడ ఈ దేశంలోకి వచ్చియున్నారనిన్నీ; మధ్య ఆసియానుండి బ్రహ్మ, క్షత్రియ,

వైశ్య, శూద్రులను చాతుర్వర్ణ విభాగములు కలిగిన (తెలుపు, ఎరుపు, పసుపు, నలుపు, రంగులుగల) ఆర్యులు ఈ దేశంలో ప్రవేశించి అదివరకు ఈ దేశంలో వున్నవారిని, పరదేశాలనుండి వచ్చినవారిని, గుణకర్మవిచక్షణచే తమ నాలుగువర్ణాలలోను చేర్చుకుని, పారందరికి, ఆర్యులభాష, నాగరికత, విజ్ఞానము, సాంప్రదాయాలు, ఆచారమర్యాదలు మున్నగునవి యొసగి, ఆర్యసభ్యతలో చేర్చుకుని ఆర్యధర్మప్రచారం చేశారనినీ, ఈ కార్యం అనేక వేల సంవత్సరాలు చేయగాచేయగా యేర్పడినవారే ప్రస్తుతం ఈ చాతుర్వర్ణ విభాగాంతర భాగములతో వ్యవహరింపబడు హిందువులనినీ; కాలక్రమమున ఉత్సాహ వేశశక్తిసామర్థ్యములు సన్నగిల్లి ఆర్యధర్మప్రచార మొగిలిపోయిందనినీ; అప్పటికి మిగిలిపోయిన అనార్యజాతులను ఆర్యులు పంచములుగా భావించి, కొన్ని నీచవృత్తులకు మోత్రిము అవకాశమిచ్చి హీనంగా చూస్తూ యుండిరనినీ; వారే ఇప్పటి మనవారిజనుల మూలపురుషులనినీ, కొందరు పండితుల యభిప్రాయము. వారిజనోత్పత్తి నిగూర్చి చెప్పే కారణాలన్నిటిలోను యిదే యెక్కువ సమంజసంగా యున్నట్లు నాకు తోస్తోంది.

మన ఆర్యమహాముఖులు వదలిపెట్టిన కార్యాన్నే నేడు గాంధీమహాత్ముడు పూనుకొని, ఇన్ని వేల సంవత్సరములనుండి ఆర్యధర్మసాంప్రదాయాలకు ప్రక్కనుండి వారినే

ఆశ్రయించి, అనుకరిస్తూయున్న నాలుగుకోట్లమంది అనార్య
జాతులను, అంటుదోషం పోగొట్టి, వారినికూడ ఆర్యధర్మ
సాంప్రదాయాల్లో చేర్చుకొనుటకై మహాత్ముడు చేస్తూన్న
ప్రయత్నం ఆర్యధర్మవ్యాప్తికి తోడ్పడునదేగాని అనర్థదా
యకం ఎంతమాత్రం కాజాలదు. దేశభ్యుదయమునుకోరు
ఆంధ్రదేశంలోని స్త్రీపురుషులంతా ఈపుస్తకంలోని అభిప్రాయాలను
ప్రచారంచేసి కృతకృత్యులయ్యెదరుగాక యని
కోరుచున్నాను.

చెరుకువాడ వేంకటనరసింహం.

ఉపవాసమహిమ.

“తపో నానశ నా త్వరం” తైత్తిరీయోపనిషత్తు॥

అనగా ఉపవాసవ్రతముకంటె అధికమైన తపస్సులేదని.
మరియు భారతం అనుశాసనీకవర్వం చతుర్థాశ్వాసంలో ఉప
వాసమహిమనుగూర్చి ఇట్లు చెప్పబడినది.

క. “విను వైశ్యులకును శూద్రుల
కును నాలుగు గుడుపు లుడుగుకొలదికి మిగులక
జన దుపవసింప నుపవా
స నిరూఢత పెంపు కల్గినము వారలకుక.

తే గీ. వత్సరంబెల్లఁ బక్షోపవాసనియతి
గడపుఁతనికి పుణ్యలోకంబులెల్ల
వాసదూములు, మాసోపవాసవృత్తి
యైన బ్రహ్మలోకంబు సౌఖ్యంబుగలుగు.

ఆ. ఎంతనిష్ఠగలిగెనేనియు మాసంబు
లోనియందు యెక్కుడై నదినము
లధిప! యుపవసింపనగుగాని మాసాధి
కోపవాసవృత్తి పాపమండ్రు

ప॥ యుగసామర్థ్యంబునను, బురుషుహహానుభావ విశేషంబు
ననుంజేసి యుపవాసవ్రతంబు మహాధికకాలకృతంబై నను
గీడుంజేయక యత్యంతఫలంబై యుండు.

చం. అనశననిష్ఠజేసి సుర

లాదిముచుల్ మహితానుభావులై

రనఘ ! సహస్రవర్షసమ

నంతరకల్పితమైన యేకభు

క్తనియమ తంత్రముల్ నడపి

గాధితనూజుడు బ్రాహ్మణత్వమున్

గనియె, మహోపవాసముల

గాని ఫలంబులు లేవు భూవరా !

క కావున నుపవాసవ్రత

శేవనము శరీరమునకు జిత్తంబునకున్

బావన మైహికమహిమయు

దేవనిలయ సుఖము నిర్విధిన్ సమకూరున్ "

ఇట్టి ఉపవాసవ్రతప్రభావముచే మహాత్ముడు హరి
జనసమన్వయ పరిష్కరింపబూనుట మహాబుష్టులనుష్ఠించిన
సనాతనధర్మము ననుసరించియేయని స్పష్టముగాగలదు.

కృతజ్ఞత.

ఈ గ్రంథరచనయందు నాకు సీదగువ గ్రంథములు చాల తోడ్పడినవి. ఆగ్రంథకర్తలకు కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కృతు లర్పించుచున్నాను.

1. Epic Fast by Pyrelal.
2. The Impending Fast of M. K. Gandhi.
by C. Rajagopalachari.
3. నిరుద్ధభారతము—శ్రీమంగిపూడి వెంకటశర్మగారు.
4. Punjab Achhut Uddar Mandal Report
for 1926-'31.
5. Legislative Assembly Debates of
16th Nov. '28.
6. Lothian Committee Report Vol. 2 & 3.
7. Simon Commission Report Vol. I.
8. Castes and Tribes of Bengal.
9. Castes and Tribes of Madras.
10. Mother India by Miss Mayo.
11. Cochin Castes and Tribes
by Ananta Krishna Iyer
12. Census Reports Govt. of India and
Native States 1931.

మిత్రు లనేకులు నేను వ్రాసినదానిని సరిచూచియు, అమూల్యమగు సూచనల గావించియు, వారికడ నీవిషయ మునకు సంబంధించిన గ్రంథము లొసంగియు చాల సహాయ పడిరి. వారికి నేనెంతయు కృతజ్ఞుడను.

ఇట్లు,
గ్రంథకర్త.

ప్రథమఖండము

: ఉపోద్ఘాతము :

హరిజనసమస్య.

ప్రథమ ఖండము.

లోకములో రాజ్యాధికారముగలవారి భాష కే నెక్కుడు
 వ్యాప్తియు, ప్రాముఖ్యతయు కలుగునన్న విషయము
 చరిత్ర పసిద్ధమైనది. మనదేశమును ప్రస్తు
 తము విదేశస్థులగు ఆంగ్లేయులు పాలించు
 చున్నారు. అందుచేత వారి మాతృభాషయగు
 ఆంగ్ల భాషయే మనకు రాజభాషయై పది దానితో సంతకు
 పూర్వమున్న హిందూస్థానీయును, దేశభాషలును విద్యాధి
 కుల యాదరమును గోల్పోయినవి. క్రమక్రమముగా వాం
 గ్ల భాషలోని పదములు కొలది మార్పులతో మనభాషలలో
 చేరదొడగినవి. అట్లు వీలుకాని సందర్భములందు వాటి
 యనువాదములు గైకొనబడుచున్నవి. నేడు 'ఆంధ్రపత్రిక'
 మున్నగు తెనుగుపత్రికలలో విరివిగా నుపయోగింపబడు
 చున్న 'నిమ్నజాతులు' 'అస్పృశ్యుల'ను పదములు యీరెం
 డవతరగతికి చేరినవి. ఇవి 'డిప్రెస్డ్ క్లాస్సెస్' (Depressed
 Classes) 'అన్ టచబుల్సు' (Untouchables) అను యాం

గ్లాభాపాపదముల కాంధ్రీకరణములు. కాని 'డిప్రెస్డ్ క్లాస్' అను పదమునకు అణచివేయబడినజాతులవా రని యర్థము. నిమ్నజాతులను పదముకూడ నదేయర్థమున నుపయోగింపబడుచున్నది. ఈజాతులే పూర్వము సంస్కృత గ్రంథములలో ఛండాలు, స్తవ, మాతంగ, పుల్కన, అంతేవాసులను నామములతో పేర్కొనబడిరని చెప్పుదురు. కాని సంస్కృతభాష యనుదినవ్యవహారములోనుండి పోయి దాని స్థానమున దేశభాషలు వచ్చుటచే వీరికాపేరులు పోయి వేరునామములు వచ్చినవి మాలలు, మాదిగలు, పంచములు, చెప్పరానివారు, పెద్దింటివారు, అంటరానివారు మొదలుగాగల పేరులతో నాంధ్రదేశములో వీరు వ్యవహరింపబడుచున్నారు. కాని యీపేరు లాయాజాతులవారికి అపమానకరముగ దోచుటచే వారు, ఆదియాంధ్రులమని ఆంధ్రదేశములోనను, ఆదికర్ణాటకుల మని కర్ణాటదేశములోనను, ఆదిద్రావిడులమని ద్రావిడదేశములోనను, ఆదిహిందువులమని యన్యప్రాంతములలోను చెప్పకొనుచున్నారు. ఇప్పుడు అంటరానివారుగను, చేరరానివారుగను చూడబడుచున్న యీజాతులవారే యీదేశములోని ఆదిమనివాసులని చరిత్ర పరిశోధకులు కొందరు వ్రాయుటయే పైపేరుల నాయాజాతులవారు చెప్పకొనుటకు కారణము. కాని మహాత్ముడు తన ప్రాయోపవేశదీక్షాంతరమునుండి వారలను "హరిజనులు"

అని పేర్కొనుచున్నాడు. హరిజనులను పదమును గురించి మహాత్ముడే 'హరిజన్' అను యాంగ్లవారి పత్రికయొక్క ప్రథమసంచికలో నిట్లు వ్రాసెను.

“అస్పృశ్యునకు హరిజనుడను పేరేల నుపయోగించుచున్నావని విలేఖరులనేకమంది నన్నడిగిరి. ఆంగ్లేయులగు స్నేహితులు కొందరాపేరున కర్థము తెల్పుమని కోరిరి. ఆపేరు నేను కల్పించినదికాదు. ‘నవజీవన్’ పత్రికలో ‘అస్పృశ్యుడను పదము నుపయోగించుచున్నావని కొన్ని సంవత్సరములకు పూర్వము అస్పృశ్యులగు విలేఖరు లెందరో విమర్శించుచు వ్రాసిరి (ఫిర్యాదుచేసిరి.) ‘అస్పృశ్యుడ’ను పదము ఉన్చలము (Untouchable) అను యాంగ్లపదమునకు సరియైన అనువాదము. అతట నేను వారల సంతకంబై మంచిపేరును తెల్పుమని కోరితిని. వారిలో నొక విలేఖరి “హరిజనుడ”ను పదమును సూచించెను. ఆపదమునే మనకు తెలిసినంతవరకును గుజరాతుదేశములోని భక్తులగు కవీంద్రులలో నెల్ల ప్రథముడగు కవీంద్రుడు పయోగించెనని తెల్పి ప్రమాణముగా షడ్యమునొకదాని నంపెను. ఆవిలేఖ, నిర్ధారణచేయగోరినయర్థ మాషడ్యమునందు స్ఫురింపక పోయినను నే పాపదము బాగున్నదనియే తలంచితిని. ‘హరిజనుడ’నగా హరియొక్క జనుడని యర్థము. లోకములోని మతధర్మము లన్నియు భగవంతుని ముఖ్యముగా నిస్సహా

యులకెల్ల సహాయునిగను, దుర్బలులకెల్ల సంతక్షకునిగను, హితులులేనివారికెల్లరకును హితునిగను వర్ణించుచున్నవి. తక్కిన ప్రపంచముమాట యెల్లెన్నను, అస్పృశ్యులుగ పరిగణింపబడుచున్నట్టియు నాలుగుకోట్లలో లేక యంతకు మించియో యున్నట్టియు, హిందువులగువీరికన్న నిస్సహాయులును, దుర్బలులును, స్నేహితులులేనివార లింకెవ్వరీ భారత భూమిలో గలరు ? కావున, హరియొక్క జనులని వర్ణింపబడుటకు తగినజాతి యేదైన నున్నచో నిశ్చయముగ వారలీ నిస్సహాయులును, సవర్ణులచే నసహ్యించుకొనబడువారును, దుర్బలులునగు వీర లేయగుదురు. అందువల్ల పైన చెప్పబడిన ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు నడచినప్పటినుండియు “అస్పృశ్యుడ” ను పదమునకు బదులు “హరిజనుడ”ను పదమునే నేను “నవ జీవన్” పత్రికలో నుపయోగించుచుంటిని. నేను జైలులో శిక్ష ననుభవించుచున్నను, వారిసేవకై భగవంతుడు నన్నే నిర్దేశించినప్పుడు, వారిని పేర్కొనుటకు నేనింకేపదమును వాడజాలకపోయితిని. ఆపదమును, ఆపదమునకు గలయర్థమును తలంచినంతనే నేను భయోద్రాభాంతుడ నగుదును. పేరు మార్చినంతనే వారల కెక్కువతాహతు కలుగునని కాదు. నిందాస్పదమగు పేరుతోనైన వారిని పిలవకుండ నుండవచ్చును. తమంతట తామే సవర్ణహిందువులు తమ విశ్వాసముల కనువుగ నేడుగల యస్పృశ్యతను తొలగిదో

సినప్పుడు మనమందరము కూడ 'హరిజనులను'నియే పిలువబడుచుము. అట్లు వారొనర్చుటవల్ల అల్పుడనగు నాయభిప్రాయముప్రకారము వారు భగవత్కరుణకు పాత్రులగుదురు. అంతట 'హరిజనుల'ని పిలువబడుట కర్హులేయగుదురు."

హరిజనుడనుపదము నేడు మనదేశమునందన్నిపత్రికలలోను కనబడుచున్నది. సభలలో వినబడుచున్నది. ఆ హరిజనులకు సంబంధించిన సమస్యలను చర్చింతుకు సంగ్రంధములో ప్రయత్నించుటచే దీనికి "హరిజనసమస్య" యని పేరుపెట్టబడినది.

ఆస్పృశ్యతయను యీషిశాచము భారతదేశమునందిప్పుడున్నవిధమున నెంతకాలమునుండి వచ్చుచున్నదో, ఎప్పుడు పుట్టినదో, ఎందులకుపుట్టినదో, నిర్ణయించుటకు తగినయాధారములు లేవు. తద్వి

పుట్టుపూర్వోత్తరములు.

షయమై వేరువేరుమనుజులు వేర్వేరు కారణములను తెల్పుచున్నారు. వేరువేరు సిద్ధాంతముల చేయుచున్నారు. అందులో నెల్ల నతిప్రాబల్యముగాంచిన సిద్ధాంతములు మూడు కలవు. అస్పృశ్యులనబడు నీజాతులవారెల్లరును బ్రాహ్మణస్త్రీలయందు శూద్రులకు జన్మించిన సంతకులనునది మొదటిసిద్ధాంతము. ఈసిద్ధాంతవాదులు మనుస్మృతిమున్నగు స్మృతుల నాధారముగ చూపించెదరు. వీరిప్రకారము చూచినచో సస్పృశ్యత హిందూధర్మముయొక్క నిగ్గు

కాని కళంకముకాదు. రెండవసిద్ధాంతవాదులు అంగ్లవిద్యాధి కులగు చరిత్ర పరిశోధకులు. వీరలీజాతులవారు ఆర్యులు రాకపూర్వమీ దేశములో రాజ్యములుగల్గి, కృషి వాణిజ్యాది సర్వపరిశ్రమలలో నారి తేరిన ఆదిమనివాసులనియును, ఆర్యులు వీరల జయించి దేశమును స్వాధీనముచేసికొని ప్రస్తుత స్థితికి నాప్రజల తీసుకువచ్చిరనియును చెప్పదురు. జయించిన ఆర్యులకును ఓడిపోయినయాదిమనివాసులకును ఒండులయందవిశ్వాసము మనస్పర్థలుండుట సహజమనియు, తత్కారణముననే వారిరువురు నొక్కచోటనే నివసింపక దూర దూరముగ నివసించుచు వచ్చిరనియు నాపరిశోధకుల యభిప్రాయము. మూడవ సిద్ధాంతము ప్రకారము ఈ యస్పృశ్యులందరును మొట్టమొదట ఆర్యులకు నిషిద్ధములగు యాచారముల భుజించు అనాగరికులగు యడవిజాతులవారు తమ కంటె సర్వవిధముల సధమస్థితియందుండుటచే నార్యులు వీరలకు గ్రామబహిఃప్రదేశముల నివాసమేర్పరచి సనాతన ధర్మమందు చేర్చుకొని, చర్మకారకాదివృత్తుల నప్పగించి రనియు, పూర్వము వీరలిప్పుడు చూడబడుచున్నంత క్రూరముగా నార్యులు చూచెడివారు కారనియు, కాలముగడచిన కొలది ప్రజలాచారమునకు దాచులై, నిజతత్వమును గ్రహించుట కసమర్థులై, యీజాతుల నుచ్చదశకు తీసికొని వచ్చుటకు బదులు పూర్వముకంటె సధమాధమ స్థితికి తెచ్చిరనియు

శౌందరి తలంపు. ఈమూడింటిలో నేదియో యొకటి సరియైనదనికాని, లేక మూడును సత్యములేయనికాని చెప్పట శక్తము. మునుపెన్నడో జరిగినదానిని ఊహించుకొని, ఎవరియూహ సరియైనదని వారు వాదవివాదములతో ప్రొద్దుపుచ్చుటకంటె నేడు మనదేశమునందలి వివిధరాష్ట్రములలో గల హరిజనుల స్థితిగతుల తెలిసికొని వారల నిష్పాదున్నట్లే యుంచుట అధర్మమగునోకాదో మనమహర్షుల ధర్మబోధలను జ్ఞప్తియందుంచుకొని, హృదయములపై చేతులిడికొని ఆత్మపరీక్ష గావించుకొనుచు నిర్ణయించుకొనుట లాభకరమగును.

హరిజనులస్థితిగతులు దేశమునందలి యన్నిరాష్ట్రములలో నొకేవిధముగాలేవు. వారితో సవర్ణహిందువులు వ్యవహరించు పద్ధతులలో కూడ నొకరాష్ట్ర హరిజనుల స్థితిగతులు. మునకు నింకొక రాష్ట్రమునకు చాలభేదము కలదు. ఉత్తరహిందూస్థానమునందు గల హరిజనుడస్పృశ్యుడు మాత్రమే. దక్షిణదేశమునందాతడు సవర్ణుల దాపునకే రాకూడదు. దక్షిణదేశములోగల దృష్టి దోషమంత వికృతరూపమున మహారాష్ట్రదేశమునను ఉత్తరదేశమునను గన్పడదు. మన రాష్ట్రములో బ్రాహ్మణులమధ్యనే యడ్డుగోడలు లేచినవి. ఇక తక్కిన సవర్ణములవారిమాట చెప్పనక్కరలేదు. మహారాష్ట్రదేశమునం దట్లుగాక ఒకేగది

లో పంక్తి భేదమునుమాత్రము పాటించి బ్రాహ్మణక్షత్రియుల
లాదిగాగల సవర్ణులొండొరులను తాకకుండ కలసి భోజన
ముల గావించెదరు. ఒకే గ్రంథములను హిందువులెల్లరు ప్ర
మాణగ్రంథములుగ భావించునప్పుడును, హరిజనులు కూడ
హిందూధర్మములోనివారైనప్పుడును, వారియెడల సవర్ణుల
క్రవర్తన భిన్నముగా నుండుటెందులకో చదువరు లూహించు
కొందురుగాక ! దేశకాలపాతములను బట్టికచారములు
మారుననుటకును, అస్పృశ్యతకూడ నట్టి యాచారమేగాని
మహాధర్మము కాదని చూపుట కింతకంటె నింకేమి కావల
యును? ఇక యస్పృశ్యతను పాటింపని రాష్ట్రములలో ప్రారం
భించి హరిజనుల స్థితిగతులను సంగ్రహముగ వివరించెదను.

అస్సామురాష్ట్రమునందు అస్పృశ్యత యనునది లేదు.
అస్పృశ్యులనే నిమ్నజాతులక్రింద చేర్చవలెనని “లోథియను”
అస్సామ రా సంఘమువారు వ్రాసినను శ్రభుత్వము, కొండ
ప్రతిమ. జాతుల వారిని, యీరాష్ట్రములోగల కేయా
కుతోటలలో నొకప్పుడు కూలీలుగాపనిచేసినవారిని, నిమ్న
జాతులవారుగా చేర్చినది. దరిచేరరానివారని దక్షిణదేశము
నందు చెప్పబడువార లీరాష్ట్రమునందు లేనేలేరు అందరి
పిల్లలనుగూడ నెట్టినిర్బంధములు లేక పాఠశాలలలోను,
కళాశాలలలోను, చేర్చుకొనబడుచున్నారు. ఈరాష్ట్రములో
గల కూలివారిలో నధికభాగము తదితర రాష్ట్రములలో

నష్టశ్రుతులుగ నెంచబడువారైనను యీరాష్ట్రమునం దడు
గిడినంతనే వారిమీదనుండి యామచ్చపోయినది.

పిమ్మట పేర్కొనఁగినది పశ్చిమోత్తరసరిహద్దురా
ష్ట్రము. ఈరాష్ట్రములో దాదాపు అందరును ముసల్మానులే.
ఇస్లాముమతమునందు మానవులందరును సమా
నులే. జన్మవల్లనే హెచ్చుతక్కు లేర్పడవు.
అందుచేత నస్పృశ్యత కీరాష్ట్రమునందు తావు.
లేకుండపోయినది. కాని జనాభా లెక్కలలో
5, 468 మంది నిమ్నజాతులకు చెందినవారుగ వ్రాయబడిరి.
వీరిలో 3, 514 గురు “నాషేరా తహసీల్”నకు చెందినవారే.
వీరిందరును సరిహద్దును కాపాడుట కుంచబడిన సైన్యము
వెంటవచ్చిన నౌకరులు.

ఈరాష్ట్రమునందీ క్రిందనీయబడిన జాతులవారు నిమ్న
జాతులలో చేర్చబడిరి.

పంజాబు
రాష్ట్రము.

- (1) ఆది హిందువులమని చెప్పకొనువారు.
(2) ఈక్రిందికులములకు చెందినవారు.

1. బవరియా	2. చమర్
3. చుప్రహ్	4. డాగి లేక కోలి.
5. దూమ్న	6. మేఘ్
7. ఓద్	8. రామదాసి
9. సెసి	10. సరె

మద్రాసు రాష్ట్రములో చూడబడునట్లు చూడబడు నిమ్మజాతు లీరాష్ట్రమునందు లేరు. కాని అస్పృశ్యతమాత్రము కలదు. పాకీవాండ్రను, “చమార్”లను పంజాబులోని సవర్ణహిందువు లస్పృశ్యులగనే చూచెదరు. కాని గ్రామములందు పాకీదొడ్లుగాని, పాకీవాండ్రుగాని లేరు. ‘జాట్’కులస్థుని గృహమునందుగాని రాజపుత్రునియింటియందునగాని బ్రాహ్మణుడు మంచిసీరుత్రాగడు ఎట్టిసందర్భములయందైనను సరే సీటితోవండిన ఆహారపదార్థములనంటుకొనడు. కానితైలపక్వ పదార్థములను నిరభ్యంతరముగా గైకొనును. “జాట్”కులస్థుడుగాని రాజపుత్రుడుగాని నూతినుండియైనను నదినుండియైనను తెచ్చియిచ్చినసీరుత్రాగును. “చమార్,” పాకీవాడు తెచ్చిన జలమునంటుకొనడు. వారిస్పర్శవల్లనే యాజలము మైలపడిపోవును.

ఇకసీయస్పృశ్యులకు మానవుల కత్యవసరమైన ప్రాథమికములగుహక్కులు లేవు. వారుతదితరహిందువులతోపాటు ఊరిబావులను, సత్రములను, పాఠశాలలను దేవాలయములను పయోగించుటకు వీలులేదు. ఏద్యలో వారు చాలవినయపడియున్నారు. ఆర్థికముగావారు గర్భదరిదులు. ప్రభుత్వోన్యోగులును, జమీందారులును, వారిని బలవంతపెట్టి “వెట్టివాకరి” చేయించుకొనెదరు. పత్రికలుముసీయరు. సవర్ణహిందువులచే నస్పృశ్యులుగ నెంచబడు వీరిలో నొకకులమువారి

నింకొక కులమువా రంటరానివారుగ నెంతురు. త్రాగుడు మున్నగు దురభ్యాసములు వీరిలోకలవు. చచ్చినగొడ్డుమాంసమును, నవర్లులు దినగామిగిలిన యెంగిలిపదార్థములను తినెదరు. పరిశుభ్రతయనుమాటనే వీరెరుగరు. జన్మవల్లనే మానవులస్పృశ్యులగుదురన్న సిద్ధాంతమునంగీకరింపని శిక్కు, యిస్లాము ధర్మము లీరాష్ట్రమునందు పబ్బలియుండుటయే యిక్కడ సస్పృశ్యత యంత తీవ్రహాపమున ప్రౌడగట్టకుండుటకు కారణము.

అగ్రవర్ణులనబడుహిందువులచే నుపయోగింపబడు బావులు, చెరువులు మున్నగువాటి నుపయోగింప వీలులేని వారలను, మలినవృత్తులనియు, దుర్మార్గాసాహారలనియు, తదితరహిందువులచే సేచముగా చూడబడునట్టిజాతులను నిమ్నజాతులుగ చేర్చినచో యీ రాష్ట్రములందు వారిజనసంఖ్య 4,59,000 దాటదు. 'డోమ్' 'భంగీల'ను రెండుజాతులవారే హరిజనులనడగుదురు.

హరిజనులని తెలిసినచో వారలసీరాష్ట్రములో కూడ నవర్లులు తామువెట్టిన హొటలులలోనికి, భోజనశాలలకు, సత్రములలోనికి రాసీయరు. వారు ముట్టుకొనినజలమునుగైకొనరు. వారుసంఘములోని యధమాధములుగను, బానిసలుగను చూడబడుచున్నారు. నలుగురితోపాటు గ్రామములలో

నుండుటకు వారికిపీలులేదు. ఊరిబయట వారి నివాసము. హిందువులైనను వారు హిందూదేవాలయములోనికి డుగుపెట్టరాదు. నీలాటిరేవులలో వారు స్నానముచేయకూడదు. పురపాలకసంఘమువారిచే త్రవ్వబడిననూతులలోనుండికూడ వారు నీరుచేదుకొనకూడదు. గుర్రములుమున్నగు వాహనములెక్కి వారు పురవీధులలో పోరాదు. అగ్రా నగరములో నొకభాగ్యవంతుడగు “చమార్” పెండ్లికొడుకు (చర్మకారుడు) గుర్రముమీద కూర్చొనియుండుటచే పెండ్లియూరేగింపు పురవీధులనుండి వెళ్ళుటకు సవర్ణులడ్డుపెట్టిరి.

ఈరాష్ట్రప్రభుత్వముకూడ విద్యావిషయమునందునను, నాగరికతయందునను, వెనుకబడియున్న యితరకొండజాతులవారిని నిమ్నజాతులవారలుగాచేర్చి వారికి శాసనసభలలో ప్రాతినిధ్యమొసంగినది. అందువల్లనే నిమ్నజాతుల జనసంఖ్య 67 లక్షలకు పైగాపెరిగినది.

ఈక్రింద నీయబడిన జాతులువార లీరాష్ట్రములో
 బీహారు నిమ్నజాతులు (హరిజనులు) క్రింద ప్రభుత్వ
 ఒరిస్సా మువారిచే చేర్చబడిరి.

(1) ముషర్

(2) చమార్

(2) దోసద్

(4) డోమ్

(5) మెహతర్,

ఇక్కడకూడ హరిజనసమస్య బొంబాయి, మద్రాసు రాష్ట్రములందున్నంత తీవ్రముగ లేదు. ఈయస్పృశ్యుల గృహములందు జరుగు కార్యములకు శ్రోత్రియబ్రాహ్మణలెవ్వరును పురోహితులుగ పోరు. వీరిని హిందూ దేవాలయములలోనికి రానియరు. వీరలనుముట్టి కొనిన సవర్ణహిందువులపవిత్రులైనట్లెంచుకొనెదరు. వీరలీరాష్ట్రజనసంఖ్యలో నూటికి తొమ్మిడుగురు చొప్పునగలరు.

ఈరాష్ట్రములలోని చమారులలో వారి యుత్పత్తిని గురించి యొక విచిత్రకథ ప్రచారమునందున్నది. పూర్వమెన్నడో యొకనాడు బ్రాహ్మణవర్ణమునకు చెందిన నలుగురు సోదరులు గంగానదిలో స్నానముచేయు వెడలిరట. వారానదీ తీరమునకు చేరినంతనే ప్రవాహములో కొట్టుకొనిపోవుచున్న యొకగోవు వారికంటపడినదట. అగ్రిజాలు మువ్వరును కనిష్ఠ సోదరు నాగోవును రక్షించుటకు పంపిరట. కాని యాతడు గోవుదరిచేరునప్పటి కాగోవు మరణించినదట. అంతట నాజ్యేష్ఠులు తమకనిష్ఠసోదరునిచేత నాయావున కంత్యసంస్కారములచేయించి ఆపనిచేసినందులకాతనిని వెలివేసిరట. ఆనాల్ల వసోదరుని సంతతివారే నేటిచమారులని, చమారులు చెప్పుకొనెదరు.

బెంగాలు రాష్ట్రమునందు, బ్రాహ్మణ, వైద్య, కాయస్థులను వారు మువ్వరు సగ్రవర్ణములకు చెందినవారు. వీరిలో

వీరలొండొరులతో వివాహాది సంబంధములగావించుకొనరు. కాని గ్రామనౌకరులగు మంగలి, చాకలి మున్నగువారు వీరలందరకును సేవచేయుదురు. తమసౌఖ్యముల బెంగాలు కొరకో లేక మరియే కారణమువల్లనోగాని రాష్ట్రము. వీరు తమతరువాత తొమ్మిదికులములవారికి తమకంటె కొంచెము తక్కువస్థానము నొసంగిరి. వారిని “నవశాఖ” లందురు. కుమ్మరులు, మంగళ్య మొదలుగాగల వారలీ “నవశాఖ”లలోనివారు. ఈనవశాఖలకు చెందిన వారందరదగ్గరనుండి, వైమూడువర్ణములవారు నీటినిపుచ్చుకొనెదరు. వారల నప్పుశ్యులుగచూడరు. సంతియింటిలోనికి, దేవాలయములలోనికి వారిని రానిచ్చెదరు. వారుకాక మరికొన్ని కులములవారు తమకుగల రాజకీయాధికారమువల్లను, విద్యాధిక్యతవల్లను, ధనమూలమునను సంఘముగో గౌరవస్థానమును బడయగలిగిరి. మాలు, సువర్ణవణిక్కులాదిగాగల వార లీతరగతికి చెందినవారు. మిగిలినవారందరును వైపస్నెండు కులములవారికిని యప్పుశ్యులే. వారు ముట్టకొనిన వీరును గైకొనరు. వారువంటయింటిలో ప్రవేశించిన నాదుగలయాహారమెల్ల మైలపడిపోయినట్లెందురు. వారిని దేవాలయములలోనికి రానీయరు. వారుదేవాలయములలో నడుగిడినంతనే పూజాద్రవ్యములు అపవిత్రములగునట్లు భావించెదరు. ఆకులములవారి గృహములలో జరుగుశుభాశుభకర్మలకు శ్రోత్రియ

బ్రాహ్మణులు పౌరోహిత్యము జరుపరు. వారికి తాముపెట్టిన భోజనశాలలందు భోజనముపెట్టరు హొటళ్ళలోనికిరానీయరు. గ్రామనౌకరులగు చాకలి మంగలి కులములవారువారి కడ పనిచేయరు. అట్టికులములు బెంగాలుప్రభుత్వముప్రకారం తొంబదికలవు.

వీరిలో చమార్, డోమ్, నామశూద్రు లనుకులములు ముఖ్యములు. ఈనామశూద్రులనువారలే పూర్వపుఛం డానురవి ప్రతీతి. వీరు 20,94,957 మందిగలరు. పై తొంబది కులములలో కొండజాతులవారుకూడ చేర్చబడిరి. కృభుత్వ లెక్కలప్రకారము ఈరాష్ట్రములోని నిమ్నజాతుల జన సంఖ్య 10,311,268 వీరిలో తాము నిమ్నజాతులకు చెంద షుని చెప్పకొను కులములవారు కూడ చేర్చబడిరని కలకత్తా లోని 'మాడరకొరివ్యూ' అను అంగ్లమాసపత్రికాసంపాద కులును, విఖ్యాతపురుషులునగు శ్రీరామానంద ఛటర్జీగారు సహనూణముగ 1933 సంవత్సరము పిబ్రవరి నెల సంచికలో వ్రాసిరి.

ఇందు నిమ్నజాతుల జనసంఖ్య 1,750,424. వీరిలో మాంగ్ (మాదిగ), థేడ్, మహర్, భంగీ, చమారులను వారు ముఖ్యులు. వీరందరును గ్రామముల బొంబాయి వెలుపలనే నివసించుచున్నారు. దేవాలయ రాష్ట్రము. ములలోనికి పోవుటకుగాని, పాఠశాలలందు

తదితరహిందువులపిల్లలతోపాటు వీరిపిల్లలుకూడ విద్యాభ్యాసముచేయుటకుగాని వీరికి హక్కులేదు. ఈరాష్ట్రములో కూడ సంఠరానితనమేకాని మద్రాసురాష్ట్రములోనున్నట్టి చేరరానితనములేదు. కాని జన్మవల్లనే మానవులు కొందరస్పృశ్యులగుదురన్న సమ్మతమీపాత్రములోని సవర్ణహిందువులలో కూడ గలదు.

ఈరాష్ట్రమునందు 2,965,490 మంది యస్పృశ్యులు గలరు. వీరలోకజిల్లాలో చూడబడునట్లొక జిల్లాయందు చూడబడుట లేదు. ఒకజిల్లాలో యస్పృశ్యులుగ భావింపబడువారు ఆజిల్లా నదలిపెట్టినంతనే యాకళంకమునుండి విముక్తినొందుచున్నారు. మెహర్ లేక మహర్, బసోర్, బురాద్ మెహర్ లేక భంగి, డోమ్, చమార్, సతనామి, మోచి, గర్దా, మాంగ్లనువారు, మధ్యరాష్ట్రములు బీరారునందలి యన్నిజిల్లాలలో నస్పృశ్యులుగనే పరిగణింపబడుచున్నారు. కోరి, మాల, మాదిగలు జబ్బల్ పూరుజిల్లాలో నస్పృశ్యులుగ చూడబడుచున్నారు నాగపూరు, బీరార్ డివిజనులలో బాలహి, మాదిగ, ప్రధాన్, ఘాసియా, కాటియా, పాంకా, ఖటిక్, కయికారి, దోహారులను కులమువారలంటరానివారుగ నెంచబడుచున్నారు. తమిళ, కర్ణాటక, ఆంధ్రప్రదేశ్ములలోని సవర్ణహిందువుల సమీపమునకేపోవుటకుతగని

వారని చెప్పబడువారలు ఈరాష్ట్రములలోని కొన్నిజిల్లాల యందు గలరు. వారలాజిల్లాలలోనే యస్పృశ్యులుగ చూడబడుచున్నారు. ఆజిల్లాల వీడి మరియొకజిల్లాకు పోయినంతనే వారలక్కడి సవర్ణహిందువులతో కలసిమెలసి తిరుగుట కవకాశము కలుగుచున్నది.

ఇకమిగిలినది మదరాసు రాష్ట్రము. ఈరాష్ట్రములోని సవర్ణహిందువులు తక్కినరాష్ట్రములలోని సవర్ణులవలె జన్మచేతనే మానవులలో కొంద రస్పృశ్యులగుదురని నమ్ముటయే గాక నింకొక అడుగు ముందుకువైచి, జన్మచేతనే కొందఱు మానవులు అగ్రవర్ణుల సమీపించుటకే తగని మదరాసు రాష్ట్రము. వారనియు, వారిసీడ మీదపడినను, మడికట్టుకొనినప్పు డామానవులు కంటపడినను, బ్రాహ్మణులు మైలపడిపోవుదురని కూడ నమ్ముచున్నారు. ఈనమ్మక మీరాష్ట్రమునం దన్నిప్రాంతముల నొకేవిధముగ నుండక కొన్నిప్రాంతముల నతివికృతరూపమును దాల్చి పొడకట్టుచున్నది. ఈవిషయములో ఆంధ్ర, తమిళ, కర్ణాటక దేశము లొకయెత్తు- మలబారుదేశ మొకయెత్తు.

ఆంధ్రదేశమునందు మాలలు మాదిగలు నిమ్నజాతులకు చెందినవారు. వీరు గ్రామమునకు దూరముగ గుడిసెలు వైచుకొని వసింతురు. మాదిగలు చచ్చిన గొడ్డుమాంసమును తినెదరు. చెప్పలు కుట్టెదరు. మాల మాదిగలను బ్రాహ్మ

ఋణులు తమ దగ్గరగ రాసీయరు. గ్రామములలోని బ్రాహ్మణ వీధులలో వీరలను నడువసీయరు. ఊరి బావులనుండి నీరు

తోడుకొనుటకుగాని, గ్రామపారశాలలకుతమ అంధ్రదేశము.

పిల్లలను పంపుటకుగాని వీరికి వలనుపడదు. దుకాణములకు దూరముగానుండియే వీరు తమకు వలయు పదార్థముల కొనవలయును. రాజబాటమీదనైనను, బహువైత్తికొని వచ్చుచున్నను, బ్రాహ్మణులు మున్నగువారెదురైనచో వీర లొకప్రక్కకు తొలగిపోవలసియుండును. తొలగుటకు తగినంత వెడల్పుగ బాటలేకున్నను, లేక బాటప్రక్కన బోదులు, కాలువలున్ననుసరే వారట్లుచేయక తప్పదు. తొలగిపోకున్నచో తిట్లు, కొన్నిసమయములలో దెబ్బలు వారలకు తప్పవు. పొలములలో పనిచేయునప్పుడు వీరలతో కలసిమెలసి సంచరించినను, ఆయక్కర తీరినంతనే శూద్రులు కూడ వారి నస్పృశ్యులుగనే చూచెదరు. ఈమాల, మాదిగలలో చాలమంది మద్యము త్రాగుదురు. ఎంగిలిపదార్థముల తినెదరు. విద్యయందును, శుభ్రతయందును, సంపదయందునను, వీరితరహిందువులకు చాల వెనుక పడియున్నారు. అంతియగాక వీరిలోవీరల కస్పృశ్యతకలదు. మాలలు, మాదిగలకంటె గొప్పవారమని చెప్పుదురు.

తమిళదేశమునందుగల పరయనుల యొక్కయు కర్ణాటకదేశమునందుగల హొళియనుల యొక్కయు స్థితిగతులు, మాల, మాదిగల స్థితిగతులకు తుల్యముగ నేయున్నవి.

‘అస్పృశ్యత’ యనువిషయమిదేశప్రజల రక్తములో కలసిపోయి పెరితలలువేసినది. ఇక్కడ మానవుడు జన్మవల్ల నస్పృశ్యుడగుటయేగాక, సవర్ణులని చెప్పబడువారి కన్నుల కగపడుటకు కూడ తగనివాడగుచున్నాడు. అంటరానితనముతో నీచుడుగు అగులేదు. చేరరానితనమునకు కూడ దిగినది. అగ్రవర్ణములవారిదరికిజేరరాని కులదేశము.

ములవారిలోకూడ నీచుడుగు వ్యాపించియున్నది. వారిలోని యొకకులమువారి కింకొకకులమువారస్పృశ్యతే కాక దరిచేరరానివారుకూడ నగుచున్నారు. ఇట్టికులములవారి నందరను, నాలుగు తరగతులక్రింద విభజింపవచ్చును.

౧. వడ్రంగులు, కమ్మరులు, తాపీ మున్నగు చేతిపనులు చేయువారు.

౨. తియ్యాల, ఎజువాలు, చోవాలు మున్నగువారు.

౩. పరయనులు, పులయనులు, పెట్టువానులు మొదలగువారు.

౪. నాయాడీలు.

పై తరగతులవారందరును సవర్ణహిందువుల దగ్గరకు పోవుట కర్హులుకారు. వీరిలో వీరి రొకరిదగ్గర కొకరు పోకుం

డుట చూడ చాల విచిత్రముగనే కన్పట్టును. లజ్జాకరమును, భయంకరమునగు నీవిషయము సత్యమే. నాల్గవతరగతికి చెందిన నాయాడీకులస్థుడు మూడవతరగతివారి కడనుండి 64 అడుగుల దూరమున నిలబడి యుండవలెను. మూడవతరగతికి చెందినవారిలో నెవ్వరైనను 32 అడుగులుదాటి రెండవతరగతివారి చేరువకు పోరాదు. రెండవతరగతికి చెందిన మనిషి 8 అడుగుల దూరము దాటి మొదటితరగతివారికడ కరుగరాదు. ఈ మొదటితరగతివారలకును సవర్ణులకును మధ్య నుండవలసినదూరము కూడ 8 అడుగులే. ఇది యంతయు నస్పృశ్యులలో నొకతరగతివారికి నింకొకతరగతివారికిని సంబంధించినంత వరకు మాత్రమే. వీరిలో నొక్కొకతరగతివారికిని అగ్రవర్ణములవారికిని మధ్య నుండవలసిన దూరములు వేరు. నాయాడీ కనపడిననే చాలు—అగ్రవర్ణములవారు మైలపడిపోవుదురు. పరియనులుగాని పులయనులుగాని అగ్రవర్ణములవారికి 32 గజముల దూరముననుండియే మాట్లాడవలెను. అంతకు మించి వారి సమీపమునకు పోరాదు. రెండవతరగతికి చెందిన తియ్యాల మున్నగువారు అగ్రవర్ణములవారినుండి 32-64 అడుగుల దూరమున నుండవలెను. వారుండవలసిన దూరము వారి వృత్తులమీద నాధారపడి యుండును.

మూడవతరగతికి చెందిన పులయనులు, పరియనులు మున్నగువారలు బానిసలు. పొలములలో పాటుపడుదురు. పొలములతోపాటు వారుకూడ భూఖామందుయొక్క స్వంత యాస్తిగనే చూడబడుచున్నారు. భూమిని అమ్మినప్పు డాభూమిని కొన్నవారికి వీరుకూడ సంక్రమించుదురు. ఆ భూఖామందు తోరి పాలిటికి దేవతలు, భర్తలు, దండనాధికారులు.

నాలగవతరగతికి చెందిన నాయాడీలు, పేరునకు మాత్రమే మానవులు. వారు జీవితముల నెట్లో గడపుచున్నారు. వారు జీవించుచున్నారనుటకు వీలులేదు. తోడి మానవుల దృష్టిపడమున వారు పడుటయే మహాపరాధమగుచున్నది. అందువల్ల వారు కడుపుకొరకు బిచ్చమెత్తుకొనవలసి వచ్చినది. అగ్రవర్ణములవారు వసించు ప్రదేశములకు దూరముగా బాటప్రక్క నొక గుడ్డపరచి, వారు దాపునయగుగా అరఫల్లాంగు దూరమున గల చెట్లగుంపులలోగాని, లేక యరణ్యములలోగాని, కనపడకుండ దాగుకొనెదరు. ఆదారినిపోవువారికి తామున్నట్లు తెలియజేయుటకు, ఆహారపదార్థముల నాగుడ్డమీద పడవేయుడని ప్రార్థనాహవాకముగ కీచుగొంతుకతో కేక వేయుదురు. డబ్బుగాక యాహారపదార్థములనే వారడుగుటకుగల కారణము- డబ్బున్నను వారు దుకాణములకడకేగి కావలసిన వస్తువుల కొనితెచ్చుకొనుటకు వీలులేకపోవుటయే. అగ్రవర్ణములవారినుండి కొంతదూరము

లోపుగ వా రూపిరిపీల్చుటకైనను వలనుపడదు. అగుడ్డపై పడవేయబడిన యాహారపదార్థములను కుక్కలు కాకులు మున్నగునవి తినుచున్నను, అవి పడవేసినసవర్ణుడు చూపు మేరదూరము దాటిపోవువరకును వారు చూచుచుండవలసినదే! పిమ్మట కడుపుకక్కురితిచే మిగిలిన పదార్థముల తినవలసినదే! కుక్కలు మున్నగు జంతువులు దరికివచ్చినను మైలపడని యగ్రవర్ణములవారు “నాయాడీ” కనబడినంతనే అపవిత్రులైపోవుదురు. ఇంత దుస్థితిలోనున్నను, వీర లింత క్రూరముగా చూడబడుచున్నను వీరు పులయనులు పరయనులు మున్నగువారలనుండి యన్నము మున్నగు యాహారపదార్థముల పుచ్చుకొనరు. అవి పుచ్చుకొనిన తాము మైలపడి పోవుదుమని వీరి మూఢనమ్మకము !

దేశకాలపరిస్థితులను బట్టి కొంత మార్పుజెందినను, భారతదేశమునందలి వివిధప్రాంతములందు, జన్మవల్లనే మానవులు కొంద రస్పృశ్యులగుదురను విశ్వాసము పాదుకొని యున్నదనుట సత్యదూరము కాజాలదు. ఇట్లు అస్పృశ్యులు గను, కొన్ని రాష్ట్రములందు కనబడుటకు తగనివారుగ నెంచబడు యీదీనజనుల దుర్దశను మిస్. మేయో యనునామె ‘మదర్ ఇండియా’ (Mother India) యను తన గ్రంథములో నిట్లు వర్ణించెను.

“మానవులకంటె తక్కువగ నెంచబడు వీరలకు నీచా-
 తిసీచములని భావించబడు పను లప్పగింపబడినవి. వారినామ
 ము తలచుటయే యవమానకరమగు విషయమగుచున్నది.
 వారిలో కొందరు వీధుల తుడుచుటకును, పాకీదొడ్లను బాగు
 చేయుటకే యనుమతింపబడిరి. అజ్ఞానాంధకారమున త్రోసి
 వేయబడుటవల్ల వారిలో కొంద రతియసహ్యకరములగు
 యలనాటుల గలిగియున్నారు. వారి కేవిధమైన విద్య బడయు
 తకును వీలులేదు. హిందూధర్మగ్రంథములను వారు చదువ
 రాదు. వాటిని దగ్గరనుంచుకొనరాదు. బ్రాహ్మణపురోహితు
 లెవ్వరును వారి యిండ్లలో జరుగు శుభాశుభకార్యముల జరి
 పించుటకు వెళ్ళరు. ఎక్కడనోతక్క దైవపూజకొరకు గాని,
 ప్రార్థనలు సల్పుటకుగాని, వారు హిందూదేవాలయములలో
 ప్రవేశించుటకు వీలులేదు. సర్వజనోపయోగముకొరకు పెట్ట
 బడిన పాఠశాలలలోనికి వారిపిల్లలు పోరాదు. ఊరిబావుల
 నుండి వారు నీరు తోడుకొనరాదు. నీరు దొరకుట కష్టము
 గానున్న ప్రదేశముల వారు కాపురమున్నచో వారి కష్టము
 లగాంచి సవర్ణహిందువులు దయచూపరుసరికదా మరింత
 కష్టముల పాలైయుదురు. కోర్టులలోనికి వారు పోరాదు. రో
 గులకు మందు తెచ్చుకొనుటకు వారు వైద్యాలయములో
 నడుగిడరాదు. సత్రములలో దిగరాదు. కొన్నిరాష్ట్రముల
 యందు వారు రాజబాటనుకూడ నుపయోగింపరాదు. వారి

లో కూలిపనిని చేయువారును, వ్యవసాయదారులును తమకు కావలసిన వస్తువుల కొనుటకుగాని, తాము తయారుచేసిన వస్తువులను వండించిన కొద్దిపాటి ధాన్యమును విక్రయించుటకు దుకాణములదరికిగాని, బజారునకుగాని పోరాదు. ఆ పనుల కొరకు స్వార్థపరులగు దళారులపై నాధారపడి యమితనష్టమునకు పాల్పడవలసినదే. వారిలో ఘోరముగ నధోగతిపాజ్ఞేయబడిన కొందరు పనిచేయుటకుకూడ వీలులేదు. దేనినైన ఆఖరునకు తమ రెక్కలనైన అమ్ముకొనుటకు వీలులేదు. బిచ్చమెత్తుకొనియే వారు జీవించవలెను. బిచ్చమెత్తుకొనుటకైనను సరే వారు రాజబాటలమీద పోరాదు. దూరముగ నెవ్వరును కనపడకుండ నుండుస్థలములలో దాగుకొని, బిచ్చముకొరకు అరువవలెను. బిచ్చముపెట్టువారైనను దానిని బాటప్రక్కకు విసరివేయుదురు. అట్లువేసిన యాదాతలు చూపుమేరను దాటిపోయిన తరువాత, రోడ్డుమీద నెవ్వరు లేకుండ చూచి, ఆ నిర్భాగ్యులు పోయి, తమకొరకు పడవేయబడిన వదార్థముల కంగారుగా యెత్తుకొని పారిపోవలెను.” ఈవిషయమై మిస్. మేయో | వాసిన వర్ణనలో నతిశయోక్తిలేదు.

కర్మల వల్లనే
అస్పృశ్యు
లగుదురు.

పూర్వకాలమందు మానవులు జన్మ
వల్లగాక, వారు చేయుకర్మలనుబట్టియే
అస్పృశ్యులుగ చూడబడినట్లు దృష్టాంతము.

లనేకములు మన గ్రంథములందు గలవు. సీచకులములనబడు వాటియందు పుట్టినవారలు సద్గుణవంతులును, సత్కర్మపరాయణులై నచో చాలును- వారు గౌరవింపబడెడివారు. అట్టి వారనేకులు మహాకవులుగను, సాధులుగను, యోధులుగను, మహాభక్తులుగను, మన ప్రాచీనచరిత్రలందు పొడగట్టుచున్నారు. మన కందరకును మార్గదర్శకముగ ఆర్యనాగరికతాప్రపంచమున తేజోరూపులై వెలుంగుచున్నారు. జన్మవల్లనే తోడిమానవులలో కొంద రస్పృశ్యులగుదురని చెప్పు యీనాటి సనాతనధర్మావలంబకులమని చెప్పవారలుకూడ నామహాపురుషులను పూజించుచున్నారు.

ఛాందోగ్యోపనిషత్తునం దొకఋషిని గురించి యీ క్రిందికథకలదు.

జాబాలపుత్రుడగు సత్యకాముడు తల్లి ని ట్లడిగెను. “నేను బ్రహ్మచర్యాశ్రమమందు ప్రవేశింపగోరెదను. అమ్మా! నే నెవ్వరికి పుట్టితిని?”

ఆమె యిట్లు జవాబిచ్చెను. “పుత్రా! నాకు తెలియదు. నా యవ్వనకాలమున దాసినై మెలంగినదినములలో నీవు జనించితివి. సత్యకామా! నీ వెవ్వరికిపుట్టితివో నేచెప్పజాలను.”

అంతట నాతడు గౌతముని దగ్గరకుపోయి యిట్లు పోషించెను. “దేవా! మీకడ బ్రహ్మచారిగా నుండగోరెదను. సన్నుశిష్యునిగా చేర్చుకొనెదరా?”

గౌతము డాతని నిట్లుప్రశ్నించెను. “కుమారా! నీవె వరికుటుంబములోనివాడవు?” దానికి సత్యకాము డిట్లుజవాబు నొసంగెను. “దేవా! నేనెరుగను. ఈవిషయమై మూలమ్మను ప్రశ్నింప నామె యిట్లుచెప్పినది. నా జవ్వనమందు నే దాసి గా మెలంగినదినములలో నీవు జనించితివి. నీ వేకుటుంబము నకు చెందెదవో నాకు తెలియదు. నాపేరు జాబాల. నీపేరు సత్యకాముడు.”

అది విని గౌతము డిట్లుపలికెను. “నిజమైన బ్రాహ్మణుడే కాని మరియెవ్వరును నీవలె ఉన్నదున్నట్లు చెప్పరు. కుమారా! పోయి సమిధలతెమ్ము. ఉపదేశ మొనర్చెదను. నీవు సత్యమార్గమునందుండి యేమాత్రమును తొలగియుండ లేదు.”

పంచమ వేద మనబడుమహాభారతమును, భాగవతాద్యనేక మహాగ్రంథముల రచించిన వేదవ్యాసులవారు పరాశరునకును, వల్లభాతికన్యయుగు సత్యవతికిని జన్మించినవారలు. పరాశరు డన్ననో మూల స్త్రీకి పుట్టినవాడు. నేడు మనమందర మాపరాశరుని బ్రహ్మర్షిగ నెంచుచున్నాము. ఇనకుల పురోహితుడగు వసిష్ఠమహర్షి వేశ్యకడుపున బుట్టినవాడు. ఆయన మాలతయుగు అరుంధతీదేవిని పెండ్లియాడెను. ఇట్టి వెన్నియో కలవు. కాని గ్రంథవిస్తరభీతిచే వాటిన్నెల్ల నిచ్చట వివరించుట లేదు. ఈవిషయమై యింకను తెలియగోరువారు

శ్రీయుత మంగిపూడి వేంకటశర్మగారిచే రచింపబడిన 'నిరుద్ధ భారతమ'ను పద్యగ్రంథమును చదువగోరెదము.

ధర్మాధర్మములకును, మంచిచెడుగులకునుగల పోరాట మనాదినండి వచ్చుచున్నది. ఇప్పుడుకూడ జరుగుచున్నది. రాజోపు యుగములలో జరుగుచు నేయుండగలదు. జన్మవల్లనే మే మధికులమని కొందరు చెప్పకొనుచు వేరొక కొందరను సీచజన్మలనియు, అస్పృశ్యులనియు నేనాటినండి చెప్పమొదలిడిరో ఆనాటినండి కూడ అన్యాయమును

పూర్వయుగ అధర్మమునగు నాక్రూరసిద్ధాంతమును పూర్వము-మహమ్మదీయయుగము. వక్షముచేయుటకు మహానుభావులు జన్మించుచు నేయున్నారు. అందు దయామయిడును,

ప్రేమస్వరూపుడును, అహింసావ్రతుడును, సర్వసముడు నగు బుద్ధదేవుడు సుప్రసిద్ధుడు. బ్రాహ్మణులు మున్నగువారు తామగ్రవర్ణులమని చెప్పకొనుచు సీచకులస్థులని తమ తోడి మానవులనే సీచాతినీచముగ చూచుచు క్రూరహింసలపాల్పేయుచుండుట చూచినంతనే యామహాపురుషుని హృదయము కరగిపోయినది. వర్ణభేదములపాటెంపక మానవులందరు సమానులేయనియు, సద్గుణములందు సత్కర్మలందు దృష్టిసీలుకవలెననియు, పాపులకంటె పాపమును, దుష్కర్మలకంటె దుష్క్రియల నసహ్యించుకొనవలెనని బోధించెను. బుద్ధదేవుని బోధనలప్రకారము జౌద్ధభిక్షువులు వర్ణభేదముల పాటిం

పక జనులెల్లరనుండి భిక్షుమడిగి భుజింపవలసియుండుటచే నా కాలమున జనులలోగల గొప్పకొలదు లనుభేదభావములు తగ్గిపోయినవి.

జాడ్ధమతము క్షీణదశలో నుండగా జన్మించిన ఆదిశంకరుఁలకూడ నేడు ప్రబలియున్నమాదిరి యస్పృశ్యత సంగీకరించవట్లు ఈక్రిందికథవల్ల తెలియగలదు.

శ్రీశంకరు డొకనాడు కాశీనగర విఘ్నలలో వెళ్లుచుండగా చండాలు డొకడెదురయ్యెను. ఆయన యాతని తొలగి పొమ్మనెను. అంతటనాచండాలుడు అద్వైతసిద్ధాంతవాదియగు నాదిశంకరులను “మనయిరువురియందునను, జగ తంతటను విండియుండిన బ్రహ్మమొక్కటేకదా? న న్నేలతొలగిపొమ్మనెద”వని ప్రశ్నించెను. అంతట తనతప్పు నెరిగి ఆదిశంకరు లే యాచండాలునకు సాష్టాంగదండప్రణామ మాచరించెను.

ఆదిశంకరుని తరువాత, బుద్ధదేవు సంతటికరుణార్ద్ర హృదయుడును, దక్షిణహిందూస్థానమునందు పుట్టిన సంస్కర్తలలోకెల్ల సక్రేసరుడునగు శ్రీరామానుజుడు తన వైష్ణవ మతమునం దెల్లవర్ణములవారిని స్పృశ్యాస్పృశ్యులనుభేదములు పాటింపక చేర్చుకొనెను. గురువుల యాజ్ఞలకు విరుద్ధముగా నామహామహుడు కంచిలోని గోపురముపై నెక్కి గోపురము క్రిందగల తీర్థయాత్రికుల కందరకు వినబడునట్లు మహామంత్రము చొకదానిని పఠించెను. అచ్చట జేరినయాత్రికులలో సర్వవ

ర్ణములవా రుండియుందురనుటకు సందేహములేదు. రహస్యముగ బ్రాహ్మణాది యగ్రవర్ణములవారికే యుపదేశింపవలసిన మహామంత్రము నట్లు పఠించినందులకు గురువులు కుపితులై “రారవాదినరకముల బడుదువని రామానుజు”ని భయపెట్టిరి. ఆ మహామంత్రమును వినుటవల్ల నచ్చట చేరిన యాత్రికుల కందరకు మోక్షము లభించినచో తాను నరకలోకమునకు పోవుటకై న వెనుకాడనని సర్వజనమోక్షమును కాంక్షించు నాయతిరాజు జవాబిచ్చెనట. ఆయన మానవుని పుట్టుకకు గాక యాతని గుణకర్మలకే ప్రాధాన్యమిచ్చెను. విష్ణ్వలయములలో గల యాశ్వారాదులలో పంచములును ముసల్మానులు కూడగలరు. మైసూరురాజ్యములోని మేలుకోటలోని విష్ణుదేవాలయమునందు సంక్రాంతిపండుగ మూడురోజులును స్వామి కర్చనజేయుట కాయన పంచములకు హక్కునొసంగెను. రాబోవుతరములవా రాపంచముల పురోభివృద్ధికై ప్రయత్నించి వారల నెల్ల దేవాలయములలోనికి ప్రతిరోజునను రానిచ్చి, తమతో సమానులుగ వారలచూచుకొనెదరని ఆ మహామహుడు యాశించెననుట కింతకంటె ప్రబలనిదర్శనమింకేమి కావలయును ?

శ్రీరామానుజుని సంస్కరణోద్యమమునే ఉత్తరహిందూస్థానమునందు రామానందస్వామియు, బంగాళరాష్ట్రమునందు శ్రీకృష్ణచైతన్యమును కొనసాగించిరి. మహాభక్తుడును

చర్మకారుడు (చమార్) నగు “రోహిదాస్” రామానంద స్వామి ముఖ్యశిష్యులలో నొకడు.

ఋషిప్తాద్యైతసిద్ధాంతస్థాపకుడగు రామానుజుడు పంచమాభ్యుదయమున కెంతపాటుబడెనో వీరశైవమతస్థాపకుడగు శ్రీబసవేశ్వరుడుకూడ వారికొర కంత పాటుపడెను. కులభేదముల నాతడు నిరాకరించెను. జనులందరును మానవులను ఒకేకులమునకు చెందినవారని బోధించెను. అట్లు బోధించుటయేగాక తననిత్యజీవితములో నట్లే వ్యవహరించెను మహారు (పంచములు) లిరువురతో చెట్టాపట్టాలు వైచుకొని, కల్యాణరాజ్యమునకు మంత్రియగు నాపుణ్యుడు పురవీధుల బహిరంగముగా పంచరించెను. అదిగాంచి నంతనే తమయాధిక్యత మాయమగునన్న భయమువల్ల కుత్సితులగు బ్రాహ్మణోత్తములు కొందరు మహారాజగు విజ్జలునికడకేగి- బసవేశ్వరునిపై కొండెములచెప్పి యాతనితో రాజవీధుల తిరిగిన యామహరులిరువురి కంటిగుడ్లనూడబెరికించిరి. బసవేశ్వరుని కానిషయము తెలిసినంతనే తనమంత్రిపదవిని వీడి విజ్జలుని విడనాడి, తోడి మానవులంత కూరముగా చూడబడు యారాజ్యమునందుండుట కిచ్చుపుట్టక వెడలిపోయెను. అట్టి బసవేశ్వరుని బోధల నీనాటివీరశైవులెంత తారుమారుచేసిరో తలంచుటయే సిగ్గుచేటు.

శిక్కుమతస్థాపకుడగు గురునానక్, పిమ్మట గురు-
 పీఠమలంకరించిన గురు గోవిందసింగ్ మున్నగువారలు,
 మహాభక్తుడగు కబీర్ దాస్ అస్పృశ్యతాపిశాచమును నశింప
 జేయుటకు తమ శక్తివంచనలేకుండ పాటుపడిరి. శిక్కుల పవి
 త్రగ్గంధమగు 'గ్రింధసాహేబ్' (మహాగ్రింధము) నందు
 జన్మచేతనే యెక్కువతక్కువ లేర్పడునను సిద్ధాంతమును ఖం
 డించునట్టియు, మానవులందరు సమానులేయని చెప్పనట్టి
 యుగీతములనేకములు గలవు.

ఔరంగజేబుచక్రవర్తికాలమున ప్రిరంభమైన పా
 శ్చాత్యసంపర్కము మనదేశమున నానాటికి కెక్కువగుచు
 వచ్చి, కడకు బ్రిటీషువారలే మనకు ప్రిభువు
 బ్రిటీషుము గము. లైరి. భిన్న ఆదర్శములు, భిన్నదృక్పథములు,
 భిన్న భావములు గల పాశ్చాత్యులు మనసాం
 ఘిక, ధార్మికాచారములను సవిమర్శకదృష్టులతో చూడగొడ
 గిరి. జన్మవల్లనే మానవులలో కొందరస్పృశ్యులగుదురన్న
 మన సిద్ధాంతము వారల నాశ్చర్య చకితులజేసి వైచినది.
 మనపంచముల దుస్థితిగాంచినంతనే వారికి బాధ కలిగినదను
 టకెంతమాత్రమును సందేహములేదు. ఆబాధోపశమనము
 కొరకేమి లేక యన్యకారణములవల్ల నేమి మనదేశమునకు
 పాశ్చాత్యులలో కొందరు, ముఖ్యముగా క్రైస్తవమిషనరీలు
 పంచమాభ్యుదయము విషయమై సల్పినకృషియే భారతీయుడు

కాదనగలడు ? వారుఖర్చుబెట్టినధనము, నిర్మించిన ఆసుప
తులు, చేసిన విద్యాప్రచారమును, పంచములలో మొల
క్తైస్తవ కెత్తించిన స్వాభిమాన, స్వాతంత్ర్యభావములకు
మిషనరీలు. ను, ఉన్నతాశయములను, పెంపొందించిన పరి

శుభ్రతనుగాంచి ఏ భారతీయుడు వినతులొనర్పడు ? స్వధర్మ
మందలిప్రేమయే సాధారణముగ నిట్టి మహత్కార్యముల
నొనర్పజేయు కారణమగుననుట సత్యమే? మిషనరీలు చేసిన
పంచమజాతీసేవకుకూడ నాస్వధర్మప్రేమయే ప్రోద్బలకారణ
మనుటకూడసత్యమే. అయినప్పటికి నామిషనరీలు చేసినసే
వను భారతీయులు విస్మరింపకుందురుగాక! మనవార లన్యధ
ర్మస్వీకరణమొనర్చుటకు కారణము వారియందు మనము
చూపిన నిర్లక్ష్యభావమును, నిరాదరణదృష్టియు ముఖ్యహే
తువులని గ్రహింతుముగాక !

నేడు మనదేశములో నెల్లడల నపూర్వనృత్యము సల్పు
చున్న, సర్వతోముఖమైన జాతీయోద్యమమునకు బీజముల
నాటిన శ్రీరాజారామమోహన రాయలవారు
హరిజనోద్ధరణకొరకు పరోక్షముగ చాలకష్ట
పడిరి. పరిశుద్ధాస్తికమతమును బోధించుచు,
ఉపనిషత్తులకును వాటినిమించినదగు మాన
వునివివేచనాశక్తికిని ప్రాధాన్యమొసంగి, కుల
మతభేదములను వేరుపురుగులను, సహగమనమాదిగాగల

రామమోహన
రాయలు-
బ్రహ్మ
సమాజము.

కూరారాచారములను, నాశనముచేయుటకై యీమహామహులు పాటుపడిరి. 1831 సంవత్సరములో బ్రహ్మసమాజమును స్థాపించిరి. దానికి చెందినవారిలో ననేకులు స్థాపకుని ముఖ్యద్దేశమునుగ్రహించి మిగిలిన విషయములన్నింటితో పాటు హరిజనోద్ధరణకు కూడ తీవ్రప్రయత్నము వహించిరి. అనేకకష్టముల నెదుర్కొనుచు నేటికికూడ వారట్టి ప్రయత్నములు సల్పుచునే యున్నారనుట మెల్లరకు తెలిసినవిషయమే.

బ్రహ్మసమాజము వేదప్రామాణ్యము సంగీకరింపని కారణమున నది యొక్కవంగరాష్ట్రమున తక్కు యన్యరాష్ట్రములందంతగా వేరుపారలేదు. కాని శ్రీధరయీ దయానందస్వామి వేదప్రామాణ్యము సంగీకరించి, స్మృతిపురాణేతిహాసములు ప్రమాణములుగ సంగీకరింపక, వేదకాలమునాడు ప్రబలియున్న ఆ చారములప్రకారము, అభిప్రాయముల ననుసరించి, నేటి యాచారముల నెల్ల సంస్కరించగోరెను. బ్రాహ్మణక్షత్రియులదిగా గల నాలుగు వర్ణములును జన్మవల్ల గాక గుణకర్మలవల్ల నేర్పడునని సిద్ధాంతీకరించెను. అందుచే ఆర్యసమాజము ప్రజల మనముల నెక్కువ యాకర్షించినది, దానిలో యస్తుశ్యతకు స్థానమేలేదు. ఆర్యసమాజము ఉత్తరహిందూస్థానమునందునను, యందులో ముఖ్యముగా వంజాబుదేశమునందునను, హరిజనోద్ధరణకొరకు వివిధమార్గ

ముల ప్రయత్నించెను. వారుపెట్టిన గురుకులములలోనను, ఆశ్రమములలోను, కళాశాలలలోనను, హరిజనులను చేర్చుకొనిరి. అస్పృశ్యతకు విరోధముగా ప్రచారముచేసిన కొందరు ఆర్యసమాజ ప్రచారకులను కాశ్మీరదేశమునందలి సవర్ణ హిందువులు కొందరు రాళ్ళచే కొట్టి చంపిరట. కీర్తిశేషులగు శీశ్మోద్ధానందస్వామి యీ కఠినతనాభ్యుదయమున కెటుల నవలోచితములు పాటుపడెనో అన్యమతస్వీకరణమొనర్చిన హరిజనులు మరల హిందూధర్మమును స్వీకరింక వారలశుద్ధిగావించెనో, కడకు తన విశ్వాసములకొరకు ప్రాణములెట్లర్పించెనో మన కెల్లరకు జ్ఞప్తియుండియే యున్నది.

ఆర్యసమాజము తరువాత, హరిజనశ్రేయస్సుకొరకు పూనుకొని, అమానుషమగు నాకూరారాచారమును ఖండించుచు ప్రచారము గావించిన వారిలో భగవన్ శ్రీరామ కృష్ణపరమ హంస ప్రియశిష్యులగు వివేకానందస్వామి ముఖ్యుడు. ఆయన తన యనర్గళవాగ్ధాటిచే పాశ్చాత్యదేశముల మోహింపజేయుటయేగాక, స్వదేశస్థులలోని యాకళంకమును వారికి జూపి, 'నన్ను ముట్లుకోకు నామూలకాకి' యన్న భావముల వారిలోనుండి పోదోలి, ప్రాచీనభారతీయ నాగరికతకు కీర్తిస్తంభములగు వేదవేదాంతములవైపున దృష్టిని మరల్చి ప్రయత్నించెను. దక్షిణహిందూదేశమున, నందులో ప్రత్యేకించి మలబారుదేశమునగలసవర్ణ అస్పృశ్యులనబడు

వారలయెడ ప్రవర్తించువిధమును గురించి యామహానుభావుడు “హిందూదేశభవిష్యత్త”ను తన యుపన్యాసములో నిట్లు చెప్పెను.

“మీరు శ్రద్ధవహించకపోయినచో మీలో సగము మందియో లేక యెడవవంతో క్రైస్తవులైపోయెదరు. మలబారుదేశముగో నేను చూచిన విషయముకంటె సగము లేనిది ప్రపంచముగో నింకేదియైన మరెచ్చటనైన గలదా? నిర్భాగ్యుడగు మాలవాడచ్చట యగ్రవర్ణములవారితోపాటు వీధులలో నడువరాదు కాని యతడే యేదో యవకతవక యింగ్లీషుపేరు పెట్టుకొనిన చాలు నెట్టియభ్యంతరముండదు. అదికాక ముస్లీముపేరు పెట్టుకొనినను సరిపోవును. దీని సారాంశమేమి? మలబారుదేశస్థులందరుపిచ్చివారనియేగదా? వారి యింట్లు ఉన్నతశాలలేగదా? వారు తమయాచారములను చూర్చుకొని సరిగా ప్రవర్తించిననేతర్క భారతదేశము నందలి యితరులకు వారు హాస్యాస్పదులే యగుదురు. ఇట్టి రాక్షసాచారముల పాటించుట సిగ్గుచేటు. స్వధర్మనిరతులగు మాలవారు మాడిపోవుచున్నను యీమలబారువారు చూచుచు నూరకుందురు. ఆజనులే యన్యమతములలో చేరినజాలుచు వారికి కడుపునిండ తిండిదొరకుచున్నది.”*

నేడు మన దేశమునందలి వివిధసంఘములతోపాటు వివేకానందస్వామిచే నెలకొల్పబడిన “రామకృష్ణమిషన్” వారుకూడ వివిధప్రాంతములగల తమ యుపసంఘముల ద్వారా హరిజనోద్ధరణకొరకు కృషిసల్పుచున్నారు.

పాశ్చాత్యచరిత్రయైనప్పటికిని, భారతీయవిజ్ఞానముచే నాకర్షింపబడి, భారతదేశమునె తనమాతృదేశముగా నెంచుకొని, హిందూమతోత్కర్షకొరకును, హిందూదేశస్నాతం త్ర్యముకొరకు నెంతయో కష్టించిన శ్రీమతి ఆనిబిసెంట్ గారును, దివ్యజ్ఞానసమాజకులగు వారిసహచరులు నీవిషయమై యపూర్వసేవ గావించిరి. దివ్యజ్ఞానసమాజమునందు కులమతభేదములతో నిమిత్తము లేకుండ నెల్లరను సభ్యులుగ చేర్చుకొనెదరు. సమాజమందిరములో నలుగురితోపాటు హరిజనులుకూడ ప్రార్థనలుసల్పుట కవకాశముగలదు. - కీర్తిశేషులగు శ్రీ గోప్లేగారిచే స్థాపింపబడిన “సర్వెంట్స్ ఆఫ్ యిండియా సొసైటీ” సభ్యులగు శ్రీ అమృతలాల్ ధక్కరు గారును, వెంకటసుబ్బయ్యగారును, హరిజనసేవకే తమసర్వ శక్తుల వినియోగించుచున్నారు.

ఈశతాబ్దప్రారంభమునుండియు నైనచేప్పబడినవారలే కాక తదితరులుకూడ సప్తశతాబ్ద నివారణకొరకు దుర్భరకష్టముల నైచుచు యత్నించుచున్నారు 1906 సంవత్సరములో బొంబాయిలో “డిపెన్డెంట్ క్లాస్ మిషన్ సొసైటీ”

యను పేరుతో నొక సంఘ మేర్పరుపబడినది. జ్యోతిబాపులే
యను నాయన పూనాలో యస్పృశ్యులకొరకు పాతశాల
నొకదానిని పెట్టి ప్రజల హేళనలకును, నిందలకును
లక్ష్యపెట్టక, సంఘబహిష్కారమునకు భయపడక, అయిదు
సంవత్సరములకాలము దానిని కొనసాగించెను. శ్రీ రామ
తీర్థస్వామి కూడ నీయస్పృశ్యత హిందూధర్మమున కొక
నుహాకళంకముగ నెంచెననియు, దానిని ఖండించుట విస్మ
రించలేదనియు వారిరచనల చదివినవారికి తెలియగలదు.

మహాత్ముడు భారతరాజకీయరంగమున ప్రవేశించిన
తోడనే హరిజనసమస్య కంతకుపూర్వములేని ప్రాచుఖ్యత
వచ్చినది. ఎవరో సంస్కర్తలు కొందరు

కాంగ్రెస్-
హరిజనులు.

చూచుకొనవలసినవిషయముగాక ఆసేతుశీతా
చలపర్యంతముగల హిందువులెల్లరు శ్రద్ధ
వహించవలసిన విషయముగ నది మార్పు చెందినది.
లండనులో జరిగిన రెండవ కాంగ్రెసు సమావేశములో
కాంగ్రెసు హరిజనులకు చేసిన సేవను గురించి యాతడిటుల
ముచ్చటించెను

“కాంగ్రెసు మొదటినుండియు అస్పృశ్యులని పిలువ
బడువారికొరకు పోరాడుచున్నది ఒకళ్ళుడు కాంగ్రెసు
వా రిక సమావేశముతోపాటు అఖిల భారత సాంఘిక సమావేశ
ము కూడ జరుగుచుండెడిది. ఇతర కార్యముల నేకములతో

పాటు వానికిని శ్రీయుత రెనడేగారు తమశక్తిని ధారవోపిరి. ఆయన నాయకత్వమున ప్రతిసంవత్సరమును సాంఘికసమావేశ కార్యక్రమమున అస్పృశ్యతా సంస్కరణకు ప్రధానస్థానమొసంగబడుచుండెడిది. కాని 1920 వ వత్సరములో కాంగ్రెస్ గొప్పమార్పొకటి చేసెను. అస్పృశ్యతానివారణము రాజకీయరంగమున నొకభాగముగ చేయబడెను. రాజకీయ కార్యక్రమములో నొకప్రధానాంశమయ్యెను. స్వరాజ్యసంపాదనకు- సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము బడయుటకు హిందూ ముసల్మానులమధ్య- ననగా- దేశములోని యన్నిమతములమధ్య నైకమత్యత యుండుటె తయావశ్యకమో అస్పృశ్యతానివారణకూడ సంతయవసరమని కాంగ్రెసు నిర్ణయించెను,”

కాంగ్రెసులో నట్టిమార్పు జరుగుటకు కారణభూతుడగు మహాత్ముడు సబర్కతీయాశ్రమములో హరిజనులను చేర్చుకొనెను. “లక్ష్మి” యను నొక హరిజనబాలిక నభిమానపుత్రికగా పెంచుకొనెను. దేశమునందలి వివిధరాష్ట్రములలో పర్యటనము నల్పునప్పుడు అస్పృశ్యతను ఖండించుచు తీవ్రోపన్యాసము లొసంగెను. ఆకళంకమును పోగొట్టుకొనిననేగాని మనము స్వరాజ్యమును బడయుట కర్హులము కాజాలమని ఖండితముగ చెప్పివైచెను. తనపత్రికయగు “యంగ్ ఇండియా”లో అగ్నిహోత్రపుంజములపోలు వ్యాస

ముల నావిషయమై చాసెను. వాటిలోనివి కొన్ని యీగ్రంథములో ద్వితీయఖండమున నీయబడినవి.

మహాత్ముని ప్రచారఫలితముగ దేశములో ననేకాశ్రమములు బయలుదేరినవి. మలినవృత్తియనబడు పాకీపనిని విద్యాధికులగు బ్రాహ్మణులుకూడ కొన్నిస్థలములలో చేయగడంగిరి. అహమ్మదాబాదులో కాంగ్రెసు జరిగినప్పుడు స్వచ్ఛందసేవకులే మరుగుదొడ్లను శుభ్రముచేయుభారము వహించిరి. వారిలో యగ్రవర్ణములనబడువారికి చెందిన వారణేసులు గలరు. మలబారులోని వైకంఠీధులలోనుండి హరిజనులను సవర్ణులు నడువనీయవంతున నచ్చోట సత్యాగ్రహము ప్రారంభింపబడి హరిజనులపైగల యా నిర్భంధము పోవువరకును కొనసాగింపబడినది. ఆసందర్భములో సత్యాగ్రహులుచూపిన త్యాగము, సాహసము, ధైర్యము, ఓర్పు కడుప్రశంసనీయములు. దేశములో అట్టి సవనమహోద్యమము చే హరిజనులలోకూడ మూర్ఛకలిగినది. పూనామున్నగుచోట్ల దేవాలయ ప్రవేశసత్యాగ్రహమును వారు నడపిరి. 1928 సం॥ లో కలకత్తాలో జరిగిన కాంగ్రెసులో అస్పృశ్యతా నివారణకొరకు పాటుపడుట కొకప్రత్యేకసంఘమేర్పరుపబడినది. దానికి శ్రీజన్నులాల్ బజాజ్ గారు కార్యదర్శిగ నియమింపబడిరి. వారికృషివల్ల వార్దాలోని లక్ష్మీనారాయణాలయము మున్నగు దేవాలయములలోనికి హరిజనుల ప్రవేశింపగలి

గిరి. బీరారురాష్ట్రమునకు పూర్వము రాజధానిగానున్న “ఎలిచ్ పూర్”లోని దత్తాత్రేయదేవాలయములోనికి కూడ వారిని రానియ్యవొడగిరి.

అస్పృశ్యతానివారణార్థము పాటుబడటలో నాంధ్ర దేశ మెంతమాత్ర మితరరాష్ట్రములకు వెనుకపడలేదు.

సాంఘిక, సాంస్కృతిక, రాజకీయరంగములలో అంధజేశము.

నేటియాంధ్రులకు మార్గదర్శియగు శ్రీవీరేశలింగముపంతులవారే దీనికి కూడ బీజముల నాటిరి. కులమతభేదముల రూపుమాపవలెనని బోధించుటతోడను, ఎల్లరియెడల సమభావముతో మెలంగవలెనని చెప్పటతోడను ఆ గ్రంథకర్త యామహాపురుషుడవయ్యెల్ల తననిత్యజీవితమందు నవలంబించెను. రాజమహేంద్రవరములో దానవాయగుంట ప్రాంతమునగల హరిజనులు త్రాగుటకు నీరులేక నానాబాధలపడుచుండట చూచి వారికొరకు విశేషధనవ్యయమునకును శ్రమకును లక్ష్యముచేయక బావులత్వమున చెను.

శ్రీవీరేశలింగముకవివేసిన పునాదిపై నపూర్వసాధమును గట్టుభాగ్యము వదాన్యులును బ్రాహ్మధర్మాభిమానులునగు శ్రీపితాపురము మహారాజావారికిని, వారికి గురుతుల్యులును, పూజ్యులునగు శ్రీరఘుపతి వెంకటరత్నము నాయుడుగారికి యబ్బినది. వారిరువుర హరిజనాభిమానమును తెలుపుటకు పిర్రాపురములో నేడుకూడ నవిచ్ఛిన్నముగ నాగు.

చున్న హరిజనబాలబాలికల వసతిగృహములను చుట్టుపట్ల
గల గ్రామములలోకూడ గల పాఠశాలలను శ్రీ వెంకటర
త్నమునాయుడుగారు పెంచి పెద్దవారిగ చేసిన, చేయుచున్న
హరిజనబాలికలే చాలుదురు. మొన్నమొన్ననే మహా
త్ముని ప్రాయోపవేశదీక్షానంతరమున శ్రీ రాజాగారు
'అఖిలభారతహరిజనసేవకసంఘము' నకు రు 5000 విరాళ
మొసంగిరి. బహుగ్రంథకర్తలు కవీశ్వరులునగు శ్రీ చిలక
మర్తి లక్ష్మీనరసింహంపంతులుగారు రాజమహేంద్రవరము
లో హరిజనులకొరకు పాఠశాలలు పెట్టి విశేషశ్రమకోర్చి
చిరకాలమునుండియు పాటుపడుచుండిరి. ఏలూరునందు ఆది
యాంధ్రమహాసభ చిరకాలముక్రిందటనే స్థాపింపబడి నేటికి
కూడ పనిచేయుచున్నది. గుడివాడలో శ్రీ గూడూరి రామ
చంద్రుడుగారు, బందరులో దీనబంధుపత్రికా సంపాదకులగు
శ్రీ రాంజీరావుగారు, చాగల్లు ఆశ్రమవాసులును బ్రహ్మ
సమాజకులునగు శ్రీయుతులు తల్లాప్రగడ ప్రకాశరాయ
ు, నరసింహశర్మగారులును, గుంటూరు శ్రీకృష్ణాశ్రమస్థాప
కులగు శ్రీ నల్లపాటి హనుమంతరావుగారును, ఏలూరునివా
సులగు శ్రీ వెల్లంకి కృష్ణమూర్తిగారును, పల్లెపాడు ఆశ్ర
మస్థాపకులును కీర్తిశేఖరులునగు శ్రీదిగుమర్తి హనుమంతరా
వుగారును, సకలకృష్ణముల సహించి, సంఘము బహిష్కార

మొసర్చినను జంకక అపూర్వత్యాగము సాహసము చూపి హరిజనసేవకులైరి. వీరిలో నధికసంఖ్యాకు లింకనాకృషి యందే యున్నారు. అస్పృశ్యతానివారణమున్న ప్రజలు కంటగించుకొను రోజులలోనే శ్రీ మంగిపూడి వెంకటశర్మగారు హరిజనసమస్యను పూర్తిగ చర్చించుచు రచించిన “నిరుద్ధ భారత”మును గ్రంథములోని పద్యము శేషాషండుని హృదయ మునైన కరగించివైచును. హరిజనులకుఁబడిన శ్రీయుతులు నరాలసెట్టి దేవేంద్రుడు, చుండ్రు వెంకయ్య, రాయుడు, గంగయ్యగార్లు తదితరులు తమసంఘములో గలదురాచారముల రూపుమాపుట కొరకును తమవారిలో నాత్మగౌరవభావములపుట్టించుటకును ప్రయత్నించుచున్నారు. ప్రస్తుతము నిజామురాజ్యమునందున్నను ఆంధ్రరాష్ట్రములో చేరినదేయగు హైద్రాబాదునగరమున శ్రీయుత భాగ్యరెడ్డివర్మగారను హరిజననాయకులు, ఆదిహిందూసేవాసంఘమును స్థాపించి, దానిపక్షమున నగరమునందలి వివిధభాగముల సుమారు ముప్పది పాఠశాలలను కొంగరసవర్ణుల సహాయముతో నెలకొల్పి హరిజనులలో విద్యాప్రచారము గావించుచున్నారు. వీరు ధనవంతులగుటకును, భోగములందుటకును, వారికిగల యవకాశముల నన్నిటిని తన్నివైచి హరిజనసేవకై నిరంతరము పాటుపడుచు యువకుల కాదర్శప్రాయులగుచున్నారు.

హరిజనసమస్యకు నేడు రాజకీయప్రాముఖ్యత విశేషముగా గలదనుట కేమాత్రము సందేహపడనక్కరలేదు.

ఈసమస్యకింత రాజకీయ ప్రాముఖ్యత యెట్లు రాజకీయ ప్రాముఖ్యత. కలిగినదో తెలిసికొనుటకు చదువరులు

కుతూహలముతోనుందురు. కావున క్రితకేషులగు లాలా లజపతిరాయగారు నైమన్ సంఘమును బహిష్కరింపవలెనను తీర్మానముచు భారతశాసనసభలో ప్రవేశపెట్టుచు 1928 సంవత్సరము ఫిబ్రవరి 16 వ తేదీ నొంగిన యువన్యాసములోనుండి తద్విషయమునకు సంబంధించిన భాగము యొక్కొంద పొందుపరచుచున్నాము.

“భారతరాష్ట్రాంగ కార్యదర్శియగు బ్రిక్ హెడ్ ప్రభువుగారు నేడు నిమ్నజాతులయొద్దను తాభిమానమును చూపుచున్నారు. కాని యీనిమ్నజాతుల వారెప్పుడు జన్మమొందిరి? ఇట్టి జాతులవారున్నారని ప్రభుత్వమువారు తెలిసికొన్నచెప్పటినుండి? ఈనిమ్నజాతులు 1917 సంవత్సరమున జన్మించినట్లు కనబడుచున్నది. అంతకుపూర్వము వారు లేనేలేరు (సభ్యులలో ఒకరు; అదియెట్లు?) ఆదియెటులనో నేనిప్పుడే చెప్పబోవుచున్నాను. ఒకనిమిషమాగినచాలును. 1917 సంవత్సరము ఆగస్టునెలలో భారతదేశమును బ్రిటిషురాష్ట్రాజ్యములో నొకభాగముగ నేయుంచి దానిలో బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వము నెలకొల్పుటయే బ్రిటిషురాజనీతియొక్క పర

మావధియని మహాప్రకటన మొకటి గావించబడినది. ఆప్రకటనయం దాంగ్లోయిండియనుల కేమాత్రమిష్టము లేకుండెను. తత్ఫలితముగా 1917—18 సంవత్సరముల భారతదేశమున విద్యాభివృద్ధిని తెల్పు నివేదికయందు మొట్టమొదటసారి “నిమ్నజాతులు” పేర్కొనబడిరి. అంతకుపూర్వము - ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వమునకు సంబంధించినంతవరకు - అనిమ్నజాతుల వారు లేనేలేరు. ప్రభుత్వమప్పుడేమిచేసినది? నిమ్నజాతులలో విద్యవీమాత్రమున్నదో, వారివిద్యాభివృద్ధికి చేయవలసిన దేదియో తెలిసికొనుటకై నాజనాభాలెక్కలు వ్రైకొనబడినవి. పైకిచెప్పినకారణమిది. జనాభాలెక్కలవల్ల నిమ్నజాతి ప్రజలు దాదాపుమూడుకోట్లన్నలు తేలినది. తరువాత 1921 సంవత్సరమున వ్రైకొనబడిన జనాభాలెక్కలలో “సెన్సస్ కమిషనర్”గారు వారిజనాభాను 5 కోట్ల 20 లక్షలకు పెంచి, భారతదేశమందంతటను చూచిననిమ్నజాతులవారిజనసంఖ్య 5½ -6 కోట్ల మధ్యగలదనివ్రాసిరి. “కొట్ మెన్”గారు దానిని ఒక్కకలముపోటుతో నారుకోట్ల గావించిరి. మన బ్రిటిషుప్రభువులును లండనులోని “టైముస్” పత్రిక దొంగనానుభూతినిచూపు యితరులందరును ఈయారుకోట్ల ప్రజలను గురించియే మాట్లాడుచున్నారు. వైవారందరును నిమ్నజాతులవారి బాగుకొరకొంతవరకేమిచేసిరో నేనడుగ వచ్చునా? తమనూట యాబదివత్సరముల పాలనలో బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు వీరికొరకేమిచేసిరో నేనడుగ వచ్చునా?”

ప్రథమఖండము.

లాలా లజపతిరాయగారన్ననో బ్రిటిషు ప్రభుత్వమా నిమ్నజాతుల పేరైన వినియుండనిరోజులలో నిమ్నజాతులకొరకు అమితవ్యయప్రయాసలకోర్చి కృషిజేసిరి. 1912 సంవత్సరమున “నిమ్నజాతుల విద్యాసంఘము”ను పేరుతో లాలా రామప్రసాద్ గారు కార్యదర్శిగ నొక సంఘమును స్థాపించి పంజాబురాష్ట్రమును సంయుక్తరాష్ట్రములలోని కొన్నిజిల్లాలను పాఠశాలలతో నింపివైచిరి. 1924 సంవత్సరమున ‘అచూతోద్ధార్ సంఘము’ను (అస్పృశ్యతోద్ధార) నెలకొల్పి సర్వెంట్స్ ఆఫ్ పీపుల్స్ సొసైటీ (Servants of Peoples Society) లోని సభ్యులగు నైదుగుర నాసంఘముతరపున పనిచేయుటకు నియోగించిరి.

బ్రిటిషురాజకీయవేత్తల యెత్తులను గురించి మహాత్ముడు 1-3-1928 నాటి యంగ్ ఇండియా పత్రికలో నిట్లు వ్రాసెను.

‘భారతదేశమును కొల్లగొట్టి తమవిధానము నట్లే యుంచుకొనుటకు లజ్జయైన లేక బ్రిటిషు రాజకీయవేత్తలు ఒకపక్షమువారిపై నింకొకపక్షమువారి నెట్లు ప్రేరేపించుచున్నారో చూడుచు. ఆరాజకీయవేత్తలు అస్పృశ్యులొకరున్నారని యకస్మాత్తుగ కనుగొనిరి. బ్రిటిషువకుటములో కెల్ల ప్రతి భావంతమగు నీమహారత్నమును (భారతదేశమును) నట్లే యుంచుకొనుటకు హిందూముసల్మానుల మధ్యగల వైషమ్యములు చాలవని వారికి భయముకలిగినట్లున్నది.’

క్రీ. శ. 1919 సంవత్సరములో భారతదేశీయులకు మాంటేగ్యూడెలమ్స్ ఫర్డ్ సంస్కరణము లొసంగబడినది. వాటివల్ల ప్రభుత్వశాఖలలో కొన్ని ప్రజాపితము సంస్కరణ చేయబడినవి. సైన్యము, శాంతిసంరక్షణము ముఖ్యము. వారి చేతులలోనే యుంచుకొనబడినవి. ఇది 1919. వరకుకంటే నెక్కువమంది సభ్యులను ప్రజలెన్నుకొని శాసనసభలకంపుట కవకాశముకలిగినది. నిమ్నజాతులవారికష్టములవెలిబుచ్చుటకై యీక్రింది లెక్కలప్రకారము ప్రతిరాష్ట్రగవర్నరు తన రాష్ట్ర శాసనసభకు నిమ్నజాతి ప్రతినిధులనియమించుట కధికారమియ్యబడినది

మదరాసు	...	10.
మధ్యరాష్ట్రములు	...	4
బొంబాయి	...	2.
బీహారు ఒరిస్సలు	...	2.
బెంగాలు	...	1.
సంయుక్తరాష్ట్రములు	...	1.
హరిజనులు	...	--
అసామము	...	--
భారత శాసనసభకు గవర్నరుజనరలు నియోగింపవలసినవారు ...	} 1.	

1931 సంవత్సర జనాభా లెక్కల ననుసరించి రాష్ట్ర-
నిష్పజాతుల జనసంఖ్య. మూల ప్రకారము నిష్పజాతుల జన
సంఖ్య.

అజ్మీరు మేర్వారు	76,735.
అస్సాము	1,830,430.
బెలూచిస్తానము	6,889.
బెంగాలు	7,999,343.
బీహారు, ఒరిస్సాలు	5,760,071.
బొంబాయి	1,750,424.
మధ్యరాష్ట్రములు, బీరారు	2,927,343.
కూర్గు	25,343.
ఢిల్లీ	72,883.
మదరాసు	7,268,157.
వశ్చిమోత్తరసరిహద్దురాష్ట్రములు	6,027.
పంజాబు	1,228,180.
సంయుక్తరాష్ట్రములు	11,531,145.
<hr/>	
మొత్తము ...	40,254,576.
స్వదేశ సంస్థానములు	11,399,341.
<hr/>	
మొత్తము ...	51,653,917.
<hr/>	

ప్రభుత్వమువారిచే నియోగింపబడుటచే నిమ్మజాతి సభ్యులు మరలశాసనసభలకు సభ్యులుగా తాము నియోగింపబడవలెనను ఆశపెట్టికొనినచో ప్రభుత్వమువారి చెప్పుచేతలతోనుండి నడచుకొనవలసివచ్చుచున్నది. మదరాసు శాసనసభలో కొందరుసభ్యులీవిషయమును తేటతెల్లముచేసిరి.

మాంటెగ్యూచెలమ్స్ ఫర్డ్ సంస్కరణములలోనే అని ప్రసాదించబడిన పదిసంవత్సరముల తరువాత భారతీయులు మరికొన్ని రాజకీయాధికారములను బహయుట కర్హులొకారో విచారణసల్పి నిర్ణయించుటకొక విచారణసంఘమును బ్రిటిషుపార్లమెంటువారు నియోగింపవలెనని యున్నది దాని ననుసరించి 1928 లో సైమనుసంఘమేర్పాటు చేయబడినది. కాని వారిని భారతదేశములోని సర్వపక్షములవారును బహిష్కరించిరి. బ్రాహ్మణేతరపక్షమువారును, నిమ్మజాతి ప్రతినిధులు కొందరును సైమనుసంఘము ముందర నాక్ష్యమొసంగిరి. డాక్టరు అంబేద్కరుగారు నిమ్మజాతులపక్షమున నాక్ష్యమొసంగుచు ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు భారతదేశమునకే హానికరములనియు, నందులో నిమ్మజాతులకవి బాత్తిగావనికెరావనియును వివరించిచెప్పిరి. సైమనుసంఘనివేదికలోకూడ- ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లొసంగినచో నిమ్మజాతులకు చెందినవారెవ్వరో నిర్ణయింపవలసివచ్చుననియు, అట్లునిర్ణయించి ఓటర్ల జాబితాలో ఫలానివారు నిమ్మజాతుల

కు చెందినట్లు వ్రాసినచో నది యాప్రిజలకు శాశ్వతమగు మచ్చగ పరిణమించుననియు, నిమ్మజాత్యుద్ధరణకొరకు భారతదేశములో లేచిన మహోద్యమమునెల్ల వారు పోషింపవలెననియు నాంఘసభ్యులు వ్రాసిరి. శాసనసభలలో నిమ్మజాతులకు ప్రాతినిధ్యముండుటకొరకు ప్రతిశాసనసభలోను వారికై కొన్ని స్థానముల ప్రత్యేకించవలెననియు- ఆస్థానములకు పోటీచేయుటకొరకు ప్రతిరాష్ట్రగవర్నరు నిమ్మజాతుల వారేర్పరచుకొనిన సంఘములతో సంప్రతించి యధ్యక్షుల నియోగింపవలెననియు వారు సలహానిచ్చిరి.

నైరునుసంఘము భారతీయులెల్లరచే బహిష్కరింపబడుటచే లండనులో భారతీయులును, బ్రిటిషువారును భారత భావిరాజ్యాంగవిధాన విషయమై చర్చించుటకొరకు రాండుటేబిలు సమావేశమేర్పరుపబడినది దానికి నిమ్మజాతుల పక్షమున డాక్టరు అంబేద్కరుగారు ఆహ్వానింపబడిరి. అది వరకు వారు ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు తమవారికి హానికరములన్నను రెండవ రాండుటేబిలు సమావేశముగో తదితర యల్పసంఖ్యాకులతోచేరి యవియేకావలెనని పట్టుపట్టుటయు, ప్రధానమంత్రి నాంఘికపరిష్కారమున నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లొసంగుటయు- అవిలేకుండచేయుటకు మహాత్ముడు ప్రాయోపవేశదీక్ష బూనుట మున్నగు చవి నిన్నమొన్నటి విషయములు, ఈగ్రంథములోని తృతీయఖండమునం దావిషయములు చర్చించబడినవి.

హరిజనసమస్యయొక్క స్వరూపమేమి ? అది సాంఘికమా, రాజకీయమా, ఆర్థికమా లేక ధార్మికమా ? మహాత్ముడు దీనినొక మహాధార్మికసమస్యగ పరిగణించుచున్నాడు కొందరు దీనిని ఆర్థికసమస్యగ భావించుచున్నారు. వారిప్రకారము హరిజనులార్థికముగ నభివృద్ధిచెందినచో యీసమస్య యడంగిపోవును. కాని హరిజనులకు గ్రామ వెలుపల నివాసమేర్పరచుటయు, తమగృహములందు జరుగు మహోత్సవములందునను, శుభాశుభ కార్యములందును వారలను పవర్ణులు పిలువక వెలివేసియుంచుట- హరిజనులకు ధనములేదని కాదు. జన్మచేతనే తోడిమానవులలో కొందరస్పృశ్యులగుదురను సిద్ధాంతమే దానికి కారణము. ఏనాడు సవర్ణ హిందువులసిద్ధాంతము భ్రమకల్పితమగు మూఢాచారమని గ్రహించి, హరిజనులకు తమకుగల సాంఘికమగు హక్కుల నొసంగెదరో యానాడే “హరిజనసమస్య” తృప్తికరముగ పరిష్కరింపబడగలదు. అప్పుడే శుభ్రముగ నుండుటకును, త్రాగుడుమున్నగు దురభ్యాసముల వీడుటకును, హరిజనులకు తానాహము కలుగును. అంతట దేశములో ధనవంతులు, ధనహీనులమధ్య జరుగబోవు పోరాటములో ధనహీనులగు హరిజనులుకూడ చేరవచ్చును. కాని యది పేరొకసమస్య.

హరిజనులు చాల దుస్థితిలోనున్నారనుట ఎల్లరంగీకరించెదరు. వారలనట్టిదశనుండి, ధార్మిక, సాంఘికరాజకీ

యార్థికవిషయములందు సవగ్ధ హిందువులతో సమానమగు స్థితికి గొనివచ్చుటెట్లు? ఈప్రశ్నకు మహాత్ముడు తన ఉపవాసానంతరము చేసిన ప్రకటనలలో సమగ్రముగజవాబునిచ్చెను. అందలి యెడవ, యారవ ప్రకటనలలో సంస్కర్తలకును, హరిజన ప్రచారములకును కార్యక్రమముల నొసంగెను. ఆప్రకటనలు ఈగ్రంథములోని చతుర్థఖండమునందు కూర్చబడినవి.

అయినను నాకుతోచిన యీకొంది కార్యక్రమము హరిజన సేవకులకు నుపయోగకరముగ నుండుకీచ్చుట చేర్చుచున్నాను.

౧. సవర్ణులలోనిసంస్కర్తలు సవర్ణులలోగావింపవలసినకృషి.

(1). అస్పృశ్యతా నివారణానుకూలముగ సవర్ణులభావముల మార్పుచేయ ప్రయత్నింపవలెను. ఇందులకు కరపత్రములు ప్రకటించుట, ఉపన్యాసములేర్పాటుచేయుట, ప్రతియింటికిపోయి వ్యక్తిగతప్రచారము నల్పుట ముఖ్యమగు మార్గములు.

(2). హరిజనులలోని పాకీవాండ్రీకు వారిపనిని శుభ్రముగ చేయుట కవకాశముల సవర్ణులొసంగునట్లు చేయవలెను. వారాపనిని చేయునప్పుడు ప్రేత్తిచిహ్నముగ ధరించుటకు ప్రత్యేకదుస్తులకూడ నిచ్చునట్లు చేయవలెను.

- (3). ఊరిబావులను, పారిశాలలను, సత్రములను, రోడ్లను ఆస్పత్రులను, దేవాలయములను హరిజనులు కూడ నుపయోగించుటకు సవర్ణుల నంగీకరింపజేయవలెను.
- (4). హరిజనులను తమగృహములందు నొకరులుగగాని, తమకుటంబములోని వారిగగాని యుంచుకొని విద్యాభ్యాసముజేయునట్లుగా ప్రోత్సహింపవలెను.
- (5). హరిజనుల నివాసములకు దగ్గర కల్లుసారాయి మున్నగు దుకాణములపెట్టి సవర్ణులెవ్వరు నమ్మకుండునట్లు చేయవలెను.
- (6). చచ్చినజంతువుల మోసికొనిపోయి వాటిచర్మము నొలిచి బాగుచేసినందులకు సరియైనకూలిని హరిజనులకిచ్చునట్లు చేయవలెను.
- (7). బలవంతముగ పెట్టిచాకిరి చేయించుకొనుట మాన్పించవలెను.
- (8). దుర్భాషలాడక హరిజనులను మర్యాదగ చూచునట్లు చేయవలెను.
- (9). తాము తినగామిగిలిన యెంగిలిపదార్థములను సవర్ణులు హరిజనుల కియ్యకుండునట్లు చేయవలెను.

౨. హరిజనులలో గావింపవలసిన మార్పులు.

- (1) అస్పృశ్యతానివారణానుకూలమగు భావములను వారిలో పెదజల్లవలెను. దానిని కొనసాగించుటకు మార్గములు.
- (క). గ్రామసంచారము.
- (ఖ). ఉపన్యాసములు.
- (గ). “మ్యాజిక్ లాంఛిన్” ఉపన్యాసములు.

ఈక్రింది విషయముల గురించి.

- (1). రామాయణము మున్నగు పురాణకథలు.
- (2). హరిజనులలోని మహాభక్తుల, మహావీరుల జీవితములు.
- (3). సంఘసంస్కారము.
- (4). ఆర్థికవిద్యావిషయములు.
- (5). త్రాగుడుమున్నగు దురభ్యాసములు.
- (6). శరీరారోగ్యముపరిశుభ్రత; గ్రామపారిశుధ్యము.
- (ఘ). కరపత్రముల నచ్చువేయించి పంచిపెట్టుట.
- (చ). తాలూకారాష్ట్ర హరిజనసమావేశముల నేర్పరచుట.
- (ఛ). సందులలోను, తీర్థములందు, ఉపన్యాసముల నొసంగుచు, కరపత్రముల పంచిపెట్టుచు ప్రచారముగావించుట.

- (ఫ). ఒక గ్రామములోని హరిజనులు యన్యగ్రామముల వారిని పిలిచి భజనలు, విందులు ఏర్పాటు చేయునట్లు చేయించవలెను.
- (జ). పాటలు, భజనలు, నాటకములు.
- (జి). జనాభా లెక్కల గైకొనునప్పుడు, మాల, మాదిగ మున్నగు నామముల చెప్పక హరిజనులమని చెప్పకొనునట్లు చేయవలెను.
- (ఝ). పాకీషనిని శుభ్రతతో చేయునట్లు చేయవలెను.
- (ట). చచ్చిన గొడ్ల మాంసమును, గోమాంసమును తినుట మానిపించవలెను.
- (ఠ). వారిలో వారికిగల యస్పృశ్యతను పోనాడునట్లు చేయవలెను.

నిర్మాణకార్యక్రమము.

- (2). వైన చెప్పిన విషయములను గురించి హరిజనులలో ప్రచారము గావించుటవల్ల వారిలో పుట్టుభావములు నిలబడునట్లు చేయుటకును, హరిజనులకు తమయందు విశ్వాసము జనింప చేయుటకును ఈక్రింది నిర్మాణకార్యక్రమమును కొనసాగించుట చాల అవసరము.
- (య). పాకీషనిని తాము చేసి, యాపనిని చేయుట తమాత్రము నీచముగాదని హరిజనులకు నమ్మకమును పుట్టించవలెను.

(ర). వారికి వలయునప్పుడెల్ల వైద్యసహాయము నొసంగవలెను. వారియొగక్షేమములను తరచు కనుగొనుచు వారిపిల్లలను, వనభోజనములకు చిన్నచిన్న యాత్రీ అకును కొనిపోవలెను.

(ల). హరిజనసంఘము లేర్పరచి వారిలో నైకమత్యతను చేకూర్చవలెను.

(వ). వారికిగల యిబ్బందుల తొలగించవలెను.

(శ). హరిజన బాలబాలికల విద్యాభివృద్ధికి తోడ్పడవలెను.
ఈక్రిందిమార్గములు ప్రియత్నింపవలెను.

(1). పాఠశాలలపెట్టుట విలగునంతవరకు ప్రత్యేకపాఠశాలలపెట్టక గ్రామపాఠశాలలో హరిజనబాలుర, బాలికల చేర్చుకొనునట్లు చూడవలెను, ప్రత్యేకపాఠశాలల పెట్టినచో వారికి నేడుగల వెలి యట్లేయుండి పోవచ్చును.

(2). హరిజనబాలురకు విద్యార్థివేతనముల నేర్పాటుచేయుట.

(3). హరిజనబాలుర చేర్చుకొను విద్యాసంస్థలకు ధనసహాయముచేయుట.

(4). హరిజనబాలురకు వసతిగృహముల నేర్పరచుట.

(5). జీతములు పుచ్చుకొనకుండను, పలకలు పుస్తకములు మున్నగువాటి నొసంగియు హరిజనబాలురకు ఉచిత విద్యాభివృద్ధికి అవకాశముల కల్పింపవలెను.

(6). సహకారసంఘముల నెలకొల్పవలెను.

- (స). హరిజనులలో ౬ని లేనివారలకు పని సంపాదించిపెట్టుటకొక సంఘము నేర్పాటుచేయవలెను.
- (హ). ఆధునికపద్ధతులపై నాయావృత్తులలో నభివృద్ధియు- నేర్పరితనమును పెంపొందించవలెను.
- (ళ). త్రాగుడుమున్నగు దురభ్యాసముల వీడునట్లును, పెండ్లిమున్నగు కార్యముల కమితధనవ్యయము గావించుకుండునట్లును, బాల్యచివాహాది దురాచారములను వదులునట్లును చేయవలెను.

3. హరిజనులలోగల సంస్కర్తలు గావింపవలసినపని.

- (1). చచ్చిన గొడ్డుమాంసమును, గోమాంసమును ఎంగిలికూడును తినకుండునట్లు తమవారిని చేయవలెను.
- (2). ఆధునికపద్ధతులతో చర్మములను బాగుచేయుట, మున్నగు వారివృత్తులనుతాము నేర్చుకొని తమవారలలో నా వృత్తుల నవలంబించువారలకు నేర్పవలెను.
- (3). వారిలో వారికిగల సంతర్భేదములను రూపుమాపవలెను.
- (4). పరిశుభ్రతను, పారిశుధ్యసూత్రములను పాటించునట్లు చేయవలెను.
- (5). హరిజనసంఘములను, వార్షిక సమావేశముల నేర్పరుపవలెను.
- (6). మహాత్ముడు కోరినట్లు శాంతిమార్గములనే తమకష్టముల తీర్చుకొనునట్లు వారలకు చెప్పవలెను.

ద్వి తీ య ఖ ం డ ము.

: మ హా త్మ ని :

“యంగ్ ఇండియా” వ్యాసములు ”

హరిజనసమస్య.

ద్వితీయ ఖండము.

౧

వివేకానందస్వామి పంచములను “అణగదొక్కిబడిన జాతుల” లని పేర్కొనెడినాడు. వారుపయోగించిన విశేషణము సరియైనదనుటకు సందేహములేదు. మనము వారల

నిమ్మజాతులు సణగదొక్కితిమి. తత్ఫలితముగా మన మణి 27-10-1920. గిపోతిమి. బ్రిటిషునామ్రాజ్యమునం దితర

దేశములలో మనలను పంచములగా చూచుచున్నారు గొట్టేగారు చెప్పియుగా నిది మనసాపములకు పరమేశ్వరుడు విధించిన శిక్షయే. పంచముల బాగుకొరకై నీవేమిచేయుచున్నావని నాకొక విలేఖరి విషాదకరమగు లేఖ వ్రాసెను. దానిని విలేఖరి యిచ్చిన మకుటముతోనే వేరొక పుటయందు ప్రకటించితిని. “తమ నెత్తురుచేతుల కడుగుకొనమని మనము ఆంగ్లేయుల నడుగుటకు పూర్వము మనమీద యీ కళంకము లేకుండునట్లు చూచుకొనవలదా” యని ఆయన అడుగుచున్నాడు. ఈప్రశ్న చాలసమంజసమైనదే.

అడుగవలసిన సమయముకూడ నిదియే కాని తనబంధములనూడ్చుకొనకుండ, బానిసజాతిలోని యొకవ్యక్తికి యీపంచముల బంధవిముక్తుల చేయుటకు వీలున్నచో యీ యుత్తరక్షణమే నేనట్లుచేసెదను. అది అసాధ్యమగు పని. ధర్మకార్యము చేయుటకైనను బానిసకు స్వాతంత్ర్యములేదు. విదేవవస్తువు లీదేశములోనికి దిగుమతికాకుండ నిషేధించుట నాకుధర్మమే? కానిఅట్లు నిషేధించుటకు నాకధికారములేదు, శక్తిలేదు. టర్కీదేశమునకు వెడలి ధర్మయుద్ధము సల్పు నాదే? శీయులయెడల భారతీయులకు సానుభూతి గలదని తెల్పుట మాలనా మహమ్మదాలిగారికి ధర్మమే. కాని అట్లుచేయుట కాయనకు స్వాతంత్ర్యములేదు. భారతదేశములో నిజమైన శాసనసభయే యున్నచో, హిందువుల దౌష్ట్యమునకు తగిన బుద్ధిచెప్పి యుండెడివాడను. అగ్రవర్ణములవారి, నూతుల కంటె మంచినూతులు పంచములకొరకు త్రవ్వించియుందును. వారిలో ఒక్కరికైన శమషిల్లులు చదువుకొనుటకు పాఠశాల లేదను విచారము పుట్టకుండ, నన్నియో ఉత్తమోత్తమములగు పాఠశాలల కట్టించి యుందును. కాని ఆసౌభాగ్యము నందుటకింకను నేవేచియుండవలెను.

అంతవరకు మీపాట్లు మీరు పడుడనిపంచములవదలి ఊరకుండవలసిందేనా? అట్లెన్నటికిని కాదు. నేనుమాత్రము చేయగలిగినదెల్ల నాశక్తివంచన లేకుండ చేయుచున్నాను.

అగ్రీవర్ణములవార్లచే హింసింపబడు యీపంచములకు మూడు మార్గములు కలవు. వారు (ప్రజల బానిసలచేసి వారిపై నధికారమొనర్చు) ప్రభుత్వసహాయమడుగవచ్చును. ఆసహాయమడిగినంతనే వారికి దొరకును. కాని వారిస్థితి మరింత దుర్భరమై పోవును నేడో-వారు బానిసలకు బానిసలు మాత్రమే ప్రభుత్వసహాయ ముపేక్షించినచో తమరక్ష చిందువులగు అగ్రీవర్ణములవారిని అణగతొక్కుటకు ప్రభుత్వముచే వారుపయోగింప బడుదురు. హింసింపబడుటకు మారుగా వారే హింసకులై పోవుదురు. ముసల్మానులీమార్గమునుపట్టిచూచిరి. భగ్నమనోరథులైరి. పూర్వముకంటె నెక్కువకష్టములలో చిక్కుకొనిరి. తరువాత శిక్కులు అనుకొనకుండగనే ఆమార్గమనుసరించి విఫలులైరి. నేడీదేశములో శిక్కులకంటె ప్రభుత్వమెడల అసంతృప్తి నొందిన సంఘమింకొకటిలేదు. ఇందువల్ల ప్రభుత్వసహాయ మడుగుటచే నాకష్టములు గట్టెక్కజాలవని తేలినది.

రెండవమార్గము హిందూధర్మమును వీడి వారందరు క్రైస్తవులుగనో, లేక ముసల్మానులుగనో మారిపోవుట. ప్రాపంచికసౌఖ్యముల కొరకు స్వధర్మమును వీడుట న్యాయమైనచో అట్లుచేయమని వారికిసలహానిచ్చుటకు, నేనెనుదీయను. కాని ధర్మము హృదయసంబంధమైనది. ప్రాపంచికకష్టము లెన్నివచ్చినను స్వధర్మమును వీడరాదు. నేను నిరాడం

బరజీవిని. ధర్మము పేర జరుగు దుర్మార్గముల నంగీకరింపజాల ను. అస్పృశ్యుల నిట్లు కూరముగా హింసించుట, హిందూ ధర్మములో నొకముఖ్యభాగమైనచో ఆహిందూధర్మమును వీడుట నాకును నావంటివారికిని తప్పనివిధియగును. కాని అస్పృశ్యత హిందూధర్మములో నొకభాగముకాదు. అది ఆధర్మము నంటిపెట్టుకొనిన కశ్యపము. సర్వవిధముల ప్రియత్నించి దానిని రూపుమాపవలెను. నేడనేకమంది సంస్కర్తలు, హిందూధర్మమునుండి యీకళంకమును పోగొట్టుటకు నిశ్చయించుకొనియున్నారు. కావున ఇంచము లన్యమతములలో చేరుట తగినది.

చివరకు వారికి మిగిలినమార్గ మొక్కటే కలదు. పంచమజాతికి చెందని యితరహిందువులు, దర్పము లేకుండ, తమవిధియని నమ్మి, తమంతట తాముసంగు సహాయము తీసికొనుచు—వాడు తమస్వశక్తిపై నాధారపడియుండుటయే. సహాయనిరాకరణాయుధము కూడ నిందులకుపయోగించును. చెడుగని తేలిక దీనిని నిర్మూలనముచేయుటకొరకై, సహాయ నిరాకరణాయుధము నుపయోగించుటకు నేనంగీకరి తునని యీవిశేషానికి శ్రీరాజాగోపాలాచార్యులు, దిగుమర్తి హనుమంతరావుగార్లు చెప్పిరట. అదినాకుకూడ సమ్మతమైనదే. కాని సహాయనిరాకరణమనగా. యితరులసహాయమపేక్షింపకుండ తమబలముపై నాధారపడియుండుటే. నిష్పేక్షింపబడిన

స్థలములలోనికి చొరబడుట సహాయనిరాకరణమనిపించుకొనదు. శాంతముగా నడపినచో నదిశాసనోల్లంఘనమనవచ్చును. శాసనోల్లంఘనమునకు చాల ఆత్మనిగ్రహము, శిక్షణ-ఆవశ్యకములని పూర్వానుభవమువల్ల నేగ్రహించితిని. ఇతరులకు సహాయము నిరాకరించుట అందరికిని సాధ్యమగును. కాని కొందరే శాసనోల్లంఘనమొనర్ప జాలుదురు. అందువలన యీదురాచారముయెడల, తమయసమ్మతిని తీవ్రముగా తెల్పుటకుగాను, పంచములు తామనుభవించు కష్టములకొన్నిటిని పేర్కొని, అదినివారింపబడువరకు తదితరహిందువులతో నెట్టిసంబంధముంచుకొనక పోవచ్చును. అట్లుచేయుటకు తెలివి తేటలు, సంఘటనాశక్తి కావలయును. నాకు తెలిసినంతవరకు, అసహాయోద్యమముద్వారా వారి మనోరథము పూర్తిగావింపగల నాయకుడెవ్వరు వారిలోలేరు.

ఇందువల్ల పంచములు కూడ ప్రభుత్వదాస్యము నుండి తప్పించుకొనుటకు బయల్పడలిన నీజాతీయోద్యమములో చేరుట ఉత్తమపద్ధతి యగును. ఈప్రభుత్వమునకు సహాయము నిరాకరింపవలెనన్న, భారతజాతిలోని వివిధసంఘములు, ఐక్యత కలిగియుండవలెను. ఈసంగతి పంచమసోదరులు గ్రహింపగలరనుకొందును. సహాయనిరాకరణమువల్ల జయమునొందవలెనన్నచో, హిందువులు ముసల్మానులతో నెట్లు చేతులు కలపిరో అట్లే పంచములతోకూడ, చేతులు

కలుపుటవసరమని వారు గ్రహింపవలెను. దౌర్జన్యసహాయ నిరాకరణోద్యమము ముఖ్యముగా ఆత్మశుద్ధికొర కేర్పడిన తీవ్రతరోద్యమము. ఈఆత్మశుద్ధిఉద్యమము ప్రారంభమైనది. పంచములు పాల్గొనినను లేకున్నను మిగతాహిందువులుమాత్రము వారిని అలక్ష్యము చేయరాదు. అలక్ష్యము చేసినచో వారికే ముప్పు కలుగును. తత్కారణమున పంచమజాత్యుద్ధరణ నాకు ప్రాణతుల్యమైనను సహాయనిరాకరణోద్యమాభివృద్ధికే నాసర్వశక్తుల వినియోగించెదను.

ఏలన యీమహోద్యమములో పంచములసమస్య కూడ నిమిడియున్నదనియే నాదృఢసమ్మతము.

౨

మన కీమత్పుత్రతాపాపమునకు తగినప్రాయశ్చిత్తము
కాలేదా? మనము చేసికొనినదానికి తగిన ప్రతిఫలము ముట్టి
నదికదా? డయ్యరు ఓడయ్యరులమించి, మన
అస్పృశ్యతా
కళంకము
19-4-1921
లేదా? మనము అప్పిశ్యులను మనసంఘము
నుండి వేరుచేసితిమి మనలను బ్రిటిషువలసరా
జ్యములలో వెలిపెట్టిరి. పంచములు మనతోపాటు ఊరిబావు
లనుండి నీరు తోడుకొనరాదంటిరు. మనము తినగా మిగిలిన
యెంగిలిమెతుకులు వారిమొగమున కొట్టుచుండుము. వారి
నీడ తగిలినంతమాత్రమున మెలపడిపోదు మరుకొనుచున్నా
ము. సరిగా చూచినచో నింగ్లీషువారు మనకుచేసిన హాని
కంటె మనము పంచములకు యెక్కువ హానిచేపితిమి.

హిందూధర్మమునుండి యీకళంకమును బాపుటెట్లు?
ఇతరులు నిన్నెట్లు చూడగోరెదవో, నీ వితరుల నట్లే చూడ
వలెను. భారతీయులకు మీరే నిజమైన మిత్రులును, సేవకు
లునైనయెడల మీ యున్నతస్థానములనుండి కొంచెము క్రిం
దకు దిగవలసినదనియును, పోషకులవలెగాక తోడి ఆంగ్లే
యుల నెట్లుచూచుదురో యట్లే భారతీయులనుకూడ చూడ
వలెననియును, సత్కార్యములను ప్రేమతోచేసి మీ భారతీ
యులకు స్నేహితులమని ఋజువుచేసుకొనవలసినదనియు నే

ననేకమారులు ఆంగ్లేయాధికారులకు చెప్పితిని. కిలాఫత్తు పంజాబుదురంతములు జరిగినప్పటినుండియు నింకొక అడుగు ముందుకువైచి తమ క్రూరచర్యలకు పశ్చాత్తాపపడవలసిన దనియు, హృదయముల మార్చుకొనవలసినదనియు వారిని అడుగుచుంటిని. అట్లే హిందువులమందరము, మన తప్పులకు పశ్చాత్తాపపడి మన నడవడిని మార్చుకొనవలెను. మనము వారికొరకు నాలుగుపాఠశాల లేవోపైసినచాలదు. వారికడ మనము గొప్ప వారిపోకడలను చూపరాదు. వాసవమునకు వారు మనరక్తబంధువులు. రక్తబంధువుల చూచినట్లే వారలను మనము చూడవలెను మనజాతిలో పరంపరానుగతము గా వచ్చుచున్న జ్ఞానసంపత్తినుండి వారిని వంచించితిమి. ఇక నట్లుచేయరాదు. ఇంగ్లీషుచదివిన సంస్కృత లెస్వరో నలుగు రీవనిని చేసిన సరిపోదు. సాధారణప్రజలందరు, తమతమ హృదయములు ప్రేరేపింప స్వయముగా నీపనికి పూనుకొనవలెను. ఈసంస్కరణ మేనాడో జరిగియుండవలసినది. ఇక నైన ఆలస్యము కానీయరాదు. పక్షత్రమగు నీసంవత్సరము లోనే ప్రయత్నించి, తపించి దీనిని నిర్వహింపవలెను. ఇది స్వరాజ్యము వచ్చినప్పటికి సాధింపవలసిన సంస్కరణకాదు. అంతకుముందే సాధింపవలసినది.

అస్పృశ్యత ధర్మవిహితమైనదికాదు. అధర్మముల కమగు రాక్షసస్పృహ. స్వలాభముకొరకు సైతానుకూడ ధర్మ శాస్త్రముల పేరెత్తుచుండును. కాని శాస్త్రములు, సత్య

మును - మానవబుద్ధిని మించినవికావు. అవి బుద్ధిని పవిత్ర
మొనర్చుటకును, సత్యమును స్పష్టముగ వ్యక్తీకరించుటకును
నిర్దేశింపబడినవి. అశ్వమేధముచేయుటకు వేదము లంగీక
రించినవనిగాని, చేయసలహానొసంగినవనిగాని, తుదకావిష
యమున మూకీభావము వహించినవనిగాని చెప్పినంతనే నిర్దో
షమగు గుఱ్ఱము నొకదానిని కాల్చివేయుటకు నేనంగీకరింప
జాలను. వేదములు భగవత్ప్రసాదములనియే నానమ్మకమా.
వాటియందు నాకు చాలభక్తికలదు. శ్రద్ధగలదు. శ్లోకము
యొక్క భావమునే గైకొనవలెనుకాని ప్రతియక్షరమును
ఘ్నకొని మధించరాదు. అందవలన లాభములేదు వేద
ములేమి బోధించుచున్నవి? పవిత్రీతను, సత్యమును, అ
మాయీకత్వమును, నైర్మల్యమును, వినయమును, నిరాడంబ
రత్వమును, క్షమను, యాశ్వురప్రేమను, మానవజీతమును
ఉదారముగను, ధైర్యోపేతముగను చేయు నితరములన్నిటిని
బోధించుచున్నవి. నీచాతిసీచముగ భావించు పాకీపనిని,
పల్లెత్తుమాలయెన బడకుండ చేయుచున్న సాధులగు నీజా
తీయసేవకులను కుక్కలకంటె అధములుగా చూచుచు వారి
మొగములమీద నుమియుటలో నుదారతలేదు. ధైర్యము
గన్నడదు. నిర్బంధమువల్ల నిమ్మజాతులు చేయు నీపాకీపనిని
చేయుటకు, మాయంతట మేమే పూనుకొనుటకు తగిన
ధైర్యవివేకముల పరమేశ్వరా! మాకొసంగుము. మురికితో
నిండి శుభ్రీపరచవలసినస్థలము లనేకములు పవిత్రీమగు నీ
భారతభూమిపై కలవు.

3

ఈసంస్కరణ కథ్యంతరపెట్టువారిని ఒప్పించుటెట్లో నాకు తెలియుటలేదు. పంచములను ముట్టుకొనినచో మైల పడిపోవుదుమనియు, ప్రియశ్చిత్తము చేసికొ
అస్పృశ్యులు.
27-1-1921 నిసనేగాని ఆమెల పోదనియు, అట్లు ప్రాయశ్చి
త్తము చేసుకొన కుండుట మహాపాపమనియు
భావించువారితో వాదించుటెట్లు? నే చేయగలిగినది వారికి నాదృఢనమ్మకముల నింకొకమారు మనవిచేయుటయే.

అస్పృశ్యత హిందూధర్మమున కొక మహాకళంకమని నేను భావించును. ఈభావము పుట్టుటకు దక్షిణాఫ్రికాలో నాకుకలిగిన కష్టానుభవములు కారణము కాదు. ఒకప్పుడు నేను నాస్తికుడనుగానుండుటవల్ల నాకీభావములు కలుగ లేదు. కొందరు తలచునట్లు నేను క్రైస్తవమతగ్రంథములు చదువుటవల్ల నాకీభావములు పుట్టలేదు. అవి బైబిలుతో గాని, బై బిలు ననుసరించు వారితో గాని, నాకు పరిచయము కలుగకపూర్వము నుండియే యున్నవి.

ఈ అభిప్రాయములు నాకు కలుగునప్పటికి, నాకు పన్నెండుసంవత్సరములు కూడ నిండలేదు. పాకీదొడ్డి తుడుచుటకు “ఊకా”యను అస్పృశ్యుడు మాయింటికి వచ్చెడివాడు. ఆతని నెందులకు ముట్టుకొనగూడదనియు ముట్టుకొనిన తప్పేమనియు మాలమ్మను తరుచు అడుగుచుండెడి

వాడను. పొరపాటున నేను “ఊకా”ను ముట్టకొనినచో నన్ను స్నానము చేయుమనెడివారు. తక్షణమే వారు చెప్పినట్లు చేసినను, అస్పృశ్యతను హిందూధర్మము ఒప్పుకొనదని ఒప్పుకొనజాలదని స్నానము చేయుచు చెప్పుచుండెడివాడను. నేను వినయవిధేయతలతో మెలగెడివాడను. అందువల్ల తల్లిదండ్రుల యెడల నాకుగల భక్తికి కొరతరాకుండ నంత వరకు యీవిషయమై వారితో పోరాడెడివాడను. “ఊకా”ను ముట్టకొనుట పాపమని మా అమ్మ అనినప్పుడెల్ల ఆమె అభిప్రాయము పూర్తిగా తప్పని నే చెప్పియుంటిని.

నేను పాఠశాలలో చదువునప్పుడు, అస్పృశ్యులనబడువారిని ముట్టకొనుట తటస్థించెడిది. ఇది మా అమ్మకు చెప్పినప్పుడు ఆమె అస్పృశ్యుని తగిలిన తక్షణమే, పాపపరిహారార్థము దారిపోవు నే ముసల్కాన్నునైన ముట్టకొనవలసినదని చెప్పుచుండెడిది. మా అమ్మయందు నాకున్నప్రేమ వల్లను గౌరవమువల్లను నట్లు చేసెడివాడను. కాని అది ఒక మతధర్మమని నమ్మి చేయలేదు కొంతకాలమైనతరువాత “పోరుబందరు” చేరితిమి. నా కక్కడనే మొట్టమొదటిసారి సంస్కృతభాషతో పరిచయము గల్గినది నన్నప్పటికింకను యింగ్లీషుబడికి వంపుట లేదు. నన్ను నాసోదరుని ఒకబాగ్ హృణున కప్పజెప్పిరి. ఆయన మాకు “రామరక్ష” విష్ణు పూజల నేర్పెడివాడు. అందులో వచ్చు - జలేవిష్ణు - స్నతే

విష్ణు - అను మాటల నేనింకను మరచిపోలేదు. అప్పుడు ఒక ముసలమ్మ మాయింటికి సమీపమున నుండెడిది. నేనప్పుడు చాలభయస్కుడుగానుండెడివాడను. చీకటిపడినప్పుడు దీపములారంపొయినప్పుడు భూతప్రేతములు మీదపడుచుండెడివి. ఆముసలమ్మ నాభయమును పోగొట్టుటకు “రామరక్ష” శ్లోకములు చదివినంతనే, దయ్యములు పారిపోవుననియు, వాటిని పరింపుమనియు చెప్పినది. నేనట్లే చేసితిని. చాలలాభముకూడ కలిగినది ఈ “రామరక్ష” శ్లోకములలో అస్పృశ్యుల నంటుకొనుట పాపమని చెప్పమాటలున్నవని నేనమ్ముజాలకుండెడివాడను. ఆ “రామరక్షకు” నాకప్పుడర్థము తెలియదు- లేక సగముసగము తెలిసియుండెడిదేమో! కాని భూతప్రేతములవలని భయము లేకుండ చేయగలిగిన ఆ “రామరక్ష” యీ అంటుభయము నెదుర్కొనగలదని నాకు ధైర్యమున్నది.

నిత్యము మాయింట శ్రీమద్రామాయణపఠనము జరుగుచుండెడిది. “లాథా”యను ఒకశ్రావ్యాణుడు చదువుచుండెడివాడు. ఆయనకుఘోరి గి. రామాయణపఠనమువల్ల తనరోగము పోవునని ఆయననమ్మకము. అట్లే అదిపోయినది కూడ. నేడుమనచే నస్పృశ్యుడని పిలువబడువాడొకడు శ్రీ రాముని తనపడవలో గంగానదిని దాటించినట్లు ఆరామాయణములో చెప్పబడినది. అట్టిరామాయణము పాపాత్ములగుట

వల్ల, కొందరిని అంటుకొనరాదని ఎట్లునిషేధించు ననియను
కొనుచుండెడివాడను. పరమేశ్వరుని మనము 'పతితపాపనా'
యనియో, లేక ఆయర్థమేవచ్చు యితరనామములతోనో,
పేర్చొందుమన్న సంగతి హిందూధర్మములో పుట్టిన ఏప్రాణినైన
పాపియనిగాని, అస్పృశ్యుడనిగాని చూచుటపాపమనియూ,
రాక్షసకృత్యమనియూ, చెప్పటకుచాలును. అప్పటినుండియు
యిదియొక మహాపాపమని, నేఘాపించుట మానలేదు.
పన్నెండవ ఏటనే నానీభావము పాదుకొనిపోయినదని
నేచెప్పజాలను. కాని అప్పటినుండియు అస్పృశ్యత పాపమని
నేనెంచితిని మాత్రము చెప్పగలను. ఈనాకధను నిష్ఠాపరు
లకొరకును, వైష్ణవులకొరకును చెప్పుచున్నాను.

నన్నెల్లప్పుడును నేను సనాతనహిందువుగనే యెంచు
కొనుచున్నాను. నాకు శాస్త్రపురాణములు కొలదిగనో గొ
ప్పగనో తెలియును. అయినను నేనుగొప్ప సంస్కృతవండి
తుడనుమాత్రము కాను. వేదములను, ఉపనిషత్తులను, అను
వాదములలోనే చదివితిని. అందుచే నాశాస్త్రపరనము విద్వాం
సులశాస్త్రపరనము వంటిదికాదు. నాకు వాటియందు పరి
పూర్ణ పాండిత్యమెంతమాత్రమును లేదు. కాని వాటిని చదు
వుట ప్రతిహిందువుని ధర్మమగుటచే నేచదివితిని. వాటినిజ
తత్వమున గ్రహింపగలిగితిని. అప్పటికినాకు యిరువదియొ
క్క సంవత్సరముల వయస్సు. అటుపిమ్మట నితరధర్మగ్రంథ
ములకూడ పరిశీలించితిని.

హిందూకై స్తవ ధర్మములమధ్య నేను ఊగులాడుచుండిన రోజులుకూడ ఒకప్పుడుగలవు. కొంచెముస్థాయి చిక్కినతరువాత నాకుమోక్షము హిందూధర్మము ననుసరించుటచేతనే లభించు ననువిశ్వాసము కలిగినది. అప్పటినుండియు దానియందు నానమ్మకము దృఢతరమైనది. కాని అప్పుడు కూడ హిందూధర్మము. అస్పృశ్యత సంగీకరింపలేదనియే నా నమ్మకము. ఒకవేళ ఆధర్మమంగీకరించినచో నదినాకు పనికిరాదనియే నేననుకొనుచుండెడివాడను.

నిజమే. హిందూధర్మము అస్పృశ్యతను బాపముగా పరిగణించదు. శాస్త్రార్థముయందే చర్చకుదిగుటకు నాకుకొరికలేదు. భాగవతమునుండి గాని, మనుస్మృతినుండిగాని శ్లోకముల నుదహరించి నేను నామాటను నెక్కించుకొనలేకపోవచ్చును. కాని హిందూధర్మశాస్త్రమును నేనుగ్రహించితినినియే నాఉద్దేశము. అస్పృశ్యత సంగీకరించి, హిందూధర్మము మహాపాప మొనర్చినది. మనల నధఃపతితుల చేసినది. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములో మనలపంచముల గావించినది ముసల్యానులకుకూడ నీజాడ్యముసోకినది. దక్షిణాఫ్రికాలోను, కెనడాదేశములోను, ముసల్యానులు, హిందువులుకూడ అస్పృశ్యులుగా చూడబడుచున్నారు. ఇదిఅంతయు అస్పృశ్యతాపాపఫలితమేగదా ?

అస్పృశ్యత హిందూధర్మములోని భాగమని హిందువులెంతవరకు చూచుచుందురో, తమసోదరులలో కొందరిని

తాకుటయే మహాపాపముని హిందువులలో చాలమంది యంతకాలము ఎంచుచుందురో, అంతకాలము స్వరాజ్యమబ్బుట అసంభవము. యుధిష్ఠిరుడు వెంటనంటిన కుక్కనువదలి స్వర్గమునకైన పోనిచ్చుగొపలేదు. ఆయుధిష్ఠిరుని సంతతివారలు అస్పృశ్యులనువదలి స్వరాజ్యమొంద న్నెల్లాశించెదరు ?

ఏ నేరములు చేసినందులకు మన మీప్రభుత్వమును రాక్షసప్రభుత్వమనుచున్నామో ఆ నేరములనే మనము మన పంచమసోదరులయెడల నొనర్పలేదా ? మనము మన సోదరుల నణగత్రొక్కితిమి. తమ ముక్కుల నేలబెట్టి రాసుకొను నట్లు వారల చేసితిమి. కోపదృష్టులతో రైలుపెట్టెలనుండి వారల త్రోసివేయుచుందుము. బ్రిటిషుప్రభుత్వముమాత్రమింతకంటె ఘోరకృత్యముల నేమొనర్చినది ? మనము డయ్యరు, ఓడయరులపై మోపు యపరాధములనే మనసోదరులు మనపై మోపలేదా ? మన మీవాపవిముక్తులము కావలయును నిస్సహాయులను, దుర్బలులను మనమెంతకాలము రక్షింపజాలమో—స్వరాజ్యవాదులలో నొక్కనికైన తోడిసోదరుల మనస్సుల నొవ్వజేయుట కెంతికాలము వీలగునో అంతకాలము మనము స్వరాజ్యముపేరెత్తుట వ్యర్థము. స్వరాజ్య మననేమి ? దుర్బలులగు హిందువులనుగాని, ముస్లమానులనుగాని శిక్షాభయములేకుండ తాను బాధింపగల్గుదునన్న అహంకార మేవ్యక్తిని క్షణకాలమైన నుండుట కవకా

శము లేకుండుటయే. ఇట్లుగాకున్న, మనకు స్వరాజ్యమిచ్చినను తక్షణమే దానిని పోగొట్టకొందుము. దుర్బలులగు మన సోదరులయెడల చేసిన సావకృత్యములనుండి, మనము విముక్తులము కానంతకాలము మనబ్రతుకు పశువులబ్రతుకుకంటె, హీనమైనదేయగును.

నాకింకను ఆశగలదు, విశ్వాసముగలదు. మహాకవి, 'తులసీదాస్'చే కీర్తింపబడి, జైనవైష్ణవధర్మములకు మూలాధారమై, భాగవతధర్మములకు సారాంశమై, భగవద్గీతలోని ప్రతిశ్లోకమునందు నిండియుండిన దాన, దయా, ప్రేమ, భావములు, భారతీయప్రజలలో నానాటికి ప్రేళ్లుపాతుకొనిపోవుచున్నవి. ఈసంగతి నేనిదేశములోని భిన్నభిన్నప్రాంతములలో సంచారముచేయునప్పుడు తెలుసుకొంటిని.

హిందుమహమ్మదీయ కలహములింకను జరుగుచునేయున్నవి. బండారుల హింసింప జంకనివారింకను చాలమంది గలరు. అంతయు పరిశీలించి చూచినచో, దయాదాక్షిణ్యములు దేశములో వృద్ధినందినవనియే నేననుకొనెదను. హిందూముసల్మాను లిరువురకు దైవభీతికలిగినది. న్యాయస్థానములయొక్క, ప్రభుత్వపాఠశాలలయొక్క, వ్యామోహమునుండియు, ఇతరభ్రమలనుండియు బయటఁబడగల్గితిమి. నిరక్షరకుటులనియు, అజ్ఞానులనియు మనమెవ్వరిని పిలచుచుంటిమో వారలే జ్ఞానులనతగినవారనికూడ తెలుసుకొంటిమి. వారే

మనకంటె సదాచారులనియు, వారిజీవితములే మనజీవితములకంటె, ధన్యతములనియుకూడ తెలిసినది. పృజలమానసముల కొంచెము పరిశీలించినచో, స్వరాజ్యమనగా రామరాజ్యమనియే వారు భావించుచున్నారని తేలును. రామరాజ్యస్థాపన యనగా వారికి ధర్మరాజ్యస్థాపనయే.

పంచమ సోదరులారా! మీకుత్సాహము కలిగించుట కొక్కమాట చెప్పెదను. అస్పృశ్యతానివారణమన్న, నేను పూర్వమున్నంత అలజడిలేదు. అందువల్ల మీరు హిందువుల ననుమానింపవలదని నాయభిప్రాయముకాదు. ఇంతకాలముచుండియు మాకింతహాని చేసినవారు మూలమృతమునకు పాత్రులెట్లగుదురు? అస్పృశ్యులు పతితులుగారనియు, తక్కిన హిందువులచే నాగద్రోక్కబడినవారనియు, అట్లణగద్రోక్కిన హిందువులు తమగోతిని తామే త్యక్తుకొనిరనియు, వివేకానందస్వామి చెప్పుచుండెడివాడు.

ఏప్రిల్ 6 వ తేదీని నెల్లూరులో నుంటిననుకొందును. అక్కడి అస్పృశ్యులను కలసికొని మాట్లాడితిని. నేటివలె ఆ నాడుకూడ పార్థనలచేసితిని. మోక్షమునొందవలెననియే నేకోరెదను. కాని ఒకవేళ నేను తిరిగి పుట్టవలసివచ్చినచో అస్పృశ్యుడననే పుట్టకోరెదను. ఏలన వారితోపాటు వారికష్టములందు, దుఃఖములందు, పరాభవములందు పాల్గొని నాతోపాటు వారినికూడ నాదుర్గతినుండి ఉద్ధరించవలెనని నేకో

రెడను. అందుచే నేను మరల జన్మింపవలసివచ్చిన బ్రాహ్మణ ఊత్రియ, వైశ్యశూద్రకులములలో పుట్టక, అస్పృశ్యుడగ నే జన్మించవలెనని ప్రార్థించితిని.

అనాటికంటె నేడు చాలపవిత్రమైన దినము. అనేక మంది నిరపరాధులీనాడే జలియన్వాలాబాగ్ నందు హత్యచేయబడిరి. అందులకని నాకోరికలన్నియు ఫలించక నేచనిపోయినచో, అస్పృశ్యతానివారణకొరకు నేచేయవలసిన పనియింకను మిగిలిపోయినచో, నాహైందవత్వము పూర్ణముగాక నేనుతిరిగి జన్మించవలసివచ్చినచో, అస్పృశ్యులలో నే జన్మించి, నాహిందూత్వమునకు సంపూర్ణసిద్ధి కలుగునట్లు చేసుకొన ప్రార్థనలనల్పితిని.

పాకీపనియనిన నాకు ప్రేమమెందు. మా ఆశ్రమములో పదునెనిమిదేండ్ల బ్రాహ్మణబాలకుడొకడు మరుగుదొడ్డి శుభ్రముగ తుడుచుటయెట్లో పాకీవానికి నేర్పుటకై, తానే పాకీపనిచేయుచున్నాడు. అతడు సంఘసాస్కర్తకాడు. నిష్ఠావరుల కుటుంబములో పుట్టిపెరిగినవాడు. గీతాశరణ మనుదినము చేయును. తూ, చా, తప్పనీయక సంధ్యచార్చును. అతని సంస్కృతోచ్ఛారణ నాడచ్చారణముకంటె చాలబాగుండును. అతడు ప్రార్థనచేసినప్పుడతని మధురకంఠనాదము వినినవారు ప్రేమార్చిహృదయులైపోవుదురు. అయినను ఆతడు పాకీపనిచేయుటకూడ నేర్చుకొననిచో, తనవిద్య పూర్తి

కాదని నిశ్చయించుకొనెను. ఆశ్రమములో పాకీపనిచేయు నాతడు తనపనిని చక్కగాచేయవలెనన్నచో ఆపని నెట్లుచేయవలెనో తానుచేసి చూపించవలెనని కూడ ఆబ్రాహ్మణ బాలకుడు తలంచెను.

మీరు హిందూసంఘమును శుభ్రీకరచువారలమని మీరెరుంగవలెను. మీజీవితములకూడ పవిత్రీయులగావించుకొనవలెను. శుభ్రీమగు అలవాటుల నలవరచుకొనవలెను. మీలోపములని యితరులు వేలెట్టిచూపుట కవకాశమీయకూడదు. సబ్బుకొనుటకు డబ్బులేకపోయినచో చవుడునుగాని, రేవడిమట్టినిగాని ఉపయోగించి శుభ్రీయుగానుండుడు. మీలోకొందరు జూదరులుండురు. కొందరు త్రాగుదురు. వారీచెడుఅలవాటుల వీడవలెను. బ్రాహ్మణులలోకూడ త్రాగుమోతులు, జూదరులు ఉండినప్పటికిని వారినిపతితులగా చూచుటలేదుగదా ? అనియు, మేమీదురలవాటుల వీడుమని అడుగక జాలితో మమ్ముల రక్షింపుడని మీరు మిగతా హిందువుల నడుగరాదు. తమబాగుకొరకే వారట్లుచేయవలెను. మీసత్ప్రవర్తనవల్ల పరిశుభ్రీమగు మీఅలవాటులవల్ల సవర్ణహిందువులకే సిగ్గువచ్చునట్లు చేయవలెను. మిగిలిన అయిదు నెలలో మనము పరిశుద్ధులముకాగలమను కుందును. ఒకవేళ నేననుకొనినట్లు జరుగకపోయినచో, నాయభిప్రాయములును, నాజీవితాదర్శములును, సరియైనవయినప్పటికిని,

దేశపరిస్థితుల గ్రహించుటలో పొరబడితిననుకొందును. నా తప్పల బహిరంగముగా ఒప్పుకొందును.

మీరు హిందువులమని చెప్పుకొందురు. భాగవతతత్వన చేయుచుందురు. మిమ్ముల సవర్ణ హిందువులు అణగదొక్కినచో నది హిందూధర్మముయొక్క తప్పకాదు. అది యాధర్మముప్రకారము నడుచుకొనువారమని చెప్పుకొనువారల తప్పని మీరుగ్రహింపవలెను. మీరున్నతిగాంచవలెనన్నచో పరిశుద్ధులుగావలయును. త్రాగుడుమున్నగు దురభ్యాసములను వదలవలెను.

మిస్థితిగతుల బాగుపరచుకొనగోరుచో స్వరాజ్యము పొందవలెనన్నచో మీ ఆత్మశక్తిపై ననే మీరాధారపడి యుండవలెను. మీలోకొందరు సహాయనిరాకరణోద్యమమునకు వ్యతిరేకులుగా నున్నారనియు, బ్రిటిషుప్రభుత్వమువలననే మోక్షమబ్బుననుకొనుచున్నారనియు నాకు బాంబాయిలో తెలిసినది. హిందూధర్మమును వీడి యితరుల సహాయమపేక్షించిన మీరెన్నటికిని మిశ్రప్రముల చాటజాలరని నేను ముమ్మాటికిని చెప్పుచున్నాను. మిమ్ములనర్థరించుకొను శక్తి మీచేతులలోనే ఉన్నది.

భారతదేశములో అన్ని ప్రాంతములలోగల అస్పృశ్యులను నేను కలసికొంటిని. వారిలో సంతర్గతమైయున్న శక్తిసంగతి సవర్ణ హిందువు లెరుంగరు. ఆపంచములకసలే తెలియదు.

వారిబుద్ధి చెడుమార్గములఁబట్టక, యింకను పవిత్రముగ నేయున్నది. నూలువడుకుట, బట్టలు నేయుట మీవృత్తిగా చేసుకొనుడు. అందుచే ఆకలిబాధ మీదరికి రానేరదు. మీలోగల భేదముల రూపుమాపుకొనవలెనని పూర్వము చెప్పియుంటిని అదియే మరల చెప్పెదను. “ధేడ్”లని “భంగీ”లని మీలోమీరు భేదముల పెట్టికొనుట, నాకర్థమగుటలేదు. “ధేడ్”లకును “భంగీ”లకును భేదమేమియు లేదు. వారిరువురవృత్తులుకూడ వకీళ్ల, ప్రభుత్వోద్యోగుల వృత్తులంత గౌరవప్రదమయినవనుటకు సందేహము లేదు.

ఇతరులు తివగామిగిలిన యోగిలి అన్నమును మీరు పుచ్చుకొనుట సూనవలెను అదియోతశుభ్రమైనదని వారు చెప్పిననుసరే దానినిముక్కుకొనకును ముక్కని, చెడిపోవని మంచిధాన్యము పుచ్చుకొనుడు. అదికూడ యిచ్చువారు మర్యాదగ నిచ్చిననే! నేను చేయుచునదెల మీరు చేయగలిగినచో నాలుగు నెలలలో కాదు నాలుగురోజులలోనే మీరు బాగుపడుదురు.

సహజముగ హిందువులు పాపాత్ములుకారు వారు అజ్ఞానములో పడిపోయిరి. అస్పృశ్యత యీ సంచత్సరములోనే, యంతమొందవలెను. పంచమజాతి ఉద్ధరణ గోసంరక్షణములకొరకే నేను జీవించుచున్నాను. ఆకోరికలురెండును తీరినవింటనే స్వరాజ్యముబ్బును. అదియే సామోక్షము. మిమ్ములనుద్ధరించుకొనుటకు తగినశక్తి భగవంతుడు మీకనుగ్రహించునుగాక :

౪

పంచములను, మద్రాసురాజధానిలో చూచునంత
క్రూరముగా నింకేప్రాంతమునందు చూడరు వారిసీడపడిన
బ్రాహ్మణులు మైలపడిపోదురట! బ్రాహ్మణవీరులలోనుండి
వారు నడువనేకూడదు. బ్రాహ్మణేతరులు కూడ వారి నింత

పంచములు.

29-9-1921

కంటె బాగుగచూడరు. ఈయిద్దరమధ్యనుపడి

పంచములు నలియిపోవుచున్నారు. మద్రాసు

రాజధానియన్ననో గొప్పదేవాలయములకును

దైవభక్తికిని ప్రసిద్ధికెక్కినదే! జనులన్ననో పెద్దనామముల

తోను, జుట్టుముడులతోను, బిళ్ళగోచీలతోను ఋషులవలె

నుందురు. వేషభాషలతోనే వారిధర్మమంతయు పూర్తి అయి

నదేమో యని తోచును. పంచములన్ననో చాల కష్టపడిపని

చేయుదురు. సంఘమునకును, దేశమునకును చాల నుపయో

గపడుచుందురు. వారు, రామానుజులును, అదిశంకరులు

జన్మించినదేశములో నింతక్రూరముగా చూడబడుట నాకర్థ

మగుటలేదు. దేశీయసోదరుల నింతక్రూరముగా చూచుచున్న

ను దక్షిణభారతీయులయందు వాకుగల విశ్వాసముపోలేదు.

ఈకళంకమును రూపుమాపుకొనినగాని, స్వరాజ్యమువచ్చుట

అసంభవమని వా రేర్పరచిన మహాసభలం దన్నిచోట్ల స్పష్ట

ముగా తెలియజేసితిని.

ప్రపంచములో నితర దేశములవారు మనల కుష్ఠురోగులవలె చూచుటకు కారణము, మనలో నైదవవంతు ప్రజలను మన మట్లుచూచుచుండుటవలననే యనిచెప్పితిని. సహాయనిరాకరణోద్యమము బ్రిటిషువారల హృదయముల మార్పుటకేకాదు. మన హృదయపరివర్తనకుకూడ నుద్దేశింపబడినది. ఒకసంవత్సరములో—అనేకశతాబ్దములనుండి వచ్చుచున్న అస్పృశ్యతాకళంకమును ఏజాతిరూపుమావగలదో, త్రాగుడు దురభ్యాసమును మాసినబట్టలు శరీరమునుండి తీసివేసినట్లు ఏజాతివదలిపెట్టగలదో, రాత్నమునుచేపట్టి, పనిలేని కాలమంతయును పనిచేసి, అరువదిశీట్లరూప్యముల ఖద్దరు బట్ట ఏజాతి తయారుచేసుకొనగలదో, ఆజాతి పూర్తిగమారిపోయినదనియే చెప్పవచ్చును. ఆజాతిలో కలిగిన మార్పువల్ల ప్రపంచముకూడ మార్పుచెందును. దయామయుడగు పరమేశ్వరుడు ఒకడున్నాడని ఎట్టివాస్తవికునకైనను విశ్వాసముగలుగజేయుట కాజాతియే ఒకనిదర్శనము కాగలదు. భారతజాతి ప్రైరీతిగ మార్పునొందినచో ప్రపంచములోగల ఏశక్తియును, స్వరాజ్యము మన జన్మహక్కు కాదనజాలదు. నిరాకరింపజాలదు. నేడు దేశమును విషమ పరిస్థితు లాపరించుచున్నది. అయినను మనము అస్పృశ్యతాపాపమునకు పశ్చాత్తాపపడి.....(స్వదేశీదీక్ష) చూసినమరుక్షణముననే తమహృదయముల రాయిచేసికొనిన ట్లగపడు యీ

ఆంగ్లేయోద్యోగులే భారతీయులు ధైర్యవంతులనియు, స్వాతంత్ర్యప్రియులనియు వినతు లొనర్తురని జోస్యము చెప్ప సాహసించును. హిందువులు తలచినచో యీ పంచమజాతి నుద్ధరింపగలరనియు, వారికి తామనుభవించుచున్న సర్వహక్కుల నొసంగగలరనియు, భారతీయులు పూనుకొనినచో యింట్లో వంటచేసుకొనునట్లే తమకు కావలసిన బట్టనంతయు తయారు చేసుకొనగలరనియు నాకు పూర్ణవిశ్వాసము కలదు. ఆవిశ్వాసమే మన మీసంపత్తిరములోనే స్వరాజ్యము సంపాదించగలమని నేను చెప్పటకు కారణము. ఈపరివర్తన మేదియో పూర్వము బన్ని సాధించజాలము. ఈశ్వరకృపవల్లనే మనకది సాధ్యమగును. ప్రస్తుతము పరమేశ్వరుడు మనహృదయము లందు ప్రవేశించి చిత్రచిత్రగతుల వానిని మార్చివేయుచున్నాడని చెప్పినచో కాదనజాలువా రెవ్వరుందురు? ఏది యెట్లున్నను, పంచమసోదరులకు తోడ్పడట ప్రతికాంగ్రెసు వాదికిని విధ్యుక్తధర్మము వేదోపనిషతులును, భగవద్గీతయును, శంకరరామానుజులును ప్రతిపాదించు హిందూధర్మము, ఎంతపతితునైనను అస్పృశ్యునిగ చూడమనలేదని కాంగ్రెసు సేవకులందరు హైందవేతరులతో వాదించి నచ్చుచెప్పువలెను. అస్పృశ్యత, అహింసాసిద్ధాంతమునకు విరుద్ధమని పూర్వాచారపరాయణులతో ప్రతికాంగ్రెసు సేవకుడును వినయముతో వాదించి వారలను ఒప్పించవలెను.

౫

హిందూముసల్మానులమధ్య నైకమత్యములేనిదే
 స్వరాజ్యము వచ్చుట అసంభవమైనచో హిందూధర్మమునకు
 మహాకళంకమగు అస్పృశ్యత నిర్మూలించబడనిదే స్వరాజ్యము
 వచ్చుట అంతకంటెనసంభవమనుటలో శ్రీ నాద
 మనకళంకము కర్ణగారితో నేను పూర్తిగ నేకీభవించును.
 30-6-1927.

ముందు నిర్దిష్టబోవు రాజ్యాంగవిధానమునందు
 అస్పృశ్యుల కెట్టిస్థానముండవలయునన్న విషయముతో నాకు
 పని లేదు. సవర్ణహిందువులు విరోధముబూని లక్ష్యపెట్టినచో
 రాజ్యాంగవిధానమునందు వారి రక్షణకొరకు చేసిన ఏర్పాటు
 లన్నియు వ్యర్థములేయగును

ఇతరు లెవ్వరికిని రాజ్యాంగవిధానమునందు
 ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు కాని, ప్రత్యేకపుహక్కులుగాని
 ఉండగూడదనుటకు నే చెప్పినకారణములు అస్పృశ్యులకు
 కూడ వర్తించును. అస్పృశ్యతానివారణము శాసనములజేసిన
 మాత్రముననే జరుగవలసిన పనికాదు. సవర్ణహిందువుల
 యంతరాత్మలకు బాధకలిగి వారు మేల్కొని తమంతటతా
 మికళంకమును బాపుకొనవలయును. అది వారికర్తవ్యము.
 వారిందులకు బాధ్యులు.

అస్పృశ్యతానివారణము త్వరలో జరుగవలసిన పని.
 మనతో పోరాడటకు అస్పృశ్యులు సమితు లేర్పరచుకొను

వరకును వారికిని తదితరహిందువులకును కొట్లాటలు జరిగి తమకన్నులు తెరచునంతవరకును సవర్ణలూరక కనిపెట్టుకొని ఉండవలదని తెల్పుచు శ్రీనాదకర్ణిగారు నాకు వ్రాసిన లేఖను ముగించిరి. ఇది చాల భంకరమైన సంగతి. కాని ఆయన వ్రాసినదానిని కాదనుటకు వీలులేదు. ఈమాట గొట్టేగారు చనిపోవుటకు పూర్వము నాకును, కీర్తిశేషులగు శ్రీహరినారాయణఆప్టేగారికిని జరిగిన సంభాషణను జ్ఞప్తికి తెచ్చుచున్నది. ఆసంభాషణ పూనాలోని 'భారతనికేతనసంఘ' భవనములో జరిగినది. క్రైస్తవమతప్రచారకులు కొందరు చేయునట్లు అస్పృశ్యులలో నాందోళన ప్రారంభించి వారిలో నసంతృప్తిని పుట్టించుటకుబదులు అగ్రవర్ణములవారిలో ప్రచారముచేయవలెనని నే నాయనతో చెప్పుచుంటిని. నే నీకునికి క్రొత్తవాడను. అప్పటి కింకను అస్పృశ్యులు అనుభవించుచున్న కష్టములపూర్తిగా నెరుంగను. నా పెరివేదాంతములో పడియుంటిని. కాని అగ్రవర్ణములవార లీనిమ్మజాతులను పెట్టుబాధలు చూచి ఆప్టేగారి హృదయము దహించుకొనిపోయినది. అట్టి ఆశంకునంస్కర్తను, నిమ్మజాతులవారిని సవర్ణులవై తిరుగబడనుదోభితురాయని ప్రశ్నించితిని. నిస్సందేహముగా నా జవాబువచ్చెను. తనచేతనైనచో ఆనాడే వారలను మనకై తిరుగబడునట్లుచేసెదననియు, మనంతటమనము వారలకియ్య!

హక్కులనన్నిటిని వారు బలవంతముగా లాగుకొనునట్లుచేసె
దననియు ఆయన తడవుకొనకుండ జవాబుచెప్పెను

ఈ సంస్కరణము చాలవరకు కొనసాగినది. కాని
జరుగవలసిన పనియంతయు ముందునకే మిగిలియున్నది. ఇంత
వరకు ప్రపంచములో సాధింపబడిన సంస్కరణములలో చాల
భాగము రక్తపాతములవలననే సాధింపబడినవి. అధఃపతితులు
గానింపబడి పీడింపబడుచున్నప్రజల ఓపిక కొంతకాలమునకు
నశించును. వారంతట తా మింతకాలమునుండి అనుభవించిన
దుఃఖమువల్లను, బాధలవల్లను, ఆగ్రహవివశులై పిచ్చివార
లగుదురు. అంతట దుష్టశిక్షణాధికారము తామే వహించి
యింతకాలమునుండి తమ నెత్తిపై నెక్కిత్రొక్కిన క్రూరుల
తుదముట్టెను. పిమ్మట తమ కవకాశము దొరికెనంతనే
తామే క్రూరులై పోవుదురు. తాము చంపినక్రూరులుచేసిన
తప్పులనే తిరిగి తాముకూడ నొనర్తురు. ఇది లోకసహజమగు
విషయమే. ఆనాడు హరినారాయణఆప్తేగారి హృదయమం
తట నిండియుండిన రోషజ్వాల లిప్పుడు నా హృదయమును
కూడ దహించుచున్నవి. కాని అగ్రవర్ణహిందువులు తమ
తప్పుల దిద్దుకొందురనియును, దీపముండగనే యిల్లుచక్క
పెట్టుకొందురనియును, యిక నైన అస్పృశ్యులకు నన్యాయమొ
నర్చుట మానుకొందురనియును నే నాశించుచున్నాను. సవ
ర్ణలోకవేళ పశ్చాత్తాపపడకుండ నుండినచో అస్పృశ్యులు

వారిపై తిరుగబడక అంతకంటె నుత్తమమార్గము ద్రొక్కెద రని నే నాశపెట్టుకొనియున్నాను. నేడు వారతమయందున్న లోపముల సర్దుకొని దురభ్యాసములను వీడి, పరిశుద్ధులై తమ ప్రతిష్ఠను, హిందూధర్మప్రతిష్ఠను నిలిపి నేడు హిందూధర్మ మునకు కళంకప్రాయులుగనున్న అగ్రవర్ణములవారికంటె ఉత్తమహిందువులయ్యెదరను ఆశతో నే నాపనిని సాగించు చుండెదను. ఈలోపున శ్రీనాదకర్ణిగారివలె అస్పృశ్యుల బాగుకై చింతించు ప్రతిహిందువుడును వారి కష్టములలోను దుఃఖములలోను పాల్గొనుచు తానుకూడ నొకయస్పృశ్యుడై అస్పృశ్యతా నిర్మూలనకొరకు పాటుపడుచుండవలెను.

౬

దక్షిణ హిందూస్థానమునందలి దేశభాషాపత్రికలో
నౌక పండితుడు వ్రాసిన వ్యాసకారాంశమును నాకొక
మిత్రుడు పంపెను. ఆపండితుడు అస్పృశ్య
జహరాక్షసి.
29-7-1926. తను నాశనముచేయకూడదని యిచ్చిన హేతు
పుల నీక్రిందివిధమున నాన్నేహితుడు సంగ్ర
హపరచెను.

- (1). ఆది శంకరుడు చండాలుని దూరముగా నుండుమనిన
సంగతిని బట్టియు, చండాలుడవు కమ్మని త్రిశంకుచక్ర
వర్తికి శాపము వచ్చినతరువాత నాతనిని జనులందరు
వెలివేసిరన్ననివయమును బట్టియు చూచినచో,
అస్పృశ్యత నిన్నమొన్నటిది కాక, బహుపురాతనమై
నదని తేలును.
- (2). చండాలురు ఒకవృషాద్యులచే సంఘమునుండి వెలి
వేయబడినవారు.
- (3). మనకు అస్పృశ్యులైనవారే తమలోతా మస్పృశ్యతను
పాటించుకొనుచున్నారు.
- (4). జంతువుల చంపుచుండుటచేతను, రక్తమాంసముల
తోను, అశుద్ధముతోను వారికి నిత్యసంబంధముం
డుటవల్లను వారలు అస్పృశ్యులైరి.

- (5). కసాయిదుకాణములను, కల్లంగడులను, వేశ్యాగృహములను, దూరముగానుంచునట్లే అస్పృశ్యులనుకూడ దూరముగా నుంచవలెను.
- (6). పరలోకసౌఖ్యములుకూడ వారికి నిషేధింపకుండుటకే అస్పృశ్యులు సంతోషింపవలెను.
- (7). 'ఏవడోగాంధీ' యీపంచముల నంటుకొనవచ్చును. అంటు పోవుట కాయన యుపవాసముండగలదు. మన మన్ననో గాంధీవలె ఉపవాసముచేయజాలము-వారిని మంటుకొనజాలము.
- (8). మానవాభివృద్ధికి అస్పృశ్యతయుండు టత్వంతావశ్యకము.
- (9). మానవునిలో ఆకర్షణశక్తి గలదు. ఆశక్తి క్షీరము వంటిది. అంటుతగిలినచో విరిగిపోవును. ఉల్లిపాయలను కస్తూరిని కలిపి యుంచుటకు వీలైనచో పంచములనప్పుడు బ్రాహ్మణులతో కలుపవచ్చును.
నాకు సంగ్రహపరచి విలేఖరి వంపినవానిలో నివి ముఖ్యాంశములు.

అస్పృశ్యత యనునదొక బ్రహ్మరాక్షసి. ఆరాక్షసి తలనెత్తి నప్పుడెల్ల దానిని చిదుకపొడువవలయును. పురాణములలో చాలకథలు కలవు. ప్రస్తుతపరిస్థితులకును వాటిలో కొన్నిటికిని గల సంబంధమును మనము సరిగా నర్థముచేసు

కొనక, వాటినునుసరింపగోరినచో అధోగతి పాలగుము. శాస్త్రములలో చెప్పిన ప్రతిమాటప్రకారము మన జీవితముల దిద్దుకొన ప్రయత్నించినగాని, లేక నాశాస్త్రములలో వర్ణింపబడిన పాత్రలజీవితముల ననుసరించి నడువ ప్రయత్నించినగాని, ఆశాస్త్రములు మనకు మరణ కారకము లగును. అందులకు సందేహములేదు. ముఖ్యసిద్ధాంతముల నెరుంగుటకును, వాటిని వివరించి చెప్పటకును శాస్త్రములు మనకు సహాయపడును. ధర్మగ్రంథములలోని ప్రఖ్యాతపురుషు డెవరో ఒకరు, భగవంతునియెడల గాని, తోడి మానవులయెడల గాని పాప మొనర్చిన, మనము కూడ నట్లుచేయుట కదియొక ఉదాహరణగ తీసుకొనవలసినదేనా? లోకములో నన్నిటికంటే 'సత్యమే' ముఖ్యమైనదనియు, 'సత్యమే' పరమేశ్వరుడనియు, నొక్కసారిచెప్పిన చాలును. యుద్ధిష్ఠిరుడంతవాడు పౌరపాటున అసత్యము పల్కినాడని చెప్పటవసరవిషయము. కాని ఆయుద్ధిష్ఠిరుడు అసత్యము చెప్పినందులకు తక్షణమే శిక్ష ననుభవించి నాడనియును, ఆతని విశాలకీర్తి యాతనికాశిక్ష తప్పింప లేక పోయినదనియు, తెలియచెప్పుటవసరవిషయము. అటులనే ఆదిశంకరుడు చండాలురనుండి తప్పించుకొని తిరుగుటకు ప్రయత్నించినాడని చెప్పుటవసరవిషయము. సర్వభూతములను తనవలెనే చూడవలయునని చెప్పుట మహాధర్మము. ఒక్కప్రాణినైన చండాలునిగ చూ-

హాశీజనసమస్య.

చుట కంగీకరింపజాలదనినచో, నిరపరాధులగు నొకజాతివారి నందర నస్పృశ్యులుగ చూడ నంగీకరింపదని తెలిసినచాలును. అదికాక, ఆదిశంకరుడు చండాలుని దూరముగ పొమ్మనెనో, లేదో, నిర్ణయించుటకు తగిన ఆధారము లేవియు లేవు. ఆనందర్థమున 'చండాలు'డను పదమున కర్థమేమో మనకు తెలియదు. ఆపదమున కనేక అర్థములు గలవని యందరు ఒప్పుకొనిన విషయమే! అందులో నొక యర్థము పాపియని. కావున పాపాత్ముల నందరను చండాలురుగ చూడగోరినచో యీహంఠితునితోసహా మనమందరమును అస్పృశ్యులమగుదుమనియే నాభయము. అస్పృశ్యత చాల పురాతనము కాదని యెవ్వరునుయనుటలేదు? కాని అస్పృశ్యత చెడ్డయనుటదైనచో-పురాతనమైనదను కారణముచే దానిని సమర్థింపరాదు.

ఆర్యులీయస్పృశ్యులను వెలివేసినచో దానివల్ల నాయార్యుల సంఘమునకే నష్టముకలిగినది. ఒకానొకప్పుడు శిక్షించు నుద్దేశ్యముతో నార్యులు కొన్నిజాతులవారిని వెలివేసినచో- అట్లు వారు వెలివేయుటకు గల కారణము లేవైననుసరే- ఆజాతులవారి సంతానమునకు కూడ వాశిక్ష విధింపవలసిన అవసరములేదు.

అస్పృశ్యులే తమలో కొందరిని అస్పృశ్యులుగ చూచుచున్నారను దానివల్ల తెలియునదేమి? మన పాపకార్యముల ఫలితము మనతోనే నిలచిపోలేదనియును, వాని దుష్ట

లితములు సర్వత్ర వ్యాపించి పోయెననియును తెలియును. నిమ్నజాతులవారు తమలో కొందరిని అస్పృశ్యులుగ చూచుచున్నారనుసంగతి, అస్పృశ్యతాకళంకమును హిందూధర్మమునుండి త్వరలో తుడిచివేయుటకు యవసరమో తెలియజేయును.

పశువుల చంపుట చేతను, రక్తమాంసములతోను, ఎముకలతోను, అశుద్ధముతోను, వారికి నిత్యసంబంధముండుటచేతను పంచములు అస్పృశ్యులైనచో, ప్రతిదాదియు, ప్రతి డాక్టరును అస్పృశ్యులేయగుదురు. క్రైస్తవులును, మహమ్మదీయులును బలిగాగాని, తినుటకుగాని, జంతువుల చంపునట్టి మాంసాహారులగు సవర్ణహింపులెల్లరు అస్పృశ్యులు కావలసినదే!

కసాయిదుకాణములును, కల్లంగడులును, వేశ్యాగృహములును, ఎట్లు వెలివేయబడినవో-లేక వెలివేయబడవలెనో-అట్లే యస్పృశ్యులను కూడ వెలివేయవలెనన్నవాదము దురభిప్రాయమును తెలియజేయును. సంఘక్షేమమున కరిష్టదాయకమగుట వల్లను, కసాయిదుకాణములను కల్లంగడులను వేరుగానుంచవలెను. ఏహ్యమైన వృత్తిని అవలంబించుట వల్లను వేశ్యలను కూడ సంఘమునుండి వేరుచేయవలెను. కాని అస్పృశ్యులు చేయుపని మంచిదేకాక, సంఘక్షేమమునకు చాల అవసరము.

అస్పృశ్యులకు పరలోకసౌఖ్యముల నిరాకరించలేదనుట వట్టి పొగరుబోతుతనము. ఈయస్పృశ్యతాపిశాచమిట్లే స్వేచ్ఛావిహారము సల్పవలెనని చెప్పవారికి పరలోకసౌఖ్యముల నిరాకరించునధికారమే యున్నదో - పరలోకములో కూడ పంచములను వేరుగా నుంచుదుగనుటకు సందేహము లేదు.

గాంధీవంటివాడు మాలవారిని ముట్టుకొనవచ్చునని యును, యితరులట్లు చేయరాదనియును చెప్పట ప్రజల కన్నుల దుమ్ముకొట్టుటయే. అస్పృశ్యులకు సేవచేయుట కును, వారిని ముట్టుకొనుటకును, అస్పృశ్యతాక్రిములకు లొంగనివారు కావలెననుటలో నర్థమేమి? అస్పృశ్యత యంతటి అసాయకరమైన జాడ్యమా? ఈ యస్పృశ్యతను పాటించని మహమ్మదీయులకును, క్రైస్తవులకును ముందేమిగతి పట్ట నున్నదో పరమేశ్వరునకే ఎరుకగాబోలు!

ఆకర్షణశక్తివాదమున కర్థములేదు. చాతుర్వర్ణ్యముల వారందరు కస్తూరివలె సుగంధులుకారు. అస్పృశ్యులనబడు వారందరును ఉల్లిపాయలవలె వాసనకొట్టరు. అగ్రవర్ణస్థులని చెప్పబడువారికంటె నెన్నియోరెట్లు మంచివారలు వేల కొలదిగ నస్పృశ్యులలో గలరు.

సుమారు అయిదుసంవత్సరములనుండి యస్పృశ్యతకు విరుద్ధముగా తీవ్రప్రచారము జరిగినప్పటికిని, ఆదురా

చారమును సమర్థించువా రింకనుండుట నాకు బాధకరముగ నున్నది. అది మంచిదను పండితు లున్నంత మాత్రమున నా కళంకము గౌరవ పొందమైనది కాజాలదు. కాని మనుష్యులు ఋద్ధిమంతులును, సచ్చీలురును వట్టిపాండిత్యము సంపాదించి వంతనే కాజాలరని నిరాశ కలుగుచునది.

2

క్రిందటి వారములో కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహక వర్గ సమావేశము జరుగుచుండగానే, దేవాలయప్రవేశ సత్యాగ్రహసమస్య నుండి బయల్పడలు అనేక ప్రవేశ సత్యాగ్రహము. ప్రశ్నలగురించి, కేరళరాష్ట్ర ప్రతినిధులతోను, యితరులతోను చాలసారులు సంభాషించితిని. నాతో ప్రస్తావించినవారు ప్రశ్నోత్తరముల రూపమున తయారుచేసిన రిపోర్టును దిద్దుటకు బదులు, వారి ప్రశ్నలకు నాయుద్దేశము ప్రకారము తగినవిని యిచ్చిన జవాబుల నీ క్రింద విచ్చుచున్నాను. ప్రశ్నలకు తిరిగి వ్రాయుట కవసరము లేకుండునట్లుగానే జవాబులు పొందుపరుపబడినవి.

(1). అస్పృశ్యతానివారణకు గొప్పరాజకీయప్రాముఖ్యతయున్నను- వాస్తవమున కది హిందువులచే పరిష్కరింపబడవలసిన ధార్మికసమస్య యనుమాట తప్పక జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను. దానికిగల ధార్మికప్రాముఖ్యత రాజకీయప్రాముఖ్యతను మరుగు పరచును. అనగా అస్పృశ్యతానివారణము సవళ్లులు చేయవలసిన ప్రయత్నములు ఎట్టి రాజకీయ పరిస్థితులకును లోబడి యుండరాదు. అందువల్ల నేడు దేశము నావరించిన విషమ పరిస్థితులను, అస్పృశ్యతానిర్మూలన ప్రయత్నముల కడ్డపడనీయరాదు.

(2). న్యాయమును, ధర్మమునగు పనికొరకు పోరాడునప్పుడు, సంస్కర్తలు కష్టములన్నిటికిని సిద్ధపడియుండవలెను. వారు తాత్కాలికముగా, అగ్రవర్ణములవారి సానుభూతిని గోల్పోవుటకు కూడ సిద్ధముగా నుండవలెను. ఈయస్పృశ్యత తక్షణమే నిర్మూలించవలసిన మహాపాపమని నమ్ముచారు, తాము కొలదిమందిగ నున్నను వెనుకజేయరాదు.

(3). ప్రస్తుత మున్న పూజారులు, కట్టగట్టి దేవతార్చన చేయనిరాకరించిన తక్షణమే వారిస్థానే యితరులను నియోగింపవలెను. పూజారిపంశములలోనుండి తీసివేసిన వారికి బదులు కొత్తవారు రాకపోయినచో, యితరకులములలోనుండి అప్పులైనవారి వాస్థానమున నియోగింపవలెను. కాని నాకు తెలిసినంతవరకు ప్రస్తుతమున్న పూజారులలో చాభాగము దేవాలయముల నాశ్రయించుకొని బ్రతుకువారే. అందుచేత వారు చాలకాలము సమ్మె కట్టియుండలేరు. పూజారులుగా నుండుట పంశపారంపర్యవచ్చువాక్యైకనన, నేచెప్పిన దానికడ్డమురాదు. ఆ హక్కుదారుడు తనపనిని వదలిపెట్టుకొనిపోయినచో, తన్ను తానే నిందించుకొనవలసి యుండును.

(4). దేవాలయాధికారులు, దేవాలయములలో నొకభాగమును అస్పృశ్యుల కొరకు వేరుగావించెదమనినంతనే

అంగీకరింపరాదు. బ్రాహ్మణేతరహిందువుల కందరకు వర్తించని నిషేధములను అస్పృశ్యులవిషయమై సహింప వీలు లేదు. కాని అస్పృశ్యులతో కలియుట కంగీకరించని సవర్ణుల కొరకు దేవాలయములోని యొకమూలను ప్రజ్వేకింప వచ్చును. అప్పుడా సవర్ణులు తమంతట తామే యస్పృశ్యుల గుచువ్వారు.

(5). దేవాలయములోనికి అస్పృశ్యులు పోకుండుట కొరకు, కట్టిన అడ్డకట్టను మనము త్రోసివేయరాదు. అట్లు త్రోయుట యొకవిధమైన దౌర్జన్యమే యగును. అడ్డుకట్టు అచేతనము లనినంతమాత్రమున సరిపోదు. అవి యచేత ములైనను వాటిని కట్టిన చేతులు సచేతనములేకదా ?

(6). దేవాలయప్రవేశమునకై సత్యాగ్రహమొనర్చు వారి కాదేవాలయములందు భక్తి యుండవలెను. దేవాలయ ప్రవేశ మొక ధర్మనిధి. దేవాలయములందు నమ్మకము లేనివారెవ్వరైనను యీ ఉద్యమములో పాల్గొనినచో అది సత్యాగ్రహమనిపించుకొనదు. “వైకం” సత్యాగ్రహపురోజులలో శ్రీ జార్జి జోసఫ్ గారు సత్యాగ్రహమొనర్చి, జైలునకు వెళ్ళినప్పుడు తప్పవనిని చేసితిరని నే నాయనకు కబురు పంపితిని. ఆయన యది యంగీకరించి, తక్షణమే శుమార్పణగోరి జైలునుండి బయటకు వచ్చెను. దేవాలయ ప్రవేశ సత్యాగ్రహము సవర్ణుడగు హిందువుడు కాబిండు

కొనవలసిన యొకప్రాయశ్చిత్తవిధి. అతడు పాపి. తోడి మతస్థులగు అస్పృశ్యులను తనతోపాటు దేవాలయములలోనికి తీసుకొనిపోవుటకు యత్నించినందువల్ల కలుగు శిక్ష ననుభవించుటయే యతడు గావించుకొనవలసిన ప్రాయశ్చిత్తము. కావున హిందువులు కానివారు సత్యాగ్రహమొనర్చువారలకు నితరవిధముల సహాయమొనర్పవలెను. ఇందులకు నుదాహరణము—పంజాబులోని గురుద్వార్ సంస్కరణోద్యమసందర్భమున యితరసంఘము లన్నియు శిక్కుల కనేక రీతుల తోడ్పడెను. కాని అఖండపదమునందు సమ్మతముగల శిక్కులే సత్యాగ్రహమొనర్చిరి. సత్యాగ్రహ మొనర్పవలసినవారలు కూడ వారే.

నా ఉద్దేశములో సస్పృశ్యులొక్కరే దేవాలయ ప్రవేశసత్యాగ్రహ మొనర్పరాదు. సవర్ణులగు సంస్కర్తలు వారికి నాయకత్వము వహింపవలెను. అస్పృశ్యులు తమంత తామే సత్యాగ్రహమొనర్చు రోజులు ముందు ముందు రావచ్చును కాని యిప్పుడు మాత్రము నేను చెప్పినట్లే జరుగవలెను. సత్యాగ్రహము ప్రారంభించుటకు ముందు అస్పృశ్యతా నివారణవిషయమై సవర్ణులలో బాగుగా ప్రచారము జరిగియుండవలెను. సత్యాగ్రహము-జయమునందుటకు ప్రజాభిప్రాయముమీదనే ఆధారపడియుండునట్టి ఆయుధము. అందుచేత దీనిని యుపయోగించుటకు ముందు- మాయాలు వధతులతో యభీష్టసిద్ధి నొందుటకు ప్రయత్నించి యుండవలెను.

(7). ప్రేమేటు దేవాలయములలోనికి ప్రవేశముకలుగుటకై సత్యాగ్రహమొనర్పరాదు. కాని యట్టి దేవాలయ

ములలోనికి అస్పృశ్యులను దక్క తదితరుల నందర రానిచ్చి నచో నవి “ప్రైవేటు” దేవాలయములనిపించుకొనవు. “పబ్లిక్ దేవాలయములే” యగును.

(8). దేవాలయప్రవేశమునకు సత్యాగ్రహమొనర్చుట మానుకొని శాసనములద్వారా కార్యసాధన గావించు కొనవలసినదని కొందరు సూచించిరి. దానిని నేనంగీకరింప జాలను. ఏలనన ప్రజాస్వామికభ్రష్టములో, శాసననిర్మాణము ప్రజాభిప్రాయముమీదనే ఆధారపడియుండును. ప్రజాప్రజ్ఞాధమును సత్వరముగ కలుగజేయుటకు సత్యాగ్రహమును మించిన సాధన మింకొకటిలేదు సత్యాగ్రహమొనర్చుటకు తగిన సమయమెప్పుడో స్థానిక కాంగ్రెసు సంఘములే నిర్ణయించుకొనవలయును.

(9). అస్పృశ్యతాసంబంధమైన విషయములలో హిందువులు కానివారుకూడ ఓటుజేయవచ్చునని కొందరు వాదించుచున్నారు వారిని 1920 సంవత్సరములో నాగపురమున నిర్మించిన నూతనకాంగ్రెసు విధానములోని మొదటితీర్మానమును చూడగోరెదను. అందులో అస్పృశ్యతానివారణ విషయము హిందువుల కొక్కరికే సంబంధించినదని స్పష్టముగా వివరింపబడినది. కావున హిందువులుకానివారు యీ సమస్యవిషయమై ఓటుచేసిగాని, మరి యితరవిధముల గాని జోక్యము కలిగించుకొనరాదను ఆచారము ఏర్పడినది.

తృ తీ య ఖ ం డ ము.

: మ హా త్మ ని :

ప్ర యో ప వే శ దీ త్త .

హరిజనసమస్య.

తృ తీ య ఖ ం డ ను.

○

“ఇంకొక్క మాట చెప్పిముగించెదను. అస్పృశ్యులన బడు వారినిగురించి, తక్కిన అల్పసంఖ్యాకసంఘములవారు కోరు కోరికలను నే నర్థముచేసికొనగలను. శపథము.

కాని అస్పృశ్యులపక్షమున కోరబడిన హక్కులు నాకమితబాధను కలుగజేసినవి. నాహృదయమున కొక దారుణాఘాతము తగిలినట్లైనది. ఆకోరికలు అంగీకరింపబడినచో, అస్పృశ్యులకును తదితర హిందువులకును మధ్యదుష్టమును, అరిష్టదాయకము నగుశాశ్వతవిభేదమేర్పడిపోవును.

భారతీయ స్వాతంత్ర్య సంపాదనార్థమైనను సరే. అత్యంతావశ్యకములగు వారిహక్కుల నమ్మివేయుటకు నే నంగీకరింపజాలను. అస్పృశ్యులలోని యధికసంఖ్యాకులకు వ్యక్తిగతముగా నేను ప్రతినిధిని చెప్పగలను. ఇప్పుడు నేను కాంగ్రెసుప్రతినిధిగ నే మాట్లాడుటలేదు. నాపక్షమున కూడ మాట్లాడుచున్నాను. ఈవిషయమై ఓట్లు పుచ్చుకొని

నచో అస్పృశ్యులకు నాయందు నమ్మకమున్నదని తేలునని యును, మిగతవారందరికంటెను నాకే యెక్కువ ఓట్లు వచ్చుననియును ఘంటాపథముగ చెప్పగలను. దుష్టమగు నీ భేదభావమును నశింపజేయుటకు ప్రత్యేకనియోజక వర్గములుగాని, వారికి శాసనసభలో కొన్నిస్థానముల ప్రత్యేకించుటగాని సరియగు ప్రతిక్రియకాదని ఆసేతుహిమాచల వర్మంతము తిరిగి ప్రచారముజేసి, అస్పృశ్యులకు నచ్చ చెప్పెదను.

ఈ యస్పృశ్యత అస్పృశ్యులకుగాక సవర్ణులకు తలవంపులు కలుగజేయు మహాకళంకమని నమ్ముచు, దానిని రూపుమాపుటకు బద్ధకంకణులగు సంఘసంస్కర్తలు భారతదేశములో నేడనేకులు గలరు. ఆవిషయ మీయల్పసంఖ్యాకసంఘమును, యితరప్రపంచమంతయును గుర్తింతురుగాక. అస్పృశ్యులొక ప్రత్యేకతెగగా జనాభాలెక్కలలోను మరియుతరచోట్లను వ్రాయబడుట మాకెంతమాత్రమును యిష్టములేదు. శిక్కుల నొక్కప్రత్యేకతెగగా శాశ్వతముగా నుండనిండు. ముసల్మానులు, యూరోపియనులు కూడనుండిన నుండనిండు. కాని అస్పృశ్యులు శాశ్వతముగా నస్పృశ్యులవలెనే యుండగోరెదరా? ఈ యస్పృశ్యతాకళంక మిట్లుండుటకంటె హిందూధర్మము నశించిన మేలు!

డాక్టరు అంబేద్కరుగారనిన నాకమితగౌరవము శలదు. అస్పృశ్యులున్నతస్థితికి రావలెనని ఆయన కోరుచు న్నారని నాకు తెలియును. ఆయనసామర్థ్యమునందు కూడ నెంతయో గౌరవముకలదు. అయినను యీవిషయమునందా యన చాలపొరబడుచున్నారని నే చెప్పకతప్పదు. వారికి కలిగిన కష్టానుభవములు బహుశః వారివివేచనాశక్తిని తాత్కాలికముగ కప్పివైచినవేమో ! ఇట్లు చెప్పట నాకు చాలకష్టముగ నే యున్నదిగాని చెప్పకున్నచో నాకు ప్రాణతుల్యులగు అస్పృశ్యులయెడల మహాద్రోహ మొనర్చినవాడనగుదును. ప్రపంచాధిపత్యముకొరకై నను సరే వారిహక్కులను వదలజాలను. డాక్టరు అంబేద్కరుగారు తాముభారతదేశములోని అస్పృశ్యుల యావన్మందిపక్షమున మాట్లాడుచున్నామని చెప్పిరి. కాని వారుచెప్పినది సరికాదు. ఇట్లుచెప్పటలో నా బాధ్యతను గుర్తెరింగియే చెప్పుచున్నాను. దీనివల్ల హిందూధర్మములో శాశ్వతములగు విభేదములు పుట్టగలవు. అట్లుపుట్టుట నాకెంతమాత్రమును యిష్టములేదు.

అస్పృశ్యులు యిస్లాము, క్రైస్తవమతధర్మముల స్వీకరించినను నాకభ్యంతరములేదు. నే నదిసహింపగలను. కాని స్పృశ్యులు, అస్పృశ్యులును రెండువిభాగములుగూడ ప్రతిగ్రామమునందును శాశ్వతములైనచో హిందూధర్మమునకు కలుగజోవు దుర్గతిని నేను సహింపజాలను. అస్పృశ్యుల రాజ

కీయహక్కులనుగురించి మాటలాడువారు, భారతదేశమునరుంగరు. భారతదేశపు సంఘవ్యవస్థను గురించి యెరుగరు. కావున నేనొక్కడనే యైనను సరే- అస్పృశ్యులకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లొసంగబడకుండ, ప్రాణార్పణమొనర్చియైనను నిరోధించెదనని ముమ్మాటికిని త్రికరణశుద్ధిగా నొక్కి చెప్పుచున్నాను.”

ఇది అల్పసంఖ్యాకోపసంఘతుదిస్వమావేశమున మహాత్ముడొసంగిన యుపన్యాసములొని కడపటిభాగము

భారతదేశమునకు స్వరాజ్యము వచ్చుటకు దేశమునందలి వివిధసంఘముల నడుమనుగల భేదభావము లొకముఖ్యాటంకముగ పరిణమించినవి. మహాత్ముడు రెండవరాండుటేబిలు సమావేశమున కింగ్లండునకు పోవుటకుముందే వివిధసంఘముల మధ్య సమాధానము కుదిర్చి సాంఘికసమస్యను పరిష్కరింపవలెనని ప్రయత్నించెను. అప్పుడు హిందూ, ముస్లమాను, శిక్కులకే రాజీకుమర్చుట ప్రధానసమస్యగనుండెను. ముస్లమానులలోకూడ రెండుపక్షములేర్పడెను. ఒకపక్షము- ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు నామొదించుచు, ముస్లమానులు తమ హక్కులను సంరక్షించుకొనజాలరని వాదించునది. రెండవపక్షము- సంయుక్తనియోజకవర్గముల నామొదించుచు, ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు భారతజాతీయతను నడల్పివైచుననియు, మతకక్షలకు తావిచ్చుననియును భావించునది.

మహాత్ము డీరెండుపక్షములవారిని కలిసికొని ఆ రెండుపక్షములవారు నేదోయొకసమాధానమునకువచ్చి తమకోరికలను చెప్పినచో వానిని కాంగ్రెసు యంగీకరించగలదని వారికి వాగ్దానమొసంగెను. కాని యట్టిదేదియును జరుగ లేదు.

రెండవరాండుతేబిలు సమావేశమునందు సాంఘిక సమస్య కత్యధికప్రాముఖ్యత యొసగబడెను. ఈసమస్య పరిష్కరింపబడిననేగాని భారతీయ రాజ్యాంగవిధాననిర్మాణమసంభవమని ప్రభుత్వమువారు చెప్పిరి. కొందరుముసల్మానులుకూడ భేదోపాయమునకు లోబడినవారై యదియే ముఖ్యవసరమని తేల్చిరి. రాండుతేబిలు సభ్యులలో చాలమంది వలదనుచున్నను యారంగమంతట అల్పసంఖ్యాకోపసంఘమునకు మార్చబడెను. బ్రిటిషుప్రధానమంత్రియగు మాగ్డనాల్డ్గారు దానికధ్యక్షులు. ఆయన యీడపసంఘసమావేశప్రారంభముననే భారతీయులు సహకారబుద్ధితో వ్యవహరించుకొని సాంఘికసమస్యను పరిష్కరించుకొనవలసినదనియును వారల్లు గావించుకొనజాలకపోయినచో బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారలే పరిష్కరింపవలసినవచ్చుననియును చెప్పివైచెను. ప్రత్యేకసంఘాభిమానమే యొకయర్హతగా పరిగణించి ప్రభుత్వమువారిచే రాండుతేబిలుప్రతినిధులుగా నియమింపబడిన సాంఘికపక్షపాతులందరును బహిరంగముగ నుపసంఘసమావేశములో చర్చలకుగడంగి ప్రపంచముయుండు

ఈ సగుబాట్లపాలగుట సహింపజాలక మహాత్ముడంతట వివిధ సంఘముల సభ్యులను కలిసికొని యెండొరులతో సంప్రతించుకొని యొక యెడంబడికకు వచ్చుటకు వీలగునట్లు ఉపసంఘసమావేశమును కొన్నిదినములు నిలుపవలసినదని కోరుచు ప్రతిపాదనమొనర్చెను. అదియందరచే సంగీకరింపబడెను.

సాంఘికసమస్య పరిష్కారమునకు వివిధసంఘముల ప్రతినిధులందరు కలిసికొని రవాస్యముగ చర్చించుట మొదలిడిరి. ఈసమావేశములకు మహాత్ముని యధ్యక్షునిగానుండవలెనని యితరప్రతినిధులడిగిరి. ఆయనయందులకంగీకరించి ఓపికతోడను చాకచక్యముతోడను సమావేశములను నడపించెను. కాని సమస్య తీవ్రతరరూపము దాల్చినది. ఇదివరకువలె ముస్లీము శిక్కుసంఘములేకాక మిలిగిన యల్పసంఖ్యకసంఘములవారందరును ప్రత్యేకనియోజకవర్గములను, తమతమ జనాభాననుసరించి శాసనసభలలో వచ్చుస్థానములకంటె నెక్కువస్థానములను కోరదొడగిరి. మహాత్ముడు వివిధసంఘనాయకులతో సంప్రతించి సమాధానమును కుదుర్చుటకై శక్తివంచనలేక ప్రయత్నించెను. కాని లాభములేకపోయినది. అల్పసంఖ్యకసంఘములలో నెవ్వరును వట్టినపట్టు వీడకుండిరి. ఇంతకును బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు భారతీయులకు ప్రసాదింపబోవునది యేదియో తెలియచేయనేలేదు.

అట్టిసందర్భములలో నిన్ను జాతులకుకూడ శాసనసభలలో కొన్ని స్థానములు ప్రత్యేకింపబడవలెనని మహాత్మువకు వారిపక్షమువారు తెలియజేసిరి. ఇతరసంఘములవారంగీకరించినచో తనకభ్యంతరములేదని ఆయన చెప్పెను. కాని హిందూమహమ్మదీయ శిక్కుసంఘములవారు “మాకధికస్థానములు కావలెను— మాకధికస్థానములుకావలెను” అని యనుచుండగా నిన్ను జాతులవారికొరకు ప్రత్యేకించుటకు స్థానములెక్కడనుండి రాగలవు ?

అంతట నిన్ను జాతులసభ్యులుకూడ తదితర అల్పసంఖ్యాకసంఘములలో చేరిరి. ప్రత్యేకనియోజకవర్గములుండవలెననియును, శాసనసభలలో నాయాసంఘములవారికి స్థానములు ప్రత్యేకింపబడవలెనను మూలసిద్ధాంతములపై నాధారపరచి, వారందరును కలసి యొకయొడంబడికను చేసికొనిరి. దానిని “అల్పసంఖ్యాకుల యొడంబడిక” యందురు. అల్పసంఖ్యాకసమన్వయవిస్తారమున కేర్పడిన యువసంఘము బ్రిటిషు ప్రధానమంత్రి యధ్యక్షతక్రింద క్రీ. శ. 1931 సంవత్సరమునవంబగు 13 వ తేదీని సమావేశమైనప్పుడు మాగ్డవార్డు గారాయొడంబడిక కంగీకారసూచముగ నుపన్యసించినంతనే మహాత్ముడు హిందూసంఘమును చీల్చి రెండుభాగములచేసి తమప్రభుత్వమును శాశ్వతమొనర్చుకొనుటకై నిన్ను జాతులకుకూడ ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లొసంగుట కంగీకరించిన

బ్రిటిషురాజకీయతంత్రజ్వల యెత్తులు గ్రహించి అల్పసంఖ్యాకుల యొడంబడికను తీవ్రముగా విమర్శించుచు మహాపన్యాసము గావించెను. అందులో నస్పృశ్యులకు సంబంధించిన కడపటిభాగ మీప్రకరణప్రారంభమున నుదహరింపబడెను.

తుదకు వివిధసంఘములవారందరును సాంఘిక సమస్యను పరిష్కరించమని కోరుచు మాగ్డనాట్టుగారికి విజ్ఞాపన లంపిరి. తన కిష్టములేనప్పటికిని భారతదేశశ్రేయస్సును కాంక్షించు వాడగుటచే యాభారమును తనమీదవైచుకొనుచున్నానని చెప్పుచు మాగ్డనాట్టుగా రందులకు సమ్మతించిరి. కాంగ్రెసు ప్రతినిధియగు మహాత్ముడు మాత్ర మావిజ్ఞాపనలలో చేరలేదు.

౨

భారతీయుల యాదర్శములను, ఆశయములను, ప్రపంచమంతకును వెల్లడించిన “రొమెయిన్ రోలండ్” మున్నగు మహాపురుషుల దర్శనము గావించుకొని, మహాత్ముడు కీ॥ శ. 1931 డింశంబరు 28 వ తేదీని బొంబాయి పట్టణమును

ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు. చేరెను. భారతకాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహక వర్గ సమావేశమానెల 31 వ తేదీని బొంబాయిలోనే జరుగుటకు నిశ్చయింపబడెను. ఆస

మావేశములోనే సంస్థానాధీశులకును, వాణిజ్యరక్షణలకును సంబంధించిన విషయములను త్వరలో తేల్చుకొని గాని, లేక వాటిని పరిశోధించి నివేదించుటకు తగినవారల నేర్పాటుచేసి కాని, తన లండను యువన్యాసములో చెప్పిన దానికనుగుణ్యముగ, తక్షణమే, ప్రత్యేకనియోజకవర్గములకు విరుద్ధముగా-అందున ముఖ్యముగా-సస్పృశ్యులకవి యర్హదాయకములని మహాత్ముడు ప్రచారముసేయ సంకల్పించుకొనెను. కాని విధి యన్యథా యొనరించెను. మహాత్మునికి వెల్లింగ్డనుప్రభువు బెంగాలు ఆర్డినెన్సు మున్నగు వాటి నన్నిటిని గూర్చి చర్చించుటకు దర్శనమీయ నిరాకరించెను. తత్ఫలితముగా, కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గము, ఆత్మరక్షణార్థము, శాసనోల్లంఘనోద్యమమును తిరిగి ప్రారంభింపవలసినదని భారతీయుల నందరను హెచ్చరించుచు తీర్మానమును గావించెను. ఆతీర్మా

నమును మహాత్ముడు రాజప్రతినిధికంపుచు, ప్రభుత్వమువారు తమపద్ధతులను మార్చుకొనినచో ఆతీర్మాన మమలులోనికి రాకుండపోవునని తంతిబంపెను. కాని ఫలితములేక పోయినది. 1932 సం॥ జనవరి 4 వ తేదీ ఆర్థరాత్రమున మహాత్ముని నిర్బంధించి ప్రభుత్వమువారాయనను యరవాడజైలులో రాజకీయభైదీగా నుంచిరి.

అక్కడ జైలుకొట్టులోకూడ మహాత్ముడు అస్పృశ్యుల సమస్యను, ప్రత్యేకనియోజకవర్గముల విషయమును నురచి పోలేడు. ఇంతలో 'లోధియక్' సంఘము భారతీయులకు ఓటుహక్కు నొసంగుటకు నియమము శీవియుండవలెనో ప్రజలలో యెందరకు ఓటుహక్కు నొసంగవలెనో యను విషయములపై నివేదికను తయారుచేయుటకు భారతదేశ సంఘము చేయమొదలిడెను. 1932 సం. మార్చి నెల ప్రారంభమువాటి కాసంఘము తనపనిని చాలవరకు పూర్తిచేసెను. ఆసంఘ నివేదికయందైన వెంటనేమాగ్గనాల్లుగారు పాంఘికసమస్య విషయమై ప్రభుత్వనిర్ణయమును ప్రకటించుటని గ్రహించి తన సహచరులమాటలనుకూడ పెడచెవినిబెట్టి అంతర్వాణి ప్రబోధించుటచే మహాత్ముడు 1931 సం. మార్చి 11 వ తారీఖున సర్ శామ్సుల్ హక్కుగారికి క్రిందివిధమున లేఖవ్రాసెను.

ప్రియమైన సర్ శామ్యూల్ హోర్ గారికి.

రాండుటేబిలు సమావేశములో అల్పసంఖ్యక సంఘములవారలు తమకు కావలసిన దిదియని నిరూపించి చెప్పినప్పుడు నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లొసంగబడకుండ నాప్రాణములర్పించియైన నిరోధించెదనని నాయుపన్యాసాంతమున చెప్పినసంగతి మీకు జ్ఞాపకమున్నదనుకొందును. అది తాత్కాలికోదేశము వల్లగాని ఉపన్యాసధోరణిలోపడి కాని చెప్పినది కాదు. అట్లుచేయనిశ్చయించుకొని చెప్పినమాటయే

దానిప్రకారము భారతదేశమునకు వచ్చిన పిమ్మట, ప్రత్యేక నియోజక వర్గములకు విరుద్ధముగా—కనీసము నిమ్నజాతులకెనను అనియుండకూడదని ప్రజలలో ప్రబోధము గావింపనొందినది. కాని ఇది యన్యథా తలంచెను.

బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు శమ సాంఘిక సమస్యపరిష్కారము నేక్షణమునందైన ప్రకటింపవచ్చునని నాకు చదువుటకు యిచ్చుచున్న పత్రికలవలన తెలియుచున్నది. ఆపరిష్కారమునందు నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గములియ్యబడినచో నాప్రతిజ్ఞ నెరవేర్చుకొనుటకు తగిన చర్యనప్పుడు తీసికొనవలెనని తలంచితిని. కాని బ్రిటిషుప్రభుత్వమునకు ముందు తెలుపకుండ నేనట్లుచేయుట న్యాయముకాదునుకొనెదను. నేనిచ్చనంతఁగిలువ నామాటకు ప్రభుత్వమువారిచ్చియుండక పోవచ్చును. అదిసహజమేయగును.

నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లిచ్చుటకు నాకుగల యభ్యంతరములనన్నిటి నిక్కడ చెప్పబోను. వారి లోనొకనిగ నే నన్ను నేను భావించుకొనుచున్నాను. వారిసంగ తికిని యితరులవిషయమునకును చాలభేదము కలదు. శాసన సభలలో వారికి ప్రాతినిధ్యముండకూడదని నే ననుటలేదు. అంతయుగాక చదువుతోగాని ఆస్తితోగాని, నిమిత్తములేకుండ గ నే వారిలో యుక్తవయస్సువచ్చిన ప్రతిస్త్రీయును ప్రతిపురుషుడును ఓటరులజాబితాలో చేర్చబడుటకు నేనంగీకరింతును. ఇతరులు ఓటునిచ్చు నర్హతపొందుట కెట్టికఠినతర నియమములున్ననుసరే ! కేవలము రాజకీయదృష్టితో చూచిన నెట్లు కనుపించినను, నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గములిచ్చినచో నది హిందూధర్మమునకును వారికినికూడ నపాయకరమనియే నానమ్మకము. ప్రత్యేకనియోజకవర్గముల వల్ల నిమ్మజాతులకెంత హానికలుగునో తెలిసికొన వలె నన్నచో వారు తదితర హిందువులపై నెంతయాధారపడి యున్నారో, వారిలో నెట్లు కలిసిపోయి యున్నారో గ్రహించినచాలును. హిందూ ధర్మముమాట విచారించినచో ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు దానిని ఛిన్నాభిన్నముచేసి వేయును. నాకు సంబంధించినంతవరకు మాత్రము నిమ్మజాతుల సమస్య ధార్మిక, నైతిక సమస్యయే. ఈసమస్యకుగల రాజకీయప్రాముఖ్యత గొప్పదైనను ధార్మికనైతిక ప్రాముఖ్య

ములమాందర నది మరుగుపడిపోవును. నాబాల్యమునుండి యును నేను వీరి బాగోగుల విషయమెంతయో శ్రద్ధవహించి అనేక సమయములయందు వీరికై నాసర్వస్వమును ఘణముగా నొడ్డితినన్నమాట తెలిసినచో యీసందర్భమున నాయభిప్రాయముల బాగుగా నర్థముచేసికొనగలరనుకొంగును. ఇది నేను గొప్పకొరకు చెప్పుచుండుటలేదు. అనేకతాబ్దములనుండి నిమ్మజాతుల నిట్టిసీచదళతో త్రోసియుంచినందులకు సవర్ణ హిందువు లెట్టి ప్రాయశ్చిత్తము గావించుకొనినను సరిపోదు. కాని నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లొసంగినచో నవి సవర్ణుల పాపములకు తగిన ప్రాయశ్చిత్తము కాజాలదు నిమ్మజాతులుపడుచున్న దుర్భరకష్టపరంపరలనుండి వారిని గట్టెక్కింప జాలవు.

కావున నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గముల నొసంగ ప్రభుత్వమువారు నిశ్చయించినచో నే నామరణాంతముపవాసమొనర్చెదనని సగౌరవముగ తెలియజేయుచున్నాను.

రాజకీయఖైదీగా నున్నప్పుడు నే నిట్టిచర్యకు గడంగినచో నది ప్రభుత్వమును చాలచిక్కుల పాల్పేయునని నాకు తెలియును. అది నాకు కష్టముగనే యున్నది. వెర్రిగనో లేక యంతకంటె నధమముగనో కన్నకు నట్టి పద్ధతులను నావంటివాడు రాజకీయములందు ప్రవేశపెట్టుట అనుచితమని కొం

దరు భావించురనికూడ నేనెరుంగుదును. వారికి జవాబుగ వాపక్షముననేను చెప్పనదొక్కటే. అది నేచేయబోవుపని. విడరాని సంబంధముగల ధర్మకార్యమేకాని యేదోయొకయెత్తు కాదనియే ! అందులకు నాయంతరాత్మ ప్రేరేపించుచున్నది. దాని నుల్లంఘింపజాలను. దీనివల్ల బుద్ధిమంతుడనని నాకున్న కొంచెము పేరుకూడ పోయిననుసరే !

నేను చూడగలిగినంతవరకు, నన్ను జైలునుండి విడిచినను ఉపవాసమొనర్పవలసిన నావిధి యణుమాత్రము తగ్గజాలదు. అయినప్పటికిని నిన్నుజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము కేర్పరుప బ్రతిఘప్రభుత్వమున కుద్దేశమేలేదనియును నేనవసరముగా భయపడుచున్నాననియును తేలునని నేను ఆశించుచున్నాను.

నన్నిన్నిరోజులనుండి కలతపెట్టుచున్న మరియొక విషయమును గురించికూడ బహుశః చెప్పటవసర మనుకొందును. అదికూడ నన్నిట్టి ప్రతాపికుడు పురిగొల్పునేమో ! అది ప్రస్తుతము దేశములో చెలరేగుచున్న నిర్బంధవిధానవిషయమే. నాకదెప్పుడు సహింపజాలనిదై పోవునో, అది నన్నెప్పుడీ త్యాగముచకు ప్రేరేపించునో చెప్పజాలను. నిర్బంధవిధానము శ్రుతిమించిపోవుచున్నది. ప్రభుత్వదౌర్జన్యము దేశమునావరించుకొనిపోయినది. బ్రతిఘయుద్యోగస్థులు భారతీయోద్యోగస్థులును పశుతుల్యులైపోయిరి. ప్రజాద్రోహులై రక్తబంధు

వులగు దేశీయులయెడల సమానుషముగ ప్రవర్తించిన భారతీయోద్యోగులను ప్రభుత్వమువారు ఘనకార్యములొనర్చిరని మెచ్చుకొనుచున్నారు. తత్కారణమున చిన్నపెద్దలను తారతమ్యము లేకుండ నాయుద్యోగులెల్లరు అవినీతిపరులైపోవుచున్నారు. ప్రజలన్ననో భయోద్రాభాంతులగుచున్నారు. వాక్స్వాతంత్ర్య మరికట్టబడినది. న్యాయముపేరను, శాసనముల పేరను 'గుండ'రాజ్యము కొనసాగింపబడుచున్నది. దేశసేవకు పూనుకొనిన స్త్రీలకు మానభంగమగు నన్నభయము కలుగుచున్నది.

ఇదంతయును దేశమునందు బయల్పెడలినట్టియును కాంగ్రెసునందు మూరీ భవించినట్టియును స్వాతంత్ర్యము నణచివేయుటకే ప్రయోగింపబడినదని నాకు తోచుచున్నది. సామాన్యముగా నమలులోనున్న శాసనముల నుల్లంఘించిన వారిని శిక్షించుటతో నిర్బంధవిధానమాగుటలేదు. చాలవరకు తమ్మవమాన పరచుటకొరకే యుద్దేశింపబడినట్టియు, నిరంకుశాధికారులు చేసినట్టియు సూతనశాసనములను భంగమొనర్చుటకు ప్రజలనీవిధానమే ప్రేరేపించుచున్నది.

బ్రిటిషువారి యీకృత్యములలో నాకు ప్రజాస్వామిక చిహ్నము లేవియును గోచరించుటలేదు. నిజమునకు మీప్రజాస్వామికము వట్టిపేరునకుమాత్రమే యనియును, అదియైనను మీకు సంబంధించినంతవరకే యనియును నాకుపూర్వ

మున్న యభిప్రాయము మొన్నటి నాయుగ్గాండు యాత్రవల్ల ధృవపడినది. 'పార్లమెంటు' ప్రమేయము లేకుండగ నే కొందరు వ్యక్తులలోను ప్రత్యేక సంఘములలోను ఎంతో ప్రాముఖ్య విషయములనైన నిర్ణయింతురు. తామేమిచేయుచుంటిరో సరిగా నెరుంగకయే పార్లమెంటుసభ్యులు ఆర్థికముల నామోదించుచురు. ఈజిప్టువ్యవహారమిట్లే జరిగినది. 1914 సం. నాటియుద్ధవిషయముకూడ నింతే. ఇప్పుడు భారతదేశ విషయముకూడ నట్లే జరుగుచున్నది. ప్రజాస్వామికమని చెప్పబడుచానిక్రింద ఒక ప్రాచీనజాతికి చెందిన ముప్పదికోట్లకు మించిన ప్రజలయందరిభవిష్యత్తు నిర్ణయించి, మహామారణ శక్తుల వినియోగించి ఆనిర్ణయమును కొనసాగించుకొనుట కొకవ్యక్తికి నిరంకుశాధికారమున్నదనుమాట తలంచుటకే వాయంతరాత్మ్య కంటగించుకొనుచున్నది. నాకుమాత్రమిది ప్రజాస్వామికమునకు పూర్తిగా విరుద్ధమనియే తోచుచున్నది.

భారతీయులకును యాంగ్లేయులకును నడుమ నిదివరకే ద్వేషభావములు పుట్టినవి. ఈనిర్బంధవిధానమింకను కొనసాగింపబడినచో నాద్వేషభావములు పెచ్చుపెరిగి పోవును. నాకుశక్తియున్నంతవరకును, నాకు సంబంధించినంతవరకును వీనినరిగట్టుటెట్లు? శాసనోల్లంఘన మాపుట వల్ల కాదు. అదినాజీవిత సూత్రములలో నొకటి. స్వభావమువల్ల నే నేను ప్రజాస్వామికవాదినని నావిశ్వాసము. నాభావన

లో నున్న ప్రహస్వామికమునకును తమనిర్ణయముల కొనసాగించుకొనుట తెవలైన పశుబల ప్రయోగమొనర్చు పద్ధతికిని చుక్కెదురు. పశుబల ముపయోగించుట యెట్టిసందర్భములయందైనను న్యాయమును అవసరమునగునో ఆసందర్భములయందు దానికి మారుగా నుపయోగింపబడుటకే సత్యాగ్రహము కలిపెట్టబడినది. సత్యాగ్రహమన్ననో కష్టములను కోరితెచ్చుకొటయే ! ఒక్కొక్కవేళ సత్యాగ్రహి ఆమరణాంత ముపవాస మొనర్పవలసివచ్చును. నాకింక నట్లొనర్పవలసినకాలము రాలేదు. అట్టిచర్యకు కడంగుమని నాయంతరాత్మ సన్నింకను త్వరపెట్టటలేదు. కాని దేశములో జరుగుచున్న సంగతులు నన్నును, నాయాత్మను కలంచివైచుచున్నవి. కాబట్టి నిమ్నజాతుల విషయములో నుపవాస మొనర్తునని మీకు వ్రాయునప్పుడు యీవిషయమైకూడ త్వరలో నింకొకయుపవాస మొనర్ప నవసరమగునేమోయని మీకు చెప్పకున్నచో మీ కన్యాయము చేసినవాడనగుదునని నేభాపించితిని.

మీతోజరుపుచున్న యుత్తరప్రత్యుత్తరముల సంగతి పూర్తిగా రహస్యముగనుంచితినిని వేరుగ చెప్పనక్కరలేదనుకొందును. మొన్న మొన్న నాకడకువచ్చిన సర్దారువల్లభాయ్ పటేలు, మహాదేవదేశాయిగా ర్లిదియెల్ల నెరుంగుదురు.

ఈయు త్రరమును మీయిష్టమువచ్చినరీతి నుపయోగించుకొనవచ్చును.

మీవిశ్వాసపాత్రుడు,

మో. క. గాంధీ.

సర్ శామ్యూల్ హోరుగారికి.

ప్రైవేట్ హాల్, లండను.

* * * * *

ఇందులకు హోరుగారు 1932 సం॥ ఏప్రియల్ 13 వ తారీఖున నీక్రిందిప్రత్యుత్తర మొసంగిరి.

ప్రియమైనగాంధీగారికి,

మార్చి 11 వ తేదీనాటి మీయు త్రరమున కిదిజవాబుగ వ్రాయుచున్నాను. నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకనియోజక వర్గము లొసంగుటనుగూర్చి మీయభిప్రాయతీవ్రతను సరిగా నర్థముచేసికొంటినని ముందే చెప్పనిండు. ఈవిషయములో నెట్టిపరిష్కారము గావింపబడినను, అది యీ విషయము యొక్క మంచిచెడుగులను బట్టియే యుండునని మాత్రము చెప్పగలను. లోధియనుసంఘమువారి సంచార మింకను పూర్తికాలేదనియును, ఆసంఘనిర్ణయములు మాకు తెలియుట కింకను కొంతకాలముపట్టుననియును మీకే తెలియును. ఆసంఘునివేదిక మా కందినపిచ్చుట వా రొసంగెడు సలహాలను గురించి జాగ్రత్తగా నాలోచింపవలెను. దానితోపాటు మీ

యొక్కయు మీతో నేకీభవించువారియొక్కయు నభిప్రాయములను జాగ్రత్తగా చూచియేగాని మాపరిష్కారమును తెల్పము. మీరు మేమున్నస్థితిలో నున్నచో సరిగా మేము నడచుకొనుచున్నట్లుగనే నడచుకొందురనియే నా నమ్మకము. మీరు ఆసంఘునివేదిక వచ్చువరకును వేచియుండి దానిని విమర్శనబుద్ధితో చదివి యీవివాదమునకుండు యిరుపక్షములవారి యభిప్రాయములను గుర్తించుకొనియే ఒకనిర్ణయమునకు రాగోరెదను. ఇంతకంటె సధిక మేమియునుచెప్పజాలను, చెప్పవలెనని కూడ మీ రనుకొన రనుకుందును.

ఇక యార్ది నెమ్మలు విషయమునుగురించి నే నిదివరకు బహిరంగముగాగాని, ప్రైవేటుగాగాని చెప్పినదానినే మరల చెప్పెదను. శాసనబద్ధమగు ప్రభుత్వముయొక్క పునాదులనే త్రవ్వవేయుప్రయత్నములు జరుగుచున్నందున ఆర్ది నెమ్మలను ప్రయోగించుటవసరమనియే నానమ్మకము. భారతప్రభుత్వమువారుగాని, రాష్ట్రీయప్రభుత్వములవారుగాని తమకున్న యపరిమితాధికారములను దుర్వినియోగముచేయుటలేదని నానిశ్చితాభిప్రాయము. మీదుమిక్కిలి వారట్టిదురాగతములు జరుగకుండ సర్వవిధముల ప్రయత్నించుచున్నారు. ధర్మమును న్యాయమును, శాంతిని, భయోత్పాతవాదులబారినుండి మాయుద్యోగులను, సంఘములోని యితర తరగతులవారిని రక్షిం

చుట కెంతకాల మీప్రత్యేకాధికారము లవసరముండునో, అంతకంటె నొక్కక్షణమైనను వాటి సమలులోనుంచము. .

ఇట్లు,

మీవిశ్వాసపాత్రుడు,

శామ్యూల్ హోర్.

మో .క. గాంధీగారికి.

*

*

*

*

*

శ్రీ. శ. 1932 సం॥ ఆగస్టు 17 వ తేదీని, బ్రిటిషుప్రధానమంత్రి యగు మాగ్డనాల్డగారి సాంఘికపరిష్కారము ప్రకటింపబడెను. ఆపరిష్కారములో నిమ్నజాతులవారికి 20 సంవత్సరములవరకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లొసంగుటతో పాటు రాష్ట్రీయశాసనసభలలో 71 స్థానముల ప్రత్యేకించి తదితరహిందువులతో కలసి సామాన్యనియోజకవర్గములకు కూడ పోటీచేయుటకు హక్కుయొసంగబడినది. ఆపరిష్కారమును భారతదేశమెల్ల గర్హించినదని వేరుగ చెప్పనక్కరలేదు. మహాత్ముడు తక్షణమే తన కర్తవ్యమును నిర్ణయించుకొని మాగ్డనాల్డగారికి ఈక్రింది లేఖను వ్రాసెను.

ప్రియమిత్రమా !

నిమ్నజాతుల ప్రాతినిధ్యమును గురించి నేను మార్చి 11 వ తేదీని వ్రాసిన లేఖను సర్ శామ్యూల్ హోరుగారు మీకును, మంత్రివర్గమునకును చూపించియుండు రనుటకు సందేహములేదు. దానినికూడ నీయుత్తరములోని భాగముగనే దలంచి దీనితో కలిపి చదువగోరెదను.

అల్పసంఖ్యాకసంఘములకు శాసనసభలలో నుండవలసిన ప్రాతినిధ్యమును గురించి, బ్రిటిషుప్రభుత్వమువా గొసంగిన తీర్పును చదివి బాగుగ నాలోచించితిని. ఇదివరకు సర్ శామ్యూల్ హోరుగారికి వ్రాసిన నా లేఖ ననుసరించియు, సెంటు జేమ్సు భవనములో 1931 నవంబరు 13 వ తేదీని రాండుటేబిలుసమావేశ సందర్భమున నల్పసంఖ్యాకోపసంఘ సమావేశములో నే నొనర్చిన ప్రతిజ్ఞప్రకారము మీనిర్ణయమును నేను ప్రాణము లొసంగియైన నిరోధింపవలసియున్నది. అట్లు నిరోధించుటకు నా కొక్కటే మార్గము గలదు. అది సోడా, ఉప్పులను కలిపినట్టి జలమునుగాని, వట్టిజలమునుగాని పుచ్చుకొనుచు ఆమరణాంతము నిరశనదీక్షబూనుటే. ఈలోపున బ్రిటిషుప్రభుత్వము స్వబుద్ధివలనగాని, లేక ప్రజాభిప్రాయముయొక్క ఒ తిడిచేగాని తమ పరిష్కారమును మార్పుకొని నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గములను తీసివైచి తమ ప్రతినిధులనువారు కూడ సామాన్యనియోజకవర్గముల ద్వారా నెన్నుకొనునట్లు యేర్పరచినచో నే నుపవాసదీక్షను విరమించెదను. కాని ఓట్ల నిచ్చుట కర్హతను నిర్ణయించు నియమములు అందరకును సమానముగ నే యుండవలెను. ఆ నియమము లెంతవిశాలవంతములైనను సరియే.

పైన చెప్పబడినట్లు మీ పరిష్కారము సవరింపబడిననే తప్ప సెప్టెంబరు 20 వ తేదీ మధ్యాహ్నమునుండి నే నుపవాసమును ప్రారంభించెదను.

తగిన వ్యవధియుండగ నే మీ కీసంగతి తెలియవలెనని యీయు త్రరమునుగాని, దీనిసారాంశమునుగాని మీకు తంతి మూలమున పంపమని యిక్కడి యధికారులను కోరు చున్నాను. ఒకవేళ వా రట్లుచేయక మామూలుటపాలో పంపినను యీయు త్రరము మీకు వేళ కందునట్లుగ నే చూచి వ్రాసితిని.

ఈయు త్రరమును, సర్ శామ్యూల్ హోర్ గారికి నే నింతకుపూర్వము వ్రాసిన ఉ త్రరమును వీలైవంతత్వరలో ప్ర కటింపకోరుచున్నాను. నేనుమాత్రము జైలునియచుములను పూర్తిగా ననుసరించితిని. నా సహచరులగు సర్దార్ వల్ల బాయిపటేలు, మహదేవదేశాయిగార్లకు తక్క యీయు త్ర రములోని విషయము లింకెవరికిని తెలియవు. ఈయు త్రర ములవల్ల ప్రజాభిప్రాయములు మార్పునొందవలెనని నాకో రిక. అందువలన ఓటిని త్వరలో ప్రచురింపగోరెదను.

ఇట్టి నిశ్చయమునకు రావలసివచ్చెగదాయని నాకును విచారముగ నేయున్నది కాని ధర్మోపాసనయే నాజీవితమగుట చే నాకు వేరుతెరవులేదు. సర్ శామ్యూల్ హోర్ గారికి వ్రాసినట్లు తమకు కష్టములు లేకుండుటకొరకు ప్రభుత్వము వారు నన్ను విడిచిబుచ్చినను నాయుపవాసదీక్షమాత్రమా గదు. ఎందువలననిన సాంఘికపరిష్కారమును నింకొక విధ

ముగా నిరోధించగలనని నాకు ఆశ లేదు. గౌరవప్రదముగాని మార్గములవల్ల జైలునుండి బయటపడవలె ననుకోరికకూడ నాకు లేదు.

నా విచక్షణాశక్తి యీవిషయములో పెడత్రోవను పట్టిన పట్టియుండవచ్చును. ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు హిందూధర్మమునకుగాని, నిమ్నజాతులకుగాని హానికరములని నేనెంచుట పొరపాటేకావచ్చును. కాని యదియట్లేనచో నా జీవిత తత్వమందలి యితరయభిప్రాయములుకూడ సరిగా లేవనినమాటే. కావున యీయుపవాసదీక్షవల్ల నే మరణించినచో నది నాపొరపాటులకు తగిన ప్రాయశ్చిత్తమే యగును. దానితోపాటు నావివేకమునం దమితవిశ్వాసముగల్గిన యసంఖ్యాకులగు స్త్రీపురుషుల శిరస్సులనుండి పెద్ద బరువు తగ్గిపోవును. కాని నానిర్ణయము సరిగనేయున్నదని నానమ్మకము. అది యట్లయినచో గత పాతికవత్సరములనుండి నేనమలులో పెట్టిన ఫలవంతమగు నాజీవిత విధానమునకు పూర్ణ తృప్తి సిద్ధించును.

ఇట్లు,

యరవాడాజైలు, }
18-8-1932. }

మీవిశ్వాసపాత్రుడగుమిత్రుడు,
మో॥ క॥ గాంధీ.

దానికి ప్రత్యుత్తరముగా ప్రధానమంత్రి సెప్టెంబరు 8 వ తారీఖున నీదిగువ నీయబడిన లేఖను వ్రాసెను.

10. డేనింగువీధి.

8-9-1932.

ప్రియమైనగాంధీగారికి,

మీ ఉత్తరమును చదువగానే నాకు విపాదము, అశ్వ ర్యముకూడ కలిగినది. నిమ్నజాతుల ప్రాతినిధ్యమును గురించి ప్రభుత్వమువా రొసంగిన తీర్పును మీ రపార్థముచేసికొనుట వల్ల నిట్టిలేఖ వ్రాసిరని తలంపకుండనుండజాలకపోతిని.

హిందూసంఘమునుండి నిమ్నజాతులను వేరుజేయుట మీ కేమాత్ర మిష్టములేదని మేము తెలిసికొంటిమి. రాండు టేబిలుసమావేశమునకు సంబంధించిన యల్పసంఖ్యాకుల ఉపసంఘములో మీ రాక్షయమును స్పష్టపరచిరి. పిమ్మట మార్చి 11 వ తేదీని సర్ శామ్యూల్ హోరుగారికి వ్రాసిన లేఖయందు మరల నావిషయమును తేటతెల్లము గావించిరి. మీ యభిప్రాయమే చాలమంది హిందువులకుకూడ గలదని మే మెరుంగుదుము. అందుచేత నిమ్నజాతుల ప్రాతినిధ్యమును గురించి మే మాలోచించినప్పుడు మీ యభిప్రాయములను బాగుగా పరిశీలించితిమి.

నిమ్నజాతులవారి సంఘములనుండి మాకనేక విజ్ఞప్తులు వచ్చినవి. హిందూసంఘములో వారనేక కష్టములు

పడుచున్నట్లు మీరుకూడ నొప్పుకొనిరి. అందువల్ల శాసన సభలో నిమ్మజాతులకు తగిన ప్రాతినిధ్యముండునట్లు చూచుట మాకు ధర్మమని తోచినది. అట్లు చేయునప్పుడు హిందూ సంఘమునుండి వారు వేరుగాకుండునట్లు చాల జాగ్రత్త తీసికొంటిమి. మార్చి 11 వ తేదీనాటి మీ యుత్తిరములో మీ 3 వారికి శాసనసభలలో ప్రాతినిధ్యముండవలెనని ప్రవాసిరి. ప్రభుత్వ విధానము ప్రకారము నిమ్మజాతులవారు హిందూ సంఘములో నిమిడియే యుండి, హిందూ యెన్నిక వర్గములతోపాటు ఓటు చేయుచుందురు. కాని మొదటి 20 సంవత్సరములు హిందూ యెన్నిక వర్గములలో నొక భాగముగనే యుండి ప్రత్యేక నియోజకవర్గముల ద్వారా కొన్ని స్థానముల శాసనసభలలో పొందుదురు. వారి హక్కులను కాపాడుకొనుటకిది ప్రస్తుతదేశ పరిస్థితులలో వారికి అవసరమని మా నమ్మకము. నిమ్మజాతుల, కీప్రత్యేక నియోజకవర్గములుండుచోట్ల వారికి హిందూ సంఘమునుండి విడిపోకుండ తదితర హిందువులతోపాటు నొసంగుట కొకటియు, తమ హక్కులను రక్షించుకొనుటకై ప్రత్యేక నియోజకవర్గముల ద్వారా తమవారిని యెన్నుకొనుటకొకటియు కలసి రెండు ఓట్లు వారిలో ప్రతి వోటరునకు నుండును. మేము బుద్ధి పూర్వకముగనే వారికి సంఘనియోజకవర్గములు లేకుండునట్లు చేసితిమి. వారినందరను సామాన్య నియోజకవర్గములలో

చేర్చితిమి. అండువలన యెన్నికలలో సవర్ణ అభ్యర్థులు నిమ్న జాతులవారి ఓట్లకొరకును, నిమ్నజాతుల యభ్యర్థి సవర్ణల ఓట్లకొరకును తిరుగాడవలసి వచ్చును. వైవిధ్యమగు నేర్పాటుల చే హిందూసంఘమునుండి వారు చీలిపోకుండ సర్వవిధముల చూచితిమి.

కాని బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వము లభించిన మొదట గోజులలో రాష్ట్రములయం దధికారము, శాసనసభలయం దధికసంఖ్యలుగ నున్నవారి చేతులలో నుండును నిమ్న జాతులు సవర్ణులచే ననేక శతాబ్దములకొలదిగ నధోగతి పాల్చేయబడినట్లు సర్ శామ్యూల్ హోరుగారికి వ్రాసిన లేఖలో మీరే వర్ణించిరి. తత్కారణమున వారి కష్టనష్టముల వెల్లడించుకొనుటకును, వారి యాదర్శములను పరిపంచము నకు వెల్లడించుటకును, రాష్ట్రీయప్రభుత్వములు వారికి నష్టమువచ్చు నిర్ణయముల గావించుటకు వీలులేకుండ నుండుట కును; ఒక్కమాటలో చెప్పవలెనన్న వారిపక్షమున వారు మాట్లాడుట కవకాశమును నిమ్నజాతులవారి కొనంగుట మాకు ధర్మమని తోచినది. అట్లు మేమొనంగుట ధర్మమని న్యాయబుద్ధిగల ప్రతిమానపుడు సంగీకరింపవలసినదే. శాసనసభలలో వారికి కొన్నిస్థానముల ప్రత్యేకించి సంయుక్త నియోజకవర్గములద్వారా యెన్నికలుజరుగు పద్ధతినవలంబించుట ప్రస్తుత స్థితిగతులలో క్షేమముకాదని మాకు దోచి

నది. ఏలన అట్లెన్నుకొనబడిన ప్రతినిధి నిమ్మజాతికి చెందిన వాడైనను, ఆచరణకు అనుకూలమగు దృష్టితో బాటు నిచ్చు నర్హతకెట్టి నియమముల పెట్టినను, సవర్ణల ఓట్లసహాయము వల్లనే యాతడు యెన్నుకొనబడవచ్చును. అందువలన నాతడు నిమ్మజాతులకు నిజమైన ప్రతినిధి కాజాలడు. వారికి పూర్తి గా సాధ్యుడై యుండజాలడు.

మామూలుగా తదితర హిందువులతో కలసి ఓటు నిచ్చుటకును, అభ్యర్థిగా నిలబడుటకును వారికి గల హక్కులతోపాటు నిమ్మజాతులకు శాసనసభలయందు కొన్నిస్థానముల ప్రత్యేకించి మా విధానమునందు వారికి సదుపాయము చేపట్టిమి. దానికిని ముసల్మానులబోలు అల్పసంఖ్యాకసంఘములకు, సాంఘిక నియోజకవర్గములద్వారా తమ ప్రతినిధుల నెన్నుకొనుటకు చేసిన యేర్పాటునకును చాల భేదము గలదు. ఉదాహరణకు- ఒక ముసల్మాను సామాన్యనియోజకవర్గములలో ఓటు చేయజాలడు. కాని ఓటర్లజాబితాలో చేర్చబడిన నిమ్మజాతులకు చెందిన ప్రతివారును సామాన్య నియోజకవర్గములలో తానొక యభ్యర్థిగా నిలువవచ్చును. నిలచినవారికి తన ఓటునీయవచ్చును. ముసల్మానులకే రాష్ట్ర శాసనసభలయందెన్నిస్థానములుండవలెనో నిర్ణయింపబడినది. అంతకంటె వారికెక్కువస్థానములు లభించుటసంభవము. ఏలన కొన్ని రాష్ట్రములయందు వారికి వారి జనాభా ప్రకారము

రము వచ్చు స్థానములకంటె నెక్కువ యొసంగబడినవి. ప్రత్యేక నియోజకవర్గములమూలమున నిమ్నజాతులువారెన్నుకొను సభ్యుల సంఖ్య చాల తక్కువ. ఆ సంఖ్య వారి జనాభానుపట్టి ప్రతిరాష్ట్రమునందున వారికి రావలసిన స్థానముల ప్రకారము నిర్ణయింపబడినదికాదు. కాని, నిమ్నజాతుల వారిచేతనే యెన్నుకొనబడి, వారి కష్టనష్టముల వెలిబుచ్చుటకు ప్రతి రాష్ట్ర శాసనసభలోను వారి సభ్యులుండవలెనన్న యుద్దేశముతోనే యీ మార్గమనుసరింపబడినది. వారికిచ్చిన ప్రత్యేకస్థానములు వారికి వారి జనాభా ప్రకారము వచ్చు వాటికంటె తక్కువగానే యున్నవి.

మీరామరణాంత ముపవాసదీక్ష బూనులెందులకు? నిమ్నజాతులకును సవర్ణహిందువులకును సంయుక్త నియోజక వర్గములుండవలయుననియా? కాదు. అవి వారి కిదివరకే గలవు. వారు హిందూసంఘమునుండి చీలిపోకుండజేయుటకా? కాజాలదు. దానికి మేమిదివరకే యేర్పాటుచేసితిమి. మీ రీదారుణదీక్షబూనుట నేటికికూడ యష్టకష్టముల పడుచున్న నిమ్నజాతులవారు తమతరపున మాట్లాడుటకు తమచే ప్రత్యేకముగా నెన్నుకొనబడిన ఏ కొలదిమంది ప్రతినిధులైన శాసనసభలలోనికి పంపుటకు వారికి వీలులేకుండ చేయుటకేనని తేలుచున్నది. అట్లు తమవారిని పంపుటకు వారికిగల హక్కుపైననే వారి భవిష్యత్తు ఆధారపడియున్నది.

ఇంతటిన్యాయమైన యేర్పాటులను మే మింతజాగ్రత్తతో గావించినను, మీరిట్టివారునాదీక్షకు కడంగుటకు కారణమును తెలిసికొనజాలకున్నాను. యథార్థనిషయముల సరిగా నెరుంగకయే మీరిట్లు గావించిరని తలంచుచున్నాను.

అల్పపంఖ్యాకసమస్యను తమంతటతాము పరిష్కరించుకొనజాలక భారతీయులు ప్రభుత్వమును తీర్పుజెప్పమని కోరిరి. ఆకోరికననుసరించియే ప్రభుత్వమున కెంతమాత్రమిష్టములేకపోయినను సమస్యపరిష్కారమునకు పూనుకొనినది. ఇప్పుడు తీర్పు చెప్పినది. అందులో చెప్పిన షరతులమీదనేగాని యాతీర్పు మార్పుటకు వీలులేదు. అందువలన నాయాసంఘములవారు తమతో తామొడంబడిక చేసికొనిన నేతప్ప, ప్రభుత్వమువారి మితశ్రమపడి, మంచిచెడ్డలపై నాధారపడి యిచ్చిన తీర్పు యట్లే యుండుననియును, మార్పబడదనియును చెప్పవలసివచ్చునని యపడుచున్నాను.

మార్చి 4 వ తేదీని మీరు సర్ శామ్యూల్ హోరు గారికి వ్రాసిన లేఖతోపాటు మనకిరువురకు జరిగిన యుత్తరప్రత్యుత్తరములన్నియు ప్రచురింపమని మీరడిగిరి. మీరువవాసము పూనుటకు నిశ్చయించుకొనిన దెందులకో యితరులకు తెలియజేయుటకు మీప్రస్తుతనిర్బంధమడ్డము వచ్చుటన్యాయముకాదు. కాబట్టి, పునరాలోచనానంతరముకూడ చాటినిప్రకటించుటే మంచిదని మీకుతోచినచో నట్లే చేయ

వచ్చును. కాని ప్రభుత్వమువారి సాంఘికపరిష్కారము యొక్క వివరముల నన్నిటిని పూర్తిగా ప్రతిఘోషించి, మీరు కడంగబోవు చర్య సమంజసమగునా కాదాయని తీవ్రముగా వాలోచింపవలసినదని యింకొకసారి గట్టిగా మిమ్ములను కోరుచున్నాను.

ఇట్లు

మి.వి.శ్యామ సాత్రుడు,

జె. రాంసీ మాగ్డనాల్లు.

... ..

బ్రిటిషు ప్రభావమంతయు తరమును గాంచినంతనే మహాత్ముడు దిగ్భుజునొందెను కానివాడు నాదములకు నెడ మీయక తనయభిప్రాయములను స్పష్టీకరించుచు ప్రధాన మంత్రి కీజవాబునొసంగెను.

యరవాడ సెంట్రలు జైలు.

9-9-1932.

ప్రియమిత్రమా !

దాపరికములేకుండ వ్రాసిన మీవు తరము పూర్తిగా నేడే తంతిద్వారా వాకందినది. దాని కనేకవందనములు. నే చేయబోవుపనికి, నేకలలోనైన తలంపని యర్థమును మీ రాపాదించుట చాలసంతాపకరమగు విషయము. ఎవరికే యిప్పు సరికట్ట టకొరకు నేను నిరాహారదీక్ష బూని చావ

నిశ్చయించుకొంటినని మీరనుచున్నారో, వారిప్రతినిధినని యే నే నిన్ని నాశ్శృనుండి చెప్పకొనుచున్నాను. నేను స్వార్థ పరత్వముతో నీపని చేయుచున్నాననుటకు యీ దారుణమైన నాదీక్ష యవకాశమీయదని తలంచియుంటిని. మీనమ్మక మెట్లున్నను నాకుమాత్రమిది ధర్మసంబంధమగు విధియని నొక్కి చెప్పచున్నాను

నిమ్ముజాతి ఓటరు ప్రతి నానికిని రెండేసి ఓట్లున్నంత మాత్రమున నని వారిని రక్షింపజాలగ్గు. హిందూసంఘునిచ్చే దము సరికట్టజాలదు. ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లేర్పరచుటన్న నాకొకప్రక్షయోగముగా దోచుచున్నది. ఆవిషప్రయోగమువల్ల హిందూసంఘము నాశనమైపోవును. నిమ్ము జాతులకు కూడ నేమాత్రములాభము కలుగబోదు.

మీ రెంతసానుభూతితో ప్రయత్నించినను, ఉభయ పక్షములవారికిని ప్రాణతుల్యమును, ధార్మికమునగు నీవిషయములో సరియైన నిర్ణయమునకు రాజాలరని చెప్పటకు నచుచుతింపుడు. నిమ్ముజాతులకు వారి జనాభానుమించిన ప్రాతినిధ్యమిచ్చినను నాకభ్యంతరములేదు. కాని వారు హిందువులమేమని చెప్పకొనినంతకాలము వారిని హిందూ సంఘమునుండి యేమాత్రమును వేరుచేయుటకు నేను సహజంపను.

మీ పరిష్కారము మీదనే యా ధారపడి నూతన రాజ్యాంగ విధాన మమలులోనికి వచ్చినచో, యంతకాలమునుండి నిమ్మజాత్యుద్ధరణముకొరకు తమ సర్వస్వము ధరిపోసి ప్రయత్నించుచున్న సంస్కర్తల కష్టమంతయును గంగపాలగునని మీకు తెలియునా ?

కావున నా కిష్టము తీకున్నప్పటికిని మీకింతకుపూర్వము తెలిపిన నాపత్రిజ్ఞనే నేను నిలుపుకొనవలసివచ్చినది.

మీయుత్తర మపార్థముల కెడమీయవచ్చును. మీ సాంఘిక పరిష్కారమునుండి, నిమ్మజాతుల విషయ మొక్కటియే వేరుజేసి మార్పయత్నించుట దానిలో మిగిలిన భాగముల నన్నిటిని నేనంగీకరించుటవల్ల కాదు. నామనస్సు నాయా విషయములలో నేదోవిధముగా సమాధానపరచుకొనుటవలన కూడ కాదు. వాటిలో చాలభాగములం దనేక దోషములున్నవని నాయుద్దేశము. కాని, నిమ్మజాతుల విషయములో నాయంతరాత్మ ప్రేరేపించినట్లు మిగతావిషయములలో నన్ను ప్రేరేపించుట లేదు.

ఇట్లు

మీ విశ్వాసపాత్రుడగు స్నేహితుడు,

మో॥ క॥ గాంధీ.

3

మహాత్మునకును, హోరుమాగ్ధనాల్లుగార్లకును మధ్య
నడచిన యుత్తర ప్రత్యుత్తరములను, బ్రీటిషుప్రభుత్వము
సెప్టెంబరు 12 వ తేదీని బయటపెట్టినది. మరు
దేశములో నలజడి. నాటి దినపత్రికలలో నవి ప్రకటింపబడినవి.

మహాత్ముని యీ దారుణనిశ్చయమును గాం
చినంతనే యావద్భారతదేశము నిర్ఘాతవడిపోయినది. ఆ
బాలగోపాలమును తమ ప్రాణాధికుల కేదో మహాపద తట
స్థించినట్లు తెలతెలబోవుచు, కంఠముల గద్గదికయొడమ,
తొట్టుపడు పాదములతో సంచరింపదొడంగిరి. భారతీయా
భ్యుదయమున కహోరాత్రములు పాటుపడు నీమహాపురుషు
డు, స్వరాజ్యములభింపక పూర్వమే యవతారసమాప్తి దల
పెట్టినాయని స్వపక్షవిపక్షభేదము లేకుండ నెల్లవారు చింత
పడసాగిరి. కాని కాలగర్భమునందేమిగలదో యెరుంగ నెవరి
వశము ?

కలనైన తలంపని పిడగుబోలు యీవార్త చెవిని ప
డినపిమ్మట నిశ్చేష్టమైన దేశము కొంతవడికి తెప్పరిల్లినది.
మహాత్ము డీదీక్ష నెందులకు పూనెనో విమర్శింపసాగినది.
బ్రిటిషుప్రధానమంత్రి సాంఘికపరిష్కారములో నిమ్నజాతు
లకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లిచ్చుట దీనికి కారణమని
గ్రహించినది. తక్షణమే దేశమంతయు సభలుచేసి, పరిష్కా

రములో నస్పృశ్యులకు సంబంధించిన భాగమును మార్చివేయవలసినదని తీర్మానములచేసి ప్రధానమంత్రికి పంపినది. కాని ప్రధానమంత్రిమాత్రము తనంతటతానే యస్పృశ్యులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లొసంగెనాయని యోచించినది. అస్పృశ్యులలో కొందరడుగుటవల్ల నా ప్రధానమంత్రి యట్లు చేయగలిగెనని వెంటనే తట్టినది అంతట యస్పృశ్యులలో కొందరైనను సరే ప్రత్యేకనియోజకవర్గముల నేలనడుగవలసినవచ్చెనని ప్రశ్న వేసినది. ఈప్రశ్న దోచినవెంటనే దేశమునకు తనతప్పు తెలిసినది. ఇంతకాలమునుండి, మహాత్ముని బోధనల పెడచెనిపెట్టి, తోడి మానవుల నీచాతి నీచముగా తాముచూచుటయే వారట్లు యపగుటకు కాగణముని హృదయముల నాటుకొనిపోయినది. నాటుకొనిపోయిన మరుక్షణముననే యస్పృశ్యతానివారణకొక మహోద్యమము దేశములో బయలుదేరినది.

ఈమహోద్యమము యుర్భూమారుతమువలె వీవనాగెను. అనేకప్రదేశములలో నతిపురాతన దేవాలయములలోనికి కూడ నస్పృశ్యుల రానియ్యదొడగిరి. ఇంతకాలమునుండి వారిని దరచేరనీయని నూతులను, సత్రములను, పాఠశాలలను అస్పృశ్యులుపయోగించుట కనేకచోటుల ప్రజలంగీకరించిరి. కలకత్తాలోని కాలికాలయములోనికి, కాశీలోని రామమందిరములోనికి అస్పృశ్యులను స్వేచ్ఛగా రానియ్య

సాగిరి. విద్యాధులు, స్త్రీలు, పురుషులు గ్రామగ్రామముల
దిరిగి యస్పృశ్యతా నిర్మూలమునకై ప్రచారము చేయమొద
లుపెట్టిరి. సనాతన ధర్మావలంబకులకు ముఖ్యపీతమగు
కాశీలో జరిగిన యనేక మహాసభలలో నస్పృశ్యతానివారణ
తీర్మాన మేకగ్రీవముగా నంగీకరింపబడినది. ఒక్కమాటలో-
నస్పృశ్యులకు తోడిమానవులవలె, స్వమతస్థులవలె చూచు
టకును, నారొకప్పుడు హిందూసంఘములో పతితులుగా
చూడబడితిమన్న భావము వారికి లేకుండునట్లు చేయుటకును
తీవ్రప్రయత్నము లారంభమైనవి.

మహాత్ముని దీక్షసంగతి తెలియవచ్చినంతనే, దేశ
దేశములనుండి, మహాత్ముని తనయుపవాసదీక్షను కొంత
కాల మాపుచేయవలసినదనియును, అస్పృశ్యులనాయకు
లతో సవర్ణ హిందూనాయకులు సంప్రతించి సమాధానప
డుట కవకాశ మొసంగవలసినదనియును తంతివార్తలు వర్షింప
మొదలిడినవి. కరాచీపురపాలక సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీ జమ్
షెడ్ మెహతాగారికి, మహాత్మునితానాచరించునది పరమే
శ్వరాజ్ఞానుసారముగ పూనినదీక్షయనియును అది మానుమని
కోరవలదనియును, అవసరమగుచో నాపరమేశ్వరుడే సవర్ణు
లకునస్పృశ్యులకునొడంబడికకుదురునంతవరకు ప్రాణములతో
తన్నుంచగలడనియును మహాత్ముడు జవాబిచ్చెను. తనసహ
చరుడగు శ్రీ రాజగోపాలాచార్యులవారిని 'చింతింపవలసిన

సమయముకాదు. నీ సహచరునకు దీనజనోద్ధరణకై ప్రాణము లర్పించు నవకాశము దొరకినందులకు సంతోషింపుము' అని యనెను. 'అవసరమగుచో యితర సోదరీమణులతో కలసె నన్ను చూచుటకు రావచ్చును. కాని నాకడకు వచ్చుటకంటె యస్పృశ్యతానివారణప్రచారము సేయుట యుత్తమ' మని బొంబాయిలోని దేశారాధకురాలగు నొక సోదరీమణికి వ్రాసెను. సర్ తేజ్ బహదూరు సపూర్తిగానికి 'భివత్ప్రేరణ వల్ల గైకొనిన యాదీక్షను వదలిపెట్టమని మీరడుగరను కొందును. హిందూసంఘమును రెండుగ ప్రభుత్వమువారు విభజించుచున్న యీ సమయమున నా నిస్సహాయతయే నన్నీ దీక్షకు పురికొల్పినది. మీరును, యితర స్నేహితులును మా త్రమే యస్పృశ్యులకును సవర్ణులకును ఒడంబడిక కురుర్చుటకై ప్రయత్నింపగలరు. భగవత్కృతాక్షమున్నచో నేనుపవాసము బూనియున్నను, యంతవరకు జీవించియుండగల'నని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను.

ఈ మహాత్మాగముముందర నాయకులలోగల భేదములన్నియును తాత్కాలికముగ నెగిరిపోయినవి. పత్రికారును మహాత్ముని యుపవాసదీక్ష దుష్పరిణామము గాంచక పూర్వమే దానినాపుటెటులనాయని ఆలోచింప మొదలిడిరి. నిమ్నజాతి నాయకులగు రావుబహదూర్ యం. సి. రాజాగారు నిమ్నజాతులను హిందూసంఘమునుండి విడదీయు బ్రిటీషు

ప్రధానమంత్రీ సాంఘికపరిష్కారమును ఖండించుచు, మహాత్ముని ప్రాణరక్షణకొర కన్ని సంఘములవారు కలసి పనిచేయవలెనని ప్రకటనగావించెను. నిమ్నజాతుల సమశ్మయ ప్రపంచదృష్టిని కేంద్రీకరించినందులకు మహాత్మునికి కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కృతుల నర్పించెను. మహాత్ముని యుపవాసదీక్షా విషయము చర్చించుటకొరకు మామూలు కార్యక్రమము నాపుచేయవలసినదని శ్రీ సి. యన్. రంగయ్యగారు భారతశాసనసభలో తీర్మానమును ప్రవేశపెట్టిరి ఆసందర్భమున కూడ యి. సి. రాజా మున్నగువారలు, అస్పృశ్యులకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గముల నేర్పరచినందులకు ప్రభుత్వమును ఖండించుచు తక్షణమే మహాత్ముని విడుదల చేయవలసినదని కోరిరి. సప్రాగారుకూడ తక్షణమే గాంధీగారిని విడువవలెనని ప్రభుత్వమువారి నడిగిరి. మహాత్ముడుతప్ప సాంఘిక సమస్యను పరిష్కరింపగలిగిన వారెవరని సస్పష్టముగా బలికిరి. మదరాసు మహమ్మదీయనాయకులగు యాకూబ్ హాసేన్ గారు మహాత్ముని గోల్పోవకుండుటకై ప్రత్యేక నియోజకవర్గముల వదలిపెట్టుడని నిమ్నజాతుల కోరిరి. మహాత్మునియూ మహాత్మాగము నెడల నగౌరవముగాని, యలసభావమునుగాని చూపింపకూడదని తోడి మహమ్మదీయుల హెచ్చరించిరి. శ్రీయుతులు జి. డి. బిర్లా, రాజేంద్రప్రసాద్ గార్లు, నవద్దులు. అస్పృశ్యులయందు సుహృద్భావముతో మెలంగవలెననియును.

అప్పుడే యీ గ్రాజకీయసమస్య యుభయపక్షనాయకులచేత చులకనగా తీర్చిదిద్దగలదనియును ప్రబోధముగావించిరి. పండితుడనమోహన మాలవ్యాగారు, ఢిల్లీలో సెప్టెంబరు 17 18 తేదీలలో నాయకులసభ జరుపగోరి యెల్లరటకును సంతివార్తల నంపిరి. కాని మహాత్మునితో సంప్రతించునట్లు వీలుగ నుండుటకొరకు జయకర్ గారి సలహామీదట గ్రాసభ 18, 19 తేదీలకు బొంబాయిలో జరుగునట్లుగ మార్చబడినది. మహాత్ముని దీర్ఘాయుష్షంతయుగాచేయు పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుటకును, ప్రత్యేకనియోజకవర్గముల నిమ్నజాతులకు తీసివేయమని బిట్టిషు ప్రధానమంత్రి నడుగుచు తీర్మానముల చేయుటకును 19 వ తేదీ నాయంత్రము సభలుచేసి, మరునాడు 20 వ తేదీని మహాత్ముడు పవాసము ప్రారంభించినమును, యెల్ల రుపవాసదినముగ నెంచవలసినదని శ్రీరాజగోపాలాచార్యులుగారు ప్రజలను హెచ్చరించుచు ప్రకటన గావించిరి.

మహాత్ముడు ప్రాయోపవేశదీక్ష బూనినందులకు సంతాపపడినది భారతదేశ మొక్కటియేకాదు. పాయోపవేశవార్త యింగ్లాండును చేరినంతనే దీనబంధు సి. యఫ్. ఆండ్మాన్, పోలక్ గార్లు భారతదేశ క్రైయోభిలాషులగు యితర ఆంగ్లేయుల సహాయముతో, భారతదేశములో నేర్పడిన క్లిష్ట పరిస్థితులను గురించి యాంగ్లేయప్రజలలో ప్రచారముచేయు

మొదలిడిరి. కార్మికపక్షనాయకులగు లాన్సు బర్రీగారు, మహాత్ముని యాత్మార్పణ మొకమహాశక్తియై విజృంభించునని యును, జగడముల కాకరమైన సాంఘికపరిష్కారమును నెత్తిని బ్రీటిషువారు పెట్టుకొనరాదనియు నొక బహిరంగ సభలోనుపన్యసించిరి. రాండుటేబిలు సమావేశమునకు ప్లెన్లినప్పుడు మహాత్ముడు నివసించిన 'కింగ్సుహాలు' నివాసులు మహాత్ముని చిరంజీవిగా చేయుమని ప్రార్థించుచు జాగరము సల్పిరి. క్రైస్తవదేవాలయములలో, అదివారమునాడు చేయు ప్రార్థనాసమయములలో, మహాత్ముని విషయమునను, భారతదేశ శ్రేయస్సుకొరకును, ఆనాటినుండి యొకవారమురోజులు ప్రార్థనలు సల్పవలసినదని క్రైస్తవ మతాధికారులు ప్రజలకొక విజ్ఞప్తి ప్రకటించిరి. ఈజిప్టునుండి ముస్సాఫా నాహస్ పాషా, శ్రీమతి సఫియా జగుబుల్ పాషాగార్లు మహాత్ముని త్యాగము నభినందించుచు సందేశము లంపిరి. లండనులోని 'భారతదేశ మిత్రబృందమువారు మహాత్ముని జన్మదినమగు, అక్టోబరు 2 వ తేదీని ఉపవాసముసల్పి యందువల్ల మిగిలిన ధనమును మహాత్ముని కందచేయుటకు సంకల్పించుకొనిరి.

ఇక నిమ్నజాతులవారు, దేశవిదేశము లిట్లు గగ్గోలు పడుచుండ నిద్రాబోవుచుండిరా? లేదు. కలకత్తా, అలహాబాద్, అహమ్మదాబాద్, ఏలూరు మున్నగు ననేక పట్టణములయందు సభలుచేసి, తమకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గము

లవసరము లేదనియును, సంయుక్త నియోజకవర్గములే కావలెననియును తీర్మానించిరి.

అంతట ప్రభుత్వమువా రేమిచేయుదురో యని ప్రజలెల్ల నాతురత పడసాగిరి. నాయకులయొక్కయు, ప్రజలయొక్కయు కోరికలప్రకారము తక్షణమే మహాత్ముని విడుదలచేసి, సవర్ణులకును నిమ్నజాతులకును త్వరలో నొడంబడిక కుదురుటకు సహాయపడుదురా? లేక మహాత్మునకును హోరు, మాగ్డనాల్డుగారికిని జరిగిన యుత్తరముల నింతకాలము దాచియుంచినట్లే, మహాత్ముడు పవాసదీక్ష బూనుటకును, దానివల్ల కలుగజూపు దుష్ప్రణామములకును భారతీయప్రజలే బాధ్యులని చెప్పి యూరకుండురాయని యెదురుచూడ దొడంగిరి. ఈ యొక్కవిషయమునందు తక్క యన్య విషయములం దేమాత్ర మేకీభవింపని, శ్రీమనశ్యామదాస్ బిర్లా, బ్రాహ్మణేతరపక్షమునకు చెందినట్టియు, ఒకప్పుడు బొంబాయిరాష్ట్రమునకు మంత్రిగానుండినట్టియు బి. వి. జాదవ్ మితవాదియగు సి. వై. చింతామణివంటి వారలందరును మహాత్ముని యాలస్యము చేయకుండ విడుదలచేయవలసినదని ప్రభుత్వమును కోరిరి. బొంబాయి రాజధానిసంఘము, భారతదేశ పరిస్థితుల కంఠార చూచిపోవుటకు వచ్చిన ఇండియా లీగ్ డెలిగేషన్, తుదకు గాంధీయభిప్రాయముల కలపైన యంగీకరింపని లండన్ కైముపత్రికకూడ నదే కోరికను కోరెను. కానియందరకోర్కెలను ప్రభుత్వము పెడచెవినిపెట్టెను.

సెప్టెంబరు 15 వ తేదీని భారతశాసనసభలో ప్రభుత్వ సభ్యుడగు హేగుగారు, మహాత్ముడు పవాసము ప్రారంభించి సంతనే జైలునుండి విడుదల చేయబడుననియును, విడుదల చేయబడినపిమ్మట ఆయనకు గృహమునుదాటి బయటకెట్టి సందర్భములమండును పోరాడను నిషేధమొక్కటిమాత్రముండుననియును, తెలిపెను. కాని యది మహాత్ముని సంప్రతించి చేసిన యేర్పాటు కాదు. మహాత్ముడు పవాసము ప్రారంభించిన రోజుననే, రాజప్రతినిధిగారి యాంతరంగిక కార్యదర్శి కొకతంతింపెను. అందులో ప్రభుత్వముయొక్క నిషేధాజ్ఞలను తాను మన్నింపజాలననియును, జైలునుండి విడుదలచేసి బయట నింకొకగృహమునకు తన్నుతీసికొని పోవుటనవసరవ్యయప్రయాసలకు పాల్పడుట తక్కుయింకొక లాభములేదనియు నందుచేత తన్నవసరముగ బాధింపవలదనియును వ్రాసెను. దానిని ప్రభుత్వసభ్యులగు హేగుగారు, భారతశాసనసభలో చదివి, మహాత్ముని యిష్టముప్రకారమే ఆయనను జైలులోనుంచి, యస్పృశ్యతా నివారణవిషయమై, యితరులతో సంభాషించుటకు తగిన సౌకర్యములొసంగబడునని చెప్పిరి.

మహాత్ముడు సంతటివాడు ప్రాయోపవేశ దీక్ష బూనినప్పుటికిని జైలునుండి విడుదలచేయుట అవస్యమని ప్రభుత్వమునకు తోపలేదు.

౪

ఒకవంక బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు నిమ్నజాతులకొనంగిన ప్రత్యేక నియోజకవర్గములను స్వయముగాగాని, ప్రజాభిప్రాయానుసారముగాని ఉపసంహరించుకొనిననేగాని తానుపవాసదీక్ష మాననని మహాత్ముడు స్పష్టము సమాధాన ప్రయత్నములు చేసెను. పేరొకవంక సవర్ణులును, నిమ్నజాతులవారును కలసి, ఒడంబడిక చేసుకొని మాకవసరములేదని చెప్పినగాని, తను సాంఘిక పరిష్కారమున నిమ్నజాతులకు సంబంధించిన బాగమును మార్పజాలమని ప్రభుత్వమువారు స్పష్టపరచిరి. మహాత్ముడా - ఇట్టిసవర్ణువీడువాడుకాడు. ప్రభుత్వమా - ప్రతిష్ఠనే జీవముగా నెంచుకొనునది. పరిష్కారమును మార్పునాశే లేదు. పెపెచ్చు మహాత్ముడు ఢిల్లీలో యుపవాసము చేసినప్పటికంటె ముదుసలి. ఎంతకాలము ప్రాణములు నిల్చునో? అట్టియెడల భారత దేశమందలి యొకమూలనుండి, యింకొక మూలవరకు తీవ్ర ప్రచారముచేసి, ప్రజలలో నపూర్వ ప్రబోధముకలిగించి, ప్రజాభిప్రాయమును సంయుక్త నియోజకవర్గముల కనుకూలముగా నున్నట్లు ప్రభుత్వమునకు నచ్చచేయునంతవరకు మహాత్ముడు జీవించియుండునా? మహాత్మునిప్రాణములు పోకుండ చూచుట యన్నిటికంటె ముఖ్యమైనది. కావున సమాధానప్రయత్నములకు పూనుకొనిన నాయకులకొక్కటే

మార్గము మిగిలినది నిన్నుజాతులవారి నాయకులతో సంప్ర
తించి, సంయుక్త నియోజకవర్గములకు వారిని సుముఖుల
గావించుటయే. అది జరుగకపోయినచో మిగులుమార్గము
ప్రజాభిప్రాయమునుకూడ కట్టుకొనుటయే.

నిన్నుజాతులలో రెండుపక్షములు కలవు. ఒకదానికి
మదరాసు వాస్తవ్యులగు రావుబాదూర్ యం. సి. రాజా
గారు నాయకులు. ఈ పక్షమువారు సంయుక్తనియోజకవర్గ
ముల కనుకూలరు. రెండవ పక్షమునను నాయకులుడాక్టరు
అబేద్గూరుగారు. వీరుబాంబాయి వాస్తవ్యులు. వీరునిన్నుజా
తులకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గములుండటవారికిని దేశమున
కును కూడ హానికరములని సైమును కమిషన్ముందర సాక్ష్య
మునొసంగిరి కాని తరువాతప్రస్తావనస్థితులలో నిన్నుజాతు
లకు ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లుండటవసరమని వీరు చెప్ప
మొదలిడిరి మహాత్ముడు ప్రాయోపవేశదీక్ష ధూన నున్నాడను
వార్త తెలియవచ్చినంతనే శ్రీరాజాగారుహిందువులెల్లరెంతటి
మహాత్యాగమొనర్చియెనను సరే భారతదేశమునకు మహా
త్ముడు దక్కునట్లు చూడవలెనని ప్రకటించిరి. డాక్టరు అంబే
ద్గూరుగారట్లుగాక, మహాత్ముని ప్రాయోపవేశదీక్షను బెద
రింపుగా పరిగణించి, తానట్టి బెదరింపుల లక్ష్యముసేయు
వాడను గాననియు, నిన్నుజాతులవారు తమ హక్కులకొరకు
పోరాడుటలో ప్రాణార్పణకై జంకరనియును, ప్రకటించెను.

ఇట్టి వీరు సంయుక్తనియోజకవర్గము లనుమాటనైన తన ముందర నెత్తనీయుదురాయని హిందూనాయకులలో కొందరకు సందేహమాలు కలుగదొడగినవి.

పండిత మదనమోహన మాలవ్యాగారు, డాక్టరు అంబేద్కరుగారితో సంప్రతించుటకు మొదలుపెట్టిరి కాని గాంధీగారు లండనులో ప్రత్యేకనియోజకవర్గములకేగాక, శాసనసభలలో కొన్నిస్థానములకొక సంఘమువారికి ప్రత్యేకించుటకుకూడ విరుద్ధముగానుండిరి. ఇప్పుడాయనయభిప్రాయములెట్లున్నవో తెలిసికొనుటకు బొంబాయినుండి సేబ్ మధురదాస్ వాసంజి, సర్ చూనిలాల్ మెహతా, సర్ పురుషోత్తమదాస్, తాకూర్ దాస్, ఘనశ్యామదాస్ బిర్లాగార్లు యరవాడజైలునకు వెళ్ళి, మహాత్మునితో మాట్లాడిరి. మహాత్ముడు హిందూసంఘమంతయును కలసి శాసనసభలకు నిమ్నజాతి యభ్యర్థులనెన్నుకొను పద్ధతియేదైనసరే బాగుండుననెను. కాని నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో కొన్నిస్థానముల ప్రత్యేకించి సంయుక్తనియోజకవర్గముద్వారాయాస్థానములు పూర్తిచేయబడుటకు తానభ్యంతరపెట్టజాలననియును, తన యుపవాసము ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు లేకుండ చేయుటకేననియు నవి పోయినయంతనే యుపవాసదీక్ష వదలిపెట్టెదదనియును చెప్పెను. ఈ విషయము బొంబాయి ప్రభుత్వమువారికి 15 వ తేదీని మహాత్ముడు పంపిన ప్రకటనలో విశదీక

రింపబడి యుండెను. కాని దానిని ప్రభుత్వమువారెందువలన నోగాని తక్షణమే ప్రకటించక 21 వ తేదీని ప్రకటించిరి. అది యీక్రిందనియబడినది.

“భగవంతునిద్దేశించి, భగవంతుని సేవకొరకే, అల్ప జ్ఞానగు నా సమృద్ధుననుసరించి భగవదాదేశానుసారమే నేను ప్రారంభింపబోవు నీయుపవాసదీక్ష బూనితిని. చిక్కుల సర్దుకొని సమాధానపడుటకు ప్రజలకు కొంచెమవకాశమబ్బు నట్లు దీనిని కొంతకాల మాపుచేయవలసినదని పలువురు మిత్రులు నాకు గట్టిగా వ్రాసిరి. కాని బ్రిటిషుప్రధాన మంత్రికి నేవ్రాసిన యుత్తరములో చెప్పబడిన సందర్భములు జతపడిననేతక్క నేనుపవాసముచేయబోవు గడియనైన మార్చిచాలనని చెప్పటకు విచారించుచున్నాను.

నేను మొదలుపెట్టబోవునట్టి యుపవాసదీక్ష నాయందు విశ్వాసముగల భారతీయుల నుద్దేశించియు, విదేశీయుల నుద్దేశించియేగాని, యన్యులకొరకు కాదు. కావున నిది యాంక్షాయాధికారవర్గము నుద్దేశించికాదు సరిగదా ఆ యుద్యోగవర్గము నాకు వ్యతిరేకముగా నెంతప్రచారముచేసినను నాయందు విశ్వాసముగల్గి నే పూనుకొనిన యుద్యమము న్యాయమైనదని భావించు ఆయాంక్షాయ స్త్రీపురుషుల నుద్దేశించియే. నాయందు విశ్వాసములేని స్వధర్ములగు హిందువులనుగాని, యితరులనుగాని యుద్దేశించికూడ కాదు. కాని

యేధర్మమునకు చెందినప్పటికిని నాయందు విశ్వాసముగల్గి నే పూనినకార్యము ధర్మమైనదని నమ్ము యసంఖ్యాకులగు నాదేశీయుల నుద్దేశించియే. నే నీవ్రతముసల్పుట ముఖ్యముగా హిందువుల యంతరాత్మలకు యొత్తిడి కలిగించి వారిని ధర్మప్రవర్తకుల గావించుటకొరకే. ఈయువవాసము వ్రజలను వట్టి యుద్రదేశపూరితుల గావించుటకుకూడ కాదు. ఈయువ వాసరూపమున ధర్మాధర్మములలో అకళంకము, స్వచ్ఛము నగు ధర్మపక్షముననే నాశక్తినంతయు వినియోగించుకొరెదను. అందువల్ల నాప్రాణములు రక్షింపవలెనని యనుచితమగు యావేగముగాని, అనవసరమగు యాతురతగాని యుండనక్కరలేదు 'శివునియాజ్ఞలేనిదే చీమయైన కుట్ట'దన్న సామెతయందు నాకు సంపూర్ణవిశ్వాసమున్నది.

తనసేవకు నా యీశ్వర మవసరమన్నచో పరమేశ్వరుడే దీనిని కాపాడుకొనగలడు. ఆయన కాదన్న దీనినెవ్వరు రక్షింపజాలరు. సామాన్యదృష్టిచే చూచినను కొన్నిరోజుల వర కీశ్వర ముపవాసశ్రమను భరించగలడు. నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గములను ప్రభుత్వ మిచ్చెనన్నవిషయము నిండుకుండలో కొంచెము నీరుచేర్చినట్టైనది. సవర్ణనాయకులును, నిమ్నజాతినాయకులును కలసి యేదో యతుకులమారి యొడంబడికను చేసికొనినచో సరిపోదు. ఏదైన యొడంబడిక అమలులోనికి రావలెనన్నచో అది రెండుపక్షము

లవారును హృదయపూర్వకముగ చేసికొనినది కావలయును. హిందూసంఘములోని ప్రజాసామాన్య మియస్పృశ్యతను సమూలముగ నాశనముచేసివైచుట కింకను సిద్ధముగాకున్నచో నన్నుగోల్పోవటకు సంసిద్ధపడవలసినదే ఏమాత్రమును వెనుకాడరాదు.

సంయుక్తనియోజకవర్గములకు తీక్షణిరోధులుగానున్న వారిని బలవంతపెట్టరాదు. వారెందుల కంతతీవ్రవిరోధులుగానున్నారో నే సర్థముచేసికొనగలను. వారికి నన్నవనమ్మకముతో చూచుటకు కూడ సధికారముగలదు. నేనుకూడ నస్పృశ్యులనబడు యీ ప్రజలను పాతాళమున కిరిగద్రొక్కి పిప్పిచేయుచున్న సవర్ణులనబడువారిలోనివాడనేకదా? వింత విషయమేమన పంచము లింకను హిందూసంఘమునుండి వీడిపోకుండనుండుటయే.

కాని వారివైరుధ్యభావమును నేను సమర్థింపగలిగినను యీవిషయములో వారు పొరపడిరనియే నానమ్మకము. హిందూసంఘమునకు శాశ్వతకళంకముగా నుండునట్లు, చేతనైనచో యస్పృశ్యులను వేరుచేసి వారిని వేరొకసంఘముగా నేర్పాటు చేయవలెనని వారికోరిక. అది యస్పృశ్యులకు శ్రేయస్కరమైనచో నేనభ్యంతర పెట్టువాడనుకాను. కాని యస్పృశ్యతయొక్క వివిధరూపములు నాకవగతమగుటచే వారిజీవితములు తదితర హిందువుల జీవితములతో పూర్తిగా

నల్లుకొనిపోయినవని గుర్తించితిని. వారాహిందువులమధ్య నే, ఆహిందువుల ప్రయోజనములను నాధించుటకొరకే బ్రతుకుచున్నారు. అందుచేతనే యాహిందువులనుండి వారిని విడతీయుట అసంభవము. హిందూసంఘ మొక పెద్దకుటుంబము. అస్పృశ్యులకూడ నాకుటుంబమునకు చెందినవారే.

ఇంతకాలమునుండి తాముకలసియుండిన హిందువులపై యస్పృశ్యులు తిరుగుబాటానర్చినను, లేక వారాహిందూసంఘమునుండి విడిపోయి అన్యమతస్వీకరణ పరిష్కరింపఁజేసి సమస్య మొనర్చినను, నాకర్థమగును. కాని నాకు తెలిసినంతవరకు వారి కట్టిసంకల్పములేదు వారల కిష్టము లేకపోయినప్పటికిని, ఇన్నిరోజులనుండి హిందూసంఘములో వారినుంచిన సూక్ష్మమును, అనిర్వచనీయమునగు యేదో విశేషము హిందూధర్మమునందు కలదు. అట్టి విశేషముండునట్లెరింగి, దానిని నిత్యజీవితములో ననుభవించిన నేను హిందూసంఘమునుండి నిష్పూజాతులను విడదీయు ప్రయత్నముల ప్రాణార్పణమొనర్చియైన నిరోధింపవలసియున్నది.

ఈనిరోధ విధానమునకుగల యంతరార్థము చాలగంభీరమైనది. హిందూసంఘములో నస్పృశ్యులకు పూర్తియైన స్వాతంత్ర్యమియ్యని యేయొడంబడికయును, హిందూసంఘమునుండి వారు విడిపోకుండ నుండుటకు తగిన పరిహారము కాజాలదు. ఇందులో మనవిధిని సరిగా నెరవేర్చకపోయినచో

నేనును, నాపలె యభిప్రాయకడువారును ప్రాణార్పణ మొనర్చుట కొంతకాలమాగుటకంటె మరేమియు జరుగదు. రాజకీయముగను, సాంఘికముగను, నిత్యజీవితమునందును హిందువులస్పృశ్యుల నిదేవిధముగా బాధించుచున్నచో, నిరశనదీక్షయను సాధనను చేపట్టి, సత్యాగ్రహమునకు బూనువారలు నాతోపాటనేకమంది భారతదేశమలోగలరు. వారిసంఖ్యదినదినాభివృద్ధి నందుచున్నది. నిమ్నజాతుల నుద్ధరించుటకును, హిందూధర్మమునుండి యస్పృశ్యతాకళంకమును తుడిచివేయుటకును వారు తమప్రాణమల తృణప్రాయముగ నర్పించెదరు. అటుల వారండరును సత్యాగ్రహ మొనర్పకడంగినచో తాముచూచి సహించగలరాయను విషయమును బాధ్యులగు హిందూసంఘ నాయకు లాలోచించుకొనవలసియున్నది.

నా సహచరులగు సంస్కర్తలందరియువవాసదీక్షయొక్క యంతరార్థము లవగాహము చేసికొందురుగాక ! ఈ యువవాసదీక్ష భ్రాంతిమూలక మైనది యైన కావచ్చును. లేక జ్ఞానశీలతమైన కావచ్చును. భ్రాంతిమూలకమైనచో నన్నీ ప్రాయశ్చిత్తమును శాంతముగ చేసికొననిండు. దానివల్ల హిందూధర్మమును దిగలాగుచున్న మహాభారమొకటి వదలిపోవును. కాని జ్ఞానమూలకమైనచో నాయార్తివల్ల హిందూధర్మము పరిశుద్ధమగునుగాక ! ఇప్పుడు నాయందవిశ్వాసముగలవారిహృదయములు కరగిపోవునుగాక !

ఈనానిరశనదీతౌప్రయోగవిషయము కొందరు పొర పాటుగా నర్థముచేసికొనిరి. అందుచేత నిమ్నజాతులకు శాసనబద్ధమగు సేరూపముననైన ప్రత్యేకనియోజక వర్గము లుండకుండుటకొరకే నేను దీనిని ప్రారంభించజేయుచున్నా నని మరల చెప్పుచున్నాను. ప్రత్యేకనియోజకవర్గములను బెడరింపు మాయమైపోయిన తక్షణమే నాయుపవాసము కూడ నాగిపోవును. ఈయమస్యను పరిష్కరించుటకు తగిన మార్గమునుగురించియును, నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో కొన్నిస్థానముల ప్రత్యేకించుటనుగూర్చియు నాకు కొన్ని తీవ్రాభిప్రాయములు గలవు. కాని నేను ఖైదీగానుండిటవల్ల, నాయభిప్రాయములను ప్రకటించుట తగదు. కాని సవర్ణులగు హిందూనాయకులును, నిమ్నజాతుల నాయకులును సంయుక్తనియోజకవర్గముల నాధారముగా గొని, ఏదైన యొడంబడికకు వచ్చినయెడలను, ఆ యొడంబడికకు హిందువులందరు బహిరంగసభలుచేసి తమ యంగీకారము తెల్పినయెడలను దానికి నంగీకరించుటకు సిద్ధముగానున్నాను.

ఒక్కసంగతిమాత్రము స్పష్టముగాపించుకోరెదను. నిమ్నజాతుల సమస్య తృప్తికరముగా పరిష్కరింపబడినంత మాత్రమున, బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారిసంగిన శాంఖ్యపరిష్కారమునం దితరభాగములకు నేనంగీకరించిన ట్లర్థము కాదు. అందులోని కొన్ని భాగములకు నేను తీవ్రముగా పతి

కూలుడను. నాయభిప్రాయముప్రకార మాభాగములు, ప్రజాస్వామిక సూత్రముపై నాధారపడిన యెట్టి రాజ్యాంగ విధానమునైన సరిగా నడువనీయవు. ఈసమస్య తృప్తికరముగా పరిష్కరింపబడినంత మాత్రమున నికముందు నిర్మించబడబోవు రాజ్యాంగవిధానమును నేనంగీకరించుట కొప్పుకొనినటులర్థముకాదు. అవి రాజకీయసమస్యలు భారతజాతీయ మహావిధియే వాటినని టిని చచ్చించి నిర్ణయింపవలెను. వాటిపై నెట్టియభిప్రాయములను చెప్పుటకును నాకువీలులేదు. శైదీగానున్న నేను నాయభిప్రాయములను వెల్లడించుట సమంజసముకూడ కాదు.

నిమ్నజాతుల సమస్య ముఖ్యముగ ధార్మికవిషయము. దానికొరకు నే నేకాగ్రబుద్ధితో నాయావజ్ఞీవము పనిచేయుటవల్ల దానిని నాస్వంతవిషయముగా చూచుకొనుచున్నాను. అది నాకొక పవిత్రమును స్వకీయము నైన ధర్మము. ఆధర్మ నిర్వహణమునకు నేజంకరాదు. జ్ఞానసిద్ధికిని, పాపపరిహారమునకును, ఉపవాసదీక్షబూనుట అవాదిసిద్ధమగు నాచారము. క్రైస్తవధర్మమునందును, ఇస్లామునందును కూడ నీయాచారము కలదు. పాపపరిహారమునకును, ఆత్మసిద్ధికిని యుపవాసదీక్షపట్టిన వారియుదాహరణలతో హిందూధర్మచరిత్ర నిండియున్నది. ఇట్లుపవాసదీక్షబూనుటొక మహాభాగ్యమే కాని

యది యొకకరోరవిధికూడనైయున్నది. అదిగాక, నాచేత నగునంతవరకు దీనిని నేనొక శాస్త్రముక్రింద తయారుచేసితిని.

ఉపవాసదీక్షాశాస్త్రమునందు పరీక్షింపదగు నేను, నాయందు సానుభూతి చూపించుచున్నామని భ్రాంతిపడి, గుడ్డి వారివలె నన్ననుకరింపవలదని మిత్రులను, అభిమానులను, హెచ్చరించుచున్నాను. అట్టివారందరును, కష్టించిపనిచేసి, అస్పృశ్యులకు స్వార్థరహితమగు సేవచేసి ఉపవాస మొనర్చుటకు తగినయర్హతను సంపాదించుకొనెదరుగాక! అంతట వారుపవాసమునుజేయవలసిన, అవశ్యకత కలిగినచో వారి యంతరాత్మ వారల ప్రబోధించును.

నన్ను గురించి నాకు తెలిసినంతవర కీయపవాసమును నిష్కల్మషమును, కవిత్రమ నగు భాషములతో ప్రారంభించుచున్నాను. నాకెవ్వరియందును ద్వేషముగాని, ఆగ్రహము గానిలేదు. నాకుమాత్రమివ్రతము నా యహింసాసిద్ధాంతఫలితమే. ఈదీక్షవల్ల నాసిద్ధాంతమునకు పూర్ణత్వము సిద్ధించును. కావున, నాకుగాని, నాయుద్యమమునకుగాని, విరోధులని తోచువారలపై వాదోపవాదములయం దెవ్వరైనను దౌర్జన్యముపయోగించినచో నట్టివారలు నే శీఘ్రముగ మృతినొందుటకు కారకులగుదురు. మనయుద్యమము జయమొందవలెనన్నచో ప్రతికక్షులయందమితకారవముతోను మర్యాదతోను మనము మెలగుట యత్యంతావసరము."

బొంబాయిలో హిందూనాయకుల సమావేశము మొదటిసారి 19 తారీఖున జరిగినది. డాక్టర్ అంబేద్కరు గారుకూడ హాజరైరి. మహాత్ముని ప్రాణముల నెట్లైనను రక్షింప వలెను. హిందూధర్మమునుండి యస్పృశ్యతాకళంకము ననతి కాలములోనే తుడిచివేయవలెనను రెండువిషయము లేకగ్రీ వముగా నంగీకరింపబడినవి. సంయుక్తనియోజకవర్గములా లేక ప్రత్యేకనియోజకవర్గములా యన్నవిషయము, అంబే ద్కర్ గారు మహాత్ముని యభిప్రాయములు తెలియకుండ తానేమియు చెప్పజాలననిరి. మరునాడు 20 వ తేదీని, పూనానుండివచ్చిన బిర్లామున్నగు వారలను కలసికొనుటకు నాయకులసమావేశము జరిగినది. అందులో మహాత్ముని యభి ప్రాయములను సర్ చునిలాల్ మెహతాగారు తెలియపరచిరి. డాక్టర్ అంబేద్కరుగారు సంధిషరతుల నాలోచింతునని చెప్పిరి. సమావేశము మరునాటివర కాపుచేయబడినది.

నాయకులసమావేశ మానాటికాగిపోయినను, సంప్ర తింపులాగ లేదు. బిర్లాగారిగృహము రంగస్థలమైనది. అక్కడ డాక్టరు అంబేద్కరు, డాక్టరు సోలంకిగార్లతో, పండితమా లవ్య, సప్రూ, రాజగోపాలాచార్యులు, సర్ చునిలాల్ మెహతా, సర్ పురుషోత్తమదాస్ రాహూర్ దాస్, సేట్ మధురదాస్ వాసంజి, జి. డి. బిర్లా, జయకర్, డాక్టరు మూంజి, టి. ప్రకాశం, బాబూ రాజేంద్రప్రసాద్ మున్నగు

వారలు సంయుక్తనియోజకవర్గములను, నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో కొన్నిస్థానముల ప్రత్యేకింపబడుటకు నొప్పుకొనవలసినదని వాదించసాగిరి. కాని అంబేద్కరుగారు అంగీకరింపలేదు. “సంయుక్తనియోజకవర్గములు నెలకొల్పినచో సవర్ణహిందువులు, తమకిష్టమగు నిమ్నజాతినాయకులను, నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములలో నిలబెట్టి వారికి తమ ఓట్లనీయవచ్చును. పైగా నిమ్నజాతులకుగల ఓట్లకంటె సవర్ణహిందువులకు ఓట్లు ఎక్కువగానుండును. అందుచేత నట్లు నిలబెట్టబడినయభ్యర్థులు, నిమ్నజాతుల ఓటరులపై నాధారపడక, వారిమాటల లక్ష్యమునేయక సవర్ణహిందువులు చెప్పినట్లు ప్రవర్తించవచ్చును. అందువల్ల పేరునకే నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో ప్రాతినిద్యముండును వారల కిష్టటికీప్రములు పోవుసరికదా, వారిమాటలను సరకుచేయక, వారిబాగోగుల విచారింపక, శాసనసభలలో వారిప్రతినిధులమని యాసభ్యులు చెప్పుకొనుచుండ నిస్సహాయులై చూడవలసినస్థితి యేర్పడు”నని వారి వాదన. సవర్ణనాయకులు దేశములో బయలుదేరిన మహోద్యమమును జూపి అంబేద్కరుగారిని తృప్తిపరచగోరిరి. కాని లాభము లేకపోయినది. వాదప్రతివాదములు దీర్ఘకాలము తీవ్రముగ జరిగినవి. కాని ఫలితము సూన్యమేయగుచు వచ్చినది.

చివరకు సర్ తేజ్ బహదూర్ ఫహూగారు నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకింపబడినస్థానములలో కొన్నిటికి ‘ప్రాధమిక

యెన్నికవిధానము' నవలంబించి, మిగిలిన స్థానములకు సం
యుక్తనియోజకవర్గములను పెట్టినచో అంబేద్కరుగారి భయ
మునకు తావుండదని నూచించిరి. ప్రాథమిక యెన్నికవిధాన
మనగా నిది:-నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో 100 స్థానములు
ప్రత్యేకింపబడినవనుకొనుడు. ఈస్థానములకు నిమ్నజాతుల
వారు తమతోనుండి ప్రతినిధుల నెన్నుకొందురు. వీరు తరు
వాత నాస్థానముల కసలు యెన్నికలలో పోటీచేయుదురు.
దీనివల్ల సవర్ణహిందువులచే నిలబెట్టబడిన నిమ్నజాతులవా
రెవ్వరో గాక, నిమ్నజాతుల ఓటరులు తమతతా మెచ్చు
కొనిన ప్రతినిధులే యెన్నికలలో పోటీచేయుదురు. తమకు
ప్రత్యేకింపబడిన 100 స్థానములకు పోటీచేయుటకు గాను
సరిగా నూరుప్రతినిధులనే తమతోనుండి ఎచ్చుకొనినచో
సరియైనవారు రాకపోవచ్చును. అందుచేత ప్రత్యేకింపబడిన
స్థానమున కొక్కొకదానికి పోటీచేయుటకుగాను ముగ్గురనో
నలుగురనో యెన్నుకొందురు. అనగా 'సభ్యర్థివర్గము' నొక
దానినేర్పరచు కొందురన్నమాట. అట్లు ప్రత్యేకింపబడిన
ప్రతిస్థానమున కొక్కొకయభ్యర్థివర్గ మేర్పడును. ఈయభ్యర్థి
వర్గములో నెవరు సభ్యుడుగానుండుట యిష్టమో వానికి
నిమ్నజాతిఓటరు తన ఓటునిచ్చును. నిలచినవారిలో మొదటి
నలుగురో లేక ముగ్గురో- నిర్ణయించుకొనిన ప్రకారము-
అభ్యర్థివర్గముగా నియమింపబడుదురు.

హరిజనసమస్య.

సప్రభాగారి సూచనను డాక్టరు అంబేద్కరుగా రంగీకరించిరి. కాని బ్రిటిషుప్రధానమంత్రి శాసనసభలలో నిమ్న జాతులకు ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములకంటె నెక్కువస్థానములు ప్రత్యేకింపబడవలెనని మాత్రముకోరిరి. విశేషచర్చానంతరము, నిమ్న జాతులకు ప్రధానమంత్రి యిచ్చిన 71 స్థానములకును ప్రాథమికయెన్నిక విధానము వర్తించుటకును, వాటిలో నొక్కొక్క స్థానమునకు ముగ్గురకు తక్కువగాని యభ్యర్థి వర్గము నేర్పరచుకొనుటకును, అట్టి యభ్యర్థి వర్గములలోనివారు నిమ్న జాతులచే నేరుకొనబడిన ప్రతినిధుల క్రింద సామాన్యనియోజకవర్గములలో నాస్థానమునకు నిలబడుటకును హెచ్చుగా ప్రత్యేకింపబడిన మిగతాస్థానములకు సంయుక్తనియోజకవర్గములు వర్తించునట్లు నేర్పాటుచేసుకొనిరి.

అంతయును బాగుగనే యున్నది. కాని దీనికి మహాత్మా డంగీకరించునాయని ప్రశ్న బయలుదేరినది. తక్షణమే శ్రీరాజగోపాలాచార్యులు, బిర్లా, రాజేంద్రప్రసాద్, దేవదాస్ గాంధీ గార్లు మహాత్మానియొప్పించుటకు తాము ప్రయత్నింతుమని చెప్పిరి. అరాతియే సప్రభాజయకరుమున్నగు వారలందరు పూనాకు బయలు వెడలిరి.

౫

బొంబాయిలో సమావేశమైన హిందూనాయలు
 పీలగునంత త్వరలో సమాధానమును కుదుర్చుకొన నిద్రా
 దీక్షా హారములను మూని ప్రియత్నించుచుండ, దేశ
 ప్రారంభము. సేవకులస్పృశత్రుతను కూకటిశేల్లతో పెల్లగించ
 శక్తివంచనలేకుండ పాటుబడచుండ, ఉపవాసదినము సమీ
 పించినకొలది తమపాపములకై ప్రాణార్పణచేయబోవుచున్నా
 డేయని సవర్ణులును, తమ కత్రుత శ్రేయోభిలాషియుగు మహా
 పురుషుడు తమకై జీవితసర్వసమును ధారబోయనున్నాడే
 యని అస్పృశ్యులును కలతవొందుచు బొంబాయిపట్టణము
 వైపు ఆశాదృష్టుల నిగుడ్చుచుండ, దీనికంతకును కారణభూతు
 డగు నామహాత్ముడు తనకాలము నెట్లు గడపుచుండెను?
 ఆశ్రమవాసులకును, యితరులకును, తనదీక్షాతత్వము నుపదేశి
 శించుచు ధైర్యముగొల్పులేఖలను సాంతముగ వ్రాయుచు
 ఉపవాసమునకు సిద్ధపడుచుండెను. క్రమక్రమముగా నాహార
 మును, పనిని తగ్గించుకొనివచ్చుచు ప్రశాంతుడైయుండెను.

సెప్టెంబరు 20 వ తారీఖు వచ్చినది. నిద్రాముద్రిత
 మైన భారతభూమిని నూత్నచైతన్యకళలచే వెలార్చిన మాం
 త్రికుడు, సర్వప్రపంచమును సంభ్రాంతమై, విస్ఫారితనేత్రీ
 ముల పరికించుచుండ తత్త్వనిప్రేమచే జయింప మహోద్య

మమును లేవదీసిననాయకుడు, భారతీయజనమనోహరుడగు నామహాత్ముడు, ప్రాతఃకాలముననే నిద్రలేచెను. ప్రార్థనల పల్నెను. తన కత్యంతప్రియమగు 'వైష్ణవజనతో' (వైష్ణవు డెవ్వడను) యనుగీతము నాలకించి, యథాప్రకారము గీతా పఠనము గావించెను. పగలు గం 11-30 నిమిషములకు కడసారి, వేడినీటితో నీమ్మరసమును, తే నెనుగ్రోలి తన భోజనమును ముగించెను. అంతట చుట్టునున్న వారు శ్రీయుత అబ్బాస్ త్యాబ్జీగారి కుమార్తెయగు రైహాన్ ఖేక్ గారిచే పంపబడిన "సాంధ్యా నిద్రాలెమ్మను" మధురగీతము నాలాపించుచుండిరి. జైలుగడియార మింతిలో 12 గంటలు, 'టంగుటంగు' కొట్టెను. అప్పటినుంచి భగవంతునితో మహాత్మునికి సంరంభ మారంభమయ్యెను. ఆరోజుసాయంత్రమే జైలులో కాలుపెట్టిన యెనిమిది నెలల తరువాత తన యువవాసదీక్షనుగురించి పత్రికా పత్రినిధులతో మహాత్ము డీక్రిందివిధమున జైలు సూపరెంటెండెంటుగారి ఆఫీసుగదిలో కూర్చొని ముచ్చటించెను.

"నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గములు లేకుండ తీసివేసినచో నా శిష్యమును మాన్పుట కదిసరిపోవును. కాని దానిపూర్తి యుద్దేశముమాత్రము నెరవేరదు. నేను పుట్టుకవల్లవైశ్యుడనైనను, అస్పృశ్యులలో నొకనిగనే నన్ను భావించుకొనుచున్నాను. కావున సవర్ణహిందువులకును నిమ్నజాతులకు నేదేనియొడంబడిక కుదిరినంతనే నేను తృప్తి

పసువాడనుగాను అస్పృశ్యతామహాపాపము కూకటివేళ్లతో సహా నాశనమై పోవలయును. అదియే నాకోరిక. దాని కొరకే నే జీవించుచున్నాను. అజసరమైనచో దానికొరకే సంతోషముతో నాప్రాణమునుకూడ నర్పించెదను.

నిజమైనయొడంబడిక కుదురవలయుననియే నేనుపాటు పడుచున్నాను. అది కుదురకపోయినచో, నేను జీవించినను నాది వ్యర్థజీవనమేయగును. నాశకథయుయొక్క ముఖ్యోద్దేశము పూర్తిగా నెరవేరకపోయినచో నే నియుపవాసమును మానివేసినమరువాడే యింకొకయుపవాసమునకు దిగవలసి వచ్చును. ప్రెవారికిది వెర్రిగా తోచవచ్చును నాకుమాత్రము తోచుటలేదు. ఈకళంకమును రూపుమాపుటకు నాకడ నింకేదియైన నున్నచో దానిసకూడ నర్పించెదను. కాని నాప్రాణముకంటె నాకడ నింకేదియును లేదు. అశ్పృశ్యతకు ప్రతికూలముగా నే జరుపుపోరాటము మానవజాతిలో గల మాలిన్యముతో పోరుసల్పుటయే. నేనుసాధింపబోవుకార్యము న్యాయమైన దనుభావనయందును, మానవస్వభావము నందును, హిందూధర్మమునందును కడకు ప్రభుత్వోద్యోగి వర్గమునందుననుకూడ నాకుగల విశ్వాసముపైననే యీయుపవాస మాధారపడియున్నది.

నాయుపవాసముయొక్క ధర్మస్వరూపమును, ఆధ్యాత్మిక తత్వమును, బాగుగా గమనింపగోరెదను. క్రైస్తు మహా

మృదులే నాకిందుకు ప్రమాణపురుషులు. కాని నే నామహా పురుషులకంటె తక్కువవాడను. అయినప్పటికిని నాతానాతు ననుసరించి యాజగన్నాధునితో నొకపట్టు పట్టవలెననియే యీ యుపవాసదీక్షను ప్రారంభించితిని.

నాయభిషాగములన్నిటి నిదివరకే స్పష్టము గావించి యుంటిని. నే నింతకాలమునుండి ఖైదులో నుండుటచే ప్రస్తుత విషయమును గురించి నే నేమియును చెప్పజాలకపోతిని. ఇప్పుడు నాకీయవకాశమబ్బి కొన్నిగంటలేయెనది. ప్రధమమున పత్రికా వ్రతనిధులగు మీతోడనే మాట్లాడుచుంటిని. ఈ నెల 15 వ తేదీని నేను ప్రభుత్వమున కంపిన ప్రకటనను పత్రికలలో ప్రకటింపబడుటకు ప్రభుత్వమువారిచేయున్న చో, నే నీనిశ్చయమున కేలవచ్చితిను ప్రజల కర్థమై యుండేది.

నే నీయుపవాసమును బూనునది- అస్పృశ్యులకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లుండకూడదనిమాత్రమే. వారికి శాసనముల మూలమున కొన్నిస్థానములు ప్రత్యేకింపరాదని కాదు. నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో కొన్ని స్థానములను శాసనముల మూలమున ప్రత్యేకింపరాదని పట్టుపట్టి కార్యభంగ మొనర్చితి నన్నది కొంతవఱకే సత్యము. ఇప్పుడు నప్పుడునుకూడ, శాసనములమూలమున కొన్నిస్థానములను శాసనసభలలో అస్పృశ్యులకు ప్రత్యేకించి యుంచుటకు

నేను వ్యతిరేకుడనే కాని యట్టివిధానము నొకదానిని యెవ్వరు నాముం దిడియుండనప్పుడు దానిని నే నంగీకరించుటకుగాని, నిరాకరించుటకుగాని యవకాశ మెక్కడిది ?

శాసనములమూలమున స్థానముల ప్రత్యేకించుటను గూర్చి నే వాలోచించినపిమ్మట నది కూడదని విస్పష్టముగా తెలిపియుంటిని. అట్లు స్థానములను ప్రత్యేకించుటవల్ల నిన్ను జాతులకు లాభమునకు బదులు హానియే చేకూరును. అది వారినహజాభివృద్ధి నాటకపరచును. స్థానముల ప్రత్యేకించుట యొక యూతకర్రవంటిది. నడచుటకూడ కర్రమీద నా ధారపడువా డదివదలునంతవరకు దుర్బలుడే కదా !

ప్రజలు నన్నుచూచి నవ్వకపోయినచో నొక్క మాట చెప్పెదను. అది నే మొదటినుండియు నొక్క చెప్పుచునే యుంటిని. నేను పుట్టుకవల్ల వైశ్యుడను. కోరికవల్ల సస్పృశ్యుడనైతిని. నాకు తోచినవిధమున యస్పృశ్యులలోని యే కొలదిమందికో గాక, వారందరకును ప్రతినిధిసగుటకు ప్రయత్నించితిని. మనదౌర్భాగ్యవశమున సస్పృశ్యులలో కూడ నెన్నియో కులములును శాఖలును ఉన్నవి. కావున మొదటినుండియు సస్పృశ్యులలో సధమాధమస్థితియందున్న వారలతో- నందులోను చూడరానివారనియును, చేరరాని వారనియును పిలువబడువారిప్రతినిధి నై వారిలో నేకీభవించుటయే నాయాశయముగ పెట్టుకొంటిని. నే నెక్కడతిరుగు

చున్నను నాకండ్లముందరనే వారెల్లప్పుడు కాననగుచుండురు. నేనెక్కడకుపోయినను యీవిషయంబగు కంటకములే నా హృదయమున నాటిపోయినవి. మలబారుదేశములోవారిని చూచితిని. కొంతమందిని బరిస్సాలో చూచితిని. అట్టివారేనాటికైన యుచ్చదశకు రావలెనన్నచో శాసనసభలలో వారికి స్థానములను ప్రోత్సేకించటవల్ల లాభములేదని నా దృఢవిశ్వాసము. హిందూసంఘసంస్కర్తలు వారిమధ్యను చేరి, యెడతెగని పనిచేయుటవల్లనే యది సాధ్యమగును. నిమ్నజాతులను తదితర హిందువులనుండి విడతీసినచో సీసంస్కరణావకాశము లన్నియును పూర్తిగ నశించిపోవును. అందువల్లనే నే దీనికి వ్యతిరేకముగా నెదురుతిరిగితిని. నాయంతరాత్మ పూర్తిగా తిరుగబడినది.

నేను వాంఛించునది, నేను జీవించుచున్నది, నేను మరణించుటకు సంతోషించునది, యీయస్పృశ్యతను సమూహముగ పెల్లగించివేయుటకే. అందువల్లనే నేను సజీవమైన యొడంబడిక కావలె ననుచున్నాను. ప్రాణమునొసంగు నా యొడంబడిక ముందెన్నడోగాక, నేడే యమలులోనికి వచ్చి సద్యః ఫలితము లొసంగవలెను. ఆసేతుశీతాచలపర్యంతమున్న సవర్ణులును పంచములును కలిసి, కేవల నాటకప్రదర్శనమువలెగాక, వాస్తవమైన సోదరప్రేమతో, హృదయములు పల్లవింప సభలుచేసి, ఆయొడంబడిక నామోదింపవలెను.

గత యాబదిసంవత్సరములనుండి నే నీ స్వప్నమునే గాంచుచుంటిని. ఈస్వప్నమును నాజీవితములో పరిత్యజ్యముచేసి కొనుటకే నే డీజ్వాలాముఖమాన పరివేశించితిని.

బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారి హింసాకరపరిష్కారము కాక తాళియముగ నున్నది. అదియే తుదిచెడులక్షణము ఇట్టివిషయములను గవిపెట్టుటలో ఘనవైద్యుడైన నేను, యీ రోగలక్షణములను లక్షణమే గుర్తించితిని కావున నీప్రత్యేకనియోజనవర్గముల నుపసంహరించుకొనుట నాయభిప్రాయముతో నా దోషనిర్మూలనకు ప్రారంభించుటయే యగును. స్వస్తిచెప్పట కాజాలదు.

బొంబాయిలో కూడిన నాయకులును, మరియుతరులును, తొందరపడి యేదో తీర్మానమును చేయకుందురు గాక! నాప్రాణమును నే నంతముఖ్యమైనదిగా పరిగణింపను. ఈధర్మకార్యమును సాధించుటకు నావంటి ప్రాణముల నూరింటిని బలియిచ్చినను సవర్ణ లింతకాలమునుండి తమతోడి మానవులును స్వధర్మములును నిస్సహాయులునగు స్త్రీపురుషులకు గావించిన ఘోరాన్యాయములకు తగినప్రాయశ్చిత్తము కాజాలదు. కావున, సరియగు ధర్మమార్గమునుండి యణుమాత్రమైన తొలగవలదని వారి ననురోధించెదను.

నాయుపవాసమనకు రాజకీయములతో నేవిధమైన సంబంధమును లేదు. దానికి రాజకీయఫలితము లుండబో

వనికాదు. గొప్పరాజకీయఫలితము లుండునని కూడ నెరుంగుదును. కాని, అవి యంతముఖ్యమైనవి కావు. దానికి గల నైతిక, ధార్మికస్వరూపమే ముఖ్యమైనది. ఇక్కడ ధర్మమును పదమును దానికిగల విశాలార్థమునందే గ్రహించితిని. ఏలనన, అస్పృశ్యతను ఖండించుటవల్ల నే నాధర్మమూలమునకే చొచ్చుకొనిపోతినని నావిశ్వాసము. అందుచేత నిది యతీత ధర్మము. రాజ్యాంగవిధానరూపకమైన స్వరాజ్యముకంటె నెన్నియోమడుంగులు మహత్తరమైనది. తమ్ముదిగలాగుచున్న మహాభారము తమనెత్తిమీదనుండి పోవునను ఆశతో నాపతితమానవకోటిహృదయములు పల్లవింపచేసి, వారి యందరచే సంగీకృతమైనదన్ననైతికబలము లేనిచో నా రాజ్యాంగవిధానము ప్రజాక్షేమమునకు శత్రువే యగును. ఆంగ్లేయోద్యోగివర్గ మీనిజపరిస్థితుల నెరుంగదు. కోట్లకొలది ప్రజలయొక్క జీవనాధారమునకు సంబంధించినసమస్యలను వారజ్ఞానమువల్లను, తామే తగుదుమన్న, ఆత్మసంతృప్తి వల్లను, పరిష్కరింప సాహసింపుచున్నారు. ఈ యుద్యోగివర్గమునుకూడ సజ్జానాంధకారములోనుండి బయటకు లాగుటకే ప్రాణము లొడ్డియైన నిరోధింపవలసినదని నాయంతరాత్మ ప్రబోధించినది.

పరమేశ్వరాజ్ఞచేతనే, నే నీయుపవాసమును బూనితినని నాదృఢసమ్మతము. కావున, అంతరాత్మచే ప్రబోధింప

బడినవారే తప్ప యింకొకరు లేదీక్ష బూనకూడదు. అత్యశుద్ధి
కొరకును, అస్పృశ్యతానివారణోద్యమముం దభిమానము
చూపుటకును, ఒకరో జుపవాసము చేయుటెన్నదైన మంచి
దేయగును. చేయదగినదే. కాని, బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు
తమసాంఘికపరిష్కారములో యస్పృశ్యులకు సంబంధించిన
భాగము నుపసంహరించుకొనువరకు నుపవాస మొనర్చెద
మని నా కనేకులదగ్గరనుండి యుత్తరములు వచ్చినవి. అట్లే
వరైన చేసినచో వారు తప్పతోవ తీసినవారగుదురు. అం
దువలన వారికిగాని, యితరులకుగాని యావంతైన లాభ
ముండదు సరికదా బహుశః చేసినవాని కాధ్యాత్మికమూగా
హానికలుగునని నాయుద్దేశము.”

* * * * *

మహాత్ముడుపవాసదీక్షను ప్రారంభించెను. దేశమెల్ల
డల నశాంతియే తాండవించుచుండెను. మహాత్మునిపేరు
తెలిసినంతవర కెల్లవా రానా డుపవాసము సల్పిరి. మహా
త్ముని దీర్ఘాయుష్మంతుని చేయుమని ప్రార్థనలసల్పిరి.

౬

పురాణములలో చదివినది క్రతక్షమైనది. ఋషుల
న్నను, తపోమహిమలన్నను, సంశయదృష్టులతో జూచు
యీనాటివ్రజల నావరించిన, అజ్ఞానాంధ
ఉపవాసదీక్ష. కారము తొలగిపోవురోజులువచ్చినవి. సర్వ
భూతములను సమభావముతో జూచిన మహా
ద్గులు జన్మించిన యీప్రాచీనార్య భూమిలో, ఏప్రజలనీడతగి
లిననే మహాపాపముని ననాతన ధర్మావలంబకులమని చెప్పు
కొనువారు భావించుచున్నారో, ఆయస్పృశ్యులపైగల య
న్యాయములగు నిర్బంధముల నూడ్చి వేయుటకు మహాత్ముడు
తపస్సుప్రారంభించి యొకరోజు గడచిపోయినది.

రెండవదినమున- అనగా సెప్టెంబరు 21 వ తేదీ బుధ
వారమునాటి యుదయముననే మహాత్ముడు లేచి యధావిధి
కాలకృత్యముల నిర్వర్తించుకొని ప్రార్థనగావించెను. పూర్వ
పుటేర్పాటుప్రకారము సరిగా 7 గంటలకు సప్తా జయకర్
మున్నగు వారలందరును జైలునకు వచ్చిరి.

రెండవరోజు

21-9-35

బుధవారము.

సంభాషణలు జైలాఫీసుగదిలో జరిగినవి. మ
హాత్ముడు తన కొట్టునుండి, అక్కడకునడచి
వెళ్ళి రాయబారులకు మందహాసముతో హృ
దయపూర్వక స్వాగతము నొసంగెను. అనంతరము, 'ఈసభ
కు నే నధ్యక్షుడనని నవ్వుచు పలుకుచు నొకకుక్కపై కూర్చో

నెను. శ్రీమతి సరోజినీదేవి రాయబారులను 'ఏమిచేసికొని వచ్చినా'రని పదేపదే యడుగుచుండెను. సర్ తేజ్ బహదూర్ సప్రూగారు సంభాషణను ప్రారంభించి, తన విధానమునంతను వివరించిరి. మహాత్ముడు శాంతముగ వినుచు, రెండుమూడుసారులుమాత్ర మష్టువచ్చి, తనకు గలిగిన సం దేహములను దీర్చుకొనెను. కడకు, 'మీవిధానమునుగూర్చి నేనాలోచించెదను. నా కదిప్రాసియిం'డని సప్రూగారి నడి గెను. చానితో సప్రూగారి కెక్కడలేని సంతోషోత్సాహములు వచ్చినవి. పిమ్మట మహాత్ముడు తానావిధానము విషయమై యిదమిత్థమని నిర్ణయించుకొనుటకు పూర్వము డాక్టరు అంబేద్కరుగారితోను, యు. సి. రాజాగారితోను మూట్లాడగోరెదననెను. అంతట వారందరును మహాత్ము నారోగ్యమువిషయమై ముచ్చటెంపసాగిరి. జైలుకొట్టునుండి, ఆఫీసుగదివరకు నడచి వచ్చుచుండుటవల్ల మహాత్మునికి ప్రయాసమధికమగుచుండుటచే చాల బలహీనుడై పోవుచుండెను. ఉపవాసదినములలో గాంధీజీ నెట్లు చూడవలెనో ప్రభుత్వముకడనుండి తనకింక నుత్తరుప్రలేవియు రాలేదనియును మహాత్మునితో సంభాషించుటకు వచ్చువారల నాయనదగ్గరకు తీసికొనిపోవుటకు తగిన యేర్పాటుల తక్షణమే కావించెదననియును, జైలునూపరింటుండెంటారాయబారులతో చెప్పెను.

ఇది జరిగిన యొక గంటకు, మహాత్ముడు, సర్దారు పటేలు, మహాదేవదేశాయిగార్లు, జైలుసింహద్వారమునకు దగ్గరగానున్న యొక ఖాళీవార్డులో ప్రవేశించిరి. అక్కడగల యొక గున్నమామిడిచెట్టు నీడలో, జైలుజముఖానమును, దుప్పటియును పరచబడిన యినుపమంచముపై మహాత్ముడు పండుకొనియుండెను. మంచముచుట్టును చూడవచ్చినవారు కూర్చొనుటకు కుర్చీలు వేయబడియుండెను. ఒకప్రక్క నొక చిన్నయెత్తుబల్లపై, పుస్తకములును, కాగితములును, వాిత్ర పరికరములును, నీటి సీసాలును, సోడా, యువ్వుమున్నగు చిల్లరవస్తువులును గలవు. మహాత్ముడు మాటిమాటికి గ్లాసు లో నీరు పోసుకొని, ఉప్పును గలుపుకొని, గుక్కెడు గుక్కెడు నీరు త్రాగుచుండెను. శ్రీమతి సరోజినీదేవి, స్త్రీల జైలునుండి మహాత్మునికడకు తీసుకు రాబడెను. వచ్చినవెంటనే యాచిన్నసంసారమున కామె యాజమాన్యము వహించి, అందరపై నధికారము చలాయించుసాగెను. ఈకోత్త వార్డునకు వచ్చిన పిమ్మట మహాత్ముడు మొట్టమొదట సంభాషించినది పూనా హరిజననాయకులగు శ్రీరాజభోజగారి తోనే. శ్రీరాజభోజగారు మహాత్మునిపక్షము వహించుటకు మాటయిచ్చిరి. మహాత్ముడో! యింత కాలమునుండి వారనుభవించుచున్న బాధలకు పరిహారముగా సవర్ణులకడనుండి హరిజనులెట్టి షరతులను గోరినను తాను వారలను విందింపజాలనని చెప్పెను.

అక్కడ బొంబాయిలో నాయకులసమావేశము పగలు నూడుగంటలకు మరల జరిగినది. కాని పూనా నుండి వార్తలేమియు రానందున మరునాటివర కాపుచేయబడినది. అధ్యక్షులగు పండిత మదనమోహన మాలవ్య గారు రావుబహదూరు యం. సి. రాజాగారిని వెంటబెట్టుకొని మోటారుమీద పూనాకు బయలుదేరివచ్చిరి. సప్తాగారు మహాత్మునికోరికను డాక్టరు అంబేద్కరుగారికి తెలియపరచిరి. వారుకూడ మహాత్మునితో కలసిమాట్లాడుటకు పూనావచ్చుట కంగీకరించిరి. ఈవార్త తెలియుటతోడనే దేశములో కొంత సంతృప్తికిని, ఆశకును తావుదొరకెను. మహాత్ముడును డాక్టరు అంబేద్కరుగారును నొండొరులతో సంభాషించినచో సర్వమును చక్కబడుననియే అందరు భావించుచుండిరి.

బుధవారమురాత్రి సుఖముగా గడచినది. నాడెల్ల మహాత్ముడవసరమగునప్పుడెల్ల, ప్రక్కదిగి మరుగుదొడ్డికి నడచిపోవుచునే యుండెను. మరునాటియుదా
 మూడవరోజు
 22-9-32 యము నాలుగుగంటలకే శ్రీ రాజేంద్రప్ర
 గురువారము. సాద్, రాజగోపాలాచార్యులగార్లను తక్షణమే జైలునకు రమ్మని మహాత్ముడు తెలిఫోను వార్తనంపెను. వారువచ్చినపిమ్మట వారితో నిట్లనెను. “సప్తాగారి విధానమును పరిశీలించితిని. కాని తృప్తికలుగ

లేదు. ఆవిధానము నిమ్నజాతులవారికి ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములలో కొన్నిటికిమాత్రమే వర్తించునట్లును మిగిలిన వాటికి సంయుక్తనియోజకవర్గములద్వారా నెన్నికలు జరుగుననియును వారు చెప్పిరి. దీనివల్ల నిమ్నజాతులలో రెండు పక్షము లేర్పడును. ప్రాథమిక యెన్నిక విధానముద్వారా నెన్నుకొనబడినవారు తామే నిమ్నజాతులకు సరియైన ప్రతినిధులమని చెప్పుమొదలిడుదురు. దానితో మామూలుగా సంయుక్తనియోజకవర్గములద్వారా నెన్నుకొనబడిన ప్రతినిధులు సరియైనవారు కారిన భావము ప్రబలవచ్చును. దీనికి నే నంగీకరింపజాలను. పైగా అంబేద్కరుగారు, వారి జనాభాననుసరించి నిమ్నజాతులకు పురపాలకసంఘములందునను, లోకలుబోర్డులందునను స్థానములుండవలయుననియును, ప్రభుత్వోద్యోగములు మున్నగునవికూడ నట్లే యొసంగబడవలెననుచున్నారు. నారి కోరిక సరియైనదే. కాని, దీనినంతను రాజ్యాంగవిధానమునందు చేర్చుటకు వీలులేదు. ఇంతకును, ప్రాథమికయెన్నికవిధానము మంచిదో చెడ్డదో మీరిపురు నాకు చెప్పవలెను మంచిదైనచో నావిధానము నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములన్నింటికి నేలవర్తించరాదు? చెడ్డదైన దానిమూటయే వలదు. దీనికి మీరితరులతో నాలోచించి ప్రత్యుత్తర మిండు.” సంభాషణము ముగిసిన వెంటనే యిరువురు పండిత మదనమోహన మాలవ్యా

గారి మకామునకు నావిషయమై చర్చించుటకు వెదలి పోయిరి.

అక్కడ జయకర్ సప్తాగార్లు బాంబాయినుండి వచ్చిన అంబేద్కరుగారిని వారిబసలో చూచివచ్చిరి. అంబేద్కరుగారు సమాధానమునకు వచ్చునట్లుగపడుట లేదని కలత చెందుచుండిరి. కాని తక్షణమే వారందరు పూర్వమునిర్ణయించుకొనిన ప్రకారము మహాత్మునికడకు పోవలసియుండుటచే శ్రీరాజగోపాలాచార్యులు రాజేంద్రప్రసాదుగార్లు మహాత్ముడు చెప్పినది వారికి చెప్పట కవకాశము లేకపోయినది. వారందరు జైలునకు వెళ్ళినప్పుడు మహాత్ముడు తన సందేహములను, చిక్కులను వారిముందర వెల్లడించినంతనే వారాశ్చర్యచకితులై పోయిరి. సప్తాగర్లు నిరాశ పడచాగిరి. సంభాషణలు త్వరలోనే ముగిసినవి. పగలు 12 గంటలకు బరు వెక్కిన హృదయములతో వారందరు మకాము చేరిరి. కర్తవ్యమును గురించి భోజనములు చేయునప్పుడు చర్చించిరి. చివరకు తామెవ్వరును డాక్టరు అంబేద్కరుగారికి మహాత్ముడు చెప్పినది తెలియజేయుకుండుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. అంబేద్కరు మహాత్మునినోటనుండియే వినుట లాభదాయకమని యభిప్రాయపడిరి. “మహాత్ముని చూచినంతనే అంబేద్కరుగారి బింకము వదలిపోవు”నని జయకరుగారు జోస్యముజెప్పిరి.

ఈలోపున మహాత్ముడు రావుబహదూర్ యం. సి. రాజాగారితోను బొంబాయినివాసులును నిమ్నజాతినాయకులగు శ్రీ బాలూగారితోను సంభాషించెను. శ్రీ రాజాగారు నిమ్నజాతులతరపున ప్రతినిధిగ భారతశాసనసభకు ప్రభుత్వమువారిచే నియమింపబడినవారు. రెండవరాండుటేబిలు సమావేశానంతరము హిందూమహాసభానాయకులగు డాక్టరు మూంజీగారితో నొకయెడంబడిక గావించుకొనిరి. దానిని 'రాజామూంజీ ఒడంబడిక' అందురు. దానివల్ల నిమ్నజాతులకొరకు స్థానములు కొన్ని శాసనసభలలో ప్రత్యేకింపబడును. వాటికి సంయుక్తనియోజకవర్గములద్వారా యెన్నికలుజరుగును. ఆయెడంబడికను అంబేద్కరు పక్షమువారు తక్కు మిగిలినవారందరు ఒప్పుకొనిరి. కావున మహాత్ముడు సపూర్ణగారిపాదమిక యెన్నికవిధానవిషయమై రాజాగారి అభిప్రాయము నెరుంగకుండ ముందడుగిడ నిష్పవడకుండెను. రాజాగారును వెంటనే రాజీకుదిరిన చాలునని ఆవిధానమునకు తనయంగీకారము నొసంగిరి కాని, నిమ్నజాతులవారిని తదితరహిందువులతో సమానమగు దశకు తీసికొనివచ్చుటకు తీవ్రచర్య గైకొనవలసియుండుననిమాత్రము మహాత్ముని హెచ్చరించిరి. మహాత్ముడందులకు తనసర్వశక్తుల వినియోగించెదనని నమ్మబలికెను. "మీరు జీవించియున్న చాలు. మీజీవితమే లక్షరాజ్యాంగవిధానములకంటెను నిమ్నజాతు

లకు మహారక్షకాగలదు” అని శ్రీబాలూగారు వెడలిపోవుచు బలికిరి.

మధ్యాహ్నము దాటినతరువాత డాక్టరు అంబేద్కరు డాక్టరు సోలంకిగార్లతోసహా, పూనాలోగల నాయకులెల్లరు యరవాడమందిరములో ప్రవేశించిరి. డాక్టరు అంబేద్కరుగారు ‘గాంధీజీ మీరు మాకు చాలనన్యాయము గావించి’ రని పలుకుచు సంభాషణ ప్రారంభించిరి. నీరసముగ నుండుటచే మహాత్ముడు పరుండియుండి, అంబేద్కరుగారు చెప్పినదెల్ల శాంతముగ వినుచుండెను మాటిమాటికిని, మాకు తగిన పరిహారము కావలెనని అంబేద్కరుగారు పలుకుచుండిరి. మహాత్ము డదియెల్లవిని, అంబేద్కరుగారు చెప్పిన దాని నెల్ల సంగీకరింతుననియును, నిమ్నజాతులవారు పడుచున్న బాధలు దుర్భరములేననియును, వలికి, ‘నేబ్రతికియుండవలెననియే మీరుకోరుదురుకదా?’ యని ప్రశ్నించెను. ‘ముమ్మాటికి’ నని అంబేద్కరుగారు జవాబునిచ్చి ‘మీరు నిమ్నజాతుల పురోభివృద్ధికే మీజీవితమును వినియోగించినచో మాకు దేవతలగుదు’రనిరి. అంతట మహాత్ముడు “నేనుబ్రతికి యుండవలెనన్న మీరేమిచేయవలెనో మీరెరుగుదురు, నాకు తెలిసినంతవరకును, మీరు ప్రధానమంత్రీ సాంఘికపరిష్కారమువల్ల మీకులభించినదానిని వదలుటకు తగిన ప్రతిఫలము కావలెననుచున్నారు. సరే బాగుగనేయున్నది.

సపూరిగారి పాదమిక యెన్నికవిధానము కొన్ని స్థానములకు వర్తించినచో నది మాపక్షమువారిని తృప్తిపరచుననియును, మిగిలిన స్థానములకు సంయుక్త నియోజకవర్గములు వర్తిల్లిన నిమ్మజాతులలోని రెండవపక్షమువారికి సరిపోవుననియును చెప్పుచున్నారు. కాని పాదమిక యెన్నిక విధానము నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకింపబడిన స్థానము లన్నిటికిని కాక కొన్నిటి కేల వర్తింపవలెను? అన్నిటి కేల వర్తించరాదు? అభ్యర్థివర్గమును నిమ్మజాతు తేర్పరచుకొనుపద్ధతి అన్నిస్థానములకు వర్తింపక ప్రత్యేకింపబడినస్థానములలో కొన్నిటి కేల వర్తింపవలెను? నిమ్మజాతులలో నొకపక్షమువారికి మంచిదైనది రెండవపక్షమువారి కేల శ్రేయోదాయకము కాజాలదు? మీరు పుట్టుకవల్ల నస్పృశ్యులు. నేను కోరికవల్ల నస్పృశ్యుడనైతిని. మీరు చెప్పిన దొప్పుకొనినచో నిమ్మజాతులలో రెండు కక్ష తేర్పరచును. హిందూ సంఘ విచ్ఛేదము నరికట్టుటకొరకు ప్రాణములర్పించబోవు నేనందుల కంగీకరింపజాలను. పాదమిక యెన్నికవిధానమువల్ల నభ్యర్థివర్గము తేర్పరచుకొనుపద్ధతి నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకింపబడినస్థానములన్నిటికినికూడ వర్తించుటకు నేనొప్పుకొందును"అని వాక్కుచెప్పెను.

డాక్టరు అంబేద్కరు సోలంకీగార్లు మహాత్ముని ప్రేమపాశములలో చిక్కుకొనిపోయిరి. నిమ్మజాతుల బాగో

గులయందు తమకంటె మహాత్మునకే అధికశ్రద్ధకలదని వారికి నమ్మకము కుదిరిపోయినది. తక్షణమే “మహాత్మాజీ ! నేను తగ్గుచున్నాను; సంయుక్త నియోజకవర్గముల కంగీకరించెదను. మాకు ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములన్నింటికిని ప్రాథమిక యెన్నిక విధానము వర్తించుటకు మీరు సమ్మతించినందుల కెంతయో కృతజ్ఞుడ”నని డాక్టరు అంబేద్కరుగారు విరి. పిమ్మట మహాత్ముడు ‘అభ్యర్థివర్గములో నైదుగురు ప్రతినిధులుండట కంగీకరింపుడు మిగిలిన విషయముల నెల్ల నీనాయకులతో నాలోచించి పరిష్కరించుకొన గోరెద’నని చెప్పి ముగించెను.

నాటి సంభాషణలు ముగియుచున్నటికి చీకటిపడినది.

ఎల్లెడలను సభలుగావించి, మహాత్ము నుపవాసదీక్ష గురించి తమయభిప్రాయమును బ్రతిష్ఠాప్రధానమంత్రికి తుది వార్తలద్వారా తెలియపరచవలెనని, తమ్మెరుక్కొనిన కష్ట పరిస్థితులును గ్రహించి పండిత మదనమోహనమాలవ్యా గారు దేశీయులకొక విజ్ఞాపనగావించిరి. ఆవిజ్ఞాపన ప్రకటింప బడినంతనే రాజీయాశలు నశించిపోయినవని ప్రజలభిప్రాయపడిరి. బాంబాయిలో నాయకులసమావేశము సర్పురుషోత్తమ చాసు తాకూరుదాసుగారి యధ్యక్షతక్రింద జరిగినది. సర్చునీలాలు మెహతాగారు నిమ్నజాతులవారు ప్రత్యేకనియోజకవర్గములనుకోరుదురో లేక సంయుక్తనియోజకవర్గములను కోరుచున్నారో టల్లడ్వారానిర్ణయింపవలెననియును అంతవరకు

ప్రభుత్వమువా రొసంగిన సాంఘికపరిష్కారములో నిమ్మ జాతులకు సంబంధించిన భాగము నాపుచేయవలెననియును బ్రిటిషుప్రధానమంత్రికి నాయకుల సమావేశపక్షమున తంతి సంపవలెనని పట్టుపట్టిరి. అట్లుచేసినచో పూనాలో జరుగుచున్న రాజీప్రయత్నములు భగ్నమైపోవునని సర్ చిమన్లాల్ సెతల్వాడ్ గారు దానికడ్డుపెట్టిరి. చివరకు సర్ చిమన్లాల్ మెహతాగారు పూనావెళ్ళి, అక్కడి పరిస్థితులను గ్రహించి, అవసరమగునెడల ప్రధానమంత్రికి తంతినపుట మంచిదని నిర్ణయింపబడెను.

జైలులోనున్నను, ప్రాయోపవేశదీక్షబూనినను మహాత్ముని నిత్యకార్యక్రమ మట్లే జరుగుచుండెను. మహాత్ముడు ప్రతిరోజు నుదయమున నాలుగుగంటలకు లేచుచుండెను. అంతట ప్రార్థనలు చేయుటకు ప్రక్కమీద లేచి కూర్చొనెడివాడు. పిమ్మట జైలుమంగలిచే గడ్డముచేయుచుకొనెడివాడు. తరువాత నొకగ్లాసునీరు త్రాగెడివాడు. అప్పటినుంచి జైలుతలుపులు తెరచిన క్షణముమొదలుగొని పత్రికాపత్రి నిధులతో సంభాషణలు, స్నేహితులను చూడవచ్చినవారిని కలసుకొనుట రాయబారులతో రాచకార్యములు, ప్రారంభమై రాత్రి చాల ప్రోద్దుపోవువరకు జరుగుచుండెడివి. మధ్యాహ్నము మాత్రము కొంతవిరామముదొరకుచుండెడిది. ఆకాలము, స్నానముచేయుటకును, ఎనీమా చేసుకొనుటకు నాల్గు

నిమిషములు పరుండటకును వినియోగించెడివాడు. దీనికి తోడు రోజురోజునకు హెచ్చుచున్న యుత్తరములపని యొక టుండెడిది వచ్చుకొత్తరములకును, తంతివార్తలకును, సంతలకుండెడిది అవి వేదాంతచర్చలతోను, ప్రార్థనలతోను, సర్వవిధములగు సలహాలతోను నిండియుండెడివి. జవాబులీయవలసినవాటికెల్ల మహాత్ముడు తాను చెప్పుచుండెడివాడు. ఒక విశేషికి తన యుపవాసదీక్షయొక్క ముఖ్యోద్దేశమును గురించి “పూర్వాచారపరాయణు లీసంస్కరణ నెమ్మదిగ జరిగినచో యెట్లోదాని కొడబడియుందురని నేనెరుంగుదును. ప్రధానముత్రీ సాంఘికపరిష్కార మట్లునెమ్మదిగా జరుగుచున్న పనిని భగ్నమొనర్ప నెంచెను. అందుచేతనే దానిని మార్పుటకు నేనుడపవాసదీక్షబూనితిని. సవర్ణులకు నస్పృశ్యులకును సజీవమైన యొడంబడికజరిగి పంచమ కులమనునది భారతభూమిలో లేకుండపోవు మహాభాగ్యసూర్యోదయమున కిది వేగుచుక్కయే యగును”. అనివ్రాసెను. విలియంషీడను అమెరికాదేశపుపత్రికావిశేషిరిమహాత్ముడ నేకపర్యాయములు కాంగ్రెసు దేశములోని యన్నిజాతుల వారికిని, ధర్మములవారికిని సంబంధించినదనియును, దాని ప్రతినిధియగుటవల్లతాను, హిందూముసల్మాను, క్రైస్తవ, పార్శ్వమున్న గువారలందరప్రతినిధిననియును చెప్పియుండి నేడు హిందువులకు సంబంధించిన యొక సమస్యపరిష్కారమునకై ప్రాణము లర్పించుటకు తయారా

రగుటవల్ల నాయన తన రాజకీయనాయకత్వమును వదలిపెట్టి, భారతదేశములో మొలకెత్తిన జాతీయభావముల నశించిపోవుటకెడమీయుటలేదాయని మహాత్మునకు దీర్ఘమగుతంత్రి నంపెను. అమెరికావారు మహాత్ముని యుక్తముచేసికొనలేకున్నారనియును, స్వరాజ్యము కులమతభాతులకుమించినదికాదు అనియు కూడ వ్రాసెను. దానికి మహాత్ముడు తనరాజకీయములు తనమతధర్మములనుండియే జనించినవనియును, మానవజాతి సస్పృశ్యతాకళంకమునుండి రక్షించుటకే తన యుపవాస ముద్దేశింపబడినదనియును, అందువల్లనది సర్వమతధర్మముల కంగీకృతమైన కార్యమేయనియును, కావున నీ యుపవాసముయొక్క యంతరార్థమును గ్రహించి, తనపుత్రపుత్రికారత్నము లనేకులద్వారా నీకష్టసమయములో సానుభూతిని చూపుచున్న అమెరికాదేశము ప్రపంచములో నొకమూలను జరుగుచున్న ప్రపంచముకొరకే చేయబడుచున్న సీత్యాగము నెడల ప్రపంచదృష్టిని కేంద్రీకరించగలదని తలంచుచున్నానని జవాబొసంగెను. హరిజనులు, అస్పృశ్యతానివారణప్రచారకులు నాయన సలహాకొరకు వచ్చుచుండెడివారు. అట్లువచ్చినవారి నెప్పుడును మహాత్ముడు చూడకుండ పంపెడివాడుకాదు. ఎంతటిసీరస్థితిలోనున్నను సరే దేవాలయధర్మక్రతులు తమకష్టములచెప్పకొని దారిజూపమనియడుగుటకు వచ్చెడువారు. కాలేజీవిద్యార్థులు, మహాత్ముని చెలి

కాండ్రును, ప్రాణస్నేహితులునగు చిన్నపిల్లలు, సోదరీమణులు నాయన దరిచేరుచుండెడివారు. ఇక జైలుబైటకూడెడి తీర్థ ప్రజకంతమేలేదు. మహాత్ముని చూచుటకు వచ్చినవారిని లోపలకురానిచ్చుటతోను, లోపలవారిని బైటకంపుటతోను జైలులోని యుద్యోగులకు తీరుబడియే లేకుండెడిది. జైలు మూయు జేళవరకు నిల్లే జరుగుచుండెడిది. పిమ్మట మహాత్ముడు పగటిపూటపనివల్ల నలసేసోయి, ఆకాశమున నక్షత్రములు కొంతవడిపరీక్షించి నిద్రపోయెడివాడు. ఇంతపనితోం దరలోకూడ నామహాత్ముడు రాట్టమును చేపట్టి దినమేలేదు.

22 వ తేదీనాటి సంభాషణలచేకలిగిన శ్రమవల్లను పైనవర్ణింపబడిన దినచర్యవల్లను మహాత్ముడు పూర్తిగా నీరసించిపోయెను. మధ్యాహ్నమునుండియు నితరుల చేయుత నందికూడ మరుగుదొడ్డికి నడచివెళ్ళలేకుండెను. శరీరమంతటనొప్పులు మొదలుపెట్టినవి. కాని యెడలుపట్టించుకొనుట కంగీకరింపదాయెను. శ్రమలేకుండ చేయుటకొరకు నొక చోటినుండి ఇంకొక చోటికి మోసితీసుకొనిపోవలసివచ్చెను. స్వరముతగ్గిపోయెను. వాదనావసరమున కన్నులు ప్రజ్వలిం చినప్పడెల్ల నాశుష్కశరీరములోగల దృఢనిశ్చయముచూపరులకు తెలియవచ్చుచుండెడిది. ప్రభుత్వమువారు మహాత్ముడు తనస్వంతడాక్టరుల రప్పించుకొనుట కనుమతినిచ్చిరి. కాని

హరిజనసమస్య.

మహాత్ముడు తనకుజైలు డాక్టరు లే చాలునని ప్రత్యుత్తరము సంగెను. శ్రీమతి కస్తూరిబాయిగారిని సబర్కత్తీజైలునుండి యరవాడకు తీసుకొనివచ్చి, ప్రభుత్వమువారామె తనభర్త సేవసేయుట కనుజ్ఞనిచ్చిరి. మహాత్ముని చేరబోవునప్పుడామె ప్రశాంతముఖముతో నుండెను. విచారమునుగాని, హృదయాందోళననుగాని పైకి కనుపడనీయలేదు. సరే. మరల పూర్వపునాటకమే నని ఆమె దరికేగుచుపలికెను. కాని, ఆసతీహృదయమును దహించుకొనిపోవుచున్న వేదనాగ్ని నెవ్వరు భావించుకొనజాలరు. వచ్చినక్షణముననుండి యామె మహాత్ముని పరిచర్యభారమును తననెత్తినిపెట్టుకొనెను.

శుక్రవారమునాడు పండిత మాలవ్యాగారి బసలో పూనాలోగల నాయకులెల్లరు కూడిరి. మదరాసునుండి యును, బెంగాలునుండియును డాక్టరు అంబే నాలగవకోజు ద్కరు పక్షమువారు కొందరు వచ్చిరి. 28-9-32. వారుచు, సర్ చునీలాల్ మెహతాగారును ఈక్రవారము. కూడ చర్చలో పాల్గొనిరి. వారందరు నొక పాలరాతి మేజాబల్లచుట్టును కూర్చొనిరి.

౧. నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకింపబడవలసిన స్థానముల సంఖ్యయెంత? ఆసంఖ్యనిర్ణయించుటకు నవలంబించబడవలసిన సూత్రములెవ్వి?

౨. అభ్యర్థివర్గములో నెందరుప్రతినిధులుండవలెను?

3. కేంద్రీశాసనసభలో నిమ్నజాతులకు నెట్టిప్రతినిధ్యముండవలెను ?

౪. ప్రాధమికయెన్నికవిధాన మనులులో నుండవలసిన కాలపరిమితియెంత ?

౫. రాష్ట్రీశాసనసభలలో నిమ్నజాతులకు ప్రత్యేకస్థానము లెంతకాలముంచవలెను ?

౬. ప్రభుత్వోద్యోగములు మున్నగువాటిలో నిమ్నజాతుల కెట్టిభాగములుండవలెను ?

పైన చెప్పిన యారువిషయముల నొకటితరువాత నొకటిగతీకొని చర్చింపసాగిరి. సమావేశమైనవారు పాతికమందైనను, సప్రూ జయకరు, రాజగోపాలాచారి, బిర్లాగార్లు సవర్ణులపక్షమునను, డాక్టరు అంబేద్కరుగారు నిమ్నజాతులపక్షమునను విశేషభాగము వాదించిరి. ప్రాధమికయెన్నికవిధానము నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములన్నింటికిని వర్తించవలెనను మహాత్మునిసహా నందరేకగీర్వాముగా ప్రధమమున నామోదించిరి. తరువాతతేల్పుకొనవలసినది ప్రత్యేకింపబడవలసిన స్థానములసంఖ్య. అంబేద్కరు పక్షమువారు 197 స్థానములడిగిరి. కాని అసంఖ్యచాలపెద్దదిగనున్నదని సవర్ణనాయకులువాదించిరి. హిందూసంఘములో నిమ్నజాతులజనసంఖ్య యెన్నవవంతో విచారించి దానిప్రకారము స్థానములసంఖ్యను నిర్ణయించినను 197 స్థా

సములడుగుట న్యాయముకాదని తేలినది. ఈవిషయములం దత్యంత ప్రవీణులును, భారతసేవాసంఘసభ్యులునగు శ్రీ. వి. వి. ధక్కర్, బాబ్లేగార్లు డాక్టరు అంబేద్కరుగారితో కూడి యాసంఖ్య నిర్ణయించ దొరకొనిరి. రెండుగంటలపాటు చర్చించిన తరువాత స్థానములసంఖ్య 160 కి దిగినది. కాని దీనితో నాయకులకష్టములు గట్టెక్కలేదు.

అసలుయెన్నికలలో పాల్గొనుటకు నిమ్నజాతులవారు ప్రాథమికయెన్నికవిధానమువల్ల నేర్పరచుకొను నభ్యర్థివర్గములో నెందరు సభ్యులుండవలెనన్నది తేల్చుకొనవలసిన రెండవ విషయము. ప్రాథమికయెన్నికవిధానమును సూచించిన సప్రాగారు మొదట నభ్యర్థివర్గములో ముగ్గురు సభ్యులుండవలెననిరి. దానిని అంబేద్కరుగారు రెండునకు దించిరి. కాని మహాత్ము డిడయిరుగుండవలెననెను. విశేష చర్చానంతరము డాక్టరు అంబేద్కరుగారు ముగ్గురుండటకు సంగీకరించిరి. పిమ్మట నాసంఖ్య నాలుగుగ నందరసమ్మతి మీద మార్చబడెను.

తరువాత కేంద్రశాసనసభలో నిమ్నజాతిసభ్యుల సంఖ్య యెంతన్నవిషయము నెత్తుకొనిరి. ప్రభుత్వమువారు తమ సాంఘికపరిష్కార సభలో నీవిషయమును జేర్చలేదు. కాని దీనినికూడ నివ్వడే తేల్చుకొనుట మంచిదని యంద రొప్పుకొనిరి. బ్రిటిషు యిండియాకు కేంద్రశాసనసభలో

నుండు స్థానములలో నూటికి 18 వాతున నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకింపబడుటకు సమ్మతించిరి.

ఇంతవరకు వచ్చునప్పటికి పగలు నాలుగుగంటలు దాటినది. పరిష్కరింపబడవలసినట్టి ముఖ్యాంశము లింకను మిగిలియే యుండెను. ప్రాధమికయెన్నికవిధాన మనులులో నుండవలసిన కాలపరిమితి విషయములో సభిప్రాయభేదములుపుట్టెను. డాక్టరు అంబేద్కరుగారు విధానము పదిసంవత్సరములవరకుండవలెననిరి. నిమ్మజాతులకు ప్రత్యేకస్థానములుండవలెనా లేదా యరు విషయమును సాతికసంవత్సరముల పిమ్మట నిమ్మజాతులవారి యభిప్రాయమును ఓర్పుద్వారా తెలిపికొని, ఆయభిప్రాయానుగుణ్యముగ నిర్ణయింపబడవలెనని కోరిరి. కాని బ్రిటిషుప్రధానమంత్రి పరిష్కారముప్రకారము చూచినను, 20 సంవత్సరములతరువాత, ప్రత్యేకనియోజకవర్గములును, ప్రత్యేకస్థానములును వాటాతటవియే పోవును. ఆవిషయమై నిమ్మజాతులవారియభిప్రాయమును కనుగొనుటనుమాటయే అందులోలేదు. కాని సవర్ణులు నిమ్మజాతులను తమతోసమానులుగ చూచునట్లు చేయుటకదిమిగుల సవసరమని అంబేద్కరుగారు పట్టుపట్టిరి. ఇంతలో మహాత్ముడు బలహీనుడైపోవుచున్నాడనియును, అసాయకరమగుదశలో నున్నాడనియును, వార్తవచ్చినది. అప్పటికి చీకటిపడినది. నాయకులుమాత్రము నిరాశకు చోటియ్య

కుండ సమాధానమును కుదుర్చుకొనుటకు తీవ్రప్రయత్నములను సేయుచునేయుండిరి. దేవదాసుగాంధీగారు జైలునకు పోయి తండ్రిని చూచివచ్చెను. శాసనసభలలో స్థానములను ప్రత్యేకించు టవసరమా కాదా యనువిషయము పాతికసంవత్సరములతరువాత నిమ్నజాతుల అభిప్రాయమును కనుగొని నిర్ణయింపవలెనని పట్టుపట్టవలదనియును, అస్పృశ్యతను సవర్ణులు పూర్తిగా రూపుమాపకున్నచో సవర్ణుల నుద్దేశించి తాను మరల నుపవాసమొనర్పవలసివచ్చునని మహాత్ముడు చెప్పినసంగతి తలంచి ఒడంబడిక కుదురుట కడ్డురావలదనియును డాక్టరు అంబేద్కరుగారి నాయన ప్రార్థించెను. కాని అంబేద్కరుగారు మహాత్ము డొప్పుకొనువిషయమునే నాయకు లంగీకరించుటలేదనిరి. గాంధీజీ నిమ్నజాతులవారి యభిప్రాయములను ఓట్లద్వారా కనుగొనుటకు ననుకూలముగనే యున్నానని బహిరంగముగనే మొదటినుండి చాటుచున్నాడననిజవాబిచ్చిరి. దానితో వివాదముయొక్క రూపము పూర్తిగా మారిపోయినది. అంబేద్కరుగారు మహాత్మునికడకు వెళ్ళి స్వయముగా నీవిషయము చర్చించు టవసరమయ్యెను. తక్షణమే అంబేద్కరుగారు వారిసహచరు లొకనలుగురును, మిగతానాయకు లొకపదిమంది కలిసి జైలునకు వెళ్ళిరి.

మహాత్ముడు పూర్తిగా నలిసిపోయెను. మొట్టమొదటానాడు నాయకులు పగలు నాలుగుగంటలకు వచ్చి, ఆయ

నను చూచుట కేర్పాటుచేయబడినది. దానిని తరువాత 6 గంటలకు మార్చిరి. కాని వారందరు వచ్చునప్పటికి రాత్రి లొమ్మిదిగంటలు దాటినది. అప్పటికి నేదోయొకసమాధానమును కుదుర్చుకొని వచ్చిరా? లేదు. తమ కడ్డువచ్చిన చిక్కుల నాయనముందర నిడుటకే! మహాత్ము డది గ్రహించెను. చాల బాధపడుచుండెను. ఓపికను గోల్పోయెను. జైలుసూపరింటెండెంటుగారగు మేజరుభండారి, జైలుడాక్టరు గారగు మేజరు మెహతాగార్లరువురు నక్కడనే యుండిరి. వారి ముఖములందాతురతయు, విషాదచ్ఛాయ కనుపడుచుండెను. కాని వారుకూడ డాక్టరు అంటేదక్కరుగారు మహాత్మునితో మాట్లాడుటత్యవసరమని గుర్తించిరి అంటేదక్కరుగారు మహాత్మునితో “గాంధీజీ! కొంతకాలమైనపిమ్మట నిమ్నజాతులకు శాసనసభలలో స్థానముల ప్రత్యేకించుటవసరమో కాదో, నిమ్నజాతులవారి యభిప్రాయములను ఓట్లద్వారా తెలిసికొని తదనుగుణ్యముగ వర్తించవలెనని నేచెప్పినమాట నీ నాయకులొప్పుకొనుట లేదు. అట్టివరతున్నచో నస్పృశ్యతానివారణ త్వరలో జరుగగలదన్న ఉద్దేశముతోనే మేము పట్టు పట్టుచున్నాము. మీ రీచిక్కునుండి మమ్ములను బయటకు తీయగోరెద”నని పలికిరి. మహాత్ముడును ఓట్లద్వారా నిమ్నజాతులవారి యభిప్రాయములను కనుగొనుట తన కిష్టమైనదే యనెను. కాని అటుల కనుగొనుట 25 సంవత్సరములపిమ్మట

గాక సంవత్సరముతరువాతనో లేక అయిదుసంవత్సరములతరువాతనో జరుగవలెననెను. జైలుడాక్టరు లింతలో నడ్డము వచ్చి సంభాషణ లికజరుగరాదనియును, జరిగినచో మహాత్ముడసాయపరిస్థితులలోనికి మారుననియును చెప్పి నాటికాపివైచిరి.

మరునాడు శనివారము. నాటియుదయముననే నాయకులు తిరిగి సమావేశమై చర్చ ప్రారంభించిరి. ప్రత్యేకింపవలసిన స్థానముల సంఖ్యవిషయమై మరల యోచించి

ఐదవతోజు, కడకు శాసనసభలలో 147 స్థానములు నిమ్న
24-9-32, జాతులకొరకు ప్రత్యేకింపబడవలెనని యెల్ల
శనివారము. రంగీకరించిరి.

అంతట అంబేద్కరుగారు ప్రత్యేకస్థానముల కాలపరిమితి 25 సంవత్సరములుగను, తదనంతరము నిమ్నజాతులవారి యభిప్రాయము లెట్లుండునో ఓట్లద్వారా కనుగొని వారికి శాసనసభలలో స్థానములు ప్రత్యేకింపబడుటో వడకుండుటో నిర్ణయించుటకు మహాత్ము డొప్పకొనెననియును కావున దాని నంగీకరింపవలసినదనియును నాయకులను గోరిరి. కాని వారిలో నెవ్వరందుల కిష్టపడలేదు. తుదకు అంబేద్కరుగారు మహాత్ముని మరల సందర్శించి, ఆవివాదమును పరిష్కరించు కొనుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. ఆనిశ్చయమునకు వచ్చునప్పు టికి మధ్యాహ్నమైనది. శ్రీరాజగోపాలాచార్యులు, డాక్టరు

పోలంకిగాడ్లతో అంబేడ్కరుగారు మహాత్మునికడకేగి నిమ్మ జాతులకు శాసనసభలలో స్థానములు ప్రత్యేకింపబడుటో పడకుండుటో 10 సంవత్సరములతరువాత నిమ్మజాతులవారి యిష్టప్రకారము నిర్ణయింపబడుట కంగీకరింపమని మహాత్ముని కోరిరి.

మహాత్మునిశరీరస్థితి అప్పటికి కొంచెము బాగుపడెను. ఒడలు తిరుగుట, వాంతి వచ్చునట్లుండుట మున్నగు దుర్లక్షణములు కొంతవరకు పశమించినవి. దృఢముచు స్పష్టమునగు స్వరములో నెమ్మదిగ 'మీరు చెప్పినదెల్ల సత్యము. కాని ప్రత్యేకస్థానములుండుట వసరమో కాదో నిర్ణయించుటకు కాలపరిమితి నైదు సంవత్సరములు కానిది. సవార్లు లస్పృశ్యులయెడల సరిగా ప్రవర్తించునది లేనిది తెలిసికొనుట కాకాలముచాలును. వారల్లు మర్యాదగ నడచుకొననిచో సరే; ప్రత్యేకస్థానములల్లేముండును. కాని, అంతకంటె నెక్కువ కాల పరిమితిని మీరు కోరినచో నది మీరు సవర్ణులను పరీక్షించుటకు కాక ప్రత్యేకస్థానములుండవలయు ననుట కనుకూలముగ నిమ్మజాతులవారి యభిప్రాయముల నీలోపుగ మార్పుటకై వ్యవధిదొరకుటకొరకు మీరిట్లుడుగుచున్నారనుకొనవలసివచ్చు'నని మహాత్ముడు చెప్పి, పిమ్మట పరస్పరవిశ్వాసముతో భారతీయులు నడచుకొనుట వసరమనియును, తాను తన బాల్యమునుండియు సస్పృశ్యతానివారణకొరకు తన సర్వస్వ

మును పోగొట్టుకొనుటకుకూడ సిద్ధపడి యెప్పుడు పాటుపడెనో వర్ణించిచెప్పెను. రాజ్యాంగవిధానములోని రక్షణలన్నిటికంటె సద్భావముతో సవర్ణులు చేయు ప్రయత్నములే విలువైనవని యు సచ్చచెప్పెను. తుదకు కాలపరిమితి తీ సవత్సరములు దాటియుండుటకు తా నెన్నటికి సంగీకరింపజాలనని పలికెను. ఆఖరిమాటగా 'అయిదువత్సరముల కాలపరిమితియో లేక నాజీవితమో? ఏదో ఒకటి నెంచుకొనవలెను' అని చెప్పి వైచెను.

ఇది చెప్పినప్పటికి మహాత్ముడు కడుడస్సెను. ఆయన తనహృదయవేదనను అంబేద్కరుగారిముందర వెడలపోయునప్పటికాయనస్వరము చాలసన్నముగనుండి వినబడుటయే కష్టముగనుండెను. చుట్టునున్నవారి హృదయములు కరగి నీరైపోయినవి. ఆసమయమున మహాత్మునిమాటలను వినుట కేమోయనునట్లు ఆకుకూడ కదలక మిగుల ఉక్కుగా నుండెను. అంబేద్కరుగా రేదో మాట్లాడబోయిరి. కాని వారిహృదయముకూడ కరగి నీరగుటవల్ల వారినోటనుండి మాట వెడలలేదు. ఒడంబడిక కుదురుటకుగల పెద్దఅడ్డంకము యెగిరిపోయినదని యెల్లరహృదయములకు తెలిసిపోయెను.

జైలునుంచినచ్చి డాక్టరు అంబేద్కరుగారు తన సహచరులందరితో నొకగదిలోచేరి కాలపరిమితివిషయ మొక గంటకాలము చర్చించెను. ఏదైన ముఖ్యవిషయములో నిర్ణయము

యమునకు రావలసివచ్చినప్పుడెల్ల వారల్లె వేరొక గదిలో కూర్చొని చచ్చించుకొనుట మొదటినుండియు నాచారమై పోయినది ఒకగంట గడచినతరువాత డాక్టరు అంబేద్కరు గారు బయటకువచ్చి కాలపరిమితి 10 సంవత్సరములకంటె తక్కువగా నుండుటకు తామెన్నటికిని సంగీకరింపజాలమని చెప్పివెచ్చెను.

అక్కడ మహాత్ముడు మామిడిచెట్టునీడ మంచము మీదకదలకుండ పడియుండెను. శ్రీమతి కస్తూరిబాయిగారు నెమ్మదిగా నొడలుపట్టుచుండిరి. శ్రీసరోజినీదేవి వల్లభాయి పటేలు, మహాదేవదేశాయిగార్లు చుట్టును గూర్చొనియుండిరి. పగలు 3 గంటలకు శ్రీరాజగోపాలాచార్యులుగా లొక్కరే వచ్చిరి. ఒడంబడిక కుదిరినదనియును, ప్రత్యేకస్థానములకాల పరిమితివిషయము తరువాత హరిజనులు సవర్ణులు నొండారుల కెట్లు సరిపడునో అట్లు నిర్ణయించుకొనవచ్చునని తన స్వంత బాధ్యతమీదను, మహాత్ము డంగీకరించునను ఆశతోను సలహా నిచ్చిననియును, డాక్టరు అంబేద్కరుగారును వారిసహచరులును సమ్మతించిరిని స్లుప్తముగ తెలియజేసెను. మహాత్ముడు సీ రసమువల్లను, ఆయాసముచేతను దానిని సరిగా వినలేకపోయినందున మరల చెప్పుమనికోరెను. మరల చెప్పగావిని, 'సెభాష్' అని ఒక్కమాటలో తనయభిప్రాయమును తెలియజేసెను. మహాత్ము డంగీకరించినట్లు తెలియుటతోడనే

డాక్టరు అంబేద్కరుగారానందవరవశులై రనటబో నతిశ యోక్తి యేమాత్రమునులేదా.

ఒడంబడికంతట కాగితముపై నెక్కినది. దానికి సమ్మతిని నూచించుచు సంతకముల పెట్టట కందరెంత సంతసించి రో చెప్పనక్కరలేదు. ఇట్లు మహాత్ముడుపవాసము ప్రారంభించిన అయిదవరోజున ఒడంబడిక కుదిరినది. నిమ్నజాతుల తరపున డాక్టరు అంబేద్కరు, యం. సి రాజాగార్లు, సవర్ణుల పక్షమున పండిత మదనమోహనమాలవ్యాగారు దానిపై సంతకములుచేసిరి. అక్కడచేరిన మిగిలినవారందఱు నద్దానికి బలముకూర్చుటకు తమనామాక్షరముల నునిచిరి. అనంతరము రాత్రి 7 గంటల కుభయపక్షనాయకులును మహాత్ముని చూచుటకు జైలునకేగిరి.

ఆనాడు డాక్టరు గిల్లరుగారు మహాత్ముని పరీక్షించి చూచిరి కడచినరాత్రి మహాత్మునికి నిద్రబాగుగా పట్టినది. సంతోషముగనున్నారు. వారి హృదయస్పందనము చక్కగ నున్నది. మొత్తముమీదశక్తి ఉడిగిపోవుచున్నది. అనవసర సంభాషణల తగ్గింపకపోయినచో నాపదవచ్చును. అని ప్రకటించిరి.

ఆదివారమునుండి యుదయముననే నాయకులందఱు బొంబాయినగరమునకు వెడలిపోయిరి. అక్కడ పగలు రెం

డు గంటలకు సమావేశమై ఒడంబడిక నామోదించిరి.

ఒడంబడికను బ్రటిష్ మంత్రివర్గము వారంగీక

ఆరవోజ్.

25-9-82

ఆదివారము.

రించిన మరుక్షణముననే తానుపవాసదీక్షను

ముగించెదనని మహాత్ముడు కూడ నాటియుదయ

ముననే లండనులోనున్న సి. యఫ్. ఆండ్రూస్

గారికి తంతినిచ్చెను. సప్రూ రాజా, అజేద్ఖాన్ మాలవ్యా

మున్నగు వారలందరు సంతకుపూర్వమే ప్రధానమంత్రి నొడం

బడికను తక్షణమే అంగీకరింపమని కోరుచు వేర్వేరుతంతి

వాస్తవపరి.

కీర్తిశేషులగు మోతీలాలు నెహ్రూగారి భార్యయగు

శ్రీమతి స్వరూపరాణిగారును, పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూ

గారి సతీమణి కమలా నెహ్రూగారును మహాత్ముని చూచు

టకు అలహాబాదునుండి వచ్చిరి. “పత్రికా విలేఖరులు మీ

యుపవాసదీక్షమాట వినిసంతనే నేను మూర్ఛపోయినని

ప్రకటించిరి. అదిశుద్ధ అబద్ధము ప్రతివ్యక్తియు నడుము బిగిం

చి, కార్యరంగములో దిగవలసిన యీ సమయమున మూర్ఛ

పోవుట కవకాశమేది” అని స్వరూపరాణిగారు మహాత్మునితో

ననిరి. ఆమె పూర్వాచారపరాయణురాలు. మోతీలాలు నె

హ్రూగారు బ్రిటిషులతో జలలో కూడ నామె తనకొరకు

వేరొకగదిలో మడిగా పంటచేసుకొనుచుండెడిది. అట్టి

యామె అలహాబాదునుండి బయలుదేరుటకుముందు తానస్పృ

శ్యులచేతులనుండి ప్రసాదమును స్వీకరించితినియును,

ప్రయాణసమయములో శ్రీమద్రామాయణమును, చదువు చుంటిననియును మహాత్మునితో స్వయముగా చెప్పెను. ఆమె మంచమునంటి పెట్టుకొనిపోయిన ఆమూర్తిని చూచుటతోడ దుఃఖి పరవశయై పోయెను. మహాత్ముడుకూడ నుద్రేకమును లోలో నడంచుకొని ఆమెచేతిని చేనందికొని మంచముపై కూర్చుండబెట్టుకొనెను.

ఉపవాసము మొదలుపెట్టిన తరువాత ఆనాడు రెండవమారు, మహాత్ముడు పత్రికావిలేఖరులతో ముచ్చటిం చెను. కాని, ఈమారు పూర్వపరిస్థితులు లేవు. ఆయనొక పేద చిరునవ్వుతో వారల కాహ్వానమొసగి, దగ్గరనున్న వారలకు కూడ వినబడరాని స్వరముతో, ఒకప్రక్కకొరిగి, మామిడిచెట్టువైపు చూచుచు 'మాయింటికప్పు మాశే మందు'రని పూరించెను. పత్రికావిలేఖరులు, తమ కుర్చీలను వీలగునంత దాపుగా తెచ్చుకొని ప్రశ్నలను నెమ్మదిగా వేయు చుండిరి. గాంధీజీ యుస్సురనుచు, కొంచెముసేపు కన్నుల మూసికొని, పాలిపోయిననరములు బయటపడిన చేతితో నెమ్మదిగ ఫాలతలము నదుముకొనుచు, "ప్రధానమంత్రి యరవాడ ఒడంబడిక సంగీకరించిన నే నుపవాసము మానెదను. దీనితో నావిధి పూర్తికాదు. కావలసిన దంత యును ముందే కలదు. ఒడంబడికలోని షరతుల నక్షరాలా సవర్ణలు చెల్లించవలెను. ఈయుపవాసము సంగతి వారికెం

తమాత్రమును ముందుగా తెలియను. కావున నస్పృశ్యతను వారు సమూలముగ వెంటనే నాశనము చేయలేదని నేను వారిని నిందింపను. వారల నాయుపవాసదీక్ష ముగిసిన పిమ్మటనుకూడ నస్పృశ్యతానివారణ కొరకు తీవ్రప్రయత్నములు నల్పనిమెడల నేను మరల నుపవాసదీక్షచు బూనెదను. కాని దేశములో నీయైదురోజులలో గలిగిన ప్రజోధము సవర్ణులు తప్ప కస్పృశ్యతను తుడిచి వేసెదరను ఆశకడమిచ్చుచున్నది” అని సమాధానము చెప్పెను.

ప్రభుత్వమువారు త్వరలో నొడంబడిక నామోదించి, మహాత్ముని ప్రాణములు పోరుండ కాపాడుదురా యన్న సందేహమెల్లరకు కలుగ దొడగినది. ఆంగ్లో యిండియను పత్రికల వ్రాత లీసందేహమును మరింతబలపరచినవి. బ్రిటిషుమంత్రివర్గ మీవిషయమై బుధవారమువరకును చర్చింపజాలదని యొకమారు, భారతదేశములోని వివిధరాష్ట్రీయ ప్రభుత్వములును, వేర్వేరు సంఘములవారును తమయంగీకారమును సూచించినకాని ప్రభుత్వ యొడంబడిక సంగీకరించినట్లు ప్రకటించ జాలదని యింకొకమారు వదంతులు బయలుదేర సాగినవి.

దానికితోడు, 26 వ తేదీ సోమవారమునాటి యుదయముననే గిల్దరు, దేశములు మున్నగు బొంబాయి డాక్టరులు

మహాత్ముని పరీక్షించి, ఆయన జవసత్వములు తగ్గిపోవుచున్న వనియును, అపాయకరమగు స్థితిలోనున్నాడని ఏడవకోణ్ణి
 26-9-32 యును, ప్రకటించిరి. దానితో ప్రజలలో కల పోషవారము
 వరపాటు హెచ్చిపోయినది. దేశమెల గగ్గోలు షడసాగినది. కాని యింతలోనే బ్రిటిషుమంత్రి వర్గమువారు
 యరవాడబడంబడిక నంగీకరించినట్లు నార్తలరుదెంచినవి. ఆవార్త బట్టకొని, మహాత్మునిచూడ కలకత్తా నుండి పూనాకువచ్చిన రవీంద్రనాథమహాకవి నాటిమధ్యాహ్నము
 జైలునకు నడిగెను. ఆయిరువుర సమాగమమును గాంచినవారి హృదయములు ద్రవించిపోయినవి. మాటరాక, మహాత్మునిదరిజేరి, తనతల నాయనహృదయముపై నిడి, రవీంద్రుడట్లే కొంతకాలముండిపోయెను. బ్రిటిషుమంత్రివర్గము
 పూనాయొడంబడిక నామోదించెనను నార్తవిని సంతోష తరంగములపై తేలుచు నీకడకువచ్చితిని మహాత్ముని తోనాయన పలికి, అస్పృశ్యతానివారణలో తనశక్తికొలదిగ
 మహాత్మునకు దోడ్పడుదునని వాగ్దానమొసంగెను. మహాత్మునికి సంభాషణశ్రమచే నలసటయెక్కువగుచుండుటవల్ల నంతట శ్రీరవీంద్రనాథమహాకవి వెడలిపోయెను.

ఆనాడే బాంబాయిశాసనసభలో డాక్టరు గిల్డెరుగారు మహాత్ముని శరీరస్థితినిగురించి ప్రకటనగావించుచు, మహాపద్రవస్థితిలో నాయన యున్నాడని తేల్చిరి. మహాపద్రవ

స్థితియనగా నేమని శాసనసభ్యులు గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగగా మహాత్ముడు, అంత్యావస్థలో నున్నాడనియును, హఠాత్తుగ ప్రాణములైనచు పోవచ్చును లేక పక్షచాలమైన రాజ్యచ్ఛనని యును, ఇక నాలస్యమైనచో నాయన యుపవాసదీక్షమాని నను లాభముండదని వివరించి చెప్పిరి.

ఇట్లుండగా, నాయాత్రము 4 గం 15 నిమిషములకు జై శ్మశాన్ స్పెక్టరుజనరలుగారగు కల్నల్ డాయిల్ గారు, ప్రధానమంత్రి యరవాడ ఒడంబడిక సంగీకరించుచు చేసిన ప్రకటనను మహాత్మునిచేతికందించిరి. దానిలోని ముఖ్యాంశము లీక్రింద నీయబడినవి.

‘బ్రిటిషు ప్రధానమంత్రి సాంఘికపరిష్కారములో నిమ్నజాతులకు సంబంధించిన భాగమునకు బదులుగా, సవర్ణులకును నిమ్నజాతులకును జరిగిన యరవాడ ఒడంబడికలోని యీక్రిందిభాగముల నామోదింపవలెనని బ్రిటిషుపార్లమెంటును కోరుటకు నిశ్చయింపబడినది.

- (1). పూనాఒడంబడికలోగల, రాష్ట్రశాసనసభలలో నిమ్నజాతులవారికియ్యబడిన స్థానములసంఖ్య సంగీకరింపవలెను.
- (2). దానిలో నిమ్నజాతుల పురోభివృద్ధికి సంబంధించిన యితరాంశముల నవి సవర్ణులు, నిమ్నజాతుల బాగు

కొరకై ప్రియత్నింతుమని చేసిన ప్రమాణములుగా భావించవలెను.

(3). కేంద్రశాసనసభకు నిష్పాజాతిప్రతినిధుల నెన్నుకొను విధానమును గురించి ప్రస్తుతము ప్రభుత్వము వారేమియును జెప్పజాలరు. వారింకను ఓటుహక్కు నిచ్చుట కెట్టి యర్హతల నెంచవలెనో యని ఆలోచించుచున్నారు. కాని దానికి ప్రతికూలురు మాత్రముకారు.

(4). కేంద్రశాసనసభలో బ్రిటిషు ఇండియాప్రజలకు గల స్థానములలో 100 కి 18 వంతున నిష్పాజాతులవారికి ప్రత్యేకించువిషయమై ప్రభుత్వమువారి కెట్టి సంబంధమునులేదు. అది హిందువులు తమలోతాము గావించుకొనవలసిన ఏర్పాటుగా భావించవలెను.

మహాత్మునిచేతికందించి, కల్నల్ డాయిల్ గారు, మీరు మునిషిత్వంలో మాట్లాడగోరుదురనుకొందునని పలుకుచు వెడలిపోయిరి. మహాత్ముడు దానిని నెమ్మదిగను, జాగ్రత్తగను చదివి, “దీనిని నిష్పాజాతినాయకులకు చూపించవలెను. పూనాబడంబడికలోని షరతులనన్నింటిని ప్రధానమంత్రి ఒప్పుకొనలేదు. నిష్పాజాతినాయకులన్ననో పూర్తియగు నాయుడంబడికపైననే సంతకముజేసిరి. ప్రధానమంత్రిప్రకటనను వారంగీకరింతురో లేదో చూడవలెను.” అనిపల్కెను.

అప్పుడు దగ్గరనున్న వండితహృదయనాథ్ కుంజ్రా, శ్రీరాజ
గోపాలాచార్యులు, వల్లభాయీపటేలు మున్నగువారలహృద
యములలో పెద్దరాయిపడినట్టెనది. అంతట కుంజ్రాగారు,
ప్రధానమంత్రి తనసాంఘికపరిష్కారములో నిమ్నజాతులకు
సంబంధించిన సమస్యలకు తానిచ్చినతీర్పులకు బదులుగా
పూనాయొడంబడికలో నాకు సమస్యలకు సంబంధించిన భాగ
ములనే ఒప్పుకొని, మిగతావిషయములమూట వదలిపెట్టక,
అవి సవర్ణులును నిమ్నజాతులువారును తేల్చుకొనవలసిన
విషయములని స్పష్టమొనర్చెననియును, ప్రభుత్వమువారంత
కంటె నింకేమియును జేయజాలరనియును, తాను ప్రధానమం
త్రిగనున్న నట్లయొనర్తుననియును నచ్చఁజెప్పెను. శ్రీరాజగో
పాలాచార్యులుగారుకూడ కుంజ్రాగారు చెప్పినదానిని బలపర
చిరి. అంతటమహాత్ముడు కల్నల్ డాయిల్ గారినిపిలచి, “ప్రధా
నమంత్రి ప్రకటన నాకు పూర్తిగ తృప్తికరముగ లేదు. కాని
మిత్రుల నిర్బంధమువల్ల దానిని నే నామోదించుచున్నాను.
నాయుపవాసానంతరముకూడ సస్పృశ్యతానివారణవిషయమై
నాతో మూడ్లపచ్చవారల కెట్టియడ్డంకులు కలుగనీయరమ
కొందును. ఇక నాయుపవాసమును ముగించుచున్నాను.” అని
వలికెను. డాయిల్ గారు తా నానిషయములను ప్రభుత్వము
వారికి తెలియజేసెదనని, చెప్పి “తక్షణమే మీయుప
వాసదీక్షను ముగించుకోరెదను. కాని యింకొక్కసంగతి.

మీకు నారింజపండ్లరసమును శ్రీమతి కస్తూరిబాయిగారే యియ్యవలెను ” అని చెప్పచు మహాత్మునికరస్పర్శగావించి వెడలిపోయిరి.

ఏజైలుచరిత్రలోకూడ నింతవరకెన్నడును కనినినియె దుగని మహాత్మవ మంతట సాయంత్రము 5 గం-15 నిమిషములకు యర నాడ సెట్రిలుజైలులో జరిగినది. దొడ్డంతయు నూడ్చి నీళ్లుచల్లిరి. మహాకిష్కింద్రుడగు రవీంద్రనాథతాకూరు, శ్రీమతి సరోజినీదేవి, కీర్తిశేషులగు చిత్తరంజనదాసుగారి సతీమణి వసంతాదేవి, ఆయనసోదరీమణి డొమ్మిళాదేవి, శ్రీయుత అంబాలాల్ సారభాయిగారు, వారికుటుంబము, శ్రీమతి స్వరూపరాణి నెహ్రూగారు, శ్రీయుతులు, చల్లభాయిపటేలు, మహాదేవదేశాయి మున్నగు వారందఱును చుట్టు పరిసరే ప్రించియుండ, సిద్ధసంకల్పుడగు నామహాత్ము డామీమిడిచెట్టుకింద నాజైలుమంచముమీద పరుండియుండెను. ఆయనకెదురుగ సబర్బతీఆశ్రమవాసులు నితరులు దాదాపు రెండు వందలకు పైగా కూర్చొనియుండిరి. రవీంద్రుడంతట తనగీతాంజలిలోని దొకగీతమును పాడెను. దానితరువాత, కుష్టురోగియు, ఖైదీయు నగు పరచూరశాస్త్రిగారు ఉపనిషత్సంత్రపఠనము గావించిరి. అంతట నందఱును కలసి మహాత్మున కత్యంతప్రియమగు ‘వైష్ణవజనతో’ అను పాటనుపాడిరి! ఆపాట పూర్తిచేయబడిన వెంటనే శ్రీకస్తూరిబాయిగారు మహాత్ము

నిచేతికి నారింజపండ్లరసము నందియ్యుగా నాప్రేమైకమూర్తి పతేలు దేశాయిగార్ల నానుకొని ప్రక్కవైకూర్చొని, నెమ్మదిగ రెండుచూరులు చప్పరించి వ్రతపరిసమాప్తిగావించెను. అదేసమయమున నుదయముచుండి గంపలుకొలదిగ వచ్చిన పండ్లందరకును పంచిపెట్టబడినవి. అది మహాదానందకరమగు రోజు. ఆజైలులో నక్కడనుజేరిన వారంద రావారువ్రతము ట్లు శుభపరిసమాప్తి గాంచిరనులకు పరమేశ్వరుని కొని యాడిరి.

ఆరాత్రియే మహాత్ము డీక్రిందిప్రకటనను పత్రికల కంపెను.

“భగవంతునిపేరిట నైకొనబడినఉపవాసదీక్ష గురు దేవుడగు రవింద్రినాథమహాకవియు; మహాపండితుడును, కుష్టురోగియును, ఖయిదీయునగు పరచూరశాస్త్రిగారును, పరస్పరాభిముఖులై కూర్చొనియుండగను, ప్రేమపులకితహృదయులగు ప్రియతములెల్లరు చుట్టియున్న సమయమున ముగింపబడినది. ఉపవాసదీక్ష ముగియుటకుముందు రవింద్రమహాకవింద్రుడు తానువ్రాసిన బెంగాలీగీతము నొకదానినిపాడెను. పిమ్మట పరచూరశాస్త్రిగారుపనిష్కంఠంబులపఠించి, అనంతరము నాకత్యంతప్రియమగు ‘వైష్ణవజనతో’ యను పాట పాడబడెను. గతయేడుదినములలో భారతిదేశమం దెల్లెడల గన్పట్టిన మహాప్రబోధముచు జూచిన నందులో భగవంతుని

మహిమ స్పష్టముగ గోచరించుచున్నది. ప్రపంచమునందనేక చోట్లనుండి నాయుపవాసదీక్షను మెచ్చుకొనుచు నాకువచ్చి వతంతివార్తలు, గతవారములో నే ననుభవించిన శరీరవేదనను, మనోవేదనను, ఆత్మవేదననుపశమింపజేసినవి.

నే చేబూనిన ఉద్యమము మహోత్సృష్టమైనదగుట వల్ల, దానియభివృద్ధికొరకాశాధపడుట తగినపనియే యగును. ఒక్కసారి రగుల్కొల్పబడిన యీమహాగ్ని హిందూధర్మములో నస్పృశ్యతాదోషమున్నంతకాల మూరిపోదు. ఒక్కని జీవితముతోనే, అస్పృశ్యతయంతమొందకపోవుటే పరమేశ్వరేచ్ఛయైనచో, నీకళంకమునుండి హిందూధర్మము నుద్ధరించుటకు జీవితములర్పింప సంసిద్ధులగు సంస్కర్తలు నేలకొలదిగలరని నాకు పూర్ణవిశ్వాసమున్నది.

ఈయొడంబడికను కుదుర్చుకొనుటలో నాయకులందరు చాల నుదారముగ ప్రవర్తించిరనియే నాయభిప్రాయము. ఈయొడంబడిక హృదయముల కలయికవలననేయొనగూడినది. డాక్టరు అంబేద్కరు, రావుబహదూరు శ్రీనివాసనుగార్ల పక్షమునకును, యం.సి. రాజాగారి పక్షమునకును హిందూ సంఘము కృతజ్ఞతాభివందనము లర్పింపవలెను. అనేకతరములనుండి సవర్ణులుచేసిన పాపకార్యములకు ప్రతిక్రియగా తలంచుకొన్నచో వారు సమాధానముకు రాక నిర్లక్ష్యభావముతో మెలంగగలిగియుండెడివారు. వారటుల మెలంగియుండినచో

నేనై నను వారినడతను గర్హించియుండెడివాడనుగాను. నా మృతి యీపతితజనులు చిరకాలముచుండి పడుచున్న బాధల కతిస్వల్పపరిహారమే యయ్యెడిది. కాని, వారల్లుగాక ఉత్తమ మార్గమును ద్రొక్కిరి. సమస్తమతధర్మములు శాసించిన క్షమాధర్మము నవలంబించిరి. సవర్ణహిందువు లీయొడంబడిక వరతులను తూ,చా తప్పకుండ నిర్వహించి నిమ్నజాతినాయకులు చూపించిన క్షమాగుణమునకు తా మర్హులమని ఋజువు చేసికొందురుగాక.

ఈ యొడంబడిక అస్పృశ్యతానివారణప్రయత్నముల కంకురార్పణయే యగును దీనిలోని రాజకీయభాగము చాల ప్రాముఖ్యమైనదైనను సవర్ణ లికముందు నిర్వహింపవలసిన సంస్కరణములముందర నది చాల స్వల్పవిషయము. హిందూ సంఘములో చాలమంది పడునట్టి పలుబాధలకు హేతుభూతములైన ధార్మిక, సాంఘికరాజకీయ దురాచారములను వారు పూర్తిగా రూపుమాపవలెను.

ఇప్పుడు నే నుపవాసదీక్ష వీడినను, మహాశ్రద్ధతో నీ సంస్కరణమును సాగించి, అనతికాలములోనే యస్పృశ్యతను నిర్మూలించకపోయినచో నేను మరల నుపవాసదీక్ష ప్రారంభింపవలసివచ్చునని నాసహచరులగు సంస్కర్తలను, సవర్ణులను హెచ్చరింపకుండినచో వారియెడల నమ్మికద్రోహము చేసినవాడనగుదును. ఈదోషనిర్మూలనకొరకు కాలనిర్ణయము

మును జేయవలెననుకొంటిని. కాని, నాయంతర్వాణి ప్రబోధింపనందున నట్లుచేయక విడిచిపెట్టితిని. ఈ స్వాతంత్ర్యసందేశము ప్రతియస్పృశ్యుని గృహమునకును జేరవలెను. సంస్కర్తలు గ్రామగ్రామమును తిరిగి ప్రచారముచేసినగాని అట్లు జరుగ నేరదు. ఉత్సాహపరవశతవల్లను, మరల నుపవాసదీక్ష బూనుబాధను నాకు లేకుండజేయవలెనను సదుద్దేశముతో డను, దార్జన్యపద్ధతుల కెవ్వరును దిగరాదు. ఓషికతో పాటుపడుచు, ఆత్మత్యాగమునుజూపి, అజ్ఞానులను, మూఢవిశ్వాసపరులను మనము మన మార్గమునకు తీసికొనిరావలెను. అంతియేకాని, దార్జన్యపద్ధతులవల్ల వారు మనమాట పాటించునట్లు చేయరాదు. సద్భావముతో జరిగిన ఆదర్శప్రాయమగు యీయొడంబడికపద్ధతినే యితరసంఘములవారు కూడ ననుకరింపవలెనని నాకోరిక. ఇంతటనుండి పరస్పరవిశ్వాసముతోను పరస్పరసహకారముతోను అన్ని సంఘములవారును నిజమునకు మనమందర మొక్కటేయన్న జ్ఞానముతోను విలసిల్లు నూతనయుగ మొకటి ప్రారంభముకావలెనని నే కోరుచున్నాను. ఇప్పుడు హిందూ ముసల్మాను సిక్ఖుల సమస్యను గురించి యొక్కమాట చెప్పెదను. 1920-22 సంవత్సరములలో ముసల్మానులయెడల నాకెట్టిసద్భావములు గలవో, యిప్పుడుకూడ నా కట్టిభావములే కలవు. హిందూముసల్మాను శిక్ఖిసంఘముల కైకమత్యత చేకూర్చి దేశములో శాంతి నెల

కొల్పుటకు వెనుక నే ఢిల్లీలో నుపవాసమొనర్చినట్లే నేను కూడ మైక్రతను సాధించుటకొరకు ప్రాణములర్పింప సిద్ధముగా నున్నాను. దేశములో గలిగిన ప్రస్తుతప్రబోధమునకు ఫలితముగా నాయాసంఘములవా రొండొరుల కలిసికొని సమాధానపడుదురని నే నాశించుచున్నాను. దానికొరకు భగవంతుని ప్రార్థించుచుండెదను. ఈసమస్యపరిష్కారమైనంతనే తక్కినసంఘముల వారుకూడ సమాధానప్రయత్నములకు దిగకుండనుండజాలరు.

ఇక తుదిమాట, ప్రభుత్వమువారికిని, జైలధికారులకును, నావిషయమై జాగ్రత్తీసికొనుటకు ప్రభుత్వమువారిచే నియమింపబడిన డాక్టరులకును వాదనములర్పించుచున్నాను. వారెల్లరు నన్నెంతో జాగ్రత్తతోను, శ్రద్ధతోను కనిపెట్టి చూచిరి. లోపమేమియును రానియలేదు. పని చాల అధికమైనను విసుగుదల కొంచెమైనలేకుండ జైలుద్యోగులు ప్రవరించిరి. వారికందరకును, చిన్నపెద్దలనుతారతమ్యములేకుండ నమస్కృతులొనర్చుచున్నాను.

సవర్ణులగు హిందూనాయకులును, నిమ్నజాతినాయకులును జేసికొనిన పూనా ఒడంబడికవిషయమై తమ నిర్ణయమును త్వరలో ప్రకటించినందులకు బ్రతిఘటనప్రయత్నమువారినభినందించెదను. వారినిర్ణయములోని కొన్నివరతులు నన్ను కొంచెముగ సంశయగ్రస్తుని జేసినవి. బ్రతిఘప్రభుత్వము,

తను సాంఘికపరిష్కారమునకు సంబంధించిన భాగములనే ఒడంబడికలోనుండి గ్రహించుట సహజమనుకొనెదను. పూనా ఒడంబడికనంతను అంగీకరించినట్లు ప్రకటించుటకు వారికి రాజ్యాంగవిధానసంబంధమగు చిక్కులు వచ్చిన వనుకొనెదను.

కాని నాహరిజనమిత్రుల (వారి నింతటినుండి నిశ్లేషేర్కొనెదను) కొక్కమాటచెప్పెదను. నాకు సంబంధించినంతవరకు నే నాయొడంబడికను పూర్తిగా నామోదించితిని. దానిలోని షరతులను సవర్ణహిందువులు సరిగా నిర్వహించుటకు నిమ్నజాతులు నాప్రాణములను హామీగా నుంచుకొనగోరెదను. మనలోమనము సంప్రదించుకొని యింతకంటె మించియొడంబడికను కుదుర్చుకొనువరకు వారట్లే యెంచవచ్చును.

2

పూనా ఒకంబడిక జరిగినపిమ్మట మహాత్మునభినందిం
అభినంద చుచు ననేకులు తంతివార్తనంపిరి, అందులో
నములు. కొన్నిటి నీక్రింద పొందుపరచితిమి.

౧. మీతంతివి ఒకంబడికజరిగినదనువార్తను గాంచి
సంతోషపరశుడనైతిని మీయుపవాసదీక్షసంగతి తెలియ
గనే నా కమితమనోవేదన కలిగినది. కంగారుపడితిని. కాని
చివరకు ధైర్యమును పట్ట గల్గితిని. మనోధైర్యముకలిగి
నది. పతితులును, బాధితులునగు ప్రజలయభ్యుదయమున
కెట్టి త్యాగమొనర్చినను స్వల్పమేయగును. నిజమైన స్వా
తంత్ర్యము వచ్చినదాయనుట కత్యంతాధమాధమస్థితియం
దున్నవారలు బడసినస్వాతంత్ర్యమే నిదర్శనమనును. కాని
నాకొకభయమగుచున్నది. ఇతరవిషయములు మన వీక్షక
గమ్యస్థానముచు మరుగుపరచునేమో! కేవలము ధార్మిక
దృష్టితో నేనీ నిమ్నజాతుల సమస్యను చూడలేకున్నాను.
మీపద్ధతుల నితరులు స్వప్రయోజనములకొరకుపయోగిం
పవచ్చును. కాని ఓవంద్రజాలికాగ్రణీ! మీకు నేనా సలహా
నిచ్చువాడను! ప్రేమతో,

జహ్వరలాల్ నెహ్రూ
(డేహాదూన్ జైలు)

* * * *

౨. మహాత్మాజీ మగు సాధనచేబూని మీరు చేసిన మహత్తరసేవకు కోట్లకొలదిప్రజ లానందముతో మిమ్ముభి నందించుచున్నారు. సంశయవివశుడనై మొదటభయపడితిని. కాని, అంటరానివారిలోకెల్ల మీరే అద్వితీయులగు 'అంట రాని' వారనియును దరిజేరరానివారిలోకెల్ల మీరే ప్రథము లనియును ఫలితమువల్ల నిశ్చయముగ ఋజువైనదని నేనొప్పు కొనుచున్నాను.

(శ్రీనివాసశాస్త్రి,

(కొయంబత్తూరు)

* * * * *

౩. భగవత్కృపవల్ల, నిహవరలోకజీవితములలో నా తృత్యాగమే విజయసాధనమను మీబోధనలను మీ గాచ రణయందుంచి, జయమందినందులకెంతయో ముదమందుచు న్నాను. “నాథక్తులు నశించర”ను గీతావాక్యము ఋజువై నది. ఈ విజయమునకు మహాఫలితములుండుననుకొనెదను. మీరు త్వరగా నారోగ్యమును బడయుచున్నారని తలం చెదను.

ప్రభాశంకర్ పట్టానీ.

(జెనీవా)

* * *

౪. ప్రభుత్వనిర్ణయమునకు ఫలితముగా మీరువాస మును ముగించుట విని చాల సంతసించితిని. మీయాహ్వానము

నంగీకరించి నేనుకూడ మీతో వింగుగుడుచుటకుండిన నంత
యో బాగుండెడిది ! భారతజాతీయైక్యతకుమీరు పునాది
వేసిరి. ఇక నుపవాసములతో నిమిత్తము లేకుండగనే దానిని
పూర్తిగ సాధించెదరని నే నాశించుచున్నాను.

సహూ.

(అలహాబాద్)

*

*

*

గి. మీజీవితములోనికెల్ల మహోత్సృష్టమగు యీ
విజయలాభమునకు మీ మృగించించుచున్నాను. మన దేశసే
వకై పరమేశ్వరుడు విష్ణులను చిరంజీవులుగా జేయునుగాక.

బామన్జి.

(న్యూయార్కు)

*

*

*

౬. పూనా ఒడంబడిక కుదిరినట్లును, మీరుపవాస
దీక్ష ముగించినట్లును నేను తెలిసినది. మిక్కిలి ఆనందము
కలిగినది. విష్ణులను బలవంతులజేసి, చాలకాలము భారత
మాతకు సేవసేయుటకై మనుచుగాతయని యరువదినాల్గవ
జన్మదినోత్సమునాడు పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాము.

సంయుక్త హిందూసంఘము.

(కేప్టవున్)

*

*

*

2. ఒడంబడిక కుదిరినందులకు చాల సంతసించుచున్నాను. ఇక్కడ వీలగునదెల్లను జేయుచున్నాను.

అమితప్రేమతో,

ఆంధ్రూన్.

*

*

*

౩. మహాత్తరమగు మియాభ్యాత్మికవిజయమున కానంద మొందుచున్నాను.

రొమెయిన్ రోలండ్

మాదలీన్ రోలండ్.

*

“

*

౪. బ్రిటిషుప్రభుత్వముపై మీకుకలిగిన మహావిజయమునకు ఐరిషు ప్రజాస్వామ్యవాదు లానందించుచున్నారు. మిమ్ముల సభినందించుచున్నారు. వరులచే తస్కరింపబడిన మీ స్వాతంత్ర్యస్వరాజ్యములు మరల వారిచే మీకీయబడు సంతవరకును పోరుసాగింపుడు.

డెన్నిస్ మోలీ.

నేషనల్ ఐరిష్ రిపబ్లిక్.

(చికాగో)

*

*

*

౧౦. మీప్రాణముల నిలిపినందులకు వరమేశ్వరునకు నమస్కృతులు. సత్యాగ్రహమునకొక వినశ్వరమగు మహా శిబయము కలిగినది.

జాన్ హెయిన్సు హోమ్సు.

బూర్స్టన్.

(సంయుక్త గాఢములు అమెరికా.)

*

*

*

*

౮

నిన్ను జాతులకు శాసనసభలో నుండవలసిన హక్కిని నిధ్యమును గురించియును, వారిపురోభివృద్ధికి సంబంధించిన యితరవిషయములను గురించియును సవర్ణనాయకులును, నిమ్నజాతి నాయకులును ఇట్లాడంబడిక గావించుకొనిరి.

(౧). సామాన్యనియోజకవర్గములద్వారా నెన్నికలు జరుగువద్దతిని, నిమ్నజాతులవారికొరకు శాసనసభలలో నీ క్రిందివిధమున స్థానములు ప్రత్యేకింపబడును.

స్థానములు.

మదరాసు రాజధానిలో	30
సింధుదేశములో కలసిన బాంబాయి రాష్ట్రములో	15
పంజాబ్ లో	8
బీహార్ ఒరిస్సాలలో	18
మధ్యరాష్ట్రములలో	20
అస్సాములో	7
బంగాళ రాష్ట్రములో	30
సంయుక్త రాష్ట్రములో	20

మొత్తము

148

ఏరాష్ట్రముయొక్క శాసనసభలో నెందరు సభ్యులుండవలెనో బ్రిటిషుప్రధానమంత్రిగారు నిర్ణయించిరి. ఆనిర్ణయముపై నాధారపడియే వైనిచ్చిన సభ్యులసంఖ్యలీయబడినవి.

(౨). అట్లు ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములకు సభ్యులనెన్నుకొనుట సంయుక్తనియోజకవర్గములద్వారా వీక్రీ-దివిధమున జరుగును. ఒకమండలమున ఒకటే యెన్నికకు చెందినట్టియు, ఓటరులజాబితాలో తమ పేరులు గలట్టియు, నిమ్నజాతిఓటరులందరు కలసి, వారికొరకు ప్రత్యేకింపబడిన యొక్కొక్కస్థానమునకు నలుగురభ్యర్థుల నెన్నుకొనవలెను. అభ్యర్థులుగ నెన్నుకొనబడటకు నిలబడినవారిలో నొక్కనికే ప్రతిఓటరును ఓటు వీయవలెను. అంతట యెక్కువఓట్లు వచ్చిన మొదటివారు రభ్యర్థులును ప్రత్యేకింపబడిన స్థానమునకు సామాన్యనియోజకవర్గములో నభ్యర్థులుగా నిలబడుదురు. (ఆయభ్యర్థులు నిమ్నజాతిప్రజల ఓట్లమీదనే ఆధారపడిన ఫలిపోదు. ఆయెన్నికజరుగు మండలమునకే చెందిన తదితరహిందువుల ఓట్లను సంపాదించవలసియుండును అట్లు నిలబడినవారిలో నొకరు నిమ్నజాతివారలఓట్ల మీదనే ఆధారపడిరనుకొనుడు. మిగిలిన యభ్యర్థులు తదితరహిందువుల ఓట్లనుకూడ సంపాదించి ఆయనను ఓడించవచ్చును. దీనివల్ల సభ్యులకును, నిమ్నజాతులవారికిని సంబంధము హెచ్చును. ఈయభ్యర్థుల నందరను మొట్టమొదట నిమ్నజాతిఓటరులే యెన్నుకొనవలసి

యుండుటచేత వారు తదితరహిందువులచేతులలో కీలు బొమ్మలుకాక నిమ్మజాతులకు సరియైన ప్రతినిధులే యగుదురు).

(3). కేంద్ర లేక భారతశాసన సభలోకూడ నిమ్మజాతులకు రాష్ట్రీయశాసనసభలందు వలెనే స్థానములు ప్రత్యేకింపబడును. వారికొరకు ప్రత్యేకింపబడిన యొక్కొక్క స్థానమునకు నలుగురిచొప్పున తమవారిని అసలు యెన్నికలలో పోటీచేయుట కెన్నకొనవలెను. (అనగా కేంద్ర) శాసనసభలో వారికి ప్రత్యేకింపబడిన స్థానములకుకూడ ప్రాథమిక యెన్నికవిధానము వర్తించునన్నమాట).

(౪). బ్రిటిషుఇండియా ప్రజలచే సామాన్యనియోజకవర్గములద్వారా పూర్తి చేయబడుటకు కేంద్ర) శాసనసభలో వారికొర కేర్పరుపబడిన స్థానములలో 100 కి 18 చొప్పున నిమ్మజాతులవారికి ప్రత్యేకింపబడును.

(5). పైనవర్ణింపబడిన ప్రాథమిక యెన్నికవిధానపద్ధతి పదిసంవత్సరముల యనంతరము అంతకుపూర్వమే యాక్రింది సీయబడిన షరతులప్రకారము నంతము కాకున్నచో మానివేయబడును.

(6). మొదటి నాలుగుషరతులలో వివరింపబడిన కేంద్ర, రాష్ట్రీయశాసనసభలలో నిమ్మజాతులవారికొరకు స్థానములు ప్రత్యేకించి యుంచుపద్ధతి, సవర్ణులకును వారికిని

ఒడంబడిక కుదిరి, వారు మాకవసరము లేదనువరకు వట్లేయుండను.

(౭). కేంద్రరాష్ట్రీయ శాసనసభలకు ఓటునిచ్చు నర్హతను బొందుటకు నిమ్నజాతిప్రజలకు లోడిథియన్ కమిటీ రిపోర్టులో నిర్ణయింపబడిన నియమములే వర్తించును.

(౮). నిమ్నజాతులకు చెందినవారై నంతమాత్రమున స్థానికసంస్థల యెన్నికలలో పాల్గొనుటకుగాని, ప్రజాసేవకోద్యోగములందు నియమింపబడుటకుగాని ఎట్టియభ్యంతరముండకూడదు. ప్రజాసేవకోద్యోగములందు నెవ్వరినైన నియమించుటకు అభ్యర్థికుండవలసిన విద్యావిషయకనిబంధనల ననుసరించుచు, నిమ్నజాతులకు నాటియందు సరియైన ప్రాతినిధ్యముండునట్లు చేయుటకు సర్వవిధముల ప్రయత్నింపబడును.

(౯). ప్రతిరాష్ట్రమునందును విద్యాశాఖకిచ్చు గ్రాంటునుండి, నిమ్నజాతుల విద్యాభివృద్ధికొరకు తగినంతధనము వేరుపరుపబడవలెను.

మదనమోహన మాలవ్యా
యమ్. ఆర్. జయకర్
శ్రీనివాసన్
జి. కె. దేవధర్
ఆర్. కె. బాక్సే

తేజబహదూర్ సపూర్
బి. ఆర్. అంబేద్కర్
బి. యస్. కామత్
ఎ. వి. ధక్కర్
పి. జి. సోలంకి

యం. సి. రాజా
 సి. రాజగోపాలాచారి
 జి. డి. బిర్లా
 శంకరలాల్ బాంకర్
 గోవింద మాలవ్య
 బిస్వాస్
 గవాయ్
 హన్నామహతా
 కామకోటి నటరాజన్

మధురదాస్ వాసంజి
 హెచ్. యన్. కుంజ్రా
 పి. కోదండరావు
 మనూ సుబేదార్
 కె. జె. చిత్తారియూ
 ఎ. ఆర్. థట్
 ప్రధాన్.

సి. వి. మెహతా
 రాజేంద్రప్రసాద్
 రామేశ్వరదాస్ బిర్లా
 పి. బాలూ
 దేవదాస్ గాంధీ
 బి. య్. రాజభోజ్
 లల్లుబాయ్ శ్యామలదాసు
 కె. నటరాజన్
 పురుషోత్తమ దాస్ రాసూక్
 దాస్

వాల్పుద్ హీరాచండ్
 కె జి. లిమాయ్
 జి కె. గడ్గిల్
 అవంతికాబాయి గోఖలే
 రాధాకాంత మాలవ్య
 కోలం

౯

ఉపవాసదీక్షను ముగించిన మరునాడే మహాత్ముని పుట్టినరోజు. అంతకు పూర్వదినముననే శ్రీయుతులు బాబూ రాజేంద్రప్రసాద్, రాజగోపాలాచార్యులు అనంతర వృత్తాంతము. గార్లు, సెప్టెంబరు 27 వ తేదీ మొదలుకొని అక్టోబరు 2 వ తేదీవరకు నస్సుశ్యతానిహ్న అనా వాసరముగ పరిగణించి దేశీయులెల్లరును కృషిసల్పవలె నని యొకవిజ్ఞప్తిని, తగిన కార్యక్రమముతోపాటు ప్రకటించిరి. ఆవారముదినములలో భారతదేశమునం దపూర్వోత్సాహములు పొడగట్టినవి. రవీంద్రనాథమహాకవియే 27 వ తేదీని పూనాలో జరిగిన మహాసభలో నీక్రిందిమహాపన్యాసము నొసంగెను.

“మహాత్ము డిప్పుడే మృత్యువును జయించి బయట పడినాడు. అందుచేత ఆయనజన్మదినోత్సవ మొకబహిరంగ మగు వైభవముతో విరాజిల్లుచున్నది. ఇట్టి మహాపురుషుడు మన మహద్భాగ్యమువల్లనే నేడు మనకు లభించెను. అన్నిటి కంటె వింతయేమన - సత్యమార్గమును గన్నరుదుడు, స్వాతంత్ర్యసందేశము నొసంగిన మహాపురుషులలో చాల మంది మహాత్మ్యమును గుర్తింపలేక నిందించినట్లు, నేడు మనమీమహాపురుషునికూడ నిందింపక, పూజించుచున్నాము. ఆయన తపశ్శక్తి భారతదేశమునందెల్లడల సృత్యము

నల్పులేగాక - యితరదేశములకుకూడ ప్రాకిపోయినది. స్వార్థమును మించిన యొక మహాసత్యమువైపు మనదృష్టి నాకర్షించినది. ఆయన నిత్యజీవనమును జూడుడు ! ఆత్మార్పణ మొనర్చి, మానవసేవసేయుటవల్లనే ముక్తి సాధ్యమగునని ఘోషించుచుండుట లేదా ?

నేడు మనజాతంతయు మహాత్ముని మనకందరియొక్క యగ్రసోదరునిగా సంగీకరించినది. ప్రస్తుతకాలమున మన మాతృదేశమునపెంపొందుచున్న సోదరభావమున కాయనయే మూలధారము. ఈతరుణమున మనము వట్టిగర్వోద్రేకములతో ప్రొద్దుపుచ్చక, శ్రద్ధాభక్తులతో మనకర్తవ్యమును నిర్వహించెదముగాక.

సకలమానవహృదయాంతరాళముల వర్తించు నా కరమేశ్వరు డుపనిషత్తులలో మహాత్ముడను నామమాత్రోపిలువబడెను. నేడు మనమందరమును చేరి గౌరవించుచున్న నీమహాపురుషునకు కూడ నా“మహాత్మ” బిరుదము సరిగ నరిపోయినది. ఏలన, ఆయనఅంగుష్ఠమాత్రమగు తనశరీరము లో గాక, భారతభూమియందిప్పుడున్న కోటానుకోట్ల ప్రజల యొక్కయును, ముందురాబోవు సంతతులవారియొక్కయు హృదయాంతరాళములయందే నివసించుచున్నాడు. ఇతరుల యాత్మలను కూడ తనలోనిముడ్చుకొనగల ఆమహాత్ముని ఆధ్యాత్మికశక్తి మనదేశచారిత్రయం దదివరకెన్నడు జరిగి

యుండని వింతను సాధించినది. నేడు మనదేశములో గల సాధారణజనులు కూడ - భారతదేశమనునదొక పేరే గాక, తమజీవిములతోనిత్యసంబంధముగల సజీవమును, పృథ్వీక్షమునగు నొక మహాసత్యమని గ్రహింపగలిగిరి.

ప్రతిమానపునికిని జన్మహక్కులగు సహాయ సానుభూతులను నిరాకరించి మనమనేకకోట్ల తోటిమానవులను జన్మవల్లనే యస్పృశ్యులుగ పరిగణించి నీచాతిసీచముగ చూచుచున్నాము. ఆదీనుల జీవితములనే దుర్భముగావించుచు, వారినడుములను విరుగగొట్టుచున్న యీ యస్పృశ్యతా భారమును, అనేకతరములనుండి వచ్చుచున్న యీ ఘోరాన్యాయమును వారిమీదనుండి తొలగించుటలో మనముకూడ నడుముల బిగించుకొని, దృఢనిశ్చయములతో మహాత్ముననుసరింతుముగాక! అట్లు చేయుటవల్ల మనము మనదేశమును బంధించిన నీతిభావ్యాములగు దుష్టాచారములను నాశనముచేయుటయేగాక, తదితర మానవకోటికికూడ సన్తార్థము చూపించినవార మగుదుము. ఎక్కడనైననుసరే, ఏరూపముదాల్చినను సరే హింసాత్మకములగు దురాచారముల నెల్ల సంతరాత్మల పరీక్షల కాగవలెనని నేడు సవాలుచేయుచున్నాము. ఇదికూడ మహాత్ముని యుపవాసదీక్షాఫలితమే !

మహాత్ముడు నిరశనదీక్షను బూనినప్పుడు మనదేశములోను విదేశములోను గల సంశయాత్మకులు కొందరు ఆయ

నను పరిహసించిరి. నిరసించిరి. కాని మనకన్నులముందరనే దేశము బహువిచిత్రముగ మారిపోయినది. కఠినపాపాణన దృశ్యములగు పూర్వాచారములు బ్రద్దలు కాజొచ్చినవి. మానవాభివృద్ధికిని, జాతీయ జీవనమునకు సరిష్టదాయకములును, మూఢములు నగు దురాచారములను నిర్బంధములెల్ల కదలికూలిపోవు చిన్నె లగపడుచున్నవి. మహాత్ముని తపస్సువల్ల మహాద్భుతమగు ఫలితములు కలిగినవి. కాని యీ యస్పృశ్యతాదురాచారమును, దానిననుసరించు యితర చెడుగులును, అసహనభావమును; విశ్వమానవసౌభ్రాతృత్వమునకును, ధర్మ మోక్ష మార్గములకు నడ్డుపడువాటన్నిటితో కూడ-కడవరకు పోరాడి మన మామహాత్ముని వ్రతసమాప్తికి తోడ్పడినచో నదియే మనకును, ఆయనకునుకూడ సత్యంత కీర్తివంతమగు విషయమగును.

మిత్రులారా ! మనమహాత్ముని యెడల ద్రోహ మొనర్పకుండు మీమానవత్వము నెడల ద్రోహముగావించు కొనకుడు. అనేకతరములనుండి మహాభాధలనుభవించుచు తమయదృష్టమును, పరమేశ్వరుని ఎన్నడును నిందింపక తాము పొందుచున్న యవమానములనుకూడ నెరుంగజాలక జీవితములను గడపు ఆనోరు లేనిదీనులకు- మీతోడిమానవులకన్యాయ మొనర్పకుడు. సోదరప్రేమతో వారలనుగార వింపుడు.

ఈనాటికి భారతీయభాగ్యవిధాతయగు యామహాత్మునిదివ్యవాణి బయలుపడలినది. ఎవ్వరు గర్వాంధులై, సంఘవిచ్ఛేదముగావించి, మానవులొడొరులతో కలసి ప్రేమపూర్వకముగ వర్తించుటకర్హమునకుగో, వారు స్వాతంత్ర్యదేవతనే శిరచ్ఛేదముగావించినవారలగుదురని ఆదివ్యవాణి ఎల్లరను హెచ్చరించుచున్నది.”

* * * * *

26 వ తేదీని యరవాడ జైలునావరించిన విషయచ్ఛాయ లదృశ్యముకై పోయినవి. 27 వ తేదీ ఉదయమునొక్కచారిగ సంతోషోత్సాహము లెల్లరిస్పృహయులలోను తాండవించినవి నేకువనే రహీనుడుమున్నగు మిత్రులును, తక్కిన బాధువర్గమును సమావేశమై మహాత్ముని జన్మదినోత్సవము జరిపిరి. నాడు వివిధవర్ణములవారు, వివిధరాజకీయపక్షములకు చెందినవారు, పిన్నలు పెద్దలు, ధనవంతులు పేదలు, స్త్రీలు పురుషులు, బాలురు బాలికలు మున్నగు వారందరాయహాత్మునకు తమప్రణామములర్పించి ఆశీర్వాదము బడయుటకు సాయుధము జైలుద్వారము మూయుటకు వరకును వచ్చుచునేయుండిరి. జైలునియమును లక్ష్యమునచ్చిన వేగాని లేనిచో పూనావాసులును, తత్పరిసరగ్రామములవారును, అపరబోధివృక్షమై తనరిన ఆగున్నచూడిసి, దాని నీడయాదు శయించిన యామహాతపస్విని దర్శించుటకు వచ్చియుందురు. రాత్రిసుఖనిద్రీవల్ల మహాత్ముడు కొంచెము

తేరుకొనినను నీరసముగానే యుండెను. అయినప్పటికి చూడవచ్చినవారందరిపైన చిరునవ్వువెన్నెలల గురించుచునే యుండెను. తనకు ప్రజలర్పించినపూలదండల నన్నిటి నాగున్న మామిడికొమ్మలకు మహాత్ము డర్పించినందువల్ల నాకొమ్మలు క్రిందికి వంగిపోయినవి. ఆకొమ్మల కానా డెన్నిచిరుకొమ్మల వియోగము తటస్థించినదో లెక్కవేయగలవారెవరు?

ఆనాడే మహాత్ముడు పత్రికాపత్రినిధుల పశ్చలకు జవాబుగా, ప్రభుత్వము తాను గౌరవప్రదమగు సమాధానమును చేసికొనుట కెప్పుడును సెద్దడనే యనియును, “గౌరవప్రదమగు” అనుమాటను మాత్రము కొంచెము నొక్కిచెప్పెదననియును ప్రకటించెను. తత్ఫలితముగా సపూత్ర జయకరులాదిగా గలవారలు మహాత్మునితో సంభాషించి, ప్రభుత్వమువారు సరియైనమార్గమున ప్రయత్నించినచో కాంగ్రెసుతో సంధికుదురుట సులభమని అభిప్రాయపడిరి. కాని 29 వ సాయంత్రమున సిల్హానుండివచ్చిన ఉత్తరపులవల్ల మహాత్మునిపై పూర్వనిర్బంధములన్నియు తిరిగివిధింపబడినవి. పత్రికాపత్రినిధులతో సంభాషించుటకును, ఉత్తరప్రత్యుత్తరముల నిదివరకొసంగిన యవకాశములన్నియు తొలగింపబడినవి. దానితో ప్రజలహృదయములలో పొడగట్టిన ఆశారేఖలంతరించినవి. అస్పృశ్యతానివారణోద్యమమును సక్రమమార్గముల నెట్లు నడపింపవలెనో మహాత్మునడిగి బయటి

వారు తెలిసికొనుటకు గల సదుపాయములు పోయినవి. జైలు డాక్టరులు వలదనుచున్నను, మహాత్ముడింకను ప్రక్కమీదనుండి తనంతటతాను లేవజాలని స్థితిలోనుండినను ఆ యనకు పరిచర్య చేయుచున్న వారలు పంపివేయబడిరి. శ్రీమతి సరోజినీదేవి స్త్రీలజైలునకు మార్చివేయబడినది. పూనానగరమునుండి మహాత్మునియొకలు పట్టుటకువచ్చిన నిపుణుని అవసరములేదని వెడలననిచిరి. గాంధీజీని చూచుటకు వచ్చిన జయకరుగారికి వలనుపడదనిరి. మహాత్మునికట్టకడపట వీడినది ఆయన సహధర్మచారిణి శ్రీ కస్తూరిబాయియే! కంటతడితో, కంపితహృదయముతో తనవస్తువుల నెల్ల పోగుచేసికొని ఆమె మహాత్ముని వీడినదని వినినంతనే పూనాలో గల నాయకులహృదయములు దహించుకొని పోయినవి. పిమ్మట ప్రభుత్వము- ఆమెకు శిక్షాపూర్తికింక నైదుదినములున్నదనగనే విడిచిపెట్టి, పగటిపూటమాత్రము మహాత్మునికడనుండి పరిచర్యచేయుట కనుమతించినది. అప్పు శ్వేతానివారణవిషయమున ప్రచురముచేయుటకుగాని, తద్విషయమై దేవాలయధర్మకర్తలు, మున్నగు వారలతోగాని సంభాషించుట కవకాశములేకుండ చేసినందులకు తన మనోభావముల వెల్లడించుచు ప్రభుత్వమున కొక తీవ్రమగు లేఖను మహాత్ముడువ్రాసెను. కాని ఫలితము లేకపోయినది. ఈ సంగతి తెలిసినంతనే లండనులో కూడ సంచలనము కలిగినది.

ఉపవాసాంతమున మహాత్ముడిచ్చిన ప్రకటనాఫలితముగ 'అఖిలభారత యస్పృశ్యతానివారణసంఘము'ను పేరుతో నొక సంఘము స్థాపించబడినది. కాని ఆపేరుతోనే శ్రీవి. ఎ. పిండే గారిచే స్థాపించబడిన సంఘమొకటియిండుటచే దానినే "అఖిలభారతహరిజనసేవకసంఘము"గ మార్పుచేసిరి. దీనికి అన్నిరాష్ట్రములలోను ఉపసంఘము లేర్పరుపబడెను. మన ఆంధ్రదేశమున 'ఆంధ్రరాష్ట్రహిందూసేవాసంఘము' దాని లో నొకటి. దీనికి శ్రీయుత దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుపంతులుగారు అధ్యక్షులుగను, శ్రీ మోగంటి బాపినీడుగారు కార్యదర్శిగను పనిచేయుచున్నారు. ఆంధ్రదేశములోని అన్నిజిల్లాలలోను దీనికుపసంఘము లేర్పరుపబడెను. సాంఘికసేవాతత్పరులగు ప్రముఖు లనేకులు ఈయంద్యయము నందు పాల్గొనుచున్నారు.

ఈసంఘము పక్షమున రు 25 లక్షలను నిధిగా వసూలు చేయుటకు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. కలుకుబడిగల హిందూనాయకులలో చాలమంది దానికై పాటుపడుచున్నారు. తాను ముసల్మానుడైనప్పటికిని వైనిధికి శ్రీ భోపాల్ నవాబుగారు రు 5000 చందానిచ్చిరి. అఖిలభారతసంఘమునకు సంస్కర్తలలో నగ్రసేరుడ్లును, మహాత్ముని ముఖ్యానుచరుడనగు జి. డి. బిర్లాగారధ్యక్షులు. హరిజనసేవాపరాయణులును, కీర్తిశేషులగు గోక్లేగారిచే స్థాపించబడిన 'భారత

సేవాసంఘ' సభ్యులునగు శ్రీ. ఎ. వి. అమృతలాల్ ధక్కర్ గారీసంఘమునకు కార్యదర్శిగ నియమింపబడిరి.

దేశములో నస్పృశ్యతానివారణకై తీవ్రప్రయత్నములు గావింపబడుచున్నవి. బరోడా, కాశ్మీర్, కొల్హాపూర్, భోర్ సంస్థానాధిపతులు తమ సంస్థానములలో గల దేవాలయములలోని కస్త్తుశ్యులుకూడ రావచ్చునని ప్రకటించిరి. నవంబరు ఒకటవతేదీని మదరాసుశాసనసభలో డాక్టరు సుబ్బరాయనుగారిచే ప్రవేశపెట్టబడిన దేవాలయప్రవేశవిషయకమైనతీర్మాన మెల్లరచే నేకగ్రీవముగా నామోదింపబడినది. తదితరహింసువులతోపాటు హరిజనులుకూడ దేవాలయప్రవేశ మొనర్చుటకు వారికి గల అడ్డంకుల నెల్ల తొలగించి, దేవాలయములోనికి ప్రజాభిప్రాయానుసారముగ హరిజనులను రానిచ్చుటకు, దేవాలయధర్మకర్తలకుగల కష్టముల పోగొట్టుటకు తగినశాసనములను ప్రభుత్వమువారు శాసనసభలో ప్రవేశపెట్టవలెనని ఆతీర్మానమునందు కలదు.

గురువాయూరు దేవాలయధర్మకర్తగా రగుజామరిన్ గారిపై తంతివార్తలు వర్షింపసాగిరి. వారును కొన్ని నెలలవరకు నిరశనదీక్షను మానునట్లు కేళప్పన్ గారిని బప్పించి తద్విషయమై ఆలోచించుటకు తన కవకాళమొసంగవలెనని మహాత్మునకు సూచనగావించిరి. అది చేరినపిమ్మటనే మహాత్ముడు ఇన్ని నెలలలోపుగ గురువాయూరు దేవాలయములోని కష్టపృథ్వీలనురానియ్యనియెడల తాను మరల నిరశనదీక్ష మొదలు పెట్టెదనని దేవాలయధర్మకర్తలకు నోటీసు నిచ్చి నిరాహార దీక్షను ముగించవలెననియును, ఆలోపుగ నష్టపృథ్వీలను దేవాలయములోనికి రానియ్యనియెడల కేళప్పన్ గారితో పాటు తానుకూడ నుపవాసదీక్ష బూనెదననియును, సమ్మతించినట్లు తంతిద్వారా తెలుపఁబడునియును, కేళప్పన్ గారికి అక్టోబరు రెండవ తేదీని తంతినిచ్చెను. శ్రీకేళప్పన్ గారు మహాత్మునికోరికప్రకారము ధర్మకర్తయగు జామరిన్ గారికి నోటీసునిచ్చి, యూడు నెలలవరకును తన యుపవాసదీక్షను విరమించినట్లు మహాత్మునకు తెలియజేసిరి. దానితో గురువాయూరు దేవాలయసమస్యకూడ నాసబద్ధతీయోగి భుజస్కంధ మెక్కినది.

మహాత్ముడు మరల త్వరలోనే గురువాయూరు దేవాలయవిషయమై రెండవమారు పవాసముచేయ నిశ్చయించుకొనినా డనువార్త దేశములోని నలుమూలలకును బ్రాకిపో

యెను. గురువాయూరుసమస్య యావద్భారతదేశసమస్యగ
మారిపోయెను. మహాత్ముడు పట్టినప్పుడు విడుచువాడు కాడని
మొదటి యుపవాసమువల్ల నెల్లరకును స్పష్టమయెను. అం
దువల్ల మహాత్ముడు రెండవమారు నిరళినదీక్ష బూచకుండ
చేయవలెనన్నచో గురువాయూరుదేవాలయములోని కస్త్తు
శ్యులకు ప్రవేశము కలిగించు టొక్కటే మార్గమని నాయ
కులు గుర్తించిరి. మహాత్ముడన్నచో గతోపవాసము వల్ల చాల
నీరసము కలగించెను. మరిల విఠాకము రాయన యుపవాస
ముచేటవలసివగతియే పట్టినచో దేశమున కాయన దక్కు
నో యిట్లుండెను. ఇయము కూడ నెల్లర నావహించెను.
అఖిల భారతవాచిజన సేవ సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీజి. సి. బిల్లా
గారు, వివిధరాష్ట్రీయసంఘములవారును ప్రజలలో నీసమస్య
విషయము శీఘ్రప్రచారముగావించి, హరిజనులు దేవాలయ
ప్రవేశ మొనర్చుటకు ప్రజ లెంతవరకు సుముఖులుగానున్నా
రో తీర్మానముల రూపమున జామర్డిన్ గారికి తెలియజేయవల
సిన దని విజ్ఞప్తిని ప్రకటించిరి. తత్ఫలితముగా దేశమునందలి
వివిధప్రాంతములలోని స్త్రీలు, పురుషులు, విద్యార్థులు, యిత
ర ప్రజాసంస్థలవారు హరిజనులను గురువాయూరుదేవాలయ
ములోనికి రానీయవలసిన దని కోరుచు తీర్మానములను గా
వించి జామర్డిన్ గారి కంపిరి.

కేశవ్ గారు మహాత్ముని ఆదేశానుసారముగ నుపవాసదీక్షను తాత్కాలికముగ మూనినప్పుడు జామర్కగారు, హరిజనులను దేవాలయప్రవేశ మొనర్పనీయు విషయమై వారి యభిప్రాయములను తెలుపుడనికేశవ రాష్ట్రములోని వివిధదేవాలయ ధర్మకర్తల కుత్తరములను వ్రాసిరి. వారిలో చాలమంది హరిజనుల దేవాలయప్రవేశ మొనర్ప నిచ్చుట సనాతనధర్మమునకు విరుద్ధమని వ్రాసిరి. కొందరు తటస్థులు గానుండిరి. ఒక రిద్దరుమాత్ర మనుకూలముగానుండిరి. దీనికి తోడు పూర్వచారపరాయణులు ఫలలను చేసి, అస్పృశ్యత శాస్త్రసమ్మతమైన ఆచారమనియును, అది హిందూధర్మము లోనొకముఖ్యభాగమనియును, హరిజనులు దేవాలయప్రవేశ మొనర్చుట కర్హులు కారనియును, సంస్కృత తీర్మానములను గణింపక నార్హమతోద్ధరణగావించి పుణ్యముకట్టుకొనుమనియును తీర్మానములను గావించి జామర్కగారి కందజేసిరి.

జామర్కగారు మహాసంకటస్థితిలో చిక్కుకొనిరి. 1933 సంవత్సరము జనవరి రెండవతేదీలోపుగ దేవాలయము లోని కస్పృశ్యులను రానియ్యకపోయినచో కేశవ్ గారితో పాటు తానుకూడ నిరశనదీక్ష బూనెదనని మహాత్ముడు ప్రకటించెను. ఇంకొకవంక, పూర్వచారపరాయణ అస్పృశ్య తానివారణోద్యమమును, హరిజన దేవాలయ ప్రవేశములు ధర్మశాస్త్ర విరుద్ధములనుచుండిరి. జామర్కగారి భావములు

కూడ వారికి మొదలగు విచిత్రములను విచారించి చికింకొకరిగలను. అచటప్రభులందఱును. జామరిన్ గారు దేవాలయ ధర్మకర్తలు క్రస్తుతములునో నున్న ఆచారములకు విరుద్ధముగా ధర్మకర్తల ప్రవర్తించుటకు వారికి దేవస్థానసంబంధములగుచట్టము లర్హవచ్చును. జామరిన్ గారు రోకవేళ హరిజనదేవాలయప్రవేశమున కంగీకరించినను, అది యిష్టములేని సవర్ణహిందువు డెవ్వడైనను సరే వారిపై న్యాయస్థానములో న్యాయము చేసవచ్చును. న్యాయాధిపతి ప్రస్తుతములులో నున్న చట్టముల ప్రకార మా జామరిన్ గారిపై చర్యతీసుకొనవలసివచ్చును. ఇక నేమియును చేయక యూరకొనినచో విశ్వ మా నాకోటిచే పురుషోత్తముడుగ భావింపబడుచున్న ఆమహాపురుషుని ప్రాణములు పోకుండ నుండునా ?

మహాత్ముడు జామరిన్ గారి చిక్కులను గ్రహించెను. హరిజనులు దేవాలయ ప్రవేశమునర్హులకు జామరిన్ గారంగీకరింపకపోయినచో నది ప్రజాభిప్రాయముయొక్క దుర్బలత్వమునే సూచించుననియును, అందులకు జామరిన్ గారిని నిందించుటకునూరు, సవర్ణహిందువులలో ప్రజాభిప్రాయము కలిగించి, ప్రజాభిప్రాయమును దేవాలయప్రవేశమున కనుకూలముగ బలవత్తరముగాంచుటయే సంస్కర్తల కర్తవ్యమని వారికి జేట తెల్లముగావించెను. దేవాలయ ధర్మకర్తల విధుల నుగురించి ఒకపత్రికావిశేషంలో నిట్లు చెప్పెను. “ఏదేని

యొకపూర్వాచారము నట్లే యుంచుటకు పాటుపడుటతో గాని, లేక కొన్నివర్ణముల వారిహక్కులను రక్షించుటతో గాని, ధర్మకర్తయొక్కపని పూర్తిగాజాలదు అతడు హిందూధర్మపవిత్రత చెడకుండ చూడవలెను. అతిమొగాక నాహిందూసంఘములో నచుదినప్రవర్ధనూనములగు చున్న ఆధ్యాత్మికాశయములనుకూడ గుర్తించి నాటినిపోషింపవలెను” విలేఖరియే మదరాసు రాజధానిలోగల దేవాదాసు చట్టములో నధికసంఖ్యాకులగు ప్రజల కిష్టము లేకపోయినప్పు టికిని దేవాలయధర్మకర్త అమలులోనున్న ఆచారముల ప్రకారమేనడచుకొనవలెనని యున్నదనిచెప్పగా నుహాత్ముడు ఆచట్టమునకు సవరణమును శాసనసభలో నుపపాదించి ధర్మకర్తలధికసంఖ్యాకులగు ప్రజలకిష్టముప్రకారము వర్తించుటకుగల నిష్పాదములను తొలగించుట - 1933 సం॥ జనవరి రెండవతారీఖులలోపుగ జరుగకున్నను, అందులకు జరుగవలసిన యితరప్రయత్నములన్నియు నంతకుపూర్వము జరిగి యుండినచో తా నుపవాసదీక్షను బూనకుండసాగెదనని జవాబిచ్చెను. ఎవరో కొలదిమంది సీసంస్కరణకు వ్యతిరేకముగ నున్నారని పూర్వాచారపరాయణులును, దేవాలయములందు విశ్వాసముగల్గి, గురువాయూరుదేవాలయములోని కేగుట కధికారముగల వారిలో నధికసంఖ్యాకులీ సంస్కరణ సంగీకరించుచున్నారని సంస్కర్తలును, తగాదాపడుటకంటె,

గురువాయూరుదేవాలయమున్న పొన్నానితాలూకాలోగల
సవర్ణహిందువుల యభిప్రాయములను ఓట్లద్వారా తెలిసి
కొనవలసినయును, దానివల్ల వారిలో నశకసంఖ్యాకులు
హరిజనులు దేవాలయప్రవేశమునర్హుటకు ప్రతికూలుగుగ
నున్నట్లు తెలిసినచో గురువాయూరు క్షేత్రముపై తానుకువాస
దీక్షబూనుటకు కడివిపెట్టెడనని తరువాత మహాత్ముడు
హరికటిగడచు సంవర్ణహిందువుల ఓట్లను సంస్కర్తులు తీసి
కొనునప్పుడు జూరిన్ గారు తమకు విశ్వాసపాత్రులగు వారి
కెవ్వరికైన మునిషునికూడ సంఘంలో నూచనగావిం
చెను. కాని జూరిన్ గారు తమల కైతమాత్రిము నిష్టపడ
లేదు. ప్రజాభిప్రాయ మీసంస్కరణ కనుకూలముగ నుండి
నట్లు తెలిసినచు వర్ణకర్తల కాలుచేతుల కట్టివైచిన చట్టము
లముఖ్యో నున్నంతకాలము లాధముండదని వాదభిప్రాయ
పడినది.

పొన్నానితాలూకాలో నస్పృశ్యతాపాపనిర్మూలనార్థ
ము నందులో ముఖ్యముగా హరిజనదేవాలయప్రవేశవిషయ
మున మహాసంరంభ మారంభమైనది. శ్రీ కొండా వెంకట
ప్పయ్యకంతురుగారు, కీర్తిశేషులగు దేశబంధు చిత్తరంజన
దాసుగారి సోదరీమణియగు శ్రీ డొర్నిశాదేవి, శ్రీమతి కస్తూరి
బాయి గాంధీగారు కేరళ రాష్ట్ర నాయకులతోడ్పాటుతో
సంచారము గావించుచు, దేశారిష్టదాయకమును హిందూ

ధర్మమునకు కళంకప్రాయము నగు అస్పృశ్యతాపిశాచమును పారద్రోలి, స్వమతస్థులగు నా దీనులను తమతోపాటు చూచుకొనుచు వారు దేవాలయ ప్రవేశ మొనరించుట కంగీకరింపవలసినదని సంవర్ణహిందువులను ప్రబోధింప సాగిరి. ఈ లోపున, కే. మాధవ మీనన్ గారు రధ్యక్షులుగను తానును శ్రీగోపాలమీనన్ గారును సభ్యులుగను, శ్రీరాజగోపాలాచార్యులు గారొక సంఘము నేర్పరచి సవర్ణ హిందువుల యభిప్రాయములు హరిజనదేవాలయ ప్రవేశమున కనుకూలముగనున్నవో, లేక ప్రతికూలముగ నున్నవో తెలిపి కొనుటకు పూనుకొనిరి. స్త్రీ పురుష భేదము లేకుండ దేవాలయములయందు నమ్మకముండి అనుదినము దేవాలయమునకేగునట్టి సవర్ణహిందువులలో యుక్తవయస్సు వచ్చిన వారందరకడకును వారి యభిప్రాయమును వ్రాయును, ప్రత్యేకముగా నాయవసరమునకు తయారుచేయబడిన పుస్తకములను స్వచ్ఛందసేవకులు తీసుకొని వెళ్ళిరి. తత్ఫలితములు డిశంబరు 25 వ తారీఖున ప్రకటింపబడినవి. ఈ విషయమై ఓటుచేయుటకు నర్హతగల సవర్ణ హిందువులలో, నూటికి 27 గురు తమయభిప్రాయములను దెల్పుటకే నిరాకరించి, నూటికి 50 గురు సంస్కరణకనుకూలముగ ఓటునిచ్చిరి; నూటికి 9 గురు తటస్థులుగానుండిరి; నూటికి 8 గురు సంస్కరణకు ప్రతికూలముగ ఓటు నిచ్చిరి. ఇందులో మిక్కిలి సంతోషజనకమగు విషయమేమన ; ఓట్ల నిచ్చిన 20, 167 గురిలో

10,472 గురు శ్రీ లుండటయె. పీఠలో పాఠ్యానిన సవర్ణ హిందువుల సంఖ్యప్రకారము చూచినచో నూటికి 77 గురు సంస్కరణ కనుకూలముగ నుండిరన్నమాట ! సవర్ణహిందువులలో నధికసంఖ్యాకులు హరిజనులుకూడ తమ సోదరులని యంగీకరించిననుట కింతకంటె దృష్టాంత మేమి కావలెను?

సవర్ణహిందువులలో నధికసంఖ్యాకు లీసంస్కరణ కొప్పకొనినట్లు స్పష్టమైనది. మహాత్ముడు తన యువవాస దీక్షను 1933 సం॥ జనవరి రెండవ తేదీనుండి ప్రారంభించకుండ నుండునా ? ఎన్నటికి నూడడు, జనవరి రెండవ తేదీలోపున తొలగింపవీలులేని చట్టసంబంధములగు చిక్కులు వచ్చిననే తప్ప హరిజనులను గురువాయూరు దేవాలయములోనికి రాని య్యకపోయినచో నుపనాసదీక్షమాననని సందేహించుట కేమాత్రము తావులేకుండ నాయన చెప్పివైచెను. ఈచిక్కు నుండి బయటపడు టెట్లు ?

నవంబరు ఒకటవ తేదీని మదరాసు శాసనసభలో అస్పృశ్యతా విరుద్ధముగా నానాటికి ప్రబలుచున్న ప్రజాభిప్రాయమును గణించి అప్రజాభిప్రాయానుసారము హరిజనులను దేవాలయములలోనికి రానిచ్చుటకు దేవాలయధర్మకర్తలకుగల యడ్డంకులను తొలగించుటకు తగిన శాసనమును ప్రవేశపెట్టవలెనని డాక్టరు సుబ్బరాయన్ గారి పిల్లు యన్ గారి రొకతీర్మానమును ప్రవేశపెట్టినట్లును, అది ఏకగ్రీవముగా సంగీకరింపబడినట్లు నిదివరకు తెలుప

బడినది. అటుపిమ్మట మదరాసు ప్రభుత్వమువా రూరకుండుటచే డిశంబరు ఒకటవతారీఖున డాక్టరు సుబ్బరాయన్ గారే 'దేవాలయప్రవేశవిషయమున నిమ్మజాతు లనబడువారికున్న యడ్డంకులను దొలగించుబిల్లు'ను పేరుతో నొక బిల్లును మదరాసు శాసనసభలో ప్రవేశపెట్ట గోరెడనని వ్రాయుచు ఆ బిల్లును ప్రభుత్వమున కంపిరి. సుమార దేసమయమున భారత శాసనసభలో శ్రీయుత సి యన్. రంగయ్యరుగారు నిమ్మజాతులకున్న చిక్కులనన్నిటిని తొలగించుట కొక బిల్లును ప్రవేశపెట్టగోరిరి. కాని యీ రెండు బిల్లులపైనను ఆయా శాసనసభలలో చర్చజరిగి యవి శాసనములుగా మారుటకు పూర్వము వాటిని ప్రవేశపెట్టటకే రాజప్రతినిధిగా రనుమతి నీయవలసియుండెను. వారి అనుమతి బడయుటకై ఆ రెండు బిల్లులును వారికడ కంపబడినవి. రాజప్రతినిధిగా రందలి విషమునుగూర్చి తమ నిర్ణయమును జనవరి రెండవతేదీ లోపుగ ప్రకటించుసూచనలు గనుపడలేదు. మరికొంతకాల మాలస్య మగుటతప్పదని తెలియవచ్చెను. మహాత్ము డీనందర్థముల నెల్ల గమనించి శ్రీరాజగోపాలాచార్యులు, కేశవ్ గార్లతో కలిసి చర్చించి, ప్రజాభిప్రాయ మనుకూలముగనున్నను జనవరి రెండవతారీఖులోపుగ తొలగించుటకు వీలులేని చట్ట సంబంధమగుచిక్కులు వచ్చినందువల్ల తానును కేశవ్ గారును గురువాయూరు దేవాలయము లోనికి హరిజనుల ప్రవే

శింపనిచ్చువీషయ ముపవాసమొనర్ప ప్రస్తుత మాప్తివైచితి మని ప్రకటించెను.

పూర్వాచారపరాయణులంతకాలముమారకుండిరా? లేదు. పొన్నాసితాలుకాలో దేవాలయప్రవేశమునకు సవర్ణహిం దువులలో ననుకూలు రెండ్రో ప్రతీకూలు రెండ్రో స్వచ్ఛం దసేపకులు తెసికొనుటకై తిరుగుచున్న రోజులలో నాప్రాంతములకేగి, సభలనుజేసి, అస్పృశ్యతాసమ్మల పూర్వాచార పరాయణులు, నోద్యమమునకు వ్యతిరేకముగా ప్రజలలో ప్రచారముచేరి. కాని లాభము లేకపోయినది.

పిమ్మట శ్రీరంగయ్యరు జ్ఞాపరు పట్టరామన్ గార్, బిల్లులను భారతి, రాష్ట్రశాసనసభలలో ప్రవేశపెట్టెను కనుమతింపవల దనియును, ప్రజల మతవిషయములందు జోక్యము కలిగించు కొనమని క్విర్టోరియామహారాజుచేసిన వాగ్దానము చెల్లింపు మనియును కోరుచు, తీర్మానముల గావించి వాటిని రాజప్రతి నిధికి పంపసాగిరి. దానికెబమలుగ శ్రీరాజగోపాలాచార్యు లుగారు పూర్వాచారపరాయణులు చెప్పినట్లు బ్రతిఘటనప్రభుత్వము ప్రజల మతవిషయములందు జోక్యము కలిగించుకొన కుండుట చాల మంచిదే. కాని, యిప్పుడట్లుజరుగుట లేదనిరి. పూర్వాచారముల నెవ్వ రతిక్రమించుకుండ బ్రతిఘటనలు రక్షించుచున్నవనియును, అట్లుగాక ప్రహళిప్రాయానుసార మాయాచారములు మారుట కవకాశమొసంగి, ప్రభుత్వ

మువా రేపక్షమువారికిని సహాయపడకుండినానో సంతట ప్రభుత్వము ప్రజలమతవిషయములయందు జోక్యము కలిగించుకొనుట లేదనవచ్చుననియును ప్రకటించిరి.

1933 సంవత్సరము జనవరి 8 వ తేదీనాడు దేశమునందెల్లచోటల సభలుచేసి డాక్టరు సుబ్బరాయన్ రంగయ్యరు గార్ల బిల్లులను శాసనసభలలో ప్రవేశపెట్టుట కనుమతించవలసినదని రాజప్రతినిధిని కోరుచు తీర్మానముల గావించి పంప ప్రజలను నాయకులు హెచ్చరించిరి. తదనుసారముగ దేశములో అసంఖ్యాకములగు సభలు జరిగినవి. రాజప్రతినిధికి వెళ్ళిన తంతివార్తలకు మితిలేదు.

ఆఖరకు- జనవరి 23 వ తేదీని రాజప్రతినిధి బిల్లుల విషయమై తన నిర్ణయమును ప్రకటించెను. అస్పృశ్యత యావద్భారతదేశమునకు సంబంధించిన విషయము కాగున తత్సంబంధముగు బిల్లులను భారతశాసనసభలోనే ప్రవేశపెట్టవలెననియును, దేశమందలి వివిధభాగములనుండి గురువాయూరుమున్నగు మహా క్షేత్రములకు రాజప్రతినిధి పంపకటన. ప్రజలు పోవుదురుగాన నాదేవాలయములలోనికి హరిజనులను “రానిచ్చుటా మానుటా?” యన్న విషయ మాదేవాలయముననున్న ప్రజల యభిప్రాయానుసారముగ నిర్ణయించుట సవ్యముకాదనియును చెప్పుచు డాక్టరు సుబ్బరాయన్ గారి బిల్లులను మదరాసు శాసనసభలో ప్రవేశపెట్టుట

కనుమతించుటకు సరాకరించెను. కాని సి.యస్. రంగయ్యరు
గారి బిల్లులు భారతశాసనసభలో ప్రవేశపెట్టుట కనుమతించెను. అట్లు తా ననుమతించుటవల్ల ప్రభుత్వసభ్యులు శాసన
సభలో వాదిల్లున కనుకూలముగ ఓటు నిత్తురని యెంచకూడ
దనియును, ముందుముందు కలుగు పరిస్థితుల ననుసరించి
వారేమిచేయవలెనో నిర్ణయించుకొనెదరనియును కూడ ప్రక
టించెను. రాజప్రతినిధినిర్ణయము ప్రకటింపబడినంతనే సి.యస్.
రంగయ్యరుగారు తన బిల్లుతోపాటు మదరాసు శాసనసభలో
సుబ్బరాయుడుగారు ప్రవేశపెట్టదలచుకొనిన బిల్లు వలయునూ
ద్బులతో భారతశాసనసభలో ప్రవేశపెట్టబోవుచున్నానని
ప్రభుత్వమునకు తెలియజేసెను. దానికికూడ తన యనుమతి
నిచ్చినట్లు రాజప్రతినిధి జనవరి 30 వ తేదీని ప్రకటించెను.

పై బిల్లులు భారతశాసనసభలో ప్రవేశపెట్టుటకు
రాజప్రతినిధి అనుమతి నొసంగిననాటినుండి యొక నెల గడువ
వలెను. పిమ్మటనైన నాబిల్లులు శాసనసభలో చర్చింపబడి
శాసనరూపము దాల్చినంతనే దేశములోగల హిందూదేవాల
యములలోని కస్టుస్థులు వెళ్లుటకుగల యడ్డంకులు తొలగి
పోవును. వృద్దన దేవాలయముచుట్టునుండు శవర్ణహిందువుల
లో శాసనములో నిర్ణయింపబడిన సంఖ్యకు తక్కువకానంత
మంది ఆదేవాలయములోనికి హరిజనులను రానియ్యవలసినదని
ధర్మకర్తకు నోటీసునియ్యవలెను. అట్టి నోటీ సందినపిమ్మట

నాధర్మకర్త దానికి సవర్ణహిందువులలో ననుకూలురెందరో ప్రతికూలురెందరో ఓటద్వారా కనుగొనవలెను. వారిలో నధికసంఖ్యాకులు హరిజనులు దేవాలయప్రవేశ మొనర్చుట కనుకూలముగనున్నచో ధర్మకర్త అప్పటినుండి దేవాలయము లోనికి హరిజనులు రావచ్చునని ప్రకటింపవలెను. ధర్మకర్త కది వ్యక్తిగతముగా నిష్టములేకపోయినను సరే. అధికసంఖ్యాకులు ప్రతికూలురైనచో సంస్కర్తలు మరల మరుగాడే ప్రజాభిప్రాయమును ఓట్లద్వారా కనుగొనుచును ధర్మకర్తకు నోటీసు నిచ్చుటకు వీలుండదు వారు కొంతకాల మాగవలసివచ్చును. ఆ కాలపరిమితి కూడ శాసనములో చేర్చబడి యుండును.

చతుర్థాంశము

: మహాత్ముని :

ప్రకటనలు.

హరిజనసమస్య.

చతుర్థః ప్రకరణం.

౧

నాడుపవాసదీక్షాంతరము అస్పృశ్యతనుగూర్చి విపులముగా వ్యాయదలచుకొంటిని. కాని నాయధీనమున శ్రేణి ప్రభువు కొన్ని కారణములచే నట్లుచేయజాలక పోతిని. ప్రభువు నా కనేకమంది ఉత్తరములుప్రవాసిరి. అందులో కొందరు “యరవాడ” ఒడంబడికను విమర్శించిరి. కొందరు సలహా నడిగిరి. మరికొందరు అస్పృశ్యతానివారణోద్యమ ప్రచారసందర్భమున, తలచూపుననేక సమస్యలవిషయమై నాయభిప్రాయములనడిగిరి. ఈవిషయమై ప్రచారము చేయుటకు ప్రభుత్వమువారు నా కనుమతి నొసంగినందున, నేనా విశేషరులకందరకు ప్రత్యుత్తరముల నిచ్చుటకు వీలుకలిగినది.

ఈప్రభుత్వప్రకటనలో నతిముఖ్యాంశములను గురించి యే ప్రస్తావించెదను. మిగిలినవాటి నింతత్వరలో నెత్తుకొనవలసిన యవసరము లేనందున ప్రస్తుతము వదలివైచెదను.

మొదటిప్రశ్న, నేను మరల నుపవాసదీక్షను గైకొన వలసివచ్చునేమోయన్న విషయమునకు సంబంధించినది. ఉప వాసదీక్షను బూనుటకూడ నొకవిధముగు బలప్రయోగమే యనియును, అందువల్ల నేనట్టిదీక్ష నిదివరకు పూనియుండ వలసినది కాదనియు, అందుమూలమున నికముందు నేనా దీక్షనుబూనరాదనియు, కొందరు విలేఖరులవాదన ఇట్టి ఉప వాసదీక్షలను గైకొనుమని, హిందూధర్మమునందుగాని, మరి యే యితరధర్మమునందుగాని లేదని మరి కొందరి వాదన. నాఉపవాసముయొక్క ధార్మికస్వరూపమునుగూర్చి నేను చర్చింపబోను. భగవదాజ్ఞప్రకారమే నేనట్టి యుపవాసదీక్ష బూనితినినియును, మరల నొకవేళ యుపవాసదీక్ష బూనవల సినవచ్చినచో నది భగవదాజ్ఞయైనయెడలనే ప్రారంభింతునని యును మాత్రము చెప్పెను. అస్పృశ్యతను సమూలముగ నాశనమొనరించుటకే ప్రథమమున నే నుపవాసదీక్ష బూని తిని. కాని యది ప్రభుత్వమువారిచ్చిన సాంఘికపరిష్కార మును నిరోధించుట కుద్దేశింప బడినట్లు పరిణమించినది. నాకోరికమాత్ర మదికాదు. బ్రటిషుమంత్రివర్గమువారి నిర్ణయము నాజీవితమం దొకవిషమస్థితిని హఠాత్తుగ తెచ్చిపెట్టినది. కాని బ్రటిషుప్రభుత్వమువారు తమతీర్పు నుపసంహరించుకొనిననుఁజి ఫలిత మీసమస్యపరిష్కారమునకు ప్రారంభమే యగును. ఏదోయొక వట్టి రాజకీయ నిర్ణయమును

మార్పుచేయుటకొరకే యొకమహాశక్తి పుట్టజాలదు. దాని నుద్బలింపజేసినవారికికూడ తెలియనిదేదో గభీర్ధాన్ధము దాని కుండితీరపలయును. అది యెవ్వరికి సాబాధించినదో, సూప్రజ లాగూఢార్థమును తక్షణమే గ్రహించి, తమ ధర్మమును నిర్వహించుటకై ముందునకు రాజొచ్చిరి.

భారతదేశమునంతను యామూలాగ్రిముగ నేను తిరిగి నన్నిచారులు జరిగినవారు కాని, నేను నెల్లినన్ని గ్రామము లలోనికి చొచ్చుకొనిపోయి చూచినవారు కాని, నేను కలిసి కొనిసంతకుంది ప్రిజలను కలిపికొనినవారు కాని, నాకు జ్ఞాపక మున్నంతవర కింకెవ్వరును లేరు అన్ని నేను కలిపికొనిన ప్రజలందరు, వాజీకీతచరిత్ర నెరుంగుదురు. కులము కులము మధ్యను, స్పృశ్యోస్పృశ్యులమధ్యనుగల యీ అడ్డగోడల నేను గుర్తింపనని వారు వినియుందురు. అస్పృశ్యత యొకమహా పాపమనియు, హిందూధర్మమునకొక మహాశంకమనియు చెప్పుచు దేశభాషలలో తీవ్రముగా నేను దానిని వినుచ్చించుట వారు వినియుండవలెను. దేశములోని వివిధప్రాంతములలో వందలకొలదిగ జరిగిన మహానధలలోను, ప్రత్యేక వ్యక్తులతో సంభాషించునప్పుడును, అస్పృశ్యత పనికిరాదని నేను చెప్పినప్పుడు, దానికి వ్యతిరేకముగ మాట్లాడినవారు చాల అరుదుగ నుండిరి. అస్పృశ్యతను నిరసించుచును, దానిని తమలోనుండి వారద్రోలుటకును ప్రజలనేక మా

రులు తీర్మానముల చేపట్టిరి. అనేకమారులు భగవత్సాక్షిగనే ప్రమాణములనుజేసి, ఆప్రమాణముల ప్రకారము నడచుకొనుటకు, తగిన శక్తిని తమకిచ్చుచి, భగవంతుని వారు ప్రార్థించిరి. అట్టి యాప్రజల నుద్దేశించియే నేనుపవాస మొనరించినది. అట్టి యాప్రజలసహజప్రేమ అయిదురోజులలో సర్వమును మార్చివైచి “యరవాడ ఒడంబడిక”కు కారణభూతమైనది. ఆ ఒడంబడికను పూర్తిగా నమలులో పెట్టక పోయినచో, మరల నాప్రజలను సాధించుటకే నేనుపవాస దీక్ష గైకొందును.

ఇక దీనితో ప్రభుత్వమువారికి పంబంధము లేదు. తమ వంతుపనిని వారు వేళపట్టున చేసిరి. యరవాడ ఒడంబడికలో గల షరతులలోని అధికభాగ మాప్రజలకు సంబంధించినవే! వాని నాచరణములో పెట్టుబాధ్యత నేను పైని వర్ణించిన సభలకు మూగిన సవర్ణహిందువులపైననే యున్నది. వారే యింత కాలమునుండి తామణగ్రదొక్కిన సోదరీసోదరుల తమవారిని కౌగిలించుకొనునట్లు హృదయపూర్వకముగ కౌగిలించుకొని తమగృహములకును, పాఠశాలలకును, దేవాలయములకును, ఆహ్వానింపవలెను. గ్రామములలోగల పంచములకు వారి బంధములు విడిపోయినట్లును, ఇతరులు పూజించినట్టి పరమేశ్వరునే తాముకూడ పూజించువారమనియును, తదితరు

లందరికున్న సౌకర్యములును, హక్కులును, తమకుకూడ గలవని నాకు భావించునట్లును చేయవలెను.

అట్లేయొడంబడికలోని ముఖ్యమైన మరతుల ప్రకారము సవర్ణహిందువులు నడచుకొననిచో నాకు బ్రతుకే దుర్భరమైపోవును. తోడిమానవులయెదుట పరమేశ్వరుని సన్నిధి నేనెట్లు తలయెత్తి మాట్లాడగలను? సవర్ణహిందువు లీయొడంబడికను సరిగా నిర్వహించుటకు నాప్రాణమును హామీగా నుంచుకొనవలసినదని, డాక్టరు. అంబేద్కరు, రావుబహదూర్ యం. సి. రాజాగంగ్లతోను, యితర విమర్శజాతి స్నేహితులతోను చెప్ప నాహసించితిని. మరల నేను నిరశన దీక్ష బూనినచో నయ్యది సంఘసంస్కరణమునకు విరోధులుగా నున్నవారిని బలవంతపెట్టుటకు కాదు. అస్పృశ్యతా నిర్మూలనమొనర్చుటకు ప్రమాణములను జేసిన నాసహచరుల కందరకును వెప్పగలుగజేసి పనిచేయించుటకే. వారితాముచేసిన ప్రమాణముల నలక్ష్యముచేసినను, లేక నారా ప్రమాణముల మనస్ఫూర్తిగా చేయనట్లు తేలినను, లేక వారు చూపించిన హిందూధర్మాస్తకి వట్టిబూటకమని తేలినను, నాకు బ్రతుకుపై నాశ లేకుండ పోవును. కావున నా నిరశనదీక్ష సంఘసంస్కరణమునకు విరోధులుగ నున్నవారి నేవిధముగను బాధింపదు. అస్పృశ్యతానివారణోద్యమము లేవదీసిన నాపక్షమునను, కాంగ్రెసుపక్షమునను, ఉన్నామని

నమ్మకమును బుట్టించినట్టి నాసహచరులును, యితరప్రజలును, అస్పృశ్యత విశేషముగఁ జూరపాపము గాదనియును, దానినుంచుట భగవంతునియెడలను, తోడిమానవులయెడలను, అపరాధ మొనర్చుట కాదను నిశ్చయమునకు పునరాలోచనవల్ల వచ్చినచో, నాదీక్ష వారిని కూడ బాధింపదు. తనయొక్కయు, యితరులయొక్కయు, ఆత్మశుద్ధికొరకు ఉపవాసదీక్ష బూనుట చాల పురాతనమైన ఆచారము. ఈశ్వరునియందు విశ్వాసవుల కెంతకాలము నమ్మకముండునో, యంతవర కీయాచారము నిలిచియేయుండును. నా హేతువాదము సరియైన దెనను, కాకపోయినను, నే చేతుబోవుపని శుద్ధవైరిపనియని గాని, భ్రమజనితమైన దనిగాని నాకు తోచు నంతవరకును, దానిని వదలజాలను. నా అంతర్వాసి ప్రేరేపించిననే నేను మరల నుపవాసదీక్ష బూనెదను. సవర్ణహిందువులు ఒడంబడిక షరతులను సరిగా నిర్వర్తించక, నిర్లక్ష్యముచేయుటవల్ల “యరవాడ యొడంబడిక” భగ్నమైపోయినట్లు నాకు తట్టినను, లేక నాయంతర్వాసి ప్రేరేపించినను, నే నుపవాసదీక్ష మరల ప్రారంభింతును. వారల్లు నిర్లక్ష్యముచేయుట హిందూధర్మమునకు ద్రోహమొనరించుటయే యగును. ఆ ద్రోహకృత్యములను చూచుటకు నే జీవించ నిచ్చగింపను.

ఇంకొక యుపవాసదీక్ష గలదు. బహుశః దానిని త్వరలోనే ప్రారంభింపవలసి వచ్చునేమో ! అది గురువా గురువాయూ యూరుదేవాలయములోని కస్పృశ్యుల రా య దేవాలయ నిచ్చు విషయమునకు సంబంధించినది. శ్రీకేశవ ప్రాసాదము. పుణ్యగారు నాయనరొధమువల్లనే తమ ఉపవాసదీక్షను మూడునెలలవరకు ప్రస్తుత మాపివైచిరి. ఆయుపవాసదీక్షవల్ల వారు దాదాపు మృత్యుగర్హారమును ప్రవేశించిరి. 1933 సంవత్సరము జనవరి వకటవ తేదీని గాని, అంతకు పూర్వము గాని, యితర వర్ణములవారి కుండని నియమముల నేమియు పెట్టకయే ఆదేవాలయములోని కస్పృశ్యుల రానియ్యకపోయినచో, శ్రీకేశవపుణ్యగారు మరల నుపవాసదీక్ష నారంభించుదురు. వారితోపాటు నేనుకూడ నారంభింపవలసివచ్చును. విలేఖరులు కొంద రీవిషయమై తీవ్రముగా ప్రాయుటచే ముందు నే చేయవలసివచ్చు యుపవాసమును గురించి యింతగా ప్రాయవలసివచ్చినది. అయినను నా సహచరు లీవిషయమై యంతగా కంగారుపడరాదు. ఎదుర్కొనుట కిష్టపడనివిషయ మేదైన సంభవించునేమో యని ముందరనే యధైర్యపడినచో సాధారణముగ నట్టిది సంభవించియే తీరును. దానిని సంభవింపకుండచేయుట కొక్కటే మార్గముగలదు. ఏపనిచేసిన నట్టిది యసంభవమగునో, అపని

యందే దానికి సంబంధించినవారు తమ యావచ్ఛక్తిని వినియోగింపవలెను.

వర్ణాంతరభోజనములును, వర్ణాంతరవివాహములును, అస్పృశ్యతానివారణోద్యమమందలి భాగములా యని విలేఖరులు కొందరడిగిరి. కాదనియే నాయభిప్రాయము, అవి సవర్ణులను, అవర్ణులను, కూడ సమానముగనే బాధించునవి. అందువల్ల యస్పృశ్యతకు విరోధముగా ప్రచారమునల్పు వర్ణాంతర భోజనములు. స్త్రీలుగాని, పురుషులుగాని, వినాహభోజన సంస్కరణములకై పాటుపడవలసిన బాధ్యత లేదు. ఈసంస్కరణము లిప్పుడే ప్రవేశపెట్టవలసినవి, కావని నాడదేశము. వర్ణాంతరభోజనములుగాని, వినాహములు గాని కూడవను నిషేధము హిందూధర్మములో నొకభాగము కాదు. అదియొక సాంఘికాచారము. బహుశః వతనోన్ముఖమైన హిందూసంఘమున కొకానొకప్పుడు తాత్కాలిక రక్షణగా యీయాచారమేర్పడి యుండవచ్చును. ఈ నిషేధ మానాటికానాటికి బలహీనమగుచున్నది. వీటి కనవసరప్రాముఖ్యత యిచ్చుటచే, ప్రజల మనోద్వేషములు జీవితమున కత్యంతావసరములగు ప్రాథమిక విషయములపై ప్రసరించుట లేదు.

అస్పృశ్యులును, సవర్ణహిందువులును, హైందవేతరులునుకూడ యాహ్వానింపబడిన మహోత్సవములందును,

విందులండును, క్రజలు తనుంతటతాను పొగొనినచో నది యొక శుభసూచకముగనే నేను భావించును. కాని యీసంస్కరణమొకవాంఛనీయమైనను, ఏనాచో దేశసంతట జరిగి యుండవలసిన అస్పృశ్యతానివారణకార్యక్రమములో దానిని జేర్చ కలవైన నేను తలంపజాలను. అస్పృశ్యత హిందూధర్మమునకొక వేరుపురుగు. వివాహభోజనసంబంధములగు నిషేధములన్ననో హిందూసంఘాభివృద్ధికి యాటంకములు. రెండింటికిని గలభేదము చాలప్రధానమైనది. ఈమహోద్యమమునా దీవిషయముల నన్నిటినిచేర్చి ప్రధానాంశమునకే ముప్పు తెచ్చుట శుద్ధ అని వేకమైనది. అస్పృశ్యతానివారణమున్న యంతకాలమునూడియు జనుల కొకవిధముగా నర్హముచెప్పితిమి. ఆయర్థమునకు వార లలవాటు పడిరి. హఠాత్తుగా వారికందరకును అస్పృశ్యతానివారణమున్న యిదియని వేరొకయర్థముచెప్పి, వారినంగీకరించమనికోరుట నమ్మించి ద్రోహము చేసినట్లగును. కావున వర్ణాంతరభోజనములు జనులందరు సమ్మతించి, సిద్ధముగా నున్నచోట్ల జరుగవచ్చును. కాని యావద్భారతదేశసంబంధమగు, మహోద్యమకార్యక్రమములోమాత్ర మిదియొక భాగముగ జేర్చకూడదు.

సనాతన ధర్మావలంబకులమని, చెప్పుకొను వారిదగ్గర నుండి కూడ నాకుఉత్తరములువచ్చినవి. కొన్నిటిలోని భావచాలతీవ్రముగనున్నది. వారికి అస్పృశ్యతయే హిందూధర్మ

సారము. వారిలో కొందరు నన్ను ధర్మభ్రష్టునిగ నెందురు.

అస్పృశ్యతకు విరుద్ధమగు సీభావములను, నేను
 శ్రీస్తవయిస్లాము ధర్మములనుండి నేర్చుకొంటి
 నని వారిలో కొందరు తలంతురు. యిదికొంద
 రు అస్పృశ్యత శాస్త్రసమ్మతమైనదని శ్లోక
 ముల నుదహరింతురు. విరికందరకు నీవృకటన

ద్వారా జనాబిచ్చెదను. ఈ విలేఖరులందరకును, నేను కూడ
 సనాతనధర్మావలంబకుడననియే చెప్పుసాహసించును. కాని
 సనాతనధర్మావలంబకునకు ఉండవలసినవని నేచెప్పు లక్ష
 ణములు వేరు. వారు చెప్పునవివేరు. సనాతనధర్మము నా
 ప్రకారము వేదములమీదను, వాటితరువాత యుద్వేషలిన
 శాస్త్రములమీద నాధారపడినట్టియును, అతిపురాతనకా
 లమునుండి వచ్చుచున్నట్టియును ఒక మహాధర్మము. భగవం
 తునివలెనే, హిందూధర్మమువలెనే నాప్రకారము వేదములు
 కూడ అనిర్వచనీయములు. వేదములన్న ప్రస్తుతమచ్చుపడి
 యున్న నాలుగు పుస్తకములేయని చెప్పిన నది కొంతవరకే
 సత్యమగును. ఆ పుస్తకములు నాలుగుకూడ ఎచరోమహర్షుల
 బోధనలలోనుండి పోగామిగిలినవిమాత్రమే. తరువాతవచ్చిన
 తరములవారు, తమ జ్ఞానానుభవములను బట్టి, యా మూల
 నిధులకు కొంతచేర్చిరి. అంతట భగవద్గీతారచయితయైన ఆ
 మహానుభావుడు జన్మించెను. నిగూఢవేదాంతార్థములను ప్రతి

పాదించునదై నను, సత్యాన్వేషణకుడుగు ప్రతివానికి, సులభముగా నర్థమగునట్టి హిందూధర్మగ్రంథము నాతడు హిందువుల కొసంగెను చదువగోరు ప్రతిహిందువున కందుబాటులో నున్న గ్రంథమిది యొక్కటియే ఇతరశాస్త్రగ్రంథములన్నియు నశించిపోయినను హిందూధర్మమున నేమో, దానిప్రకారము నడచుకొనుచున్నో, చెప్పుటకు నీదివ్యగ్రంథములోని యేడు వందలశ్లోకములే చాలును. నేను నలుబదిసంవత్సరముల నుండి భగవద్గీతాబోధసలప్రకారమే నడచుకొన ప్రయత్నించుచుంటిని అందువల్లనే, నేను సనాతనధర్మావలంబకుడననియే చెప్పుకొనుచున్నాను. దానిమూలసిద్ధాంతములకు విరుద్ధమైన దాని నెల్ల హిందూధర్మకరుణి నిరాకరించెదను.

భగవద్గీతను నేనంతభక్తిశ్రద్ధలతో చదువుదునో— బైబిలును, ఖురానును, జెండెస్టాను, ప్రపంచములోని యితరమతగ్రంథములను అంత భక్తిశ్రద్ధలతో నేను చదివితినని చెప్పుటకు నా కమితానాద మగుచున్నది. ఆగ్రంథములను భక్తిపూర్వకముగ చదువుటవల్ల నాకు భగవద్గీతయందు విశ్వాసమధికమైనది. ఆగ్రంథములు నాదృష్టిపథమున తన్నూలమున వాధర్మమును విశాలమొనర్చినవి. మహాప్రవక్తలగు జీససు, జొరాష్టరు, మహమ్మదుల జీవితములు, నాయర్థము ప్రకారము భగవద్గీతలోని యనేక ముఖ్యఘట్టముల నుజ్వలతరముగ నొనర్చినవి. అందువల్ల సనాతనధర్మావలంబకులగు

నాన్నీహితులు నాలోపమని దేనిని చూపుచున్నారో అదియే నా కాయోపశాంతి నొడగూర్చు విషయమైనది. నేను హిందువుడనని చెప్పుకొనుటకు గర్వపడుచున్నాను. నాహిందూ ధర్మ మతివిశాలమైనది. వట్టిసహనమే దాని లక్షణముకాదు. ఈ విశాలప్రపంచములో జన్మించిన మహాప్రవక్తలబోధనల నన్నిటిని, తనలో నిముడ్చుకొనుటకూడ దాని లక్షణము. అస్పృశ్యత పాటించుటవసరమని నా కీమహాగ్రంథములలో నెక్కడ కానరాలేదు సరిగదా, ప్రాణిలోకమంతట నిండిన యాత్మ యొక్కటియేయనియు, పరమేశ్వరునిచే సృష్టింపబడిన యీ ప్రాణికోటియెల్ల ఆయననే జేరుననియు, నమ్మకము బుట్టనట్లు సహేతుకముగ ఆకర్షణీయమగుభావలో నామ నస్సునకు నచ్చినవిధమున, నాహృదయమునకు నాటునట్లుగ ప్రబోధింపబడి విశ్వాసనీయమై కాననగుచున్నది. భగవద్గీతారచయిత చెప్పెడు సనాతన ధర్మప్రకారము చూచినచో జీవిత మనిన బాహ్యచారములు, కర్మకాండయు కానేరవు. జీవితమనగా—అంతఃకరణము సత్యంతపరిశుద్ధము చేసికొని, ఆత్మ, మనస్సు, శరీరముల మూడింటిని పరమేశ్వరునందు విలీన మొనర్చుటయే. ఈ గీతాసందేశమును నాజీవితములో లీనమగునట్లు చేసికొని, నే నీకోటానుకోట్లగు ప్రజల కుపన్యసింపమొదలిడితిని. వారు శ్రద్ధతో నాలకించిరి. అట్లు వారాలకించుట నాకుగల రాజకీయ పరిజ్ఞానమును చూచికాదు.

నావక్తృత్వశక్తిని చూచి కాదు. నేనును తమలో నొకడనే
యని నన్ను చూచినంతనే వారు గుర్తించుటవల్లను, నేనుకూడ
వారి ధర్మమునకు సంబంధించినవాడననియే వారు యెరు
గుటచేతను, వా రట్లాలకించిరి. సనాతనధర్మావలంబకుడనని
నేను చెప్పుకొనుట యుచితమైనదే యను నానమ్మకము, రో
జులుగడచినకొలది దృఢతరమగుచున్నది. ఈశ్వరేచ్ఛ
యున్నచో ప్రాణముల నప్పించి, నానమ్మకము నరియైనదని
ఋజువు చేసిదను.

—

౨

విద్యావంతుడగు నొకవిలేఖరి, తదితర హిందువులతో సమానముగ చూడబడుటకు ముందు హరిజను లందుల కర్హులుకావలెననియును, అసహ్యకరముగు వారి యలవాటులనుబడి, వారు చచ్చినగొడ్డుమాంసమును తినుట మానవలెననియు సూచనగావించెను. ఇంకొక విలేఖరి పాకీవాండ్లను,

తోటీవాండ్లను చేయుపని చాల అసహ్యకరమైనదనియును, నందుచే వార లాపనులను వదలివేయవలెననియు వ్రాయనాహుసించెను విమర్శకులందరు హరిజనులలోగల యెటుల కన్నిటికిని సవర్ణహిందువులే బాధ్యులన్న సంగతిని మరచిపోవుచున్నారు. సవర్ణులనబడువారు హరిజనులు శుభ్రముగా నుండుట కవకాశములుగాని, ప్రోద్బలకారణములుగాని లేకుండునట్లు చేసిరి. ఇక వాళ్ళవృత్తులవిషయము—పాకీ

పని యంతటియు, తోళ్ళను పదునుచేయుపని యంతటియు సహ్యకరములైన వృత్తులనేకము చూపించగలను. కాని ఒక్కవిషయముమాత్ర మొప్పుకొనక తప్పదు. ఈవృత్తులు కూడ నితర యనేకవృత్తులవలెనే చాల సహ్యకరముగు పద్ధతిని కొనసాగింపబడుచున్నవి. దీనికికూడ సవర్ణులనబడువారి నిర్లక్ష్యమును, అశ్రద్ధయునే కారణములు.

పాకినగిరి, తోళ్ళను గాగుచేయుపనిని, ఆరోగ్యకరమును. పరిశుభ్రము నగువర్షములలో కొనసాగి పవనచ్ఛవని నాశనకళనమువల్ల చెప్పగలను క్రతితల్లియు ననపిలలందరికి పాకినగిరిచేయును. ఆధునికవైద్యశాస్త్రము నభ్యసించు ప్రతినిద్యార్థియు తోళ్ళను గాగుచేయువాడే! ఆతను శవములకోపి పరీక్షింపవలయును కాని వారుచేయు పనిల మనము చాలపనితీయైనదిగ భావించుచున్నాము. పాకినగిరివృత్తియు తోళ్ళను గాగుచేయు పనియు కై న్యులుచు నల్లులును చేయుక నులకంటె ప్రత్యేకలో కేళిశాస్త్రము తర్జిహాపనియును, అంతకంటె కూడ నుపయోగకరములనియు మనవి చేయుచున్నాము.

హరిజనుల కేనో మెహదప్పరీ చేయుచున్నట్లు సవర్ణులు తలచినచో వారు తప్పువారిపట్టివట్టి, వారేమైన చేసినచో నదియెల్ల ననేక తరములనుండి హరిజనులకు వారొనర్చిన యన్యాయముల కొకనిధిగుగు న్వల్పపరిహారమే యగును. అప్పుశ్శులను వానిప్పుగున్య స్థితిలోనే సవర్ణులు తమలో కలపుకొనవలసివచ్చినచో నది వారి పూర్వపాపములకు శిక్షగనే వారు భావించవలెను. కాని వారట్లు హరిజనులకు తమలో కలుపుకొనుటవల్ల చాల లాభము కలదు. పరిశుభ్రముగా నుండుటకు హరిజనుల కదియొక ప్రోద్బలకాండము కాగలదు. అంతట హరిజనులు శుభ్రముగానుండునిచో

తమ క్షేమమునకును, సౌఖ్యమునకును భంగముకలుగుననెడి భయమువల్ల నైనను సవర్ణులు హరిజనులకు కావలసిన సదుపాయము లొనర్తురు.

దీనులగు హరిజనులకు మన మిదివరకు చేసిన హానిని యొకసారి జ్ఞప్తికితెచ్చుకొనుట మంచిది. మనము సంఘము లో వారిని కుష్టరోగులవలె చూచుచున్నాము. ఆర్థికవిషయమున నెంచిచూచిన వారు బానిసలకంటె నధమస్థితిలో నున్నారు. ధార్మికమగు విషయముననన్ననో మనము దేవాలయము లని చెప్పవానిలో వారు ప్రవేశింప వీలులేదు. సవర్ణులతోపాటు రోడ్లను, పాఠశాలలను, ఆస్పత్రులను, నూతులను, కొళాయలను, పురోద్యానవనములను, యితరప్రజాసంస్థలను యువయోగింప వారికి వీలులేదు. కొన్నిచోట్ల వారు కొంతదూరము దాటి సవర్ణులకడకువచ్చుటయే మహానేరము. మరికొన్నిచోట్ల వారు కనబడటయే మహాపరాధము. గ్రామములలోను పట్టణములలోను మురికితోనిండిన అసహ్యకరములగు భాగములకు వారిని తోసివేసితిమి. అక్కడ వారికి యితరుల సహాయ మేమియు లభింపదు. వారిండ్లలోజరుగు ఉత్సవములకును, పెండ్లిండ్లకును, యితరశుభ కార్యములకును బ్రాహ్మణులు పురోహితులుగా వెళ్ళరు. ఇతరకులములవారిని చూచునట్లు సవర్ణులగు వక్రీళ్లును, డాక్టరులును వారిని చూడరు. అయినప్పటికిని వారింకను జీవిం

చ గరిగియు, గుటయును, హిందూసంఘమును వివక్షకును
టయును చాలకష్టకర్మకరముగ నున్నది. తద్బుద్ధిగవొక్కి
బాధించువారలపై తిరుగబడుటకు కూడ శక్తి లేనంత యధ
మాధను స్థితియుందు వారలున్నారు

లజ్జాకరములును, దుఃఖదాయకములునగు పెవిషయ
ములను మరల చెప్పుటకు కారణము యరవాడటపెంబడిక
యొక్క అంతర్ధామును దేశసేవకులు బాగుగా గ్రహించు
నట్లుచేయుటకే. సంతత ప్రయత్నములవల్లనే యాగిపోయిన
యీతోడిమానవులను అధోగతినుండి లేవదీయుటకు ఏల
గును. హిందూధర్మమును పవిత్రమొనర్చి హిందూసంఘ
మును తద్వారా భారతభూమిని యుద్ధరింపనగును. మన
యకార్యముల గాంచి మనము నిశ్చేతులము కాకూడదు. నే
నుపవసించినవారమురోజులలో సవర్ణులుమాసినయుత్సాహము,
ప్రదర్శించిన సౌహార్ద్రభావములు, నిజమైనవైనచో సర్వము
చక్కబడును. ప్రతిహరిజనును త్వరలోనే స్వతంత్రుడై
పోవును వాంఛనియమగు నిమనాద్భాగ్య ముట్టుటకు
పూర్వము స్వాతంత్ర్యసందేశమును మీరు మూలమూల
గ్రామములకుకూడ గొనిపోవలెను. నిజమునకు పట్టణవాసుల
యభిప్రాయముల నీపనికనుకూలముగ మార్పుటంత కష్టమైన
పనికాదు. పట్టణములలోకంటె గ్రామములలో పనిచేయుట
చాలకష్టమే! అఖిలభారత యస్పృశ్యతానివారణసంఘ

మొకటిప్పుడుండుటవల్ల దేశ సేవకులు దానియాధిపత్యము క్రింద పనిచేయవలెను. ఇప్పుడు నాకు డాక్టరు లంబేద్యుడు గారు చెప్పినది తలపునకు వచ్చుచున్నది వారిట్లు చెప్పిరి. “బాధల పడుచున్నవారి కేమికావలెనో వారికంటె సంఘ సంస్కర్త తనకే తెలియున నడి పూర్వపద్ధతిని మరల తలకెత్త నీయకుడు. హరిజనులకు మొట్టమొదట అవసర మేదియో దానిని వారెట్లు తీర్చుచుందురో వారిప్రతినిధుల నడిగి, తెలిసి కొనుమని మీ దేశ సేవకులతో చెప్పుడు. వర్ణాంతరభోజన ములు, ఫలాహారములు ప్రజలలో మొలకెత్తిన నూత్న భావ సంపదను ప్రదర్శించుటకు పనికిరావచ్చును. కాని యవి హద్దు మీరిపోవునేమో! వాటియందు కొంచెమాధిక్యత యొక్క ఛాయ కనుపించుచున్నది. నేనుమాత్రమట్టివాటికి పోవనిచ్చగించను. ఇంతకంటె ఉత్తమపద్ధతి యేమన అనవ సరమగు హడావిడిమాని వారియిండ్లలో మాచూలుగా జరుగుచుండు శుభ కార్యములకును, విందులకును సవర్ణులు మమ్ము పిలువవచ్చును. దేవాలయప్రవేశవిషయ మవసరమై నప్పటికిని దానిని కొంతకాల మావవచ్చును. హరిజనుల యార్థికపరిస్థితులను చక్కపెట్టుటయు, అనుదినవ్యవహారము లందు సవర్ణులు వారితో మర్యాదగ గ్రహర్పించుటయు ప్రధానమనున, ముఖ్యముగా జరుగవలసిన పనులు” అయినంతట నాకు తన అనుభవములను కొన్నిటిని తెల్పెను. హృదయ

విదారకములగు నాశిష్యములను మరల నేనక్కడ చెప్పబోను. ఆయన మాటలుమాత్రము నాహృదయమున నాటుకొనిపోయినవి. అవి చాలయినసరములనియే నాకుకూడ దోచినవి. పాఠకులుకూడ నట్లే గ్రహించెదరని ఆశించుచున్నాను.

సంఘసంస్కరణు అవలంబించవలసినదని యనేకసూచనలను నాకు విశేషగుఱంపి. అందులోనిదొకటి—పూర్వము శ్రద్ధానందస్వామి యనేకమారులు ఘోషించినట్టిదాని పునరుత్థయే. ప్రతిహింసపుడను హరిజను నొక్కపితనగృహ

మలో నుంచుకొని సర్వశిష్యముల నాతనిని వివ్యాపించాడు. తన కుటుంబములోనివానిగ నే చూడవలెనని

శ్రీ శ్రద్ధానందస్వామి చెప్పుచుండెడివారు. రెండవసూచన—భారతదేశపు క్షేమముగోరు హైందవేతరునికడనుండి వచ్చెను. భాగ్యవంతుడగు ప్రతిహిందువుడను ఒక హరిజనబాలికనుగాని, బాలకునిగాని తనసంరక్షణక్రంద తీసికొని యున్నతద్య చెప్పించవలెననియును, అట్లు చెప్పించినచో విద్యాసంతరము వారలు హరిజనోద్ధతికొరకు పాటుపడుటకు వీలగుననియును ఆయన సూచనగావించెను. ఈ రెండు సూచనలుకూడ నాలోచింపతగినవి. అవలంబింపదగినవి. ఉపయోగకరములగు సూచనలగలవారందరు వాటి నన్నిటిని కొత్తగా నేర్పడిన అఖిలభారత యస్పృశ్యతానివారణసంఘమునకు పంపగోరెదను.

విలేఖరులు నాకష్టములనుగూడ గుర్తించవలెను. జైలులోనుండి నే చేయగలిగినది ప్రజలకును, అస్పృశ్యతానివారణసంఘముచకును సలహాల నిచ్చుటమాత్రమే. కార్యక్రమము నమలులో పెట్టుటయందు పాల్గొనజాలను. మీదుమిక్కిలి నాయభిప్రాయములన్నియు అసంపూర్ణములగు యధార్థముల మీదను, యింకొకరు చెప్పినవానిమీదను యాధారపడి యుండునని నావిలేఖరులు గుర్తింపవలెను. క్రొత్తవిషయములు తెలిసినప్పుడు నేను వాటిని హూర్పుకొనవలసివచ్చును. అందువలన నే చెప్పనదెల్ల వారు మిగుల జాగ్రత్తతో చూడవలసియుండును.

పూర్వకథ యిప్పటికి పూర్తిఅయినది. ఇక విలేఖరులకుగల యభ్యంతరముల తీర్పుట కొకింత స్థల ముపయోగించెదను. ఆయభ్యంతరములనే పత్రికలుకూడఅస్పృశ్యులగు ధ్వనులలో వెల్లడించుచున్నవి. యరవాడ ఒడంబడికలోని రాజకీయభాగమును జూపి వారు—దీనివల్ల హరిజనులకు బ్రటిష్ ప్రధానమంత్రి యిచ్చినవాటికంటె నెక్కువహక్కులొసంగబడినవికదా? దీనివల్ల నీకేమి లాభించెనని వారడుగుచున్నారు. నిజమే. హరిజనులకు ఎక్కువహక్కులు లభించుటే నాకు కలిగినలాభము. బ్రటిష్ ప్రధానమంత్రి చేసిన పరిష్కారమునకు నే నభ్యంతరపెట్టిన దెందులకు? ఆ పరిష్కారమువల్ల అన్నమడిగినవారలకు రాళ్లును, రప్పలును

లభించుటవల్లనే ఈయర నాడబడంబడికయన్ననో వారికి
అన్నపు మెతుకులను కొన్ని పడ వేసినది. శాసనసభలలో హిందు
దువులకున్న స్థానములన్నియు హరిజనులకు లభించియున్నచో
డాక్టరు మూంజీగారితో పాటు నేనుకూడ సంతోషించియుం
దును. అట్లు జరిగియున్నచో దానివల్ల సవర్ణహిందువులకును
హిందూధర్మమునకునుకూడ మహాలాభము కలిగియుండెడిది.
నేను కోరునది—సవర్ణులతో హరిజనులును, హరిజనులతో
సవర్ణులును, పూర్తిగా కలసిమెలసియుండుటయే. అదియే
యెల్లరును కోరవలసినది. త్రొక్కివేయబడినవారికి ఎన్ని
హక్కు లొసంగిన, వారిని అణగద్రొక్కినవారి కంతలాభకర
మని నా సిద్ధి తాభిప్రాయము. ఈయభిప్రాయమునకు ముం
దేమిజరిగినను తిరుగుడు ఉండజాలదు. అప్పులతో మునిగిపో
వుచున్నవానికి, కొంత యప్పుతగ్గినచో నెట్లుండునో యిదియు
సరిగా నట్లే! సవర్ణహిందువులు విసమభావముతోను, పశ్చా
త్తాపతప్త హృదయముతోను, ధర్మబుద్ధితోను యీసమస్య
నెదుర్కొనినగాని నా యుపవాసదినములలో హిందూసం
ఘము నావహించినట్లు కాన్పించినమహాశక్తితో ఒడంబడిక
లోని మిగతాభాగముల నమలులో పెట్టజాలరు.

తమ సంస్థానములలోని దేవాలయములలోనికి హరి
జనులు ప్రవేశించుట కంగీకరించుచుగాని, యితర విధముల
గాని అస్పృశ్యతకు తమ రాజ్యములలో స్థానము లేకుండు

నట్లు ప్రకటనల గావించిన సంస్థానాధీశుల నభినందించెదను. వారట్లు చేసి, తమయొక్కయు, తమప్రజలయొక్కయు, పురాతనపాదమునకు కొంత ప్రాయశ్చిత్తమును గావించుకొనిరి. ఆయా స్థానములలో గల హిందువు లాప్రకటనలలోని విషయముల నమలులోపెట్టి, ఒకప్పుడు తాము హిందూసంఘము నుండి వెలివేయబడి, అసహ్యముగ చూడబడినట్టివారముకామనుభావము హరిజనులకు పుట్టునట్లు సాహర్ద్రభావముతో మెలంగెదరని యాశపడుచున్నాను.

ఈ యస్పృశ్యత శాస్త్రోద్దితములగు వాద్దలచువాటి ఒక వేరువురుగై యావద్యారతజాతియొక్క పునాదులనే కూలద్రోసినది. ఈ మహారోగమువల్ల బాధపడువారనుగుట చేతను, బాధపడువారి మధ్యనుండుటవల్లను, మన మీవిషయము గ్రహింపజాలకున్నాము. 'నన్ను ముట్టుకోకు—నా మాలకాకి' యన్నపాటయే దేశమెల్ల ధ్వనించిపోవుచున్నది. అందుచేత నీముండ్లచెట్టును సమూలముగపీకి కాల్చివైచి, కులము-కులముమధ్యను, ధర్మము-ధర్మముమధ్యను గల భేదములను మరచిపోయి హిందువులెల్లరొక్కటే యనియును; వారిని విభాగింప వీలులేదనియును; మన మెట్లనుకొనుచున్నామో యట్లే హిందువులు, ముసల్మానులు, శిక్కులు, పార్సీలు, యూదులు, క్రైస్తవులు మున్నగువారందరొక్కటే యనియును; వారందరొకమహావృక్షముయొక్క వివిధోప

శాఖలనియును నమ్మమొదలిడుదుమని నా విశ్వాసము. ధర్మములు వివిధములుకావు. అన్నియు నొక్కటే. అస్పృశ్యతానిచారశోద్యమమునుండి మన మీపారమును నేర్చుకొనవలసియుండును. చలింపక—దృఢచిత్త్యముతోను, ధర్మబుద్ధితోను మన మీపనిని కొనసాగించినచో ఆ గుణపారమును నేర్చుకొనగలము.

3

అస్పృశ్యతా నివారణోద్యమమందు సానుభూతియున్న
వృటికిని; దాని కార్యక్రమమునందలి యన్నివిషయముల
సంగీకరింపని చిరకాల పరిచయస్థుడగు నొకవి
మాడవ ప్రక తేఖరి నాకు హిందీలో దీర్ఘముగు నొక లేఖ.
టన 7-11-32 వ్రాసెను. దానిని సంగ్రహపరచి యీ క్రింద
నిచ్చుచున్నాను.

“ఉద్యమము దేశమునం దన్నిప్రాంతములలోను సక్ర
మముగు హద్దులమధ్యనుండట లేదని నాభయము. కొన్నిప్రాం
తములలో, మీవ్యాసములను విమర్శింప సాహసించినవారి
నెవరినైనను సరే పరిహసించుట, పూర్వాచారకరాయణులను
తీట్టుట మున్నగు దుష్టకర్మములను అస్పృశ్యతానివారణో
ద్యమప్రచారకులమని చెప్పకొనువారు కొంద రవలంబిం
చుచున్నారని తెలియుచున్నది. ఈ ఉద్యమము నానాటికి
దాల్చుచున్న తీవ్రస్వరూపము సంగీకరింపనివారి నెవ్వరినైన
ననుసరే ధర్మద్రోహులని పిలచుచున్నారు. జాగ్రత్తగా నుం
డుమని భయపెట్టుచున్నారు. అస్పృశ్యులయొక్క సాఖ్యోన్న
తికిగాని, నైతికోన్నతికిగాని లక్ష్యముంచుచున్నట్లు లేదు.
వర్ణాంతరభోజనముల చేయుటతోడను, ధర్మకర్తలు వ్యతిరేక
ముగానున్న వృటికిని దేవాలయములలోనికి హరిజనులనుగంపు

భావించుచున్నట్లున్నది. వారిజనుల కేమాత్రము లాభము లేక, పూర్వాచారపరాయణులకు బాధకలిగించునట్టి వట్టి ప్రదర్శనములక్రింద నీయుద్యమము మారిపోవుటకు మీ రిచ్చుగింపరనియే నా నిశ్చయము.”

అస్పృశ్యతవిషయమై క్రిందటి నెలలో నాకు దాదాపు నూరు ఉత్తరములు వచ్చినవి. అందులో దేశసేవకుల నడత దౌర్జన్యపద్ధతుల సమీపించుచున్నదని ఫిర్యాదుచేయు ఉత్తర మిదియొక్కటియే విశేషరియందు నాకున్న గౌరవముచేత నే నాతనిఫిర్యాదును ప్రకటించు టవసరమని భావించితిని. ఆయన బుద్ధిపూర్వకముగ నతిశయోక్తుల వ్రాయడని నేనె రుంగుదును. ధర్మసంబంధమగు విషయములలో నెట్టి నిర్బంధ ముండరాదు అంతవరకేల నేను నిర్బంధ మేవిషయమునందును కూడ యుండరాదనెదను. జాతి, కుల, ధర్మము లేవైనను సరే ఎవ్వరియెడలను ఎట్టి దౌర్జన్య ముపయోగించుటకును, నేను కేవలవిరోధి నన్న సంగతి ప్రజలెరుంగుదురు. నేను మరల యుపవాసము ప్రారంభింపకుండ జేయవలెనను ఆత్రుతతో గూడ సందేహోస్పదములగు పద్ధతుల నవలంబించి యుద్యమ మునుబలవత్తర మొనర్చుటకు ప్రయత్నింపరాదని యుద్యమము నడపువారు గ్రహింపవలెను. వారట్లు గ్రహింపనిచో నామ్మ త్యువును దరిజేర్చినవారలే యగుదురు.

అస్పృశ్యతానివారణోద్యమ మట్లు చెడుమార్గముల పట్టుట నాకు జీవన్మరణమే యగును. ఈయుద్యమముకొరకే భగవంతుడు న స్వీచిన్నియుపవాసమొనర్ప ప్రేరేపించెనని నాసమ్మతము. ఈ అల్లరిచిల్లరపనులవల్ల హరిజనులకుగాని, హిందూసంఘమునకుగాని, యెట్టిలాభము నుండదు. భారత దేశములో నింతవరకు బయలుదేరిన వాటిలోకెల్ల నిదియే పెద్దదియగు ధర్మసంస్కరణోద్యమము. బహుశః ప్రపంచము లో నెల్ల నిదియేగొప్పది గావచ్చును. బానిసత్వములోనున్న యారుకోట్ల జనుల బాగోగు లీయుద్యమముమీదనే యాధారపడియున్నవి. దీనికి వ్యతిరేకముగనున్న పూర్వాచారపరాయణులమెడల మన మగౌరవముగను, అనాలోచితముగను ప్రవర్తించరాదు. మనము ప్రేమవల్లను, త్యాగమువల్లను, పూర్తియగు ఆత్మనిగ్రహమువల్లను వారిని జయింపవలెను. మన నిత్యజీవితముయొక్క పనిత్రత వారిహృదయముల లోగొనునట్లు మనము నడచుకొనవలెను. మనము సత్యమని నమ్మినదానియందు మనకు పూర్ణవిశ్వాసముండవలెను. మన ప్రతికర్షును మనవైపు త్రిప్పుకొనుటకు తగినంతప్రేమ వారి యందు మన కుండవలెను.

ఆరుకోట్లమానవులను చిరకాలదాస్యముచుండి విముక్తుల గావించుట వట్టిప్రదర్శనములవల్ల జరుగ నేరదనుట నిస్సందేహమైన విషయము. నలుముఖములనుండి యెదుర్కొని పనిచేయుటకు వీలగు బలమైన నిర్మాణకార్యక్రమ మొక్కటి

కాపలమును. ఈమహాత్మాగ్యమును సాధించుటకు ఉన్నత ధార్మిక భావములచే ప్రేరేపించబడి, తదేకదీక్షతో పనిచేయు గల వేలకొలది స్త్రీలు, పురుషులు, బాలుకు, బాలికలు, తమ శక్తిసామర్థ్యములనెల్ల నిండే వినియోగింపవలెను. ఈ యుద్యమముయొక్క శుద్ధధార్మికస్వరూపము నర్థము చేసి కొనలేనివారల నిందుండి తొలగిపొందని సకారవముగ కోరుచున్నాను. కొలదిమందియెచును లోక చాలమందియెచునరే. అట్టి దృఢసమ్మతమును ధర్మభావమును గలవారే యీ యుద్యమమునందు పనిచేయుదురుగాక !

అచ్ఛిశ్యతానివారణచే మహాత్తరమైన రాజకీయ ఫలితములు కలుగవచ్చును. అంతమాత్రమున నది రాజకీయోద్యమము కాజాలదు. అది కేవలము హిందూధర్మమును శుద్ధమొనరించుటకే యుద్దేశింపబడినది. శుద్ధములును, పవిత్రములునగు సాధనలనెల్లనే జయము లభ్యమగును. పరమేశ్వరానుగ్రహముచే నట్టి పవిత్రహృదయులు వందలకొలదియే కాదు వేలకొలది భారతదేశమునందలి వివిధభాగములలో పనిచేయుచున్నారు. ఓపిక లేనివారు, సంశయాయాత్ములును యోరిమితోకనిపెట్టుకొని చూచుచుండెదరుగాక ! సదుద్దేశముతోనైననుసరే, త్వరపడి యసంబద్ధముగ వ్యవహరించి, యుద్యమమునందు జోక్యము కలిగించుకొని, దానికి కళంకమాపాదింపకుందురుగాక !

౪

ఒక విలేఖరి యీక్రిందివిధమున వ్రాసెను.

“మొన్నటి మీ నిరశనదీక్ష నిర్బంధపద్ధతులలో కెల్ల నధమమైనదని నేను తలచెదను. యరవాడ ఒడంబడికవిషయ

మైకూడ నాభావములను మీకు తెలుపగోరె
 నాల్గవ ప్రకటన. దను. ప్రజానాయకు లనేకులు కూడ నాభా
 9-11-1932. వములనే కలిగియున్నారని కూడ నే నెరుగు

దును. వారికి మీయందున్న గౌరవముచేతను, మీరు జైలులోనుండుటవల్లను, యీ యొడంబడికను కుదుర్చుటకై మీరలవలంబించిన చర్యవిషయమై తమభావములను బహిరంగముగ వారు తెలుపలేదు. ఈ యొడంబడిక జరుగుట ప్రజలదురదృష్టమనియే నే నెంచుచున్నాను. మీరు నిరశనప్రతీక్ష బూనియుండనిచో నిది జరిగియుండేడిదికాదు. ఒడంబడిక నంగీకరింపకపోయినచో మీరు మరణించుట నిశ్చయ మన్నభయమువల్లనే దానికి తమ సమ్మతినిచ్చినని, మీకు మిగుల గౌరవపాత్రులగు మీ మిత్రులొకరు నాతో చెప్పిరి. ఇప్పుడొప్పుకొనిన షరతులనే మీ రింగ్లాండులో నొప్పుకొనియుండినచో యీ యొడంబడికయే పుట్టియుండక పోవునని యెంచు బుద్ధిమంతులగు హిందువు లనేకులు గలరు.

మీ రొకప్రకటనలో నీ ప్రజాకోటి నుద్దేశించియే తా ముపవాసదీక్ష బూనితిరని వ్రాసియున్నారు. అది మీ

యైతే మై యుండవచ్చును. కాని దానిఫలితము వేరైనది. ఆ ప్రజాకోటిగాక యితరులు వేరుచూర్ణములేక తమచిక్షణ శక్తిని, యభిప్రాయములను, యీ విషయమునందు దూరముగ నుంచవలసివచ్చినది. మీయమూల్యజీవితము గోగ్ధీనవలసివచ్చునన్న సంగతి తెచ్చు, ప్రపంచములో నింకేదియు వారినంగీకరించునట్లు చేయజాలని షరతులను వారంగీకరింపవలసివచ్చినది. వారినిర్మలప్రేమయే సర్వమును మాచ్చివైచి అయిదువోజులలో యీ యొడంబడిక కుగురునట్లు చేసినదని మీరు వ్రాసిరి. ఈ మాట సరియైనదేనా? నిరశనదీక్షవల్ల మీరు మరణశత్రురన్నభయమే దీనికి మూలకారణమని చెప్పట యంతకంటె సరియైనదగునుకాదా? ఆ యొడంబడిక యెట్టిసందర్భములలో జరిగినదో జ్ఞాపకముంచుకొని దాని విషయమంతగా ప్రసంగించుట తగదని మీరు సమ్మతించురనుకొందును. అది పూర్తిగా నమలులోనికి రాకపోయినచో మీరు మరల నింకొకయుపవాసదీక్ష బూను టంతకంటె యర్థములేని పని. మీయట్టి ప్రజానాయకుని విమర్శించుట నాబోటివానికి అంత యానందదాయకమగు పని కాదు. కాని యీసమయ ముట్టిది. మానముదాల్చుట న్యాయమైన పని గాదు. అస్పృశ్యతానివారణవిషయమై మీరు ప్రజలతో ప్రస్తావించినప్పుడు వారిలో నెవ్వరును బహిరంగముగ ప్రతికూలత చూపనందున వారందరందులకు సమ్మతించిరను

హరిజనశ్రమస్య.

కొనుట సరికాదు. మీయందున్న గౌరవమువల్లను, రాజకీయములందు మీరు నాయకత్వము వహించుటచేతను, మాట్లాడకుండ మీయవన్యాసముల వినియుండురు మీ యభిప్రాయములకెంత ప్రతికూలురైనను (అట్టివారనేకులున్నారు కనీసము ఉత్తరహిందూస్థానమునందైన గారు) మీరు చెప్పినది గౌరవముతోఁగొనుట తమధర్మముగ వారందరు భావించుదురు. ఈప్రజలంత వాళ్ళ క్రిగలవారుకారని కూడ మీరెరుంగుదురు. తమకు ప్రతికూలమైన యభిప్రాయములను విమర్శించుటకు వారంతగా ముందునకురారు. మీ యట్టివారిముందు నోరెత్తరని చెప్పినక్కరలేదు ”

అనవసరభాగములను, విశేషియిచ్చిన ప్రజానాయకులపేర్లను ఉత్తరములోనుండి తీసివేసితిని విశేషిరి వ్రాసిన ట్లాప్రజానాయకులు, తమయభిప్రాయములను నిజముగా నణచివైచుకొని, నామరణభయమువల్లనేగాని యన్యథాతామంగీకరింపనొల్లని షరతులకు సమ్మతించియుండినచో నది చాలసంతాపకరమగు విషయము. విశేషిరి చెప్పినట్లు వారు నడచియుండినచో దేశమున కమితహానిని చేయుటయేగాక, నాయుపవాసముయొక్క శుద్ధధార్మికస్వరూపము సర్థము చేసికొనలేకపోయిరనికూడ తేలును.

ప్రజాహితీజీవితమును ప్రవేశించినవారు సత్యముకొరకును, ప్రజాక్షేమముకొరకును తమస్నేహితులను కూడ త్యజింపవలసినవచ్చును. అది చాలబాధాకరమగు విధియే. ఈ నాస్నేహితులు తప్పని

సవస్థలు
చూచినారు.

యొచదగినంత నాయుడంబడికలో నేమున్నది?

శాసనసభలందు హరిజనులకు కొన్ని స్థానముల ప్రజ్యేకించుటగాని, సంయుక్త నియోజకవర్గములుగాని తప్పకావాలవు. హరిజనులకు వివిధ విధానము కూడ ఉన్నావాలగు. అనేకతరములనుండి హరిజనులు కూర్చున్నగా మంచిపబడిన హక్కులను తిరిగి వారికిచ్చుట కధ్యంతరపెట్టవాలగు ఇకమిగిలినదేమి? శాసనసభలలో హరిజనులకివ్వబడిన స్థానములే? కాని 'రాజా-మూని' యొడంబడికవలన నింతకంటె నెక్కువ స్థానములే వారికిచ్చబడినవి. అతిమౌనము నే నిదిచరకు ప్రకటనలో వ్రాసినట్లు. తా మింతకాలమునుండి కాలిక్రిందపెట్టినదిపైచిన హరిజనులను తమచుట్టములుగను పక్కములుగను భావించిన-నో సవస్థలు వారికిచ్చు స్థానములెన్నియైనను యెక్కువ కావాలవు. ఒడంబడికవల్ల వారికల్పించి యిచ్చుట కిష్టములేని హిందువులనుండి నా యువవాసదీక్ష బలవంతముగా లాగినచో హరిజనుల భిషవ్యక్తు నిజముగా యంధకారబంధురమేయగును. కావున నాకీవిలేఖరి వ్రాసిన సంగతి నిజమైనట్లు తేలినయెడల నేనువవాసదీక్ష బూనుట రెం

డింతలు న్యాయమగును. నిరపరాధుల వెలివేసి- నేడువారి కిమాత్రమైన న్యాయము కలుగచేయుటకు వెనుకాడుచున్న సంఘములో నొకనిగ నే బ్రతికియుండగోరను. ఇంతకాలము నుండి నే నెవ్వరినిగూర్చి వ్రాయుచున్నానో అట్టియాప్రజా కోటి యీ విలేఖరి వ్రాసినట్లు వాస్తవమునకు అస్పృశ్య తను విమర్శించుచు నే తీవ్రముగ మాట్లాడిన దంతయు నెన్నటికిని యొప్పుకొనకయుండినను, లేక నాయందుగాని, నా రాజకీయనాయకత్వమునందుగాని యున్న గౌరవముచే మాత్రమే ఒప్పుకొనినట్లు నటించియున్నను, నేను తిరిగి యుపవాసమొనర్చుట మూడింతలు న్యాయమేయగును. ఇట్టి యసత్యములమధ్య జీవించుటయే నాకు భారమగును. ప్రజలు, ప్రజానాయకులు నాయట్టివానినైనను సరే లక్ష్యపెట్టక తమయభిప్రాయములప్రకారము నడచుకొనుట అవసరమని యెంతత్వరలో గ్రహించిన దేశమునకును, వారికిని, నావంటి వారికినికూడనంత శ్రేయస్కరము. దేశము నావరించిన యీ దుష్టవాతావరణమును పరిశుద్ధ మొనరించుటకైనను సరే నేను సంతోషముతో యుపవాసమొనరించెదను.

ఈవిలేఖరీయుద్యమమునకు అదనునకుతగినసహాయ మొనరించెను. ఈ యుద్యమములో పనిచేయుచున్న వారలు దీనియర్థమును, ముందు నేచేయబోవు యుపవాసముయొక్క యంతరార్థమును బాగుగా గ్రహింపవలెను. నాశక్తికొలది నేను పూర్వము చెప్పినదానినే మరల నొక్క చెప్పెదను.

నేచేయబోవు
యుపవాస
మందలి అంత
రార్థము.

దేశమునకును, సంఘమునకు శ్రేయస్కరము వారు భావి
చు చుట్టెచాయములకు విరుద్ధముగా చేయునట్లు నే నెవ్వరిని
బలవంతపెట్టుట కుపవాసముచేయుటలేదు. నీకొలదిమందినో
యుద్దేశించి కూడ గారు. అది నామనోవృత్తి కగపడు యా
కోటానుకోట్ల ప్రజలలో నాందోళనపుట్టించి వారికి తెలియ
కుండగను, వారికి కనుపడకుండగను, వారిలో మార్పు తీసి
కొనివచ్చుటకే యుద్దేశించబడినది. తెల్లపుటకు అలవిగాని
దృశ్యబంధములు మాయగుత్తగుత్తను గలవని నా న
మ్మకము

ఇప్పుడు నే నంగీకరించినదే బాగునూ నంగీకరించి
యుండినచో యీ యొడంబడిక క్రూరమాత్ర మనపర ముండి
యుండెడిది కాదని యీ విశేషిని పూదించుచున్నాను. ప్రాత
సంగతులను తృప్తికూడగ నేచెప్పగలిగినది, యీ దేశము
లో నేచేయుటకు వీలగుదానిని లాడనులో నే నెన్నటికి చేసి
యుండజాలనని మాత్రమే. ఆరోజులలో లండనులో యీ
విశేషిని కూడ యున్నను నాకు తెలిసిన యన్నివిషయములు
ను ఆయనకు పూర్తిగా తెలియవు.

ఒడంబడికకు విరుద్ధముగా నా కనేక లేఖలు వచ్చినట్లు
ప్రజలు దురభిప్రాయపడవలదు. నాకు జ్ఞాపకమున్నంతవర
కట్టిలేఖ యిదియొకటియే. దౌర్జన్యపద్ధతు లవలంబింపబడు
చున్నవని ఫిర్యాదును జేయుచున్న యుత్తరములు రెండో

మూడో కలవు. కాని హరిజనులకియ్యవలసినదానికంటె యెక్కువ యిచ్చితిమని నూచించు యుత్తరమొక్కటియును లేదు. ఉత్సాహముతో నాయుపవాసమును, ఒడంబడికను కూడ నంగీకరించినట్లు తెలుపుతంతివార్తలును, ఉత్తరములును వందలకొలది నాకడ గలవు. ఈదేశములోను, పాశ్చాత్యదేశములలోను గల నాయాంతరంగికసహచరులలో యెవరో యొకరిద్దరు తక్కు మిగిలినవారందరు నాయుపవాసమున కంగీకారము నూచించిరి. దాని యాధ్యాత్మికఫలితములను గూడ వారనుభవించిరి. నే చేయబూనిన పనికి హాని కలుగకుండుటకును, నే ధర్మమార్గమునందే యుంటినో లేదో సరి చూకొనుటకును, సద్భావముతో వ్రాయుదురని నాకు తెలిసిన విలేఖరుల ప్రతికూలవిమర్శనల ప్రకటించుచుండుట నాకలవాటు. ఈవిలేఖరికూడ నట్టివాడే యని చెప్పట అనవసరవిషయము.

ఈ వైదానిని ప్రకటించుట కందిచ్చుచుండగనే అని మిషనేత్రుడగు అఖిలభారతయస్పృశ్యతానివారణసంఘకార్యదర్శి కడనుండి నాకొకతంతివార్తవచ్చినది. ఈ విశాలభారతభూమిలో నస్పృశ్యులసంఖ్య అరుకోట్లగాక నాలుగుకోట్లకు లోబడియున్నదని ఆయనప్రాయుచున్నారు. నాయుపవాసపు దినములలోనే శ్రీధర్కర్ గారు నా తప్పదిద్దినను సరియైనది కానిసంఖ్యనిచ్చినందులకు నేను చింతించుచున్నాను.

గ

ఇది నాయైదవ ప్రకటన. ఇందులో నాప్రకటనలను, యుద్యమ వార్తలను బాగుగా ప్రచురించుచున్నదలకు పత్రికాధిపతులకు కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కృతు లర్పించెదను.

గతవారము నాతో నీయుద్యమవిషయముల
అయిదవ ప్రికటన. నింటిని పూర్తిగాచర్చించుటకు వచ్చిన శ్రీ
14-11-82 రాజభోజ్ గారికిని, వారిమిత్రులకును నేచెప్పిన
దానిలోని దొక భాగము యొక్క సారాంశము

నీప్రకటనలో నిచ్చెదను.

ఈయుద్యమమునకు తోడ్పడుటకై హాజరుచేమి
చేయగలరనునది నాగువేసిన ప్రశ్నలలో నొకటి. తమతో
సమానులగు వారితో కలసిమెలసి తిరుగువల్లు హరిజను
లతో కలసిమెలసి తిరుగుకుండుటకు సవర్ణులు చెప్పకారణ
ములను హరిజను లూహించుకొనగల రనుకొందును. హరిజ
నుల స్థితి నిస్సంశయముగ దుర్భరముగ నున్నదనియును, అట్లుం

డుటకు మధ్య కారకులు సవర్ణహిందువులేయని
హరిజనుల కర్తవ్యము. యును, అస్పృశ్యతాపిశాచము నశించిపోయి

నంతనే వారిస్థితి సహజముగ బాగుపడునని
యును, నేనిదివరకే నొక్కిచెప్పియుంటిని. అందువలన హరి
జనులు తమ దురభ్యాసములను వీడినగాని యస్పృశ్యత పో
రాదని చెప్పరాదు. అయినప్పటికిని ప్రస్తుతపరిస్థితులలో

సాధ్యముగునంతవరకును తమ సంఘముగోని లోపముల సంస్కరించుకొని పరిశుద్ధము గావించుకొనుటకు హరిజనప్రచారకులు ప్రయత్నింపవలెను.

(1) హరిజనులయందు పరిశుభ్రతను పెంపొందించుటకును, (2) అపరిశుభ్రములైన వృత్తులనబడు పాకీపనిని, తోళ్లను వదునుజేయువనులను మేలైనపద్ధతులలో నెరవేర్చునట్లు చేయుటకును, (3) చచ్చిన గొడ్డుమాంసమును, గోమాంసమును లేక అసలు మాంసాహారమునే వారు వడలుపెట్టునట్లు చేయుటకును, (4) కల్లు, సారాయి మున్నగు మత్తుపదార్థములను విడిచిపెట్టునట్లు చేయుటకును, (5) పారశాలలున్నచోట్ల తమపిల్లలను పంపునట్లు వారిని ప్రోత్సహించుటకై రాత్రిపారశాలలున్నచోట్ల పెద్దలుకూడ చదువుకొనునట్లు చేయుటకును, (6) వారిలోవారికున్న యంటరాని తనమును నశింపజేయుటకును హరిజనప్రచారకులు తమవర్వ శక్తుల వినియోగించి ప్రయత్నింపవలెను.

పై వానియర్థమేమో సరిగా తెలియుట కాయంశముల నొకటొకటిగా వివరించిచెప్పెదను. మనదేశశీతోష్ణస్థితులలో ప్రతిదినమును స్నానముచేయుటవసరమా. పరిశుభ్రవస్త్రముల దాల్చుటన్నివిధములగు శీతోష్ణస్థితులందుకూడ నవసరమే యగును. హరిజనులు కాపురముండు స్థలములందు నీరుదొరకుటంత చులకనగాదని నేనెరుంగుదును. సామాన్యముగా

మిగతాజనులందరు నుపయోగించు నూతులకును చెరువులకును వారు పోరాదు. బట్టలను మార్పుకొనుటకు వారు కడు బీదలు. కాని చెంబెడు నీళ్లతో నైన పరిశుభ్రముగా స్నానముచేయవచ్చును. శుభ్రమైన “తువాలు” నొకదానినితడిపి దానితో తలతోసహా యొడలంతను గట్టిగా తోముకొనవలయును. పిమ్మట పొడి“తువ్వలు”తో నొడలెల్ల తుడుచుకొనినచాలును. అనుదినమిట్లు స్నానముచేయవచ్చును. మన దేశశీతోష్ణస్థితులగుదు నాతడితువాలునే పిడుచుకొనినచో యొడలు తుడుచుకొనుటకదియే పనికివచ్చును. తరువాత లంగోటితోనుండి కట్టగుడ్డలను తడవి, యుతుకుకొని, ఆరపెట్టకొని యప్పుడే మరల వాటిని కట్టకొనవచ్చును. నేను చెప్పదానిలో నూతనాంశమేదియు లేదని నాకు తెలియును. కాని యీమామూలుసంగతులనే యనేకదేశ సేకకులకనే కమారులు నేను చెప్పవలసివచ్చినది. పరిశుభ్రతగా నుండుటకుతోడ్పడు నీచిన్నివిషయముల నెరుంగనివారు బి. ఏ. మున్నగు డిగ్రీలను బొందినవారిలో కూడ ననేకులు గలరు.

పాకీపనిని చేయఁజెల్లనునది రెండవవిషయము. అజ్ఞానులును, స్వార్థపరులునగు సవర్ణులు పాకీదొడ్లను సులభముగా బాగుచేయు టసంభవము గావించుదురు. పాకీదొడ్లను బాగుచేయువారు అస్పృశ్యులే గదాయని సవర్ణులు వాటిని వర్ణింపరానంత యసహ్యముగా నుంతురు. అని చీకటికోణములై,

గాలి, వెతురులు దూరుటకు వీలులేకుండగ నుండును. మరియును వాటిలో కొంతభాగమునే బాగుచేయుటకు వీలుగ నుండును. అట్టి సర్వాసహృదయములగు పరిస్థితులలోనే పాకీవార లాపనిని చేయవలసివచ్చును. ఈ దొడ్లనుపయోగించుట ప్రతిరోజును నరకలోకములోనికి పోయివచ్చుటయే యగును. తనమలమును తాను చూడగూడదనియును, దానిని తాను బాగుచేయరాదనియును మూఢనమ్మకము సవర్ణులలో పాతుకొనియున్నది. ఈదేశ శీతోష్ణస్థితులే యరుకూలముగ లేకపోయినచో దానివల్ల నిప్పటికంటె యెక్కువమంది ప్రజలు చిన్నవయస్సుననే మరణించియుండెడివారు అత్యవసరమైన యీసాంఘికసేవ చేయవలసియున్న హరిజనులీయననుకూలపరిస్థితులందుకూడ దొడ్లనూడ్చినంతనే స్నానము చేయవచ్చును. దొడ్లను బాగుచేయుటకు వారుపయోగించు నాలుగుగడ్డిపోచలకుమారు పొడిమట్టి నుపయోగింపవచ్చును.

పాకీపనిలో నిపుణుడనగుటవల్ల దొడ్లనూడ్చుటకు పరిశుభ్రమును చతురయునగు పద్ధతుల నెన్నిటితో నేను చెప్పగలను. కాని యిందులో గ్రామవాసులును పట్టణవాసులును నాకు తోడ్పడవలయును. ఆకర్షణీయమగు యీవిషయమును గురించి యీ చిన్నప్రకటనలో పూర్తిగా వ్రాయజాలను. దీనిని గూర్చి యొకను తెలిసికొనగోరువారు పారిశుధ్యమును

గురించి యందులో ముఖ్యముగా గ్రామపారిశుధ్యమును గురించి నేను వ్రాసిన వ్యాసములను చూపవచ్చును. దొడ్ల నూడ్చునప్పుడు పాకీవారు తమవృత్తిచిహ్నముగ ప్రత్యేక దుస్తులను ధరింపవలెను. ప్రతిగృహముజనూనియో లేక యట్టియజనూనులు పదిమందికలిసియో తమదొడ్లను తుడుచు వారికట్టిదుస్తుల నీయగోరెదను.

పరిశుభ్రమగు పద్ధతులలో తోళ్ళను బాగుచేయుట ఇంతకంటెను కష్టమైన సమస్య. ఈ దేశముగోతోళ్ళను బాగు చేయువారు, చచ్చిన జంతువుల చర్మముల తోళ్లనుబాగు తీయుటయందుగాని, వాటిని బాగుచేయు చేయుట. టయందుగాని యాధునికపద్ధతు లెరుంగరు.

తోళ్ళను పడును చేయుట యనుయాయమాటయందుచాలపనులు యిమిడియున్నవి. సవర్ణులనబడువారు స్వయంతస్థులును, స్వదేశస్థులును, బహుప్రయోజనకారులునగువీరలనతిక్రూరముగా నలక్ష్యముచేసిరి. చచ్చినజంతువుల మోసికొనిపోవుట మొదలుకొని, తోలును బాగుచేయుటవరకును గల యావత్కార్యములు చాలమోటుగా చేయబడుచున్నవి. దీనివల్ల దేశమున కపారనష్టము కలుగుటయేగాక తక్కువరకపు తోళ్ళు తయారగుచున్నవి. మానవసేవాపరాయణులగు శ్రీమధునూదనదాసుగారు ఆధునికపద్ధతులమూలమున తోళ్ళను బాగుచేయుట స్వయముగా నేర్చుకొనిరి. అప్పుకృత యను

యీమూఢాచారము ధర్మస్వరూపము దాల్చి వర్తించుచుండుటవల్ల మనదేశమునకు సాలున కెంతనష్టమువచ్చుచున్నదో లెక్కవేసి వారు చూపించిరి. తోళ్ళను బాగుచేయుటకుగల యాధునికమార్గములను హరిజనప్రచారకులు తాము నేర్చుకొని వీలగునంతవరకు తోళ్ళను బాగుచేయువారికి నేర్పవచ్చును.

తాము తినగా మిగిలిన యన్నమును యితరపదార్థములను గృహస్థులతిక్రూరముగా వారిమొగమున పార వేసినప్పుడు వాని నంటకుండునట్లు పాకీవారికి బోధింపవలెను. ఏండ్లకొలదికాలమునుండి యలవాటైపోవుటచే పరిశుభ్రతను గురించిన భావములు పాకీవారిలో నశించిపోయినవి. వారు యితరులయెంగిలికూడు తినుటలోగల యసహ్యతను చూడలేకున్నారు. యజమానుల విస్తృతంలో మిగిలిపోయిన రుచికరములగు పదార్థములకొరకు వారు దేవులాడుచుందురు. ఇట్టి యెంగిలిపదార్థముల సంగీకరింపవలదనియును, యిండ్లలో తయారుచేసికొనినవానికంటె, జొన్నర్బొట్టెలతోనుగంజితోను తృప్తిపడవలసినదనియును, పాఠశాలలలో నుపాధ్యాయులు బోధించినందున మాదిగవారనేకులు తమపిల్లల నాబడులనుండి మోప్పించిన సందర్భములనేకములను నేనెరుంగుదును.

గోమాంసమును, చచ్చినగొడ్డుమాంసమును, తినకుండ చర్మకారకులను హరిజనప్రచారకులు మాన్పించవలెను.

నేను శాకాహారిని. కావున యితరులెందరో వీడినట్లు మాంసాహారమును వీక్షించి హరిజనులకు చెప్పమను. కాని వారీసంస్కరణమునకు సంసిద్ధులుగాకున్నచో యితరమానవులందరిచేత హేయముగ నెంచబడునదియును, అనారోగ్యకరమునగు చచ్చినగొడ్డుమాంసమును, హిందువులందరకును నిషిద్ధమగుటచేత గోమాంసమును వీడునట్లు వారికి బోధింపవలయును. చచ్చినజంతువుల మాంసముకూడ కొంతప్రతిఫలముగా నెంచబడుచున్నదని నే నెరుగుచును. కొన్నిగ్రామములలో చచ్చిన జంతువులమాంసమును తినుటమానిన హరిజనులను, అట్లు వారు తినకుండుట ధర్మనిరుద్ధమని చెప్పచు గ్రామస్థులు కొట్టిరనియును, హరిజనులు చచ్చిన గొడ్డుమాంసమును తినుట మానినచో, చచ్చినజంతువుల తీసికొనిపోవుటకును, తోళ్ళుతీయుటకును వారు వేరే కూలినడుగుమరని గ్రామస్థుల భయమనియును, డాక్టరు అంబేద్కరుగారు నాతో చెప్పిరి. ఆకష్టమెల్లున్నను, హరిజనులుమాత్రము చచ్చిన గొడ్డుమాంసమును, గోమాంసమును తినుట మానితీరవలయును. హరిజనులపట్ల ఆత్మనిగ్రహము చూపించు యాయొక్కకార్యమే వారలపై సవర్ణులకు గౌరవము పుట్టించును. దీనివల్ల అస్పృశ్యతానివారణకై పాటుపడుచున్న సవర్ణులగు సంస్కర్తల పని కొంచెము తేలికయగును.

నాలుగు, అయిదు యంశములను గూర్చి వివరింపనక్కరలేదు. వాటియర్థమును సులభముగాగ్రహింపవచ్చును.

అంటరానివారిలోనున్న యంటరానితనమును రూపు
 మాపుటెట్లునునదే తుదియాంశము. ఈపని చాలత్వరగా జరు
 గవలసినది. అస్పృశ్యులలోగల యీ యస్పృ
 శ్యతను పోగొట్టనిచో నస్పృశ్యతానివారణ
 చాలకష్టమగును. హరిజనప్రచారకుల కిది చాల
 దుర్ఘటమగు కార్యమే. హిందూధర్మములో
 ప్రవేశించిన కుటుంబమునంతను పారద్రోలుట కుద్దేశింపబడిన
 ధర్మోద్యమముగా వారీయుద్యమమును గుర్తింపగలిగినచో,
 యీ మహాసంస్కరణమును కొనసాగించుటకు వలయు
 ధైర్యము, నాత్మవిశ్వాసమును వారికిలభించును. ఇట్టి యుద్య
 మమునందు పనిచేయువారు స్వార్థరహితులుగను, సుఖీలురు
 గను, ఉండవలసినదని నేను వేరుగ చెప్పనక్కరలేదు.

పైన నేను సూచించిన నిర్మాణకార్యక్రమము హరిజన
 ప్రచారకులలోని యత్యుత్సాహపరులకుకూడ చేతినిండ
 పని కల్పించును వారికాలమంతయు దీనికే సరిపోవును. కాని
 హరిజనప్రచారకులు, హరిజనులుకూడ నీ కవిత్రసమయ
 మున చేయుకుండ నుండవలసినపనియము లొకటి రెండు
 గలవు. ఏదియెట్లైనను వారిప్పు డుపవాసదీక్షలను బూన
 నక్కరలేదు. సత్యాగ్రహసాధనను ప్రయోగింపనక్కరలేదు.
 నేడగ్నిపరీక్షకు లోనగుచున్న సవర్ణహిందువులు తమకును
 హరిజనులకును మధ్యగల యడ్డుగోడల నెట్లు పడగొట్టబోవు

చున్నారో హరిజనులు కనిపెట్టి చూచుచుండెదరు గాక! స్థానికులగు సవర్ణులతో జగడములకు దిగికుందురు గాక! మర్యాదగను, గౌరవముతోను, సర్వదా ప్రవర్తించుచుండవలెను. ముఖ్యముగా ప్రస్తుత సమయమునందు వార్తలుంటు చాల యవసరము. ధర్మముయొక్క శక్తి యాత్మార్పణమువల్లనే ప్రజ్వలితమగును. తమ్మిగగద్రొక్కిన వారియెడల దౌర్జన్యప్రయోగము చేయుటచే కాజాలదు. దౌర్జన్యపద్ధతుల నవలంబించినచో వారి కివియన్నియు సులభముగా లభించును. కాని సవర్ణులపూదములుల మూర్ఖునొందించి తమహక్కులను పొందుట యందే హరిజనులనునత కనుపించును. అందులో నిష్పక్షపాతముగొనిది సవర్ణులు తమవోషముల నెఱిగి తాము హరిజనులకు గావించిన యపచారమునకై తగిన పరిహారముచ్చుటకు వారిసరు సౌకర్యముల వినియోగించుచున్నారు. ఆనాగతిని గుర్తించి హరిజనులు కొంత సంతృప్తిని చెందవచ్చును. తమయ్యమము ధర్మసంబద్ధమైనదని తెలిసికొని దానిని యాత్మార్పణమువల్లనే సాధింపగలమను సంపూర్ణ విశ్వాసమును వారలు కలిగియుందురుగాక! ఉద్యమాభివృద్ధికి మేమేమిచేయవలెనని యిదిగిన సవర్ణులకు ముందు ప్రకటనలో జవాబిచ్చెదను.

౬

ఉద్యమాభివృద్ధికి హరిజను లేమిచేయవలయునని ప్రశ్నించినవారు శ్రీయుత రాజ్‌భోజ్‌గారొక్కరే. కాని తమపనుల కిబ్బందిలేకుండ తా మేవిధముగ ఆరణ్య ప్రకటన తోడ్పడగలమని భారతదేశమం దన్నిభాగము లనున్న సవర్ణులగు స్త్రీ పురుషులనుండియు, విద్యార్థులు మున్నగువారికడ నుండియు నాకనేకయు త్తరములువచ్చినవి. అస్పృశ్యతానివారణోద్యమము ప్రజలలో హృదయపరివర్తన గావించి తద్వారా హరిజనులయెడల వారి ప్రవర్తన మారునట్లు చేయుట కుద్దేశింపబడినది. కావున హరిజనసేవ జేయగోరుసవర్ణులు తమదైనవికవృత్తుల మానుకొన నక్కరలేదు. మొట్టమొదటివిషయ మట్లుప్రశ్నించినవారిలో ప్రతివారును అస్పృశ్యతానివారణోద్యమతత్వమును తాము బాగుగా గ్రహించినట్లు తమ నిత్యజీవితమునందు చూపవలెను. వారట్లచూపుట కంగీకరించుటయేగాక, హరిజనులు దేవాలయప్రవేశమొనర్చుటకు తమకెట్టి యభ్యంతరము లేకుండుట సరిగదా వారు దేవాలయములలోనికి ప్రవేశించుచుండగను, తదితరహిందువులతోపాటు నూతులను, పాత శాలలను, ఆస్పత్రులను, రోడ్లను, వైద్యశాలలను యితర ప్రజాసంస్థలనుకూడ నుపయోగించుచుండ చూడగోరెదమని యును ఒక్కమాటలో పచింపవలెనన్న హరిజనులుకూడ

ఆరణ్య ప్రకటన
15-11-32

సాంఘిక, ధార్మిక, రాజకీయములందు తమతో సమానముగు స్థితిగతులలో నుండుచున్నామని గోరుచున్నామనినచో సంతట నన్ను ప్రశ్నించినవారు పూర్తిగా ముందడుగిడినట్లే యగును. ఉద్యమతత్వమును పూర్తిగా గ్రహించినట్లే నేను భావించును.

కాని నన్ను ప్రశ్నించినవారికి కావలసిన దింతమా త్రమే కాదు. వైన నేచెప్పినదెల్ల చేసి యువ్యమాభివృద్ధి కిం

కేమి చేయవలెనని వారడుగుచున్నారు. వారు

సవర్ణుల
కర్తవ్యము.

ప్రచారమునకై తమపరిసరములను దాటి బయటకు పోనక్కర లేదు. అట్టివారు తామనుదినమును కలిసికొనువారల యభిప్రాయములను తమవైపు త్రిప్పు

కొనుటకు ప్రయత్నింతురుగాక ! వారు కలిసికొనినవారలస్పృశ్యతానివారణ మత్యంతావశ్యకమని యెంచకపోయి

నచో వారిని ఒప్పించుటకు ప్రయత్నించవలెను. అట్లు చేయుటకీ ప్రశ్నించినవారలకు శక్తి సామర్థ్యములు లేకున్నచో

తత్సంబంధములగు గ్రంథములను, కరపత్రములను సంపాదించి వారికందజేయవలెను. అది కాకపోయిన యావత్కాలము

నస్పృశ్యతానివారణకై పాటుపడునట్టి ప్రచారకులతో వారికి సంబంధమేర్పరుపవలెను. తమ ప్రాంతములలో నస్పృశ్యతా

నివారణోద్యమప్రచారము జరిగియుండనియెడల వారిలోపలు కుబడిగలవారు ఉత్సవములను, ప్రదర్శనములను, యేర్పాటు

చేయవలెను. ప్రచారకులను పిలిపించి వారిచే బహిరంగసభ

లను చేయింపవలెను. ఇదియెల్ల సవర్ణులలోవారు చేయవలసినపని.

వీరందరును చేయవలసిన పని అసలు నిస్సంశయముగా హరిజనులలోనే గలదు. నా అయిదవక్రకటనను చదివినవారందరును ధనము, కాలము, శక్తియు విశేషవ్యయము లేకుండగను, హడావిడి చేయకుండగను, సవర్ణులు చేయవలసినసేవ చాలయున్న దని గ్రహింపగలుగుదురు. హరిజనులలో పరిశుభ్రతను పెంపొందించుటకు తగిన సౌకర్యములను మంచి నీటి సదుపాయములను గలుగజేయుటకు వారు హరిజనప్రచారకుల కెంతయో తోడ్పడవచ్చును. హరిజనులు వసించు ప్రదేశములకు చాపుగానుండు నూతులను, చెరువులను కనుగొని సర్వజనోపయోగమునకై నిర్మింపబడిన వాటి నువయోగించుటకు హరిజనులకూడ హక్కుగలదన్న సంగతిని చెప్పి సవర్ణులందుల కంగీకరించునట్లు చేయుటకు వారు ప్రయత్నింపవలెను. సవర్ణులొప్పుకొననిచో వారికినొప్పి కలుగనిరీతిని హరిజను లానూతులు మున్నగువాటిని వాడుకొనునట్లు చేయవలెను. ఇక పాకీపనివిషయములో - వారు తమ యిరుగుపొరుగువారికడకు పోయి శుభ్రముగను, పారిశుధ్యసూత్రముల ననుసరించి పాకీదొడ్లను తుడుచుటకు హరిజనుల కవకాశము గలుగజేయుటవసరమని వారికి నచ్చజెప్పవలెను. ఇట్లు చెప్పవలెనన్న పాకీదొడ్ల నేరీతిని గట్టిన మంచిదో,

మలము నేమిచేయవలయునో యాధునిక శాస్త్రములను చదివి
వీరు తెలిసికొను టావశ్యకమగును. గృహస్థుల దగ్గరనుండి
పాకీపనినిజేయు హరిజనులకు ప్రత్యేకదుస్తులను వీరు సంపా
దించవలెను తాము స్వయముగా పాకీపనిజేసి, సంఘమున
కా సేవజేయుట నీచమును, అగౌరవమును కాదనుభావము
హరిజనులమనస్సులలో పాదుకొని పోవునట్లు వీరు చేయవ
లెను. తాము తినగా మిగిలిన యెంగిలికూడును సవర్ణులు
హరిజనుల కీయకుండునట్లును, వారికి తగిన జీతమిచ్చునట్లును,
స్వచ్ఛందసేవకులు చూడవలెను. ఇకతోళ్ళరు బాగుచేయు
పనిమాట చెప్పెదను. విరామకాలమునందు పనిచేయగోరు
నీ స్వయంసేవకులలో నుత్సాహపరులును దయార్ద్రహృదయు
లగు వారెవ్వరో యొకరు సారిశుద్ధ్యనూత్రానుగుణ్యమగు
పద్ధతిని, జంతువుల చర్మములు తీయుటయును, వాటిని బాగు
చేయుటయును స్వయముగా నేర్చుకొని హరిజనులలోని చర్మ
కారకుల కాపద్ధతినేర్పవలెను. ఈవిషయమున వారింకేవిధము
గను సహాయపడజాలరు. కాని వారిం కొక్కపనిని తప్పకుండ
చేయగలరు. చచ్చిన జంతువులను మోసికొనిపోవుటకున్న
యాచారవ్యవహారములను తెలిసికొని యాసేవచేయునందు
లకు హరిజనులకు తగిన కూలివచ్చునట్లు చేయవచ్చును.

శక్తియును, వ్యవధియు నున్నవారు రాత్రిపాఠశాల
లలో లేక పగటిబడులలో పెట్టి హరిజనులపిల్లలకు చదువు

చెప్పవచ్చును. శైవురోజులలోను, వీలైనప్పుడును హరిజనుల పిల్లలను వారు వసభోజనములకును, చిన్నచిన్న యాత్రలకును తీసికొనిపోవుచుండవలెను. హరిజనుల యిండ్లకుపోయి తరచు వారల చూచుచు, యవసరమగునప్పు డెల్ల వారికి వైద్యసహాయము నొసంగుచుండవలెను. మొత్తముమీద తమకు మంచి రోజులు వచ్చినవనియును, హిందూసంఘముచే నసహ్యము గను, యలక్ష్యముతోడను చూడబడునట్టి నిర్భాగ్యులము తాముకామన్న భావము వారికిపుట్టునట్లు చేయవలెను.

పైన వర్ణించిన దంతయు విద్యార్థిప్రపంచము పూనుకొనినచో—చక్కగను, చులకనగను నిర్వహించగలదు. ఈపనిని శాంతముగ—కార్యాస్త్రీతోను, దృఢసిశ్చయముతోను, బుద్ధినుపయోగించి చాలమంది చేయుమొదలిడినచో మన లక్ష్యమును మనము చాలవరకు సాధించినట్లే యగును. ఈపనిలో దిగిన తరువాత మనము శ్రద్ధవహించి చూడవలసినవిషయము లనేకము లున్నట్లు ముందు ముందు తెలియవచ్చును. నా దేశసంచారములలో కంటపడిన యనేకవిషయములనుండి కొన్నిటిని మాత్రమే పైన చెప్పితిని.

2

నేను కొన్నిప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పబోవుచు
న్నాను. ఇవి నే నిదివరకు సమాధానము చెప్పినవే. అయి
నను, యిట్టివి మరల మరల వచ్చుచుండుటచేత
ఏడవప్రకటన వీలగునంతవరకు వాటిని సంగ్రహించి, యొక్క
16-11-32. ప్రకటనలోనే వాటికన్నిటికిని సమాధాన మొ
సగ నెంచితిని. అట్లు చేయుటయే మంచిదని నాకు దోచినది.

ప్రజలను వారియిష్టములకు విరుద్ధముగా నడచునట్లు
మీరు నిర్బంధించుటలేదా యను నదట్టిప్రశ్నలలో నొకటి.

ఏది యెఱ్ఱైనను నాయుద్దేశము మాత్రమే
కొన్ని ప్రశ్నలు. కాదు. దుర్బలులను బలవంతులగా జేయుట
కును, సోమరులకు చురుకు పుట్టించుటకును,
సంశయాత్ములను భక్తిపరులగా జేయుటకును—నే చేయ
బోవు యుపవాస ముద్దేశింపబడినది. ఈసంస్కరణమునకు
ప్రతికూలురుగా నున్నవారి నది యేమాత్రమును బాధింపక
పోవుటయే గాక వారి కది లాభకారి గావచ్చునని కూడ
కొంచె మాలోచించినచో తెలియగలదు. ఈ యుపవాసము
వల్ల నేను మరణించుటయే తటస్థించినచో నది వారి కానంద
దాయకమగు విషయమేయగును. వారి దృక్పథమునుండి
చూచినచో బహుశః వారట్లు భావించుకొనుట తప్పు కాదు
సరిగదా—న్యాయమును సవ్యమును కూడ గావచ్చును.

అగ్రహవివశుడగు నొకవిలేఖరి నా కీవిషయమును స్పష్టముగా వింటుంటున్నాడని వెనుకాడలేదు.

కాని యింకొకవిలేఖరి యిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. “సరే! ‘ఫలానఫలాన’ పని జరుగవలయు నని నాకుద్దేశము లేదని మీరనవచ్చును. కాని మిక్కిలి యుత్సాహకరులగు మీయనుచరులు తమ్ముహింసించుతున్న భయమువల్ల, బహుజనాభిప్రాయము ననుసరించిపోవు పూర్వాచారపరాయణులనే కలున్నారు! ఈవాదమెట్టి సందర్భములందైన ప్రయోగింపవచ్చును. ఇదివరకెట్టి యుపవాసములతో సమితములేకుండ నాజీవితములో ననేకయుద్యమములను నడపితిని. అప్పుడ కూడ నేనిప్పుడు జవాబు చెప్పుచున్న యీవాదమే యనేకమారులు నేతలచుకొనినది చేయకుండ చేయటకు ప్రయోగింపబడినది. ఈనాయకవాదమువల్ల నేనుద్దేశించిన ఫలితము లెన్ని గల్గినను సరే నాయత్మగౌరవముమాట యటుండనిచ్చినను, నాయందు విశ్వాసముగల కోట్లకొలదిజనులను సత్కార్యాచరణదక్షుల గావించుటకై నను నేనట్టిదీక్ష గైకొనవలసియున్నది. ధర్మసంబంధములగు యుద్యమములన్నియుకూడ నిట్లే జరుగుచుండునని నావిశ్వాసము.

“హిందూసంఘములోని యొక శాఖవారిని యింకొక శాఖవారికి కిరుగబడనట్లు మీరు పురిగొల్పుటలేదా “యనునది రెండవప్రశ్న. లేదు. నేనెన్నటికి నట్లు పురిగొ

ల్పుట లేదు. ప్రతిసంస్కరణోద్యమమునకును కొంతవిరోధముండకమానదు. కాని సంఘములో కొంతవరకు ప్రతికూల ప్రచారముండుటయును, ఆందోళన జరుగుచుండుటయును ఆసంఘభివృద్ధికి చిహ్నములేయగును. సంస్కర్తలు, సనాతన ధర్మావలంబకులు పోరాడి శాశ్వతముగా శత్రువులై పోదురన్న భయము నాకు లేదు. సనాతనధర్మావలంబకుల నిరోధమును నేనెన్నఁచును చులకనగా జూడను. వారివిశ్వాసముల తృణీకార భావముతోఁగూడ చూడజాలను వారిలో కొందరు సనాతనధర్మమున కిప్పుడు మహావిపత్తు వచ్చినట్లెంచుచున్నారని నాకు పూర్తిగా తెలియును. అయినప్పటికిని, సంస్కర్తలకును, సనాతనధర్మావలంబకులకును. గలభేద మత్యంతస్పృహమని వారి వాదనలలో గోచరించినది.

సనాతనధర్మవాదులదగ్గరనుండి నాకువచ్చిన లేఖలలో నీక్రిందివిషయములలో వారందరంగీకరించుట చూడ నాకాశ్చర్యము గలిగినది.

- (1). వారిజనుల స్థితిగతులను బాగుచేయుట కెంతయో పాటుపడవలసి యున్నదని మేమున్నకొందుము.
- (2). సవర్ణహిందువులలో చాలమంది వారిజనులను బాధలు పెట్టుచున్నారని మేముంగీకరింతుము.
- (3). వారిపిల్లలకు విద్యరావలయుననియును, వారు నివసించుటకు మంచిస్థలములు కావలయుననియు సమ్మతించుము.

- (4). స్నానము చేయుటకును, నీరు తోడుకొనుటకును వారికిసదుపాయముల చేయవలసియున్నదని మేమును తలంచెదము.
- (5). వారికి సంపూర్ణముగ రాజకీయ హక్కులుండవలెనని యంగీకరింతుము.
- (6). పరమేశ్వరు నర్పించుటకు వారికివలయు సౌకర్యముల నొడగూర్చవలెనని యొప్పుకొందుము.
- (7). ఇతరులకున్నట్టి పౌరసత్వపు హక్కులన్నియు వారికి కూడ నుండవలెనని యంగీకరింతుము.

అయినను ప్రస్తుతమున్నస్థితిలో హరిజనులను ముట్టుకొనవలెనని గాని వారితో కలిసి తిరుగవలెననిగాని నిర్బంధముండరాదని పై విషయముల సంగీకరించిన యీసనాతన ధర్మావలంబకులు చెప్పదురు. అట్టివారలకు నా సమాధానమిది.

“హరిజనులను మీతో సమానమగుస్థితికి తీసికొనివచ్చుటవసరమని మీరొప్పుకొనుచున్నారు. సవర్ణులలో కొందరొక యడుగు ముందుకువైచి, మీరు విశ్వసించుశాస్త్రములమీద నాధారపడియే హరిజనుల నశ్చేత్యులగా చూడకుండుటయే తమ విధియనియును, హరిజనులు వెలిగానుండి యనుభవించుటకు మీ రంగీకరించిన హక్కులనన్నిటిని, వారితోపాటు తా మనుభవించుమని చెప్పినచో మీరేల యాందోళనపడె

దరు ? మీరు యిష్టమువచ్చినట్లు సంచరించుటకు మీకుగల హక్కును మీరు రక్షించుకొనగోరుచున్నారు. నిర్బంధమను మాటయే యుండరాదని చెప్పుచున్నారు. అట్టి యెడల మీ కవసరమనితోచిన సంస్కరణములనే, సరిగా మీ రొప్పుకొని నట్టి మార్గములనే సంస్కర్తలు కొనసాగింపవలెనని మీరే మొగము పెట్టకొని యడగగలరు ? హరిజనులను ప్రస్తుతము వారున్నస్థితిలోనుండి లేవదీయు టవసరమని మీరు కూడ నంగీకరించినను, మీరింతవర కందుకొరకేమియును చేయలేదు. కావున మీకొక మంచిమార్గమును నూచింప సాహసింపుచున్నాను. సంస్కర్తలు వనూలుచేయుచున్న నిధులకు విడికగా ధనమొసంగుడు. వారిని మీ తరపున పని చేయువారిగా యెంచుకొని, యుభయులకును సమ్మతమైన కార్యముల కొనసాగించుటకు తోడ్పడుడు. హిందూధర్మము నకు మీరొనర్చు వ్యాఖ్యానములను వారెట్లు గౌరవింపవలెనని మీరు గోరుదురో యట్లే, వారుచేయు వ్యాఖ్యానములనుగూడ మీరు గౌరవింపుడు. సంస్కర్తలు హరిజనులతో కలిసిమెలిసి తిరుగకూడదని మీరింతవర కభ్యంతరపెట్టలేదు. వారి యిష్టమువచ్చినట్లు వారిని పోనిచ్చిరి. వారిని మీరు బహిష్కరించలేదు. ఈ యుద్యమము పూర్వముకంటె చాల వ్యాప్తిగాంచినది. పూర్వముకంటె నెక్కువ యభివృద్ధినొందినది. కావున నీ యుద్యమమును మీరు ప్రతిఘటించుటలో అర్థములేదు.”

కాని యింకొకచిక్కు మిగిలిపోయినది. ప్రస్తుతము దేశములో ననేక దేవాలయములును, యితర ప్రజాసంస్థలును గలవు. హరిజనులను, చట్టములప్రకారము కొన్ని చోట్లను, చాలచోట్ల యన్యాయముగను, దేవాలయములలో ప్రవేశింప కుండగను, ప్రజాసంస్థల నుపయోగింపకుండగను చేసిరి. ఇప్పుడా దేవాలయములును, యితర సంస్థలును, యెవరి యాధీనములో నుండవలెను? ఈ చిక్కును విడదీయుట కొక్క సులభోపాయమున్నది. ఉభయపక్షములవారును కోపతాపములను, ఒండొరులయందుగల యగౌరవభావములను వీడినచో చాలును. పృథిగ్రామమునందుననో లేక కొన్నిగ్రామములను గుంపుగా చేర్చియో, ప్రతిపట్టణమందుననో లేక పట్టణమందలి వివిధభాగములయందుననో గల ప్రజల యభిప్రాయము లెట్లున్నవో ఓట్లద్వారా తెలిసికొని, దేవాలయములను, ప్రజాసంస్థలను, యెవ్వరుపయోగింపవలెనో నిర్ణయించుకొనవచ్చును. సనాతనధర్మవాదులకే యొక్కవ ఓట్లు వచ్చినచో, వారు హరిజనులు సంస్కర్తల నుపయోగించుటకు వలయు దేవాలయములకును, యితర సౌకర్యములకును అగుఖర్చును సంస్కర్తలతోపాటు భరించవలెను. నేను హరిజనులను సంస్కర్తలను కలిపివైచితిని. ఏలయన నీసంస్కర్తలు, సంస్కర్తలని పిలువబడుటకు తగినవారైనచో తమ విశ్వాసముల ప్రకారము నడచుకొనువారై

నచో, హరిజనులు సవర్ణులతో సమానభక్తిని యనుభవింప జాలని యేహక్కునుగాని, యెట్టి సౌకర్యములనుగాని వారనుభవింపకూడదు. అట్లొనర్చుట వారి విధి. నాకువచ్చిన యుత్తరములను బట్టిచూచినచో సనాతనధర్మావలంబకులు తా మనుభవించుచున్న సర్వసౌకర్యములను, హక్కులను వాటినుండి యింతవరకు వంచింపబడిన హరిజనులుకూడ ననుభవింపవలెనని యొప్పుకొనుచున్నారు. కాబట్టి వారే హరిజనులకును, సరిష్కర్తలకును, కావలసిన దేవాలయములను కట్టుటకును యితరసౌకర్యముల నేర్పాటు చేయుటకునగు ఖర్చును భరింపవలెను. కాని సనాతనధర్మ వాదులు తేనిపోనిపరిస్థితులను మనస్సులతో కల్పించుకొని భయపడకుండురుగాక ! యరవాడ యొడంబడిక ననుసరించి గాని, యిప్పుడు క్రొత్తగా నేర్పడిన యఖిలభారతయప్పు శ్యతాని వారణాసుముయొక్క ప్రకటనలను బట్టిగాని, అస్పృశ్యతాని వారణాసున్న నేను వివరించినదానికంటె నింకే దియును గాదని బాగుగా గ్రహింతురుగాక ! హరిజనులతో గలసి భోజనములుచేయుట, వారితో వివాహములు చేసికొనుట, దానిలోని భాగములుకావు. నేమను మరికొందరు సవర్ణులును ముందొక యడుగువైచినంతనే సనాతన ధర్మవాదులు కలత జెందరాదు. వ్యక్తి స్వాతంత్ర్యమును వ్యక్తుల యభిప్రాయములను వారు అణచివేయ గోరరనుకొందురు. వారి

యభిప్రాయములు సరియైనవని, వారికి పూర్ణవిశ్వాసమున్నచో ముందేమి వచ్చునో యని భయపడరాదు. ఒక సంస్కరణ మేదైన కాలానుగుణ్యముగ వచ్చినదైనచో, దాని యందు సారమున్నచో నట్టిదానిని ప్రపంచములోగల యే శక్తియు నిరోధింపజాలదు.

“మీ సాంఘిక ధార్మిక భావములవైపు ప్రజలదృష్టి మరల్చి, వాటిని ప్రజలచే యొప్పించుటకు తుపానువంటి యాందోళనను హఠాత్తుగ బయలుదేరదీయుటవల్ల మీరు రాజకీయ దాస్యవిముక్తి కడ్డము తగులుటలేదా?” యని మూడవ ప్రశ్న. ఈప్రశ్నకు నేను తైదీనగుటచే పూర్తిగ సమాధానము చెప్పజాలను. అస్పృశ్యతాని వారణవిషయమే ప్రచారమొనరింతునని యిచ్చినమాట నతిక్రమించవలసి వచ్చును. అయినను నే నొక్కమాటమాత్రము చెప్పగలను. సాంఘిక, ధార్మిక రాజకీయ సమస్యలను నెట్టి సంబంధ ముండనంతటి విభేదములున్నట్లు నేను తలంచనని నన్నెరిగిన ప్రతివారికిని తెలియును. అవి పరస్పరసమాధారపడి యున్నవనియు నందులో నొకసమస్యపరిష్కరింపబడినచో, మిగిలిన సమస్యలుకూడ పరిష్కరింపబడుకాలము చేరువైనట్లే యనియు నేను సర్వదా చెప్పుచుంటిని.

నాకువచ్చిన యుత్తరములనుండి సంగ్రహించినప్రశ్నలింకను గలవు. నాకువచ్చుచున్న యుత్తరములసంఖ్య నానా

టికి హెచ్చుచున్నది. ఇప్పుడున్న సహాయులతో పాటుతో
 దీని నెల్ల చూచుకొనుట నాకు చాలకష్టమైన పనియే. మిగి
 లిన ప్రశ్నలకు ముందు ప్రకటనలో జవాబిచ్చుటకు నాశక్తి
 కొలది ప్రియత్నించెదను. విశేషులు నాయందు దయసూచ
 గోరెదను. ఇంతవరకు నా కందినయుత్తరముల కన్నిటికిని,
 వాటిలో యొక్కటినైన వదలిపెట్టక జవాబిచ్చితిని. కాని యిక
 నుండి ప్రకటనలద్వారా నేనిచ్చు జవాబులతోనే విశేషులు
 తృప్తిపందగోరెదను; వారు ముక్తసరిగ వ్రాసినచో చాల
 సహాయము చేసినవారగుదురు. ఆదియును కొత్తసూచన
 లున్ననే ప్రాయగోరెదను. లేదా నేనే తీర్చవలసిన సందేహ
 ములుండి, యాసందేహములు తీరిననేగాని యుద్యమ సంబం
 ధమగు యితరవిషయములలో వారొక్కయడుగైన ముందు
 నకు పోజాలని పరిస్థితులలోమాత్రమే ప్రాయగోరెదను.

౮

“మీకు శాస్త్రముల మీద భక్తిగలదందురు. వాటిని విశ్వసించుమందురు. శాస్త్రములనగా మీయు ఎనిమిదవ ప్రకటన. దేశ మేమియో మాకు తెలియుట లేదు. ఏలన 17-11-82 శాస్త్రసమ్మతములగు ననేక విషయములను మీరు మీయిష్టమువచ్చినట్లు నిరాకరించుచుం దురు. మీకు పరమ పూజ్యమైన గీతలో కూడ శాస్త్రముల ప్రకారము నడచుకొనవలెనని యున్నది.” అనుప్రశ్నను చాల మంది విశేషరులడగుచున్నారు.

దీనికి సమాధానముగ నేను పూర్వప్రకటనలో చెప్పి నదానినే మరల చెప్పెదను. గీతోపదేశములకు విరుద్ధముగా నున్న దేదియైనను, యెందు ముద్రింపబడినను, దానిని నేను శాస్త్రముగా భావించను. పూర్వాచారపరాయణులగు మిత్రులు విస్మయ చిత్తులుగాకుండినచో, నా శాస్త్రము లనగా నేమి? యభిప్రాయముల నింకను వివరించి చెప్పెదను. లోకమంతటిచే సంగీకరింపబడిన, ప్రాథమిక ములగు నైతికసూత్రములకు విరుద్ధముగ నున్నదానిని దేని నైనను నేను శాస్త్రముగ చూడను. శాస్త్రములన్నియు ఆ సూత్రములను బలపరచుటకు ద్వేషింపబడినవేగాని, వాటినితి క్రిమించుటకుగాదు. గీతయన్ననో-యీముఖ్యసూత్రములపై పాధారపడియుండుటయేగాక- యెన్నికష్టములు వచ్చినను

వాటిని వీడకుండుటకు బలపత్కారణములను దెల్పుచున్నది. అందుచేతనే గీతయే నాకుచాలునని చెప్పచున్నాను. నేను సూచించిన యీ పులభముకు, మాత్మము నగు మార్గమే తే కున్నచో నావంటి నామాన్యులగతి చెప్పనక్కరలేదు. పర స్పరనిరుద్ధములగు శాస్త్రములనబడు మహారణ్యములలో దారి తెలియక కొట్టుమిట్టలులాడుచుండవలసి వచ్చెడిది. తేదా- అందముగ నచ్చువేయబడి యంతకంటె నందముగ బైండుచే యబడిన సాస్కృతగ్రంథసమూహములో చిక్కుకొని, వేటి కవియే దివ్యములని చెప్పు ప్రతిస్పర్థులగు పండితులమాట ల్గముచేసికొన తీక తెల్లబోవలసిన చ్చేసి.

స్మృతులనేకములు గలవు. అందులో, కొన్ని ప్రాంత ములలో గల కొన్ని వందలమంది మానవులకు మాత్రమే గౌరవపాత్రములై, యితరులెవ్వరికీ తెలియని స్మృతులు కొన్ని యున్నవి. అవి యెప్పుడు పుట్టినవో, యే కాలమునందెవ్వరిచే రచింపబడినవో, దెలియరీకిని తెలియదు. అట్టి స్మృతి నొక దానిని నేను దక్షిణదేశములో చూచితిని. దానిని గురించి మహా పండితుల నడిగితిని. కాని వారాపేరే వినలేదనిరి. ఇక నాగ మము లనేకములున్నవి. వానిలో యొక దానితో మరియొక దా నికి పొత్తు కుదురదు. వానిననుసరించు నట్టి యాకొలది మందికే తక్క నవి మరియెవ్వరికిని బనికిరావు. మహాగ్రంథ ములన్నియు హిందువులకు ధర్మగ్రంథములైనచో, శాస్త్రాధి

కారముచూపి సమర్థింపజాలని దుష్కార్యమేదియు నీప్రపంచములోనుండజాలదని చెప్పవచ్చును. ప్రాచీనములగు వ్రాతగ్రంథములలోగూడ ప్రక్షిప్తభాగములను దీసివేయకుండినచో ఆమహాగ్రంథములందలి ధర్మోపదేశములు సరిగావని చెప్ప వాస్తవమందులోనే గోచరింపక మానవు కావున భగవద్గీతలో నొక్కసందర్భముననే యుపయోగింపబడిన శాస్త్రశబ్దమునకు నేనిచ్చిన యర్థమందలి భావము నిర్ణయించుటకాధారము యింకేదియైన గ్రంథముకాదు. లేక గీతలో చెప్పబడక నింకొకచోట చెప్పబడిన వేరు ధర్మసూత్రములును గాదు. ఆ శాస్త్రశబ్దమున కర్థము సజీవములైన ముఖ్యసూత్రములపై నాధారపడిన, ధర్మప్రవృత్తియనియే! ఈనిర్వచనముతో విమర్శకులు తృప్తినొందరని నేనెరుంగుదును. నేను మహాపండితుడను గాను. అందుచేత నుపదేశమెవ్వరికిని చేయజాలను. కాని శాస్త్రమనగా నే నేమనుకొనుచుంటినో చెప్పి విమర్శకుల కుతూహలమును మాత్రము తీర్చగలను.

పైప్రశ్న వేసినంతపట్టుదలతోనే విశేషరు లింకొక ప్రశ్న వేయుచున్నారు. 'ఈశ్వరప్రేరణ'— 'యంతర్వాణి' అంతర్వాణి యని మీ రనుచుందురు. దాని కర్థమేమిచెప్పెదరు? ఇక ప్రతివారు నీశ్వరప్రేరణయనియును, యంతర్వాణి ప్రబోధమనియును జెప్పి యిరుగుపొరుగు వా

రెండరకు విరుద్ధముగా నడువ మొదలుపెట్టినచో మీరేమి గుదురు? ప్రపంచ మేమగును?" అని.

ఇది సముచితమైన ప్రశ్నయే. దివ్యవాణి, యాత్మరక్షణకొరకేదైన నొకయుపాయము చూచుకొనియుండక పోయినచో మనమందరము పెద్దచిక్కులో చిక్కుకొనియుండుము. తన యంతర్వాణి ప్రబోధమని యందరను చెప్పగలిగినను, వారిలో కొందరే దానిని సమర్థించుకొనగలిగియుండురు. ఈశ్వరిప్రేరణమనియు, సంతర్వాణిప్రబోధమనియును జెప్పి ప్రజలను మోసగించు నాతడు, రాజానుమతినొందకుండగనే, రాజపక్షమున వ్యవహరించిన వానికంటె నధోగతి పాలగును. ఏలన రాజుపేరు చెప్పి మోసగించువాడు పట్టుబడినచో శరీరదండన ననుభవించి బయటబడును. కాని యంతర్వాణిపేరు జెప్పి మోసగించువాడు బయటబడినచో నాతని శరీరాత్మలు రెండును కూడ నశించిపోవును.

విమర్శకులు యుదారహృదలగుయుటచే నేను మోసగించుచున్నా ననిమాత్రము చెప్పటలేదు. కాని యేదో భ్రాంతిలోబడి నేను ప్రవర్తించుచుండ వచ్చునని సూచించుచున్నారు. వారు సూచించినదే నిజమైనచో, దానివల్ల నాకు గలుగు ఫలితమునకును బుద్ధిపూర్వకముగా సంతర్వాణిపేరు చెప్పి మోసగించినచో, నాకు గలుగుఫలితమునకును విశేష భేదముండదు. అల్పజ్ఞుడగు నావంటివాడు, సత్యాన్వేషణ

మొసర్చుపట్ల చాల జాగరూకతతో నుండవలయును. మన స్థైర్యము చెడకుండ జూచుకొనవలయును. షరమేశ్వరు డాతనికి దారిజూపుటకు ముం దాతడు తన యహంభావమునెల్ల చంపుకొని, విసముడైయుండవలెను. ఇది యిక విస్తరించను. ఈయంతర్వాణి నాకొక్కనికే యున్నదని గాని, అనామాన్యమైన దని గాని చెప్పను. భక్తితో, పూర్ణముగ భగవదాధీనము గావించుకొనినవారి నాతడే పాలించును. పరిపూర్ణ నిష్కాములగు వారివలననే భగవంతుడు కార్యసాధనగావించుకొనుచుండు నని గీతచెప్పుచున్నది. ఇక్కడ శ్రమ కాపచ్చునన్న ప్రశ్నకు తావులేదు. ఇది శాస్త్రసిద్ధమును, సర్వసామాన్యమునగు సత్యము. అందులకు వలయు లక్షణముల బడయుటకు కావలసిన యౌషిక, యిచ్చగలవా రందరీశత్యమును పరీక్షించుకొనవచ్చును. ఆలక్షణముల జెప్పినచో ఎంత సులభములా యని దోచును. అవి యలవరచుకొనుటకు బహుచులకనైనవి. దృఢనిశ్చయమున్నచో జాలును.

ఇంతకును నన్ను గురించి యీ విషయములో నెవ్వరును చింతపడనక్కరలేదు. నేను ప్రజలనే 'చేయుడని' కోరుచున్నదెల్ల బుద్ధినుపయోగించి పరీక్షించుటకు శక్యమైనదే. నామరణానంతరముననైన సన్పృశ్యతనురూపుమాకవలసియుండును. ఈయపవాసము భగవత్ప్రేరితమైనను, గాకున్నను, దానిని గూర్చి నాయా ప్రమిత్రులు కూడ విచారించబనిలేదు. వారికి

నాయందు గల ప్రేమవల్ల నీయుద్యమాభివృద్ధికి ద్విగుణీకృతా తాహముతో పనిచేయవచ్చును. అప్పు డీయుపవాస దీక్ష మూర్ఘపుష్పదల గల నొక స్నేహితుని యవివేక కార్యమని తెలియవచ్చినను ఆపద లేదు. నాయందు నమ్మకముగాని, ప్రేమగాని తేనివారు దానివల్ల నే చూత్రము చలింపరు. కావున రానున్న నాయుపవాసమును గూర్చియు, నావ్రతము బూనుటకు నాకున్యర్హతను గూర్చియు, నితరంతము పాట బాగుటచల్ల ప్రజల మనోదృష్టులు నాకు సాధింపవలసిన మహాత్కార్యముమీద కేంద్రీకరింపబడక యన్యథాపోవచ్చును. అందుచే నాయొద్దనున్న యుత్తరములకట్టలలోనుండి కొన్ని పాదకరమగు దృశ్యములను వారకులకు చూపి యీ ప్రకటనను ముగించెదను.

“విల్లేపాల్లే” లోని యీదృశ్యమును చూడుడు!
 “విల్లేపాల్లే” బాంబాయిలోని యొకపేట. ఇందు చాలధనవంతులగు హిందువులు నివసించుచున్నారు. ఇతర చిన్నచిన్న యిండ్లమూట యటుండనిచ్చినను, దీనిలో పాకీవాండ్ల) 17,000 ధవనములున్నవి. పురపాలకసంఘము నకు సాలునకు రు 70,000 ఆదాయమువచ్చుచున్నది అందులో రు 31,000, పురపాలిశుద్ధ్యమున కుపయోగింపబడుచున్నవి. పాకీవాండ్లున్నచోట రోడ్లులేవు. మంచినీటి వసతి లేదు. పరిశుభ్రతకు తావులేదు. వారున్న

చోట భూమి చాలపల్లముగానున్నది. వారియిండ్లు పాకీపని కొకప్పుడు పయోగించిన పాత రేకు లడ్డముపెట్టిన గుడిసెలు. దీపముల యేర్పాటులేదు. వారియిండ్లసమీపమునందే యాచేటలోని చెత్తను తీసికొనివచ్చి పడవేయుదురు. ఆచెత్త నుండి యపారమైనదుర్వాసన పుట్టుచుండును. చానిదగ్గరనే యాతుక్కును తీసికొనివచ్చుమోటారులారీలనుంచెడి చావడి యున్నది. అందు మురికిడబ్బాలను కడుగుట కొకకొళాయి యున్నది. అచ్చటనుండు ఓవరుసీరునకు దయవచ్చినచో పాకీ వాండ్ర కా కొళాయినుండి నీరుపట్టుకొనుటకు వీలగును. అవతలవైపున ఊరిలోని పాకీదొడ్లనుండి తీసుకువచ్చిన మలమును పడవేయుటకు బండ్లు వరుసగా నున్నవి. ఇట్టి పరిస్థరములలోనే పాకీవారు తమ జీవితములను గడుపవలసియున్నది. ఈయిండ్లచుట్టును పొలములున్నవి. ఆపొలములలో సర్వసాధారణముగ నీరుండును. అందువల్ల దోమలు, తేళ్లు, పాములు, ఎలుకలువారిని బాధించుచుండును. ఇట్టి స్థితిగతులలోనే ముప్పదియొక్కకుటుంబములవారు నివసించుచున్నారు. అందు 35 గురు పురుషులు 20 మందిస్త్రీలు, 34 గురుబాలురు, 15 గురు బాలికలు గలరు. ఈనూట తొమ్మిండుగురలోను 9 గురుపిల్లలుమాత్రమే అతికష్టముమీద చదువగలరు. వ్రాయగలరు. మిగిలిన వారందరు అక్షరజ్ఞానశూన్యులు.

ఈపేటలోనుండు వారన్ననో తమతోడి మానవులగు
 నీపాకీవారల విషయమాలోచించిన చాలు—తక్షణమే వారు
 నివసించుటకు శుభ్రమగు ప్రదేశములలో స్థలముల నిచ్చి,
 పట్టణవాసుల కందరకును లభ్యమగునట్టి యితర సౌకర్యము
 లతో పాటు, మంచినీటికిని, దీపములకును వలయు సదుపా
 యములుచేయ గల ధనవంతులు. ఇక్కడ సనాతన ధర్మావలం
 బకులకును, సంస్కర్తలకును కూడ చేతినిండ పనిగలదు.
 “విల్లేపార్లే” పురపాలకసంఘమునకు వచ్చు రు 70 వేల ఆదా
 యములో రు. 31 వేలు పురపారిశుద్ధ్యమునకే వెచ్చింపబడు
 చున్నవని చెప్పినచో చాలదు. సంఘమున కతిప్రయోజనకా
 రులైన యీసేవకులకొరకు మరికొంతపన్నును భరించగల
 శక్తి “విల్లేపార్లే” నివాసులకున్నదని వాకు తెలియును. కాని
 యది చాల నెమ్మదిగా జరుగుపనియని నాయభిప్రాయము.
 కావున అక్కడ నివసించుచున్న హిందువులందరు తక్షణమే
 చందాలు వేసికొని యీపాకీవారలకు మంచినీటిస్థలముల
 లో పాటు యితరసదుపాయములను చేయవలెను. అట్లు
 చేయుట వారివిధి. తోడిమానవులకు వారు చేయవలసిన
 సహాయమునం దదియణుమాత్రమే చెసినట్లగును. పిమ్మట
 పాకీవాండ్లు సుఖజీవనము గావించుటకు, వీలగునట్లు చేయుమని
 సదుపాయముల కగు ఖర్చును భరించవలసిన దని పురపాలక
 సంఘము నడుగుటకు వార్హులగుదురు.

అఖిలభారత యస్పృశ్యతానివారణసంఘకార్యదర్శి, గారగు శ్రీధర్కర్ గారు సంఘముతరఘన సంచారమొనరించుచున్నారు. అక్కడక్కడ పాకీవాండ్లు నివసించుప్రదేశముల నాయన చూచిరి. ఆయనచూచినవాటినిగురించి యింత విషాదకరమగు దృశ్యమునే చిత్రించుచున్నారు. బీహారురాష్ట్రములో పాట్నా, దాన్పూరు మున్నగుపట్టణములలోని పాకీవాండ్ల స్థితిగతులను గురించి హృదయవిదారకమైన కథలనే చెప్పుచున్నారు. అస్పృశ్యతను శాస్త్రము లంగీకరించునాయంగీకరించవా యను వ్యర్థచర్చలతో కాలముగడువక, మనమందరము నీయస్పృశ్యులనబడువారి దుస్థితినిబాపుటకు ప్రయత్నించుచున్నచో యెంతబాగుండును ! హరిజనోద్ధరణయందు తమకధికాసక్తిగలదని నమ్మబలుకుచున్న విద్వాంసులగు నీవీశేఖరులందరును చేయుటకు కావలసినంత పనిగలదు.

౯

జనవరి యొకటవతారీఖు సమీపించుకొలది గురువా
యూరును గురించి నాకు వచ్చుచున్న లేఖలు అధికమగు
తొమ్మిదవ చున్నవి. వాటిలోని యొక్కొకప్రశ్నకే సమా-
ప్తికటన. ధానము చెప్పటకుబదులు తద్విషయమే నా
28-11-32. యభిప్రాయములనన్నిటిని యీ ప్రకటనలో
విశదీకరించుట సులభమగుపనియని తలంచెనను.

జనవరి రెండవ తేదీలోపల గురువాయూరు దేవాల-
యములోనికి, సవర్ణులు పోవునట్లే హరిజనులుకూడ పోయి,
భగవద్దర్శనము చేసికొనుటకు గల యభ్యంతరములు తొల-
గింపబడనిచో నే నుపవాసము ప్రారంభింతును. కాని యీ
దేవాలయముచుట్టుపట్లగల సవర్ణహిందువులలో చాలమంది
హరిజనులు దేవాలయప్రవేశ మొనర్చుటకంగీక-
గురువాయూరు రింపకపోయినను, లేక వారెల్లరును అంగీకరించి
సంస్కర్తల నప్పటికిని హరిజనులను దేవాలయములోనికి
కర్తవ్యము. రానిచ్చుటకు అడ్డమువచ్చునట్టిదియును, జనవరి
రెండవ తేదీలోపుగ దిద్దుబాటుచేసికొనుటకు వీలుగానిదియు
నగు శాసనసంబంధమగు చిక్కు తటస్థించినను, నాయుపవాస
దీక్ష యాగిపోవును. అనుదినము దేవాలయమున కేగు ప్రజ-
లలో చాలమంది హరిజనులు దేవాలయప్రవేశ మొనర్చుట

కనుకూలముగనున్నారని నాకువచ్చు తేఖలలోని ధికాంశములు చెప్పుచున్నవి. ఒకరిద్దరు విలేఖరులు మాత్రము అట్లుగాదనియు, సరిగా ప్రజాభిప్రాయమును గనుగొనమొదలిడి ఓట్లు పుచ్చుకొనినచో దేవాలయప్రవేశమునకు ప్రతికూలముగ నెక్కువ ఓట్లు వచ్చుననియు, వ్రాయుచున్నారు. కాని వారిట్లు దేనిపై నాధారపడి వ్రాయుచున్నారో తెల్పుట లేదు. తక్కినవారు తమకు తోచినవిధమున ప్రజాభిప్రాయమును తెలిసికొంటిమనియును, ప్రజలు దేవాలయప్రవేశమున కంగీకరించుచున్నారనియును వ్రాసిరి. పూర్వాచారపరాయణు లంగీకరించినచో ఉభయపక్షములవా రెన్నుకొనిన మధ్యవర్తులసమక్షమున వెంటనే మరియొకసారి యీవిషయమై ప్రజల ఓట్లను తీసికొనవచ్చును.

క్రిందటి శనివారమునాడు “టైముస్ ఆఫ్ ఇండియా” పత్రికావిలేఖరి ప్రశ్నలకు సమాధానముగ నేను సూచించిన పద్ధతియెల్ల నిక్కడ మరల వ్రాయను. ఎట్లైనను, కాదనుటకు వీలులేని ఆధారములను చూపి, సంస్కర్తలు తమ వాదమును నెగ్గించుకొనుటలో ఆలస్యమును చేయరాదు. దేవాలయమున కనుదిన మేగు సవర్ణహిందువులెల్లరు తమ కనుకూలముగనున్నను, దేవాలయపు తాళపుచెవి జామరిన్ గారిచేతిలో నున్నదని సంస్కర్త లనుచున్నారు. కొంతవరకది నిజమే—కాని యది జామరికాఁగారి సొంతదేవాలయము.

కాదు. దేవాలయమునకు పోవువారి తరపున ఆయన ధర్మకర్త. అందుచేత వారిలో యెక్కువమంది కోరుదానిని ఆయనకాదనజాలరు. చట్టసంబంధములగు చిక్కులున్నచో వాటిని పర్దుకొను టాయన విధి. ఆయన యట్లుచేయకున్నచో ఆయన విధి యని తేలినదానిని ఆయనచేత చేయింపగలిగినంత బలముగా ప్రజాభిప్రాయము లేదన్నమాట. కావున నాయుపవాస మాప్రజాభిప్రాయమును దృఢతరమొనరించి, దానిబలమును చూపించును. అందుచే దీని కీలకము ప్రజలచేతులలోనే గలదు. కాని నీతిశాస్త్రములో చెప్పినట్లు, నీతిధర్మములు జాగరూకులైయున్నవారికి సహాయకారులగును కాని, జడులకుకాదు. అందుచే కేరళదేశ సంస్కర్తలు జామరిక్ గారిని నిందింపకుండుదుగాక ! ఆయనకు ఏవో దుష్టభావము లారోపించుట గౌరవమైనపనికాదు. అది శుద్ధతప్పు. హరిజనులు దేవాలయప్రవేశమొనర్చుట కాయన యంగీకరింపకపోయినచో ప్రజాభిప్రాయ మందులకు అనుకూలముగ నున్నదని ఆయనకు విశ్వాసము పుట్టలేదనియే తలంచెదముగాక ! ఆయన నిరాకరించినచో నది మన లోపముల తెలుసుకొనుటకు చిహ్నముగావలెనుకాని ఆయనను తిట్టుటకుకాదు స్పష్టముగా తమ యభిమతమును వెలిబుచ్చినచో తమప్రతినిధియగు జామరిక్ గారి రది కాజాలదని ప్రజలు తలంచునట్లు చేయుటయే మిగుల గాంభీర్యమును సముచితమును అగు పద్ధతి యగును.

అప్పుడే గురువయ్యారు సమస్య అఖిల భారత సమస్య యైనది. భారత దేశమునందు వివిధ ప్రాంతములలో గల సవర్ణ హిందువు లెల్లరు మేల్కొని హరిజనులను గురువయ్యారు దేవాలయములోనికి రానిచ్చుట తమ కంగీకారమే యని ప్రకటించుటగాక! స్వేచ్ఛగను, నిష్కల్మషముగను అట్టి ప్రకటనల గావించినచో వాటి నైతికశక్తి నిరోధింపవీలు లేనిదగును.

సనాతనధర్మావలంబకులను, లేదా (రాజప్రతినిధికి వారు చేసిన విజ్ఞాపనలో చెప్పకొనినట్లు) పూర్వాచారపరాయణులను, సంఘసంస్కర్తలు దూషింపరాదని యిదివరకే హెచ్చరించియుంటిని. వారి యిష్టమైన యభిప్రాయములు వారికి ఉండవచ్చును. అస్పృశ్యతానివారణసమస్యను ధార్మిక సమస్యగ నే నేను మొదటినుండి యెంచుచున్నాను. ఒకరి కొకరు దురభిప్రాయము లారోపించుకొనకుండగ నే సంస్కర్తలును, పూర్వాచారపరాయణులును ధర్మబుద్ధితో ప్రవర్తింపవలెనని గోరుచున్నాను. ఎట్టి సంస్కరణములనైనను, అందులో ముఖ్యముగా ధర్మసంబంధమగు సంస్కరణములను యింకొకరిని నిర్బంధించి కొనసాగింపరాదు. ఈ నాయుపవాసముయొక్క ఉద్దేశములను, నిబంధనలను యిదివరకే విస్పష్టమొనరించియుంటిని.

ఒకవి లేఖరి గుజరాతీ భాషలో నాకిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. “మీ రెవరిని నిర్బంధింప నెంచలేదనుట బాగుగనే

యున్నది. కాని మీపదవి కొందరిని వారియిచ్చకు విరుద్ధముగా ప్రవర్తించునట్లు బలవంతపెట్టుచున్నది. మాలో కొందరికి మీ ధర్మబోధలన్నను, మీ సంఘసంస్కరణమన్నను అత్యుచితమైనదని తలచును. అయినను రాజకీయరంగములో పనిచేయుటకు మీరు జీవించియుండవలెననియే మేము కోరుచున్నాము. కాని మీరు ఉపవాసమున ర్చేదనని పట్టుపట్టి నచో, మాయభిప్రాయములమాట తలపెట్టక మీదేవాలయ ప్రవేశోద్యమములో మేముకూడ చేరవలసివచ్చును. ఇదియే నిర్బంధముగాకున్నచో అమాటకర్థమేమియో మాకు తెలియదు." ఇందులకు నాసమాధానమిది:—భారతదేశప్రజల యందు నే నున్నతస్థానమును బడసియుండుటవల్లగాని, రాజకీయములలో నాకు కొంత పలుకుబడి యుండుటవల్లగాని, నే నతిముఖ్యముగా పరిగణించు నావిశ్వాసములను వీక్షుదునని యెవ్వరును తలంచగూడదు. రాజకీయరంగములో నాకుగల పలుకుబడిని నిలుపుకొనుటకును, సంఘములో నాకుగల కారవపదవిని పోగొట్టుకొనకుండుటకును, నాధర్మవిశ్వాసములను దాచుకొనజాలను. వాటిని అమ్మివేయజాలను. నాకు నావిశ్వాసములను మించినదేదియునులేదు. మిగిలినదెల్ల వానికి లోబడియే యుండును. మీరుమిక్కిలి వానినుండియే నావిధులన్నియు పుట్టుచున్నవి. నావిశ్వాసముల వదలివేయు మనిగాని, వాటిని అణచివైచుకొనుమనిగాని చెప్పట, నన్ను

ఆత్మహత్య గావించుకొనుమని చెప్పటకంటెను ఘోరమైనది. ఎవరైన తమ విశ్వాసములను వారికి నాపదవియెడల గల శౌరవమునకును, నారాజకీయమగు పలుకుబడికిని, బలియిచ్చినచో వారికసలు ధర్మవిశ్వాసములు లేవని చెప్పనాహసించుచున్నాను. ఒకవేళ యుండినను దృఢమైనవి కావని నా ఉద్దేశము. ధర్మవిశ్వాసములు చాల బలిష్ఠమైనవి. తాము నమ్మినవాటికొరకు జనులు తమ సర్వస్వము ఖణముగానొడ్డిన గాధ లనేకములుగలవు. అట్టి దృఢవిశ్వాసములనే మతమందురు.

ఆవిలేఖరియే మరల నిట్లు వ్రాయుచున్నాడు. “పాపమాజామరిన్ గా రేమిచేయగలరు ? ఒకవంకమీరును, కేశప్పన్ గారును ఉపవాసదీక్ష బూసనున్నారు. ఇంకొకవంక పూర్వాచారపరాయణు లొకవేయిమంది ఉపవాసదీక్ష బూసెదమనుచున్నారు. జామరిన్ గా రిందులో నెవరిని సంతృప్తి పరుపవలెను?”వానికి నేను వెనుకాడకుండ నిచ్చుప్రత్యుత్తరమిదియే:— “జామరిన్ గారు ఇరుపక్షములలో నెవరిని సంతృప్తిపరుపనక్కరలేదు. సత్యస్వరూపుడగు భగవంతునే ఆయన సంతోషపెట్టవలెను. ధర్మకర్తవ్యవియందుండుటవల్ల తన విధులను ఆయన సరిగా నెరవేర్చవలెను. అందులకు, వేయిమంది పూర్వాచారపరాయణులను, నన్ను, కేశప్పన్ గారినికూడ బలి యీయవలసివచ్చినచో నిస్సంకోచముగా

నట్లొనర్చుట కాయనకు ధైర్యముండవలెను. అట్లొనర్చినందుల కాయనను సమకాలికులును, రాజోవు సంతతులవారును కూడ అభిమతింతురు. ఉపవాసదీక్షలను బూనువారిసంగతి భగవంతుడే చూచుకొనగలడు. ఉపవాసదీక్ష బూనువారలు తాము సత్యమని నమ్మినదానిని రక్షించుకొనుటకే ఆదీక్ష బూనెదరు. కావున సత్యస్వరూపుడగు ఆ కరమేశ్వరుడే వారలను తన యిచ్చనచ్చినట్లు చేయగలడు. అంతరాత్మ ప్రబోధమే వారియపవాసదీక్షలకు కారణమైనచో అదియే దానికి తగిన ప్రతిఫలమియ్యగలడు.”

కాని ఆవిలేఖరియే యిట్టింకను వ్రాయుచున్నాడు. “ఈశ్వరుడు, అంతరాత్మ, అంతర్వాణి యని మీరు చెప్పుచుండుట బాగుగ నే యున్నది. ఇతరులు కూడ నట్లే చెప్పువచ్చును. కాని మావంటివారి గతియేమి? మాకు అంతర్వాణి లేదా. నలుగురిముందర ప్రదర్శించుటకు మీకున్నట్టి భగవంతుడు లేడు. మేము మీలో యెవ్వరిని విశ్వసింపవలెను?” దీనికి నే చెప్పగలిగిన దేమన:—“మీరు మిమ్ములనే నమ్ముకొనియుండవలెను. ఎవ్వరిమీదను ఆధారపడి యుండరాదు. అంతర్వాణిని వినుటకు మీరు ప్రయత్నింపవలెను. అంతర్వాణి యనుమాట మీకు అర్థముగాకున్నచో పోనిండు. బుద్ధి యనెడు దానికై నను మీరు తల యొగ్గవలసియుండును. నలుగురిముందర మీరు భగవంతుని ప్రదర్శింపకపోయినచో యిం

కొకదానిని ప్రదర్శించవలసివచ్చును. అదియే భగవంతుడని తేలును. అద్భుతవశాత్తు యీ ప్రపంచములో భగవంతుడు దక్క యన్యమేదియునులేదు. అంతర్వాణి ప్రబోధముప్రకారము నడచుకొనుచున్నామని చెప్పవారందరకును ఆయంతర్వాణి ప్రబోధ ముండియుండదని నా మనవి. ఏలన, తక్కిన యన్నివిద్యలవలెనే సూక్ష్మమగు యాయంతర్వాణిని వినగల శక్తికూడ చిరకాలము సాధనచేయకయును, శిక్షనందకుండగనులభింకదు. బహుశః యితర విద్యల నేర్చుకొనుటకు కావలసినదానికంటె దీనికి యెక్కువసాధన మవసరమగు ననుకొందును. వేలకొలది మనుష్యులు యీవిద్య నభ్యసించితిమని చెప్పినను, అందులో ఏకొలదిమందియో ఋజువుచేయగలిగిననుసరే- ఆకొలదిమందికొరకై నను మిగిలిన సంజేహాస్పదులగువారియెడల సహనము చూపవచ్చును.”

ఇక్కడితో గుజరాతీవిలేఖరి కథపూర్తి అయినది. ఇంగ్లీషులో వ్రాసిన యొక విలేఖరిప్రశ్నకు జవాబిచ్చుటతో పీనిని పూర్తిచేసెదను. అతడు వ్రాసినది చాలపెద్ద ఉత్తరము. వాదోపవాదములతో నిండియున్నది. కాని యీక్రింద నేనిచ్చుసంగ్రహ మాతనియభిప్రాయములను సరిగా తెలుపుననుకొనెదను. “ఇంతవరకును మీకు ప్రత్యేకసంఘాభిమానము లేకమైననులేదని నాకు తెలియును. కాని నేడు మీరు దానిలో పడిపోయిరి. మీరు స్వరాజ్యముకొరకుగాని

అఖిల భారతజాతీయైక్యతకొరకుగాని, యీ యుపవాసవ్రతము బూనియున్నచో నాకర్థ మయ్యెడిది. మీ యుపవాసమును నేను సమర్థించి యుందును. కాని హిందూధర్మమునకై మీ రుపవాసదీక్ష బూనుటేమి ? నే నెన్నడు మిమ్ములను హిందువుడనియే అనుకొనలేదు. అందులో సంకుచితబుద్ధిగల హిందువునిగా కలనైన తలంచలేదు. వెళ్లుటకిష్టములేని హరిజనులు వ్రవేశించుటకు దేవాలయాలను తెరచుటలో అర్థమేమి ?”

ఈప్రశ్నచూచిన నాకానందమగుచున్నది. నాఅసలు స్వరూపములోనే గాని యింకొకవిధముగా కనబడవలెనని నాకెన్నటికినిలేదు. నేను హిందువుడననిగాని, నాధర్మము హిందూధర్మమనిగాని చెప్పుకొనుటకు నే నేమాత్రమును సిగ్గుకొందను. నావి సంకుచితభావములను మాటను పూర్తిగా కాదనెదను. ఒక్క క్షణమాత్రమైనను, సంకుచితమైన ధర్మమేదియును, నన్ను తనలో నిముష్ఠుకొనజాలదని నేను భావించుచున్నాను. అస్పృశ్యతయను మహాభారము హిందూధర్మమును, సంకుచితము చేయుచున్నది. కాబట్టియే నేను దానికి ప్రతికూలముగ తిరుగబడితిని. హిందూధర్మమునుండి అస్పృశ్యతాకళంకమును తుడిచిపేయుటకు నాప్రాణమును గడ్డిపోచవలె అర్పింపగలను.

నా హిందూధర్మము తనలో అన్నిటిని యిముడ్చుకొనును. కావున నాలో ప్రత్యేకసంఘాభిచూన మనునది లేదు. అది ఇస్లామునకు విరుద్ధముకాదు. క్రైస్తవమతమునకు విరుద్ధముకాదు. ఇంకేమతమునకుకూడ వ్యతిరీక్తమైనదికాదు. క్రైస్తవ, యిస్లాముమున్నగు సర్వజీవనమతములకును, అనుకూలమైనదియే! నాకుచూడహిందూధర్మమొక మహావృక్ష ముయొక్క శాఖవంటిది. ఆమహావృక్షముయొక్క వేళ్లబలిమిని నిర్ణయించుటెట్లు? దాని వివిధశాఖల గుణావగుణములను బట్టియును వాటిసంయుక్త క్రింది బట్టియును నిర్ణయింతుము. నన్ను పోషించుచున్నట్టియు, నేను కూర్చొనినట్టియు హిందూధర్మమను శాఖలవిషయమై నేను జాగ్రత్తపడినచో మిగిలినశాఖల విషయముకూడ జాగ్రత్తపహించునట్లే యగును. కాని హిందూధర్మశాఖలో విషక్రిములు స్రవేషించినచో నవి క్రమక్రమముగా చెట్టంతయు ప్రాకిపోవచ్చును. కొమ్మయెండిపోయినచో అంతభాగ మామహావృక్షము బలహీనమై పోవును.

ఈ విలేఖరియున, యితనివలె తలంచువారును నా వ్యాసములను చదువుచుండినయెడల హిందూధర్మమని నేను దేనిని చెప్పుచున్నానో తెలిసికొనగలరు. ఆధర్మముకొరకు ప్రాణార్పణమొనర్చు సౌభాగ్యమే నాకు పరమేశ్వరుడొసంగినచో చాలును. దానివల్ల నేను సర్వజనైక్యతకొరకును,

స్వరాజ్యముకొరకును ప్రాణములర్పించితినియే వీరికి తెలిసి రాగలదు.

ఇక నే నిదిపరకు చెప్పినదానిని మరల నింకొకమారు చెప్పెదను. హరిజనులు దేవాలయప్రవేశ మొనర్పగోరుచున్నారా? ఒకవేళ నారు దేవాలయప్రవేశ మొనర్పరాదను ఆటంకము తొలగిపోయినచో వారు దేవాలయ ప్రవేశ మొనరింతురా? యనుప్రశ్నలు అసందర్భములు. అస్పృశ్యతా నివారణమున్న హరిజనులకేదో మెహర్బానీ చేయుటకాదు. అది సవర్ణులు ఆత్మశుద్ధికొరకు గావించుకొనవలసిన ప్రాయచిత్తము హరిజనులను దేవాలయములలోనికి రండని వారు ఆహ్వానించుట యందులో ఒకభాగము.

౧౦

‘అస్పృశ్యతానివారణ సంఘ’మనుపేరుతోనే శ్రీ

వి. ఎ. పిండేగారిచే పూర్వము స్థాపింపబడినసంస్థ యింకొకటి

గలదు. అందువల్ల అఖిలభారత అస్పృశ్యతా

పదియవ

ప్రకటన.

9-12-32.

నివారణసంఘముపేరు హరిజనసేవక సంఘమని

తగినట్లు మార్చబడినది. ఈసంఘసచూవేశ

మునకు హాజరైన నా మిత్రులొకరు వాద

ప్రతివాదములతో నిండిన ప్రశ్నాపత్ర నొకదానిని నా కిచ్చిరి.

సంగ్రహముకొరకు ఆక్షిప్తలలో ముఖ్యమగువానిని యీ

క్రింద లేఖరూపమున యిచ్చుచున్నాను.

“అస్పృశ్యతానివారణకొరకు యీసంఘము మీప్రో
ద్బలమువల్లనే యేర్పడినది. ప్రచారకులు పనిచేయవలసిన

మార్గమును మీరే గన్పరచవలెను. మొట్ట

ప్రచారకుల

మనోభావ

ములు.

మొదట నాకు తోచు ప్రశ్నయిది- ప్రచార

కులు యెట్లు భావించుకొనవలెను? అస్పృశ్య

లను ఉద్ధరించుటకు బయలు వెడలిన సంస్క-

ర్తలవలెనా? లేక ఆత్మోన్నతికొరకు పాటుపడువారలు

గనా? ఆత్మోన్నతికొరకు పాటుపడుచున్నట్లు యెంచుకొన

వలెనన్నచో సవర్ణులలోనే యెక్కువ ప్రచారము జరుగవలె

ననుట ముఖ్యముకాదా? అయినచో నాపని యెట్లు జరుగ

వలెను?”

ఇది చాలపెద్దప్రశ్న. ఈ మితుడడిగిన సర్వవిషయములకు జవాబు నియ్యవలసివచ్చినది. సవర్ణులు పాపులనియును, అస్పృశ్యులని పిలువబడువారియెడల మహాపాపమొనర్చిరనియు ననేకమారులు చెప్పియుంటిని. అస్పృశ్యుల ప్రస్తుతస్థితికి సవర్ణులే కారకులు. కాపున, నారు పశ్చాత్తాపపడి, హరిజనులశిరస్సులనుండి యీ అస్పృశ్యతామహాభారమును తీసివేయవలెను. అట్లు చేసిన తక్షణమే హరిజనులలోకూడ పూర్తిగా మార్పుగలుగును. చిరకాలమునుండి వచ్చుచున్న వారిదురలవాటులను, మరుక్షణముననే వారు వదలిపెట్టుదురని నేను చెప్పటలేదు. కాని వారు కూడ తమ దురభ్యాసములనుండి తప్పించుకొనుటకు ముమ్మాటికిని ప్రయత్నించెదరు. గానికతోడు ప్రతిచోటను చాలమంది సవర్ణులు హరిజనులకు వారిప్రయత్నములలో సహాయముచేయుదురు. ఒకప్పుడు అణచివేయబడిన వారలు మరల తాము తమ కుటుంబములో చేరుచున్నామను ఉత్సాహముతో యంతకాలమునుండి తమ్మదిమి యుంచిన వారలను చేరబోవ, వారలు పూర్వపుచరిత్రను జరుగనట్లే భావించి హృదయపూర్వక స్వాగత మిచ్చిన యెట్లుండునో నాకు ప్రస్తుత అస్పృశ్యుల సమస్యకూడ యట్లే తోచుచున్నది. వైనచెప్పినట్లు జరుగుట కింకను కొంతకాలము ఆగవలెనని నాకు తెలియును. ఆమాట నాకు బాధాకరముగనున్నది. కాని యెప్పటికినైన యట్లు

జరుగవలెనన్న, మనలో కొందరైన సరియైనదృష్టితో యీ సమస్యను యెదుర్కొనవలెను. విశాలదృష్టిగల ప్రచారకుల లోనే కొందరు హరిజనులు తమ దురభ్యాసముల నువీడి, విద్యా వంతులై, పరిశుభ్రజీవనముల గడపుచున్నప్పుడే అస్పృశ్యతను తీసివేయవలెనని చెప్పుచుందురు. అది వాకు తెలియును. కాని వీరొక్కసంగతిని మరచి పోవుచున్నారు. అస్పృశ్యత యున్నంతకాలము హరిజనులు కావలెనన్నను, ప్రచారకులు కోరునట్లు చేయలేరు. విద్యావంతులై, పరిశుభ్రజీవితముల గడపు హరిజనులనుకూడ గౌరవముగను, తమతో సమానముగను సవర్ణులు చూచుటలేదని వీరికి తెలియదు. ఆ హరిజనులకు కావలసిన సామాన్యసదుపాయములుగాని, అనుదినము సవర్ణులతో కలసిమెలసి తిరుగుటకు అవకాశములు గాని లేవని యీ ప్రచారకులు మరచిపోవుచున్నారు.

హరిజనులై వారు పుట్టుటయే వారికి యావజ్జీవదాస్య శిక్ష విధించుటకాక గొప్ప కారణమై పోవుచున్నది! వారు తమయలవాటులను మార్చుకొనినను, లేక యింకేమిచేసిననుసరే, ఆశిక్షమారుటలేదు. అందుచేత యిప్పటికంటె పరిశుభ్రముగ నుండుటకు వారికి ప్రోద్బలకారణములులేవు. ఏమిచేసినను లాభములేదన్నభావము వారిమనస్సులలో నాటుకొనిపోయినది. ఈజీవితములోనైన తమ కష్టములు పోవునని వారు ఆశపడవచ్చును. తాము మనుష్యులమన్న

భావమును వారికి పుట్టించుటకును, మానవజన్మమెత్తుట యొకమహాభాగ్యమని వారికి తెలియునట్లు చేయుటకును, ఒక్కటే మార్గము కలదు. సవర్ణహిందువులు వారలను మర తు జేమి విధింపకుండ తమలో కలుపుకొనుటయే. అట్లు తమ లో కలుపుకొనినప్పుడే వారిలో నేడైన గొప్పమార్పు గలుగుట కవకాశమున్నది. అందుచేత, తుపానువంటి తీవ్రతర ప్రచారము గావించి, అస్పృశ్యతానిర్మూలనానుకూలముగ వారి భావముల మార్పుచే కార్యక్రమములోని ప్రధమ శ్రమగును.

ఈపని, అస్పృశ్యతానివారణకరప్రములతో దేశము నుముంచి చేయుటవల్లను, ప్రతిసవర్ణహిందువుని వ్యక్తిపరముగా కలసుకొని ప్రచారముచేయుటవల్లను, కాగలదు. అసత్యమువలెనే అస్పృశ్యతకూడ పాపమని నలుగురకు సులభముగా తెలియవిషయ మనిమే నాయుద్దేశము. దీనికి శాస్త్ర ధారములతో పనిలేదు. అయినను, పుట్టుక చేతనే జనులు అస్పృశ్యులగుదు రనుదానిని సమర్థించుటకు శాస్త్రములను చూపించు పండితు లనేకులు బయలుదేరుటవల్ల ప్రచారకులు సంస్కరణ కనుకూలమైన శాస్త్రములతో సిద్ధముగ నుండవలెను. నేడు ప్రజలందరును నమ్మి గమనించుచున్న రీతిని అస్పృశ్యతను గమనింపవలసిన దని శాస్త్రములం దెక్కడను లేదని దృఢముగా చెప్పపండితులు నానాటికిని దేశములో

వృద్ధినొందుచున్నారు. ఈపనిని అవమానములను లక్ష్యపెట్టకు వివక్షులవాదనలను ఓపికతో విని, సమాధానముల చెప్పగల సచ్చీలురగు ప్రచారకుల కప్పగించవలెను.

ధార్మికసంస్థరణోద్యమములందు దౌర్జన్యమున కెంత మాత్రమును తావులేదు. ప్రత్యేకముగా వ్యక్తులను కలసి కొని సంస్కర్తలు ప్రచారముచేయునప్పుడు దౌర్జన్యమునకు తావులేదు. సవహిరందువులలో అధికసంఖ్యాకులు అస్పృశ్యతను పాపముగ పరిగణింపక, తన్ని వారణకును, హరిజనోన్నతికిని ప్రతికూలురైనటుల వారికి తెలియవచ్చినచో, ఆసంస్కర్తలు తమగతిని తామే చూచుకొనవలెను. అంతట వారు ప్రజలపై కినుకబూనక, శాంతముగ, తమ్మెదుర్కొనుకష్టముల భరించుచు, తాము ధర్మమార్గము నందున్నట్లును, ప్రజలలో నధికసంఖ్యాకు లధర్మమార్గము నందున్నట్లు చూపించవలెను. హరిజనులకు లేని సదుపాయములను, సౌకర్యములను తాముకూడ వదలిపెట్టి వారితో కలసిమెలసి జీవించుటవల్లనే వారట్లు చూపించగలరు. చాలమంది స్త్రీపురుషు లీరీతి త్యాగమొనర్చినచో నది హరిజనులలో ఆశయు ఆత్మగౌరవాస్తక్తియు, కలుగచేయును. తమ యాన్నత్యమునకై తామే పాటుపడుటకు వారికి ఉత్సాహమును, ధైర్యమును గలిగించును. హరిజను నొక్కనినైన తమకుటుంబములోవానిగనో లేక కడకు సేవకునిగనో సవ-

ర్జులు తీసికొనునట్లు వారలను ప్రచారకులు ప్రోత్సహింపవలెను. వార లిదిచేసినచో చాలును. ఒక్కడైన అతిథిలేనిదే భోజనము చేయకూడదను పురాతనాచారము హిందువులలో గలదు. ఈరోజులలో నిది తారుమారైనది. ప్రతిరోజును చేయవలసిన పంచయజ్ఞములలో నొకటిగ అతిథిపూజ వర్జింపబడినది.

మనతో పాటు భోజనముచేయుటకు హరిజను నొక్కని ఉంచుకొనుటకంటె యీయజ్ఞమొనర్చుటకు మంచిమార్గమింకొకటి నాకు తోచుటలేదు. వర్ణాంతరభోజనములతో దీనినికలపివేయరాదు. ఒకరి ఆహారము నింకొకరు ముట్టుకొని వారితో కలిసి భోజనముచేసినచో నది వర్ణాంతరభోజనమని నాయుద్దేశము. కాని ఒకయింటిలోనే ఒకరినొకరు స్పృశింపకుండ కలసిభుజించుట వర్ణాంతరభోజన మనిపించుకొనదు. హరిజనులమీదనుండి యీ అంటరానితనమును తొలగించినచో వారితరకులస్థులవలెనే కుటుంబమండరితో కలిసి భుజించుట కభ్యంతర ముండజాలదు. సవర్ణులయిండ్లలో యనేకవిందులు, ఉత్పవములు కార్యములు జరుగుచుండును. వాటికి హరిజనులను పిలువరు. వారియిండ్లలోగల కుక్కలు, గొడ్డు మున్నగునవి వారి విచారమునందును, సంతోషమునందును పాల్గొనవచ్చును. కాని హరిజనులుమాత్రము పనికిరారు. ఒకవేళ వారిని కూడ పిలిచినప్పటికిని యితరులనుండి

వారు వేరని చూపించుటకు మాటిమాటికి “దూరము”ని కేక
 లిడుచుందురు సవర్ణులు యీ పాపనిముక్తు లగుటకు వారిలో
 జరుగవలసిన ప్రచారమెట్టిదో కొన్ని నిదర్శనములనిచ్చి చూ
 పించితిని. ప్రవాసమునకు పంపినయాతడు తిరిగి వచ్చినచో,
 యింటిలోని వారందరూతని నెల్లాదరించెదరో, ఆరీతిగనే నవ
 ర్ణులు హరిజనులలో ప్రచారము గావింపవలెను. అస్పృశ్యత
 పాపమునుభావము సవర్ణులకు పుట్టినంతనే వారు తాము దాత
 లమనియును, హరిజనుల కుపదేశకులమనియును తలంపరు.
 ఋణగ్రస్తుడొకడు తాను అప్పుపుచ్చుకొనినవానికడ కేగు
 నట్లే వారంతటవారే హరిజనులకడకేగుదురు. వినమ్రభావ
 ముతో హరిజనులపిల్లలకు చదువుచెప్పదురు. తమకు సాధ్య
 మగునంతవరకును వారికి సహాయపడుచుందురు. ఈనిర్మాణ
 కార్యక్రమమును ఆచరణలోపెట్టుటకు పూనుకొన్నచో,
 చాల ఖర్చగుననియును, దానివల్ల ప్రస్తుత మేమంతలాభము
 లేదనియును కొందరు సూచించిరి. నిజమే; దీనిని ఎవరో కొం
 డరు సంస్కర్తలు పూనుకొనవలసిన కార్యక్రమముగా భా
 వించి యితరులు ఊరకచూచుచుండినచో ఫలితమదియే
 యగును. కాని దానిని సవర్ణులు ఆత్మశుద్ధికొరకు చేయవలసిన
 పనులలో నొకటిగ భావించినచో నదియిం కొకరూపు
 చాల్చును.

పండ్లనుబట్టి చెట్టు మంచిదగునో కాదో చెప్పుదురు. అట్లే సవర్ణులలో తగినప్రబోధము కలిగినదో తేదో ఫలితములవల్లనే నిర్ణయింపవలెను. కావున వారు ప్రబోధము. పదిమంది హరిజనులను ముట్టుకొంటిమని గాని, లేక యేదోయొక హరిజనునకు భోజనము పెట్టితిమని గాని చెప్పినచో చాలదు. హరిజనులయందు వారికి పుట్టిన యీ క్రొత్తప్రేమ వారిచే శక్తివంచన లేకుండ సర్వవిధముల హరిజనులకు వారు తోడ్పడునట్లు చేయవలెను. ఎంతచెప్పినను హిందూసంఘములో నూతనప్రబోధము కలిగినదన్న భావము హరిజనులకు పుట్టవలెను. ప్రతికార్యమునందును, ప్రతివృత్తిలోను సవర్ణులు వారితో కలసిమెలసి నడచుకొననిచో హరిజనుల కాభావము పుట్టజాలదు. జరులందరిలోను బాగుగా ప్రబోధముకలిగిన నిర్మాణకార్యక్రమమున కంతఖర్చు అవసరముండదు. స్థానికులగు స్వచ్ఛందసేవకులు జీతములు లేకుండగనే తమతమ స్వస్థానములలో పనిచేయుదురు. ప్రజలలో నరియైన ప్రబోధము కలుగనిచో నిర్మాణకార్యక్రమమును కొనసాగించు భారముకూడ క్రొచారకులనెత్తిమీద పడును. కావున త్వరలో నెరవేరినను, లేక చిరకాలముపట్టినను, ఎక్కువధనము ఖర్చుఅయినను, కాకపోయినను యీనిర్మాణకార్యక్రమము 'హరిజనసేవక సంఘము' పెట్టుకొను కార్యక్రమములో నొకభాగము కావలయును. ఆసంఘము రోగులగు

హరిజనులకందరకును వైద్యసహాయము చేయలేకపోవచ్చును. కొందరకు చేసిననుసరే అదిగణనీయమగు సంశయముగను. ఆసంఘము ముందుముందు చేయగోరుపని కది విఘ్నేశ్వర పూజయే యగును. అదియునుగాక, దేశకాలానుగుణ్యముగ వచ్చిన యీమహాసంస్కరణ నెంతవరకు సవర్ణులర్థము చేసికొనిరో వారలిచ్చుచందాలను బట్టియే తెలియగలదు.

ఈ కార్యక్రమములో దేవాలయప్రవేశము ముఖ్యస్థానము వహించును. ఏలన దేశమునందలి వివిధప్రాంతములలో

దేవాలయ పుణ్యక్షేత్రము. హిందువులందరికొరకును గట్టిన దేవాలయము లన్నిటిలోనికని హరిజనులను రానిచ్చినచో

తమకు మంచిరోజులువచ్చినవన్న భావము వారికి తక్షణమే కలుగును. ఒకప్పుడు సంఘములోనుండి వెలివేయబడితిమన్న మాటనే వారు మరచిపోవుదురు. దేవాలయములో నలుగురితో కలిసితిరుగుటయే వారి జీవితములను పూర్తిగ మార్చివెచును. తమ దురభ్యాసములను వారు వదిలిపెట్టుదురు నావిలేఖరులలో కొందరు నాకిట్లు వ్రాసిరి. “దేవాలయములకు నేడేమి విలువగలదు? అవి పేరునకు మాత్రమే. నిజమున కవిగుహలు. వాటిలో జరుగు దుర్మార్గకృత్యములకును, అన్యాయములకును అంతములేదు.” నా ముందర నొక పత్రికగలదు. అందులో నొక ప్రీతి వ్రాసిన ఉత్తరము ముద్రింపబడినది. ఒక సుప్రసిద్ధ దేవాలయములో

జరుగుచున్న దురంతములను ఆమె వర్ణించెను. అవి యెంత
వరకు సత్యములో నేను చెప్పజాలను. కాని ఒక్కమాట
మాత్రము నిజము. దేవాలయములు మొట్టమొదట కట్టిన
రోజులలో నెట్లుండెడివో నేడుమాత్రమూర్తిగ లేవు. దేవా
లయసంస్కరణ మనునది యొక ప్రత్యేకవిషయము. దేవా
లయములు పాడైపోయినవన్నసంగతి హరిజనులను వాని
లోనికి రాసీయకుండుట కొక కారణముగ చెప్పరాదు.
దేవాలయములకుపోవు బీదవా రనేకులకు అక్కడ జరుగు
చున్నవని చెప్పబడు దుర్మార్గకృత్యములసంగతి తెలియదని
యును, వారినివియెంతమాత్రమంటుటలేదనియును, నాకు
తెలియును. గొప్పదేవాలయములమాట యెట్లున్నను, పల్లె
టూళ్లలోగల దేవాలయములపరిస్థితు లంత చెడిపోలేదను
టకు సందేహములేదు. అవి యిప్పటికిని గ్రామస్థులకు దేవా
లయములుగనే యున్నవి. వారి నిత్యజీవితమునందవి కలసి
పోయినవి. దేవాలయప్రసక్తిలేని దొక్కటియును వారి జీవి
తములో కనుపింపదు. బిడ్డ పుట్టినను, పెండ్లియైనను లేక ఎవ
రైన మృతినొందినను వారు దేవాలయమునకు పోకతప్పదు.
పరిస్థితులట్టివైనప్పుడు దేవాలయములోనికి హరిజనులను రా
నిచ్చుట చాల అవసరమేయగును. కాని యింకొక విశేషిరి
ఱిల్లు వ్రాయుచున్నాడు. “హరిజనులు పరిశుభ్రత మున్నగు
నియమములను పాటించవలెనని మీరు నొక్కి చెప్పకపోయి
నచో యిదివరకే పడిపోవుచున్న దేవాలయముల పేరు ప్రతి
ష్ఠలు యింకను నాశనమైపోవును.” అంతటి విపత్తు సంభవిం

చునని నేననుకొనను. దేవదర్శనమునకువచ్చు తదితరహిందువులకు వర్తించనినియమ మేదియును హరిజనులకుండరాదని యే నేచెప్పినది. అస్పృశ్యత పుట్టుకవల్ల వచ్చునదిగాక, దుష్ప్రవర్తనవల్ల వచ్చునదిగా చేయవలెనని భగవాన్ దాన్ గారు చెప్పిరి. దానికి నేనంగీకరించుచున్నాను. ప్రతివారికిని అంతఃశుద్ధియున్నదో లేదో తెలిసికొనుట దుస్సాధ్యము. కాని బాహ్యప్రవర్తన మిట్లుండవలెనని చెప్పుటకు వీలగును. ప్రపంచములో నేదేశమునందైనను సదాచారములుగల సంఘము మురికిగ నున్నవారిని వారట్లున్నంతకాలము అస్పృశ్యులుగా చూతురు. వారట్లు మురికిగానుండుటకు కారణమేదైనను సరే. అటులనే దురలవాటులుగలవారిని, స్నానముచేయక అపరిశుభ్రముగ నుండువారిని, త్రాగుమోతులను వారుబాగుపడనంతకాలమును అస్పృశ్యులుగా చూడవలెను. కాని పరిశుభ్రముగ లేరని కాని మరియేయితర పెడవాదములవల్ల కాని, హరిజనులను దూరముగ నుంచక సవర్ణులువారికి తాము చేసినహానికి పరిహారమొసంగవలెను. కావున వారికొరకు ప్రత్యేకనియమములను పెట్టక, యీసంస్కారణోద్యమము బయల్పడలుటకు పూర్వమున్న నిబంధనలప్రకారమే హరిజనులను దేవాలయములలోనికి రానిచ్చుటయే ప్రప్రథమమున జరుగవలసిన కార్యము. హరిజనులకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యమును కలుగచేసినపిమ్మట వలసినచో అందరకును వర్తించు రీతిని కొత్తనిబంధనలను యేర్పాటుచేసుకొనవచ్చును.

పంచమ ఖండము.

: మహాత్ముని :

రెండవ ఉపవాసదీక్ష.

హరిజనసమస్య.

పంచమ ఖండము.

౧

తలనని తలంపుగా 1933 ఏప్రిల్ 30 వ తేదీ ఉదయమున యరవాడమందిరమునుండి గాంధీమహాత్ముడు యిట్లు ప్రకటించెను. “కొన్ని దినములనుండి నాహృదయములో నొక గొప్ప కల్లోలము బయల్దేరినది. నేను దానిని నివేదించుటకు చాల ప్రయత్నించితిని. హరిజనసేవాదినము సమీపించెను. అంతట నా అంతర్వాణి ‘నీవింకను యేల శంకించదవు’ యని నన్ను ప్రేరేపింపసాగెను. నేను దానిని ప్రతిఘటించితిని. కాని వ్యర్థమయ్యెను. కావున యెట్టి పరతులును లేకుండగను నిరంతరాయముగను 21 దినములు ఉపవాసము చేయుటకు నిశ్చయించుకొంటిని. మే 8 వ తేదీ సోమకారము మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు ప్రారంభమై 29 వ తేదీ సోమవారం మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు ఉపవాసదీక్ష ముగియును.

యిటీవల చరిత్రను సింహానలోకనము గావించినచో నతిపవిత్రములగు కారణములు ఎన్నియో నన్నీయుపవాసము

నకు ప్రేరేపించుచున్నవి. అందుచే నేనింతతోందరగా ఈదృఢ నిశ్చయమునకు రావలసివచ్చినది. ఆకారణములు పరమ పవిత్రములైనవగుటచే వానిని వెల్లడింపజాలను అన్నియు మహత్తరమగు హరిజనసమస్యకు సంబంధించినవే. ఈ ఉపవాసదీక్ష నేను ఏవ్యక్తి నుద్దేశించియు ప్రారంభించుట లేదు. కాని తాముకూడ ఉపవాసదీక్షను బూనకుండ యిందులకు సంతసించు వారందరిపక్షముననుకూడ నేను దీనిని ప్రారంభించుచున్నాను. నేనును నామిత్రులును యిప్పటికంటె నెక్కుడు శ్రద్ధతోను చురుకుదనముతోను కృషిచేయగల్గుటకై మేము ధికమగు ఆత్మశుద్ధిని బడయవలసియున్నది గాన అందులకే నేనీదీక్షను వహించుచున్నాను. ఇది పవిత్రవంతము హృదయపూర్వకమునగు దైవప్రార్థన. నేను ప్రారంభింపనైయున్న యుపవాసదీక్ష నామోదించిన స్త్రీపురుషులెవ్వరుచుకూడ నాతోబాటు ఉపవాసవ్రతమును ప్రారంభింపరాదు. వారటుల గావించినచో వారి ప్రాణములకును నాప్రాణములకును గూడ బాధకల్గించినవారగుదురు. నేనీదీక్షను ముగించినపిదప నాకంటె పవిత్రులును అర్హులునగువారలకు నిది మార్గదర్శియగునుగాక.

గతసెప్టెంబరు మాసమునుండియు నేటివరకును నాకు వచ్చుచున్న లేఖలను, తదితర గ్రంథసముదాయమును, పత్రికలను శ్రద్ధగానేను పరిశీలించుచునే యున్నాను. విధ్యాధికుల

తోను, విద్యావిహీనులతోను హరిజనులతోను, యితరులతోను సంభాషణలను జరుపుచునేయున్నాను. ఈ అనర్థము నేనూహించినదానికంటె వేయిమణుంగులు అధికముగానున్నది. బాహ్యముగా ధనమును సమకూర్చుట, సంఘముల నేర్పాటుచేయుట, హరిజనులకు రాజకీయాధికారములనిచ్చుట యను మూడును యవసరమైనవే యైనను యెంతమాత్రమును నీయనర్థము అంతరించదు. కాని వాటితోబాటు ఆత్మజ్ఞానత్యము, ఆత్మశిక్షణము, ఆత్మశక్తి అనగా ఆత్మశుద్ధియే అత్యవసరమైనది. అందులకు ఉపవాసవ్రతము దైవప్రార్థనయు మాత్రమే ఉత్కృష్టసాధనములు. ఆర్తులకుండెడి వినయశీలము మూలముననేగాని అహంకారమువలన సత్యస్వరూపుడగు భగవానుని సాన్నిధ్యము బడయజాలము.

మనఃపూర్వకముగా గాక కేవలము శారీరకమగు నుపవాసము చేయుటచే నెట్టిలాభము కలుగజోదు. సత్యమునేగాని మరి దేనిని వెల్లడింపరాదను దృఢతమనుగు సంకల్పముండవలెను. అది ఆత్మోపవాసమని మనఃపూర్వకముగా గుర్తెరుంగవలెను. కావున సత్యముకొరకు పాటుపడినవారును ప్రతీకక్షులనుకూడ ప్రేమించువారును, యింద్రియముల జయించినవారును, ప్రాపంచక వాంఛలను త్రుంచివైచినవారును మాత్రమే ఉపవసించుట కర్హులు. కావున సరియైన సాధనలేనివారు యిట్టి యుపవాసములకు పూనుకొనరాదు.

నాయుపవాసదీక్షను గురించి దురభిప్రాయ పడనక్కరలేదు. నాకు మరణింపవలెనని కోరిక లేదు. హరిజనోద్యమముకొరకు ప్రాణములను అర్పింపవలసియే వచ్చినచో నేనందులకు సిద్ధముగనే యున్నాను గాని ఆయుద్యమముకొరకే నేను జీవింప వాంఛించుచున్నాను. నాసహచరులగు హరిజన సేవకులకు కూడ పవిత్రమైన ఆత్మశుద్ధి, కార్యదీక్ష, స్వార్థత్యాగము చేకూరవలసియున్నది. నిర్దుష్టమైన పవిత్రీకరణముగలవారు యీహరిజనోద్యమమున కృషి చేయుటకై కావలసియున్నారు. కొందరతిహేయముగ ప్రవర్తించిరనినాకు తెలిసినది. అట్టివారు ఈ నాడపవాసదీక్షను విజ్ఞప్తిగాదలంచి వెంటనే ఈయుద్యమమునుండి విరమించెదరుగాక!

ఈయుద్యమమొక రాజకీయపన్నాగమని చాలమంది సనాతనులును యితరులును తలచుచున్నారని నే నెరుగుదును. ఇది కేవలము మతసంబంధమైన యుద్యమమేగాని యెంత మాత్రము రాజకీయముకాదను దృఢనమ్మకము వారికందరి కెని ఈ ఉపవాసమువలన కలుగునుగాక యని నేను మనఃపూర్వకముగా ప్రార్థించుచున్నాను. ఈ శరీరమువలన యింకను పని పుచ్చుకొనవలెనని భగవంతుడు సంకల్పించియే యున్నచో భౌతికమగు ఆహారము లభింపకపోయినను ఆతడు నాజీవముల నీశరీరమున నిలుప గలడు. ఆతడు నాకు దివ్యమగు ఆధ్యాత్మికాహారమును ప్రసాదించును. భగవంతుడు

భౌతికస్వరూపములచేతనే యాతని సంకల్పములను సాధించుచుండును. అప్పుశ్యతను నిర్మూలించుటత్యవసరమని నమ్మువారందరును సవర్ణ హిందువులపక్షమున హరిజనులకొసగబడిన వాగ్దానమును పూర్తిగా నేరవేర్చుటకు సర్వశక్తులను వినియోగించునెడల నదియే నాకు ఆహారముకాగలదు. హరిజనసేవకు లెవ్వరును ఈ దీక్షనుగూర్చి ఆందోళనము చెందరాదు దీనివలన వారికి మరింతబలము చేకూరుననియే వారు భావింపవలెను. వారు తమ తావులను విడనాడక తమవిధిని నెరవేర్చుచుండవలెను. అత్యవశ్యకమైన విశ్రాంతి కొరకుగాని వ్యాధి నివారణకొరకుగాని తత్కాలికముగా కార్యరంగమునుండి విరమించుచున్నవారుకూడ సేవచేయుచున్నట్లే భావింపవలెను.

హరిజనోద్యమమునకు సంబంధించిన విషయములను గూర్చి సంప్రతించుటకు గాక మరెందులకును యెవరును కూడ నాదగ్గరకు రానక్కరలేదు. ఉపవాసమును మానుమనిగాని కొంతకాలము గడచినపిమ్మట ప్రారంభింపమనిగాని నన్నెవరును కోరవలదని మిత్రులను ప్రార్థించుచున్నాను. వారటులకోరుట నిరుపయోగము

ఈ సంకల్పము కేవలము ఈశ్వరేచ్ఛానుసారమనియే నేను చెప్పుచున్నాను. ఇందెట్టి అతిశయోక్తియు లేదని మీరు నమ్మెదరుగాక! “ఈ ఉపవాసము నిరపాయకరముగా

ముగియుగాక! నేనుజీవించినను, మృతినొందినను యేయుద్వ
మముకొరకు నేసియుపవాసమును ప్రారంభించితిని యది
నెరవేరుగాక!” యని భారతీయులును విదేశీయులు నగు మిత్రు
లెల్లరును నాకొరకు నాతోబాటు భగవంతుని నిరంతరము
ప్రార్థింపగోరుచున్నాను. ఈ ఉపవాసముయొక్క ఫలితము
నాయెడల నెట్లు పరిణమించినను సరియేగాని సనాతనవాదు
లగు నాసోదరులకు సత్యధర్మమును ప్రత్యక్షముచేసుకొను
టకై నిజస్వరూపమును మరుగుపరచిన మూఠతీసివేయుమని
యాసర్వేశ్వరుని మీరు ప్రార్థించెదరుగాక యని కోరుచు
న్నాను.”

ఈ సందేశమువెంటనే ఉరుముతోడి మెరుపువలె
ప్రపంచమంతటను మిరుమిట్లుగొల్పెను. భారతదేశముననేగాక
ఆధ్యాత్మికదృష్టిగల పాశ్చాత్య ధీమంతుల సందరనుకూడ కల
వరపెట్టెను. దేశీయనాయకులెల్లరును ఈ యుపద్రవమును
మరలించుటకై వ్యాకులపడసాగిరి.

మే 1 వ తేదీని మానవప్రతానంతరము మహాత్ముడు
పత్రికాప్రతినిధులతో నిట్లు వాక్రుచ్చెను. “ఈదీక్షను గైకొ
నుటకు ఏ యొకసందర్భమును ప్రత్యేకకారణమని చెప్పటకు
లేదు. చాలవిషయములు సన్నిందుకు ప్రేరేపించినవి.
మిని గూర్చి నేనింతకుపూర్వము ఏమరిపాటుతో నుంటినని
లంచరాదు. అవి తెలియకుండగనే నామనస్సుపై పనిచేయు
పన్నవి.

ఇది కేవలము అంకురార్పణ మాత్రమే. దీనిని జయ ప్రదముగా ముగింపగల్గినచో నేను మరియొకయుపవాసదీక్ష బూచుటకై ప్రేరేపింపబడవచ్చును. క్రిందటిసిద్ధిబహు నెలలో నేజేసిన యుపవాసమునకును దీనికిని వ్యత్యాసముగలదు. అది కేవలమొక కార్యమును సాధించుటకే గావింపబడినది. ఇందు ప్రత్యేకముగ కార్యసాధనమేదియు లేదు. కావున దీని నెప్పుడైనను ప్రారంభింపవచ్చును. ఇది హిందూధర్మసమ్మతమైనదే. మహత్తరమగు సంస్కరణోద్యమము వాగింపబడుచున్నప్పుడది పవిత్రవంతముగనుండుటకును, సత్వరఫలితముల బడయుటకును యుపవాసదీక్షబూచుట సామాన్యధర్మమే. అట్టి దీక్ష సత్ఫలితముల నొసంగునని యెల్లరంగీకరించిన విషయమే. ఉపవాసమహిమయే ఉపవాసమునకు కారణము. నిస్సంశయముగ నేను యావృతము నవలంబింపవలసియున్నది అట్లు గావించుటకు యేలనోగాని నాకు ధేర్యము చాల లేదు. నాపై నత్యధికమగు బాధ్యతకలదు. అందుచే ననేక సార్లు ప్రేరేపింపబడియు నేను సందేహపడితిని. ఏధర్మయుద్ధమును గూడ మానసికము భౌతికము నగు సంపత్తిపై నాధారపడి యుండ లేదు. దానికి వలయునది ఆధ్యాత్మికసంపద- అది బడయుటకు ఉపవాసవృత్తమే అత్యుత్తమమగు సాధనము. కాని ప్రతియుపవాసమువలనను కోరిన ఫలితము కలుగదు.

నేను పూర్వముకసారి 21 దినము లుపవాసముజరిపి జీవింపగల్గితిని. అది 10 సంవత్సరముక్రితమనుమాట నిజమే. కాని నాకంటె బలహీనులంతకంటె నెక్కుడుదినము లుపవసించియుకూడ జీవింపగల్గిరి. ఆధ్యాత్మికాహారము యెంతపనియైనను చేయగలదు. క్రిందటి నెప్టెంబరుమాసము ఉపవాసదీక్షాసందర్భమున నేను 6 దినములలోనే మరణావస్థకు వచ్చితినిని మీరు చెప్పుచున్నారు. కాని మహిమలయుగము అంతరించలేదు.” ఈసందేశమందలి యదార్థము నేడు రుజువుగానై యున్నది.

కాని మహాత్ముడెందులకీ యుపవాసమును బూనెనో, యందలి అంతరార్థమేమో, యాతని సహచరులలో యెవ్వరే లోపముల నొనరించిరో తెలుసుకొనజాలకపరి
సింహావలోక
నము.

జలు యాతత్ప్రపడసాగిరి. మహాత్ములచర్యలు దురవగాహములు. అయినను ఆతనిపట్ల దేశీయులును ప్రభుత్వమును గావించిన యపచారములను విమర్శించుచు మే 6 వ తేదీ కృష్ణాపత్రికా సంపాదకీయవ్యాసములో నిట్లు వ్రాయబడెను. “ప్రభుత్వమువారేమి, భారతీయులేమి మహాత్ము నెన్ని బాములు పెట్టుచుండిరో, ఒక్కమారు సింహావలోకన మొనర్చినచో తెలియగలదు. కమ్యూనల్ యవాస్థు సందర్భమున ప్రాయోగపేళము జేసెదనని ప్రకటించినంతనే ‘హరిఃఓం’ అని మేడ్డునాల్డుమంత్రి మహాప

రాధమొనరెన్ను. అది తలచుకొనినయెడల ఎవరిహృదయాం
తరాళము శూలములతో పోడిడిచినట్లు ఆక్రిందన మొంద
కుండును? నిమ్మజాతులు శాసనసభలయందు జేరి వారి
యిక్కట్టలను వెలిబుచ్చుదురేమోయని అక్కన్నుచే నిమ్మ
జాతుల యభివృద్ధికి అడ్డుదగుల జూచుచున్నట్లు మాగ్గనాల్లు
నిందించెను. ఎంతమాట! శాసనమడ్డులేనియెడల తాను
సుమఖుడై యున్నట్లు ప్రధమమునఁ జూచుకొనుటకంటెచెను.
కెలప్పను ప్రాయోగవేశము విరమించినంతనే జూచుకొన్
తాడిచెట్టెక్కి కూర్చుండెను. రామచంద్రఅయ్యరు మద్రాసు
నందు లాయర్లసభ ఫెళఫెళలాడించి శాసనమడ్డుతగులకుండ
నేమియో వెలిగించెదనని కెలప్పను ప్రాయోగవేశము విర
మించువఱకును బీరములు పల్కెను. ఏరుదాటినపిదప తెప్ప
తగులవేయు చందమున అమాంతము ఎక్స్ప్లోసననాతనిమీద
హరిజనులు హిందువులేకాదని ఊదించెను.

దేవాలయపు బిల్లులసందర్భమున మాలవ్యాజీవంటి
మహానీయుడు తొట్టుపాటుజెంది మహాత్మునికి తపోహంకార
మారోపించెను. ఇక శాసనసభకుల చిత్రచర్యలు వర్ణింప నవ
సరమేలేదు. వారు తలచుకొనినయెడల దేవాలయపు బిల్లు
లివరకే అమలులోనికి రాకుండునా?

వెల్లింగ్టన్ ప్రభువుచమత్కారముచెప్పనే అక్కరలేదు. ఎన్ని
బిల్లులు నోటమాట నోటనుండగనే అర్థరాత్రిలందు పది

హ్మరమగుటలేదు. దేవాలయపు బిల్లులనినచో గెజెటులో ప్రచురించి కార్యము నడపుటకైనను అంగీకరించ లేదు పూర్వము ప్రభుత్వమువారు హరిజనుల నుద్ధరించుటకే నాకలోకమునుండి దిగివచ్చినట్లు నటించుచుండిరి. హరిజనోద్యమము ప్రారంభమైనది. సవతిప్రేమ జనియించినది ఎమ్. సి. రాజా హరిజనులపెంటగొని వైస్రాయిని దర్శించెను. ఎవరిగతి వారు జూచుకొనవలసినదని చాచివైచెను. ఇక ప్రభుత్వనీడలన దగిన సి. పి. మున్నగు దాక్షిణాత్య విప్రుల ద్వంద్వవర్తన లోకవిదితము. సనాతనిష్టులు దేవాలయప్రవేశమున కంగీకరింపముగాని, ఆర్థిక, నైతిక, విద్యావిషయములందు సాయ మొనర్చుటకు సంసిద్ధులమని ఘంటాపథముగ జెప్పిరి. చివరకు నక్కనీతులుగా పరిణమించినవి. రేపు రాజోపు ఎసెంట్లీ సమావేశము నందైనను దేవాలయపు బిల్లులకు మనశాసన సభికు లేమేమి వ్యాఘాతములు కల్పింతురో చెప్పలేము. పూనాయొడంబడిక మార్పుజెందవలెనని బెంగాలు పెనుకంగ వేసినది. ఎన్నికలపద్ధతి మారవలెనని అంబేద్కరు పూనాయొడంబడికను కదలివేయజూచుచున్నాడు.

అఖిలభారత హరిజనసేవాసంఘకార్యదర్శి- దక్కరు గారు నేడు ప్రచురించిన విషయములు చూచినచో యేరికైనను విచారము జనింపకమానదు. కొందరు హరిజన ప్రచారకులు జవాబుల నిచ్చుటకూడ మానివైచిరట. హరిజన

ప్రచారకు లింకేమి యకృత్యము లొనర్చుచుండిరో బయట బడలేదు. మహాత్ము డాసీలకంఠునిపగిది గళన్యస్త మొనర్చు కొనుచున్నాడు. ఎన్నియపచారములు మహాత్మునిభాధించి ఈ ప్రాయశ్చిత్తకాండకు పురికొల్పినవో ఆపరమాత్మునికే యెరుక.”

ఇందలి హంశములన్నియు యధార్థముములే యని యొప్పుకొనక తప్పదు. మరియు పూనాయొడంబడికసమయముననే యందలిసవర్ణలవాగ్దానములు నిర్వర్తింపబడకున్నను అస్పృశ్యతానివారణమునకు నిజమైన కృషి జరుగకున్నను మరల ప్రాయోపవేశ మొనరింపవలసివచ్చునని ఆరుమాసములక్రిందటనే మహాత్ముడు చెప్పియున్నాడు. ఈవిషయములను విమర్శించుచు మహాత్ముడు వ్రాసిన వ్యాసములు వేరొకచో నొసగబడెను.

మహాత్ముడు 21 దినములు ఉపవాసదీక్ష గైకొనెనని ప్రకటించబడిన వెంటనే భారతదేశముగాక ప్రపంచమంతయు

విజ్ఞాపనలు. నొక్కమారు తారుమారాయెచు. మహాత్ముని

మిత్రులును, అనుచరులును, ఆపులునువలదని యనేకవిధముల వేడుకొనిరి. కుమారుడగు దేవదాసుగాంధీ, రాజగోపాలాచారి, సరోజినీదేవి, మున్నగు అనుచరులు యాతని వారింపవలెనని యనేకవిధముల ప్రయత్నించిరి. తదితర నాయకులు ననేక విజ్ఞప్తులనంపిరి. అందుకొన్నిటి నీక్రింద నుదహరించుచున్నాను.

జవహర్‌స్నేహ్‌గారు కేప్‌టాన్‌నుండియు తిరిగివచ్చిరి.

“మీయస్పృశ్యతానివారణప్రయత్నములవలన ఆశ కుమించిన ఫలితముకల్గినది. కొంచెము వోపికపట్టినచో ఆధునికయుగములో మిక్కిలిమహత్తరమైన హిందూ సంఘసంస్కరణమును మీరు జయప్రదముగ నెరవేర్చగలరు. అంతియగాక భారతవర్షమున నూతనశకము ప్రారంభముకానున్నది. అందుచే పూర్వముకంటె సాధికముగ బాధ్యతను వహించి మీరు మార్గదర్శకులుగావలసియున్నది. ఇట్టిసందర్భములో మీ జీవితమునకు ముప్పువచ్చినయెడల దేశమునకు భయంకరమగు యిక్కట్టు సంభవింపవచ్చును. మన పూర్వస్నేహమునుపురస్కరించుకొని హరిజనోద్యమక్షేమము

తొరకే మీ రీయుపవాసదీక్షను కొంతకాలమువరకు నిలువ
వలసిన దని నేను కోరుచున్నాను.”

ఇంకను యనేకమంది పాశ్చాత్యమిత్రులు విజ్ఞప్తుల
నంపిరి. దీనబంధు సి. ఎఫ్. ఏండ్రూస్ గారు బర్మింగ్ హాము
ఆండ్సాన్.

నగరమున నుండగా ఈవార్త విని లండను నగ
రమునకు వచ్చి మిత్రులతో సంప్రతించి మహా
త్ముని కీక్రింది తంతినంపెరు. “మీ నిర్ణయముగీకరించుచు
న్నాను. అవగాహమయ్యెను. ప్రేమతో ఛాక్లీ.”

దక్షిణాఫ్రికాలో మహాత్ముడు నడిపిన సత్యాగ్రహో
ద్యమమందు ఆతని కండయైనిలచి కష్టనిష్ఠురముల కోర్చిన
పోలక్ మహాశయుడు, వారి సతీమణియు నీ యుపవాసదీక్ష
నామోదించుచు తంతినంపిరి.

లండన్ ఇండియా లీగువారు, ఆండ్రూసుప్రభృతు
లును బ్రిటిషునుమిత్రులతో ముచ్చటించి వెంటనే మహాత్ముని
విడుదలకై ప్రయత్నింపసాగిరి.

మహాత్ముడు హరిజనోద్యమమునకై ప్రాణములు విడు
చుటకన్న సజీవుడైయుండుటవల్లనే హరిజనోద్యమమున కెక్కు
వమేలు కల్గుచు గనుక ఉపవాసమువలదని ఎమ్. సి. రాజా
తంతినంపిరి. డాక్టరు అన్నారి, శ్రీనివాసశాస్త్రి, కేల్కారు,
డాక్టరు ఆలమ్ మొదలగువారు అనేకవిజ్ఞప్తుల నంపిరి. రవీం
ద్రనాథతాగూర్ గా రిట్లు ప్రకటించిరి.

“మహాత్ముడు మరియొక ఉపవాసమును సాగింప నిర్ణయించెనని విని నేను చాల సంతోషమందితిని. అట్టి మహాత్తరమగు దివ్యకీర్తి ఆవిధముగా ప్రాయశ్చిత్త రపిండుగ్రుడు.

మొనర్చుకొనుచూ సంతమొందుట నాకెంత మాత్రమును సమ్మతముకాదు. తన మృత్యువువలన తా నెవరికొర కుపపసించుచున్నాడోవారు దిక్కులేని పక్షులగుదురు. సత్యసాధనదీక్షాబద్ధుడైన మహాత్ముడు ప్రాణములనర్పించి చేయగలుగు సేవకంటె సజీవుడైయుండి చేయగల్గు సేవయే వేయి రేట్లు అధికమని మేమందరమును హృదయపూర్వకముగా విశ్వసించుచున్నాము.”

ఆకవిశేఖరుడు పత్రికావిలేఖరిద్వారా నిట్లు మహాత్మునికి తంతినంపెను. “మీదీక్షవార్తను విని దేశమంతయు కలవరపడుచున్నది. మిమ్ములను ఈసమయమున మానవజాతి కోల్పోవలేదు. కావున మీ నిర్ణయమును మార్చుకొనుడని ప్రార్థించుచున్నాను. భారతదేశ మిపుడు సందిగ్ధావస్థలోనున్నది. భావిచరిత్ర స్వరూపమంతయు నేడు నిర్ణయముకానున్నది. భారతదేశములోని ముప్పదికోట్ల ప్రజలునుమీసలహాకొరకు యెదురు చూచుచుందురు. సజీవులైయుండి మాకందరికిని మార్గదర్శులగుదురు గాక!”

అఖిలభారతకాంగ్రెసు కార్యదర్శియగు సయ్యద్ మహమ్మద్ గారు యిదివరలో మహాత్ముడొనర్చిన హరిజన

సేవ ప్రశంసించుచు హాజనోద్యమ విజయమునకై మహాత్ముడు జీవించియుండుటయే యాపశ్యకముగాన యాతని యుపవాసదీక్ష విరమింపచుని గోరుచు తంతినంపెను. జయరామ్ దాస్ దాలత్ రామ్ గారు (కాంగ్రెసుకార్యదర్శి)యిట్లు తంతినంపిరి.

“మహాత్ముడు 21 దినముల ఉపవాసదీక్ష చేయబూనుట హిందూదేశములో యెవరికిని ఆశ్చర్యముకలుగవలసిన జయరామ్ దాస్ దాలత్ రామ్. పనిలేదు. ఈనిర్ణయం మహాత్ముని 20 సంవత్సరముల దేశసేవ కనుగుణముగానే యున్నది. ఈఉపవాసదీక్ష జయప్రదముగా కొనసాగుననుటలో సందియములేదు. భగవంతుడే అతనికి మార్గము చూపుచున్నాడు.”

పండిత జవహర్ లాల్ నెహ్రూగారు మహాత్ముని కీక్రింది తంతివార్తనంపిరి. “ఇప్పుడు మీరు మహాోద్యమోన్ముఖులైయున్నారు. కావున ప్రేమపూర్వకమగు పండితజవహర్ లాల్ నెహ్రూగారు. నాయభివందనములు తెల్పుచు, నికనేమి సంభవించినను శుభమే యనియు, మీకు విజయమే చేకూరుననియు నాకు విస్పష్టమగు విశ్వాసము కలదనితెలియజేయుచున్నాను.”

మే 2 వ తేదీని మహాత్ముడు పండిత మదనమోహన మాలవ్యాగారి కిట్లు జాబువ్రాసిరి. “ఇప్పుడు రాత్రి 2 గంట పండితమాల త్రెనది. రాబోవు యజ్ఞమునకు మీ యాశీర్వాద్యాగారు. దముల పంపుట కిష్టమైనచో దయచేసి యట్లార్పడు. నా చిన్నతనములో మా తల్లిదండ్రులు నాకు నేర్పి దానినే నే నాచరణములో పెట్టుచున్నాను. మాజనని జీవిత కాలములో సగముభాగము ఉపవాసములతో గడిపినది. నే నేమిచేయను? హరిజనసేవ కేవలము వాదములతోడనే చేయ జాలము. ఇట్లు—మీచిన్నతమ్ముడు—మోహనదాస్.—”

అందులకు మాలవ్యాగారు యిట్లు జవాబువ్రాసిరి. “పరమేశ్వరుడు మిమ్మాశీర్వదించుగాక. నేను వెనుక చెప్పినట్లు పరమేశ్వరుడే మీ కీనిశ్చయమును కలుగజేసెనని పూర్తిగా విశ్వసించుచున్నాను. ఈమహావ్రతములో మీకు తగిన శక్తినిొసంగుటకై నేను సర్వదా ఈశ్వరారాధన గావించుచున్నాను. ఈశ్వరుడు మీకట్టి శక్తినిొసంగి తీరుననియే వావిశ్వాసము. అనన్యభావము కల్గియుండుడు. సాధ్యమయినంతవరకు పరమేశ్వరుని గూర్చినవి తక్కు యితరమగు భావములను మీలోన చొరనీయకుడు—ఆతడే మనతోడునీడ. ద్వాదశక్షిరీ మంత్రమునకు తోడు ‘సోహం’ మంత్రమును గూడ ఉచ్చాసనవిశ్వాసములతో పాటు జపించుచుండుడు. ఇదిలోని ప్రాణవాహినిని చేబట్టుటకు బనికీవచ్చును. మహాశపస్సులు

కొందరు మిమ్ముటిజాగ్రత్తతో కనిపెట్టియున్నారు. దేశమంత
యు మీకొర కీశ్వరోన్ముఖమై ప్రార్థించుచున్నది. సర్వభూ
తాంతర్యామియైన వాసుదేవశబ్దముచే గాక తదితరములచే
మీపరిసరములు కలతనొందకుండును గాక! ఈశ్వరాదేశ
మును స్మరింపుడు. 'మచ్చిత్త పుర్వమగ్నాః మత్ప్రసాదా
త్తరిష్యసి'. కొంచెమువోపిక వచ్చినంతనే వచ్చి కలుసు
కొందును."

3

మహాత్ముడు హరిజనపక్షానికి లొంగి వ్రాసెను “స్వీట్స్ నీ నేనాని నాయుపవాసదీక్ష విరమింపమని మిక్కిలి జాలికరము మహాత్ముని సమాధానము. గారు దృఢతరమైన ప్రేమపాశములతో నన్ను బంధించివైచెను. మొదట నేను హాకీముసాహెబ్ అజ్మల్ ఖాన్ గారిని తరువాత డాక్టరు అన్నారీగారిని ఆ ‘సయామీ ను కవల’ ద్వారానే మిత్రులుగా నొనరించుకొంటిని. కాని వారు నన్ను పరిత్యజించినప్పుడు కూడ అన్నారీగారు, నాకు మహమ్మదీయులపై మహాగౌరవము, ఈయభయజాతులనా రము ఒకే భారతమాతగర్భవాసమున జన్మించినవారమగుటచే రక్తసంబంధులమను నాభావమును సంశయించి యుండ లేదు. ఆయన నాచిరకాలమిత్రుడు, సహచరుడు, మాయొంటి నైద్యుడు. ఇన్ని యధికారములతో నాయుపవాసము మాను కొనవలసిన దని జాలికల్లునట్లుగా ప్రార్థించెను. నాయంతరాల్మకు సంరక్షకుడగు రాజగోపాలాచారిగారు నాయుపవాస దీక్ష మూలకారణమునే ఖండించుచునొకదీర్ఘమైన లేఖ వ్రాసెను. ఇక వీనియన్నిటితో బాటు నాకడనారికుమారుడును నాయనుచరులలో ముఖ్యుడు నగు దేవదాసు కన్నీరుమున్నీరుగా వలదు వలదని ఘోషించెను. ఇట్టి ముఖ్యులప్రార్థనలు కూడ నన్నావంతయైనను చలింపజేయలేదన్నచో, నన్ను పూ

రిగా పరాజితునొన్న యిట్టి ప్రార్థనల నన్నిటిని అంగీకరింపకుండ జేయుచున్న మహాశక్తి యేదో నన్ను వశపరచుకొని యున్నదని పాఠకులు తెలుసుకొందురుగాక!

ఈప్రార్థనలలో నిగూఢమగునో, యంతరార్థమున్నది. నాయుపవాసదీక్ష ఈశ్వర ప్రేతమని వీరికి విశ్వాసము లేదు. అనగా నామాటలో వారికి నమ్మకము లేదనికాదు. కాని నేనేదో వ్యామోహములో బడియున్నానని వారియూహ. ఏదో తలఁపులయంద్రేకములో, జైలుగోడల వేడిమిలో జిక్కుకొని యిట్టేతినని వారెంచుచున్నారు. అట్టిది యసంభవమని నే ననను. కాని నావిశ్వాసము అన్యథా నుండుటచే నామనస్సునకు యిది నచ్చుటలేదు. నేను జైళ్ళ కలవడినవాడనే. జైలులో నున్నంతమాత్రమున నాభావనావిధానము చెడిపోయిగాని, నేను మానసికజిజ్ఞాసలో బడిపోయిగాని యెన్నడునుండలేదు. ఎన్నిమార్లు కారాగృహవాసము సంభవించినను నిరంతరము కర్మతంత్రమున చిక్కుకొని యుండుటవలన నాకు జిజ్ఞాసగావించుటకు తీరిక లేకపోయినది. కాని హరిజనులకు జరిగిన యపచారములనుగూర్చి జిజ్ఞాస యొనరించినమాట సత్యమే. కావున నాజిజ్ఞాస యెప్పుడును కార్యరూపమును పొందినది.

భయంకరమగు ఆనాటిరాత్రికి వెనుకటిదినమున నేనూ హించుచున్నది నిజముగా నీయుపవాసమును గూర్చి

కాదు. ఈశ్వరవాణి వినగలభాగ్యము నాకు భగవంతు డొసంగెనని నేడు నేను కొత్తగా తెలుపలేదుగాని ఈవిషయము నిజమేయని ప్రజలు నమ్మనట్లు చేయగలది దాని ఫలితము తప్ప మరేదియును లేదు. అల్పజ్ఞులును, తనచే సృష్టింపబడినవారునగు తుచ్ఛమానవులు తన్ను పరీక్షించుటకు భగవంతు డంగీకరించినచో నతడు భగవంతుడు కాజాలడు. కాని యా భగవంతుడు తనయనన్యదాసు లెట్టి అగ్ని పరీక్షలనైన దాటగల్గిన శక్తి నొసంగితీరును కఠినశాసనముడగు నా దేవునికి నే నేబదియేండ్లు మనఃపూర్వకముగా సర్వ సమర్పణ మొనరించి దాసుడనై యుంటిని. కాలము గడచిన కొలదియు భగవత్ప్రేరణను నేను మరింత స్పష్టముగా వినగల్గుచున్నాను. మహాభయంకరదశయందుకూడ నన్నాయన విడనాడలేదు. నాయుండియములబారినుండిగూడ నన్నా మహాస్వామి కాపాడెను. నే నాతని కొక సీచసేవకుడను. నాకెట్టిస్వాతంత్ర్యము లేదు. నే నెంతఆత్మార్పణము చేయగల్గుచున్నానో నాకంత అధిక ఆనందము కలుగున్నది. నేనిప్పుడు ప్రారంభింపనున్న ఉపవాసమును గూర్చిన నిర్ణయము సరియైనదేయని ఆఖరుకు దయామయులగు నామిత్రులు గ్రహింపగల్గుదురను గట్టినమ్మకము నాకు కలదు. నేను జీవించినను మృతినొందినను వారి కిది తెలిసిరాగలదు. ఈశ్వరుని విధానము లగ్రాహ్యములు.

నేను జీవించియుండుటకంటె మృతినొందుటవలననే అధికమగులాభము చేకూరవచ్చును. కాబట్టియే నేను మృతినొందుట భగవదీచ్ఛ కావచ్చును. ఈభౌతికశరీరమందు ప్రస్తుతమున్న జీవుడు యీ స్థూలశరీరము విడువగానే వానికి గల క్రి కూశ క్తి తేక సేవాశ క్తి అంతరించునని తలచుట చాల నిరుత్సాహరకరము. రామకృష్ణపరమహంస, దయానందసరస్వతి, వివేకానంద, రామతీర్థ మున్నగు మహానీయుల ఆత్మ లీనాటికిని ప్రపంచమంతట పనిచేయుట లేదని యెవ్వరన గలరు ? వారు జీవించియున్నప్పటికంటె నిపుడే అధికమగు సేవనుచేయు శ క్తి గలిగియుండవచ్చును. మనుజులొనర్చిన సత్కార్యములన్నియు వారితోబాటు సంతమొందుననుటచో సత్యము లేదు. మనుజులొనర్చు దుష్కార్యములను వారుమృతినొందగానే మనము మరచిపోదుము. కాని వారొనర్చిన సత్కర్మలను మనము జ్ఞప్తియందుంచుకొందుము. కాలము గడచినకొలదియు వాటి ప్రశంస హెచ్చునుగాని తగ్గదు.

నేను దుర్భ్రమలో చిక్కుకొనియుండలేదని జనరలే స్మర్తమున్నగు మిత్రులు నమ్మవలెను. ఈ యుపవాసము నిరపాయకరముగా ముగియునట్లనుగ్రహింపుమని యెల్లరును పరమేశ్వరుని ప్రార్థింపవలసినదని వేడుచున్నాను. ఈభౌతలమునందేపనినైన నాచేత చేయించవలెనను కోరిక పరమేశ్వరుని కున్నచో నాడాక్టరు మిత్రులెంతభయపడినను గూడ

భగవంతుడు నాప్రాణములను గాపాడితీరును”——“హరిజనుల నడచిజేసిన సవర్ణుల వంశమందే నేను పుట్టితిని. నేను ఆహారము గ్రహించునప్పటికంటె ఉపవాసము చేసినప్పుడే ఎక్కువపని జరుగగలదు”——అని మహాత్ముడు తన ఆశ్రమములోని ఒక హరిజనునకు వ్రాసెను.

మహాత్ముడీ సమాధానమొసంగినంతనే నాయకులు ఉపవాసదీక్ష మాన్పు ప్రయత్నముల మానివేసి భావిక్షత్తవ్యమును గురించి ఆలోచించిరి. మహాత్ముని విడుదలచేయవలసినదిగా ఇంగ్లాండులోను ఇండియాలోను ప్రముఖులు ప్రభుత్వమున కొత్తిడి కలుగజేసిరి. పూనాలో “సత్కాల్” అను పత్రికలో మహాత్ముడుపవాసము ప్రారంభింపగనే ప్రభుత్వమువారు విడిచిపెట్టెదరని వ్రాసెను. లండన్ “న్యూస్ పేపర్స్” పత్రిక కూడ మహాత్ముని విడుదలచేయకోరెను. లాన్సు బరీగారు కూడ లండనునుండి వైస్రాయిగారికి మహాత్ముని వెంటనే విడుదలచేయుట యుక్తమని హెచ్చరించుచు తంతి వార్త నంపిరి.

ఉపవాసదీక్ష ప్రారంభించుట నిశ్చయమయ్యెను. ఉపవాసములో నైద్యసహాయము మున్నగు యేర్పాటులగురించి సరోజినీదేవి, రాజగోపాలాచారి, ఎమ్.ఎన్. ఆనీ మున్నగువారాలోచనలు సాగించిరి. మహాత్ముడీ యుపవాసమును నిరపాయకరముగా నెరవేర్చుటకు తగినశక్తిని సంగి కాపాడు

మని భక్తిపూర్వకముగా భగవంతుని ప్రార్థించుటతప్ప మరే మియు చేయదగినది లేదని నాయకులు సందేశమిచ్చిరి.

భారత హరిజనసేవాసంఘాధ్యక్షులగు జి. డి. బిర్లా గారు యిట్లు ప్రకటించిరి. “గాంధీమహాత్ముడు మేనెల 8 వ తేదీ పోమవరమునాడు అస్పృశ్యతానిర్మూలనముకొరకు ఉపవాసము మరల ప్రారంభించును. ఈపర్యాయము 21 రోజులు ఉపవాసముచేయును గాన 8 వ తేదీ దేశమునందంతటను ప్రజలు ఎవరంతటవారు విడివిడిగాను, అందరు కలిసియును మహాత్ముని ఉపవాసము జయప్రదముగా ముగియునట్లనుగ్రహింపుమనియును, ఆయనకు దీర్ఘాయురారోగ్యముల ప్రసాదింపుమనియును పరిశుద్ధాత్మతో భక్తిపూర్వకముగా పరమేశ్వరుని ప్రార్థింపగోరెదను. ఆనాడు ఆబాలగోపాలమును స్త్రీపురుషులందరును 24 గంటలును ఉపవాస మొనరింపగోరెదను.

బిర్లాగారి
విజ్ఞప్తి.

హరిజనోత్తముడగు మహాత్మునియొక్కయు, హరిజనసంఘముయొక్కయు మేలును మనఃపూర్వకముగా గోరువారందరును ఆనాడుపవాసమును, ప్రార్థనలుచుజరుపగోరెదను. మన దేశమునుండి అస్పృశ్యతను రూపుమాపవలెనన్నచో ఆనాడందరును దైవసాక్షిగా ప్రమాణము చేయవలెను. ఇంతవరకు యీయుద్వేగమున పనిచేయుచున్నవారును, క్రొత్తవారును, స్త్రీపురుషులు తప్పక ప్రమాణముచేసి ఆరీతిగా అధిక

మగు దీక్షతో పనిచేయగోరెదను. హరిజనుల విద్యాభివృద్ధికిని ఆర్థికాభివృద్ధికినిగూడ అందరును సర్వశక్తులను వినియోగింపగోరెదను. ఆదినము పరమపవిత్రమగు పర్వదినమని అందరును భావించి చాల నిష్ఠగా నుండగోరెదను. అనగా నిష్కల్మష భావములతోనుండవలెను.

ఆంధ్రనాయకులును, ఆంధ్రరాష్ట్ర అస్పృశ్యతానివారణ సంఘాధ్యక్షులునగు దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుకుంతులుగారు, గాంధీమహాత్ముడు పాపపరిహారార్థము 8 వ తేదీ సోమవారముపవాసవ్రత మారంభించుననియు, అవర్ణులును సవర్ణులును నీదీక్షాకాలమందు తమకుగల యవకాశములను తమ ప్రాయశ్చిత్తమునకును మహాత్ముని సంకల్పసిద్ధికిని వినియోగించి భగవదనుగ్రహము బడయుటకై ఆంధ్రమహాజనులందరు సీమూడువారములును గూడ మహాత్ముడు కోరినట్లు చిత్తశుద్ధిగలిగి తమధర్మమును నిర్వర్తించెదరుగాకయని హెచ్చరించిరి.

ఆంధ్రదేశమున హరిజనోద్యమము మరింత తీవ్రతరముగ వర్ధిల్లెను. జాతీయనాయకులందరును బద్ధకంకణులై ప్రచారము సాగించిరి.

మే నల 8 వ తేదీ మధ్యాహ్నము 12 గంటలు
అయ్యెను. యరవాడజైలు సింహద్వారమువద్ద జేసకువేలు
దీక్షాప్రారంభము. ప్రజలు గుమిగూడిరి. శ్రీయుతులు కీకా కలే
లూర్, మధురదాస్ త్రికంజీ, తేడీవిరల్
దాస్, పండిత సంతానం, పండిత హరిహర
శర్మ, గంగాజేన్, సబర్కత్తీ ఆశ్రమవాసులు కొందరునుకూడ
వచ్చియుండిరి. అంతలో దేవదాస్ గాంధీగారు పత్రికావిలేఖ
రులను, తదితరులను దీక్షాప్రారంభమును చూచుటకు లోనికి
తీసికొనిపోయెను. ఆద్యశ్యము వర్ణనాతీతము. అంతయు ప్ర
శాంతముగనుండెను. 12 గంటలు కాకమునుపే ఇన్స్పెక్టర్
జనరల్ ఆఫ్ ప్రిజనుస్ కల్నల్ డాయిల్ గారు అన్నియేర్పాట్లు
భరిగా నున్నవని చూచుకొని సంతృప్తిజెంది చూడవచ్చినవా
రిని లోనికిరానిచ్చెను. 'నిశ్శబ్దముగా నుండవలెను' అని మా
త్రము పత్రికావిలేఖరులను హెచ్చరించెను.

మహాత్ముడు తెల్లనివస్త్రము ధరించి వరాండాలో
కాళ్ళముడుచుకొని నొక ఖాదీతీవాచీపై జైలుగోడనానుకొని
కూర్చొనియుండెను. వేడిమూలమున తలపై తడిబట్టనుంచు
కొనెను. ఆయనకెడనువైపున ఆయనకనిష్ఠపుత్రుడు దేవదా
స్ గాంధీ పూర్తియైన ఉత్సాహముతోను, జైలు యూనిఫాం
ము ధరించిన మహాదేవదేశాయి అతి విసముదయ్యును, కూ
ర్చుండిరి. శ్రీమతి సరోజినీనాయుడు, తేడీవిరల్ దాస్, మది

కొందరు స్త్రీలును గాంధీగారికి కుడివైపున కూర్చుండిరి. మిగతవారందరు మహాదేవదేశాయి ప్రక్కన ఆసీనులైరి. సరిగా 11-30 గంటలకు మానము చాలించి మహాత్ముడు నారింజపండ్లరసమును గ్రోలెను. మహాదేవదేశాయిగారు గద్గదస్వరముతో ప్రార్థన మొదలిడిరి. మహాత్మునికి ప్రియమైన భగవత్సన్నిధ్యము పొందగలిగినమార్గము వీరాగ్రేసరులే తెలుసుకొనగలరు' అనుగీతమును పాడిరి. గీతమును వినినప్పుడు మహాత్ముని తన్మయత్వమునకు మేరలేదు. దేవదాస్ గాంధీగారు 'రఘుపతిరాఘవ రాజారామ్' అను గీతమును హృదయరంజకమగునట్లు పాడిరి. మహాత్మునికి ప్రియమైన 'వైష్ణవజనతో' అనుగీతమును, భగవద్గీతలోని కొన్ని శ్లోకములనుకూడ చదివిరి. ఇంత యుల్సాహముతో సరిగా 12 గంటలకు మహాత్ముని యుపవాసదీక్ష ప్రారంభమయ్యెను. రెండునిముషములు తర్వాత మహాత్ముడు అందరివద్దను నెలపు పుచ్చుకొనెను. ఇటువంటి కఠినసమయమందుకూడ మహాత్ముడు పత్రికావిలేఖరులతో పరిహాసములాడుచునేయుండెను. తనకు యీ 21 రోజులును సంపూర్ణమగు విశ్రాంతి నొసగవలెనని మహాత్ముడు తెల్పెను. ఉపవాసము ప్రారంభముకాగానే ఈదిగువ సందేశమును మహాత్ముడు పత్రికావిలేఖరులకుండుజేసెను.

“దినములు గడచినకొలందియు సత్యస్వరూపుడగు భగవంతుడు నాకొసంగిన అగ్నిపరీక్ష తగినదేయను యుద్దే
 శ్యము నాలో వృద్ధియగుచున్నది. ఈయుప
 మహాత్ముని సందేశము. వాసము నేను ప్రారంభింపనిచో నాకు తెలిసిన
 విషయములవలన నేను నిర్విణ్ణుడనయియుం
 దును. ఇందునేను తుదిదాకనిలచి బ్రతికియున్నను లేకున్న
 ను అదియంత ముఖ్యవిషయముకాదు. కాని యీ దీక్షయే
 నేబూనకున్నచో నేనికముందు హరిజనసేవకే గాక మరియే
 సేవ యొనరించుటకైనను అనర్హుడనగుచును.

ఈయుపవాసమును విరమింపుమని నన్ను నిర్బంధిం
 చుచు లేఖలువ్రాసిన మిత్రులెల్లరును నావంటివానికిట్టి ఉప
 వాసములు అనివార్యములని గుర్తించెదరుగాక. ఇది కేవలము
 భగవత్ప్రేరణమే గాని యిందునాశక్తియేమియు లేదు. నాకు
 తంతివార్తలనంపినవారందరికి నేను వేర్వేరుగా కృతజ్ఞత తెల్పు
 జాలనందుకు క్షమించెదరుగాక. ప్రస్తుతమున్న పనితోందర
 లో తంతివార్తలకు సమాధానములు వ్రాయుటకు సావకాశ
 ము చాలతక్కువగా నున్నది.

సర్వేశ్వరు డీయవలసినదేతప్ప నాశరీరములో శక్తి
 యేమాత్రములేదని ఒప్పుకొనుచున్నాను. ఇదివరకెన్నడు
 ఆయన నన్ను పరిత్యజించలేదు. కావున యిప్పుడకూడనన్ను
 వరాజతునిచేయడని నమ్ముచున్నాను. ఒక హరిజనసంఘ
 కార్యదర్శి ఈయుద్యమములో హరిజనులకు సవర్ణులసహాయ

మవసరము లేదు గాన మీరుపవసింప పనిలేదని తంతివార్తనం పెను. కాని వారుగ్రహింపవలసినసంగతి యేమనగా ఈయ వవాసము హరిజనులకుపకారము చేయుటకుకాదు. నా ఆత్మశుద్ధికొరకు, సహచరుల కళంకరహితమొనర్చుటకు ఉద్దేశిం పబడినది. సవర్ణులు హరిజనసేవచేయుట వారికర్తవ్యము వారు నెరవేర్చుట తప్పమరేమియుకాదు. తమ ఆప్తులయెడల తామొనరించిన దోషపరిహారార్థము బ్రాయశ్చిత్తముగా భవద్భు లీతీవ్ర సంకల్ప మనుష్ఠింపవలసియున్నది. కొందరుహరి జనులు కోపించి అట్లుకాదనుటయు నాకవగాహనయగుచు న్నది. అసంఖ్యాకులీ ప్రాయశ్చిత్త మంగీకరించుటకు ఇంకను కాలము మించిపోలేదు. నాకువచ్చిన సందేశములందొట్టి సంత యమున కవకాశము కన్పించుట లేదు.

ఈఉపవాసముకూడ నొక నిర్బంధచర్యయని సనా తనహిందువు లనుకొనుచున్నారు. దేవాలయములన్నిటిలోను హరిజనప్రవేశము జరిగినప్పటికిని, అస్పృశ్యతాపిశాచము పూర్తిగా తరిమివేయబడినప్పటికిని, యీఉపవాసము 21 దిన ములు కానిదే ముగియదు. అప్పుడే వారిందు సాక్షుర్వణకు తావులేదని గ్రహింపగల్గుదురు.

ఈయవవాసము, అహింకారము నణగద్రొక్కి, హృదయమాలిన్యమును రూపుమాపి, యీఉద్యమము కేవలము ధర్మపరులచే నిర్వహింపబడదగిన సత్కార్యమని ఋజువుచేయుట కుద్దేశింపబడినది. పరాత్పరుడీకరోరవ్రతము నాశీర్వదించి దాని యుద్దేశ్యమును సఫలీకృత మొనర్చుగాక!"

౫

మే 8 వ తేదీ సాయంకాలము 6-45 గంటలకు మహాత్ముని విడుదల ఆర్డరు వచ్చెను. మహాత్మునికప్పటివరకు విడుదల సంగతియే తెలియదు. ఆనాటి సాయంకాలము బొంబాయి నుంచి ప్రత్యేకముగా నౌక వారావహుడు విడుదల యాజ్ఞాపత్రమును తీసికొనివచ్చెను.

7-30 గంటలకు పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ జనరల్ విల్సన్ గారు, జైల్లు ఇన్ స్పెక్టర్ జనరల్ కల్వల్ డాయిల్ గారును, జైలు సూపరింటెండెంట్ మార్లిన్ గారు యరవాడ జైలు లోనికి వచ్చిరి. సరోజినీదేవిని సూపరింటెండెంట్ ఆఫీసు లోనికి పిల్చి ఈశుభ వార్త చెప్పిరి. ఆమెమెంటనే మహాత్ముని కీ సంగతి తెలియజేసెను. బొంబాయి రెగ్యులేషన్ క్రింద గాంధీగారి పైనున్న ఆర్డరు ఉపసంహరింపబడినదని విల్సన్ గారు మహాత్మునికి తెలియజేసిరి. ప్రార్థన జరిపిన తర్వాత పోవచ్చునాయని మహాత్ముడడిగెను. మోటారు కటి తమకొరకు సిద్ధముగా నుంచెదమనియు ఎక్కడికి పోదలచుకొన్నది తెలియజేయజేయవలసినదనియు అధికారులడిగిరి. కొంతసేపాలోచనలు జరిగినపిమ్మట లేడీ థాకర్సేగారి బంగాళాకు వెళ్లుటకు నిశ్చయించుకొనిరి. విల్సన్ గారు తదితర అధికార్లు ఈ సంగతి తెలుసుకొని అచ్చటినుంచి మరలిరి. వల్లభాయి పటేలుగారు

హరిజనమస్య.

సరోజినీదేవి, దేశాయిగార్లు మహాత్మునితో కలసి ప్రార్థనలు జరిపిరి.

మహాదేవదేశాయిగారు, సరోజినీదేవిగారు మహాత్ముని సామగ్రినంతయు మూటకట్టిరి. 8-45 గంటలకు కల్నల్ డాయిల్ గారు, మార్టిన్ గారు తిరుగవచ్చిరి. మోటారు జైలుసింహద్వారమువద్ద యుంచిరి. పత్రికావిలేఖరుల హడావిడి ఎక్కువగనుండెను. సరిగా 9 గంటలకు జైలు సింహద్వారము తెరువబడెను. మొదట కల్నల్ డాయిల్, మార్టిన్ గార్లును, పిమ్మట సరోజినీదేవిని యూతగా నానుకొని మహాత్ముడును మందహాసముతో బయటకు వచ్చెను. కల్నల్ డాయిల్ గారు మహాత్ముని సరోజినీదేవిని గూర్చుండబెట్టి ఎరవాడకొండపైనున్న ధాకర్నేసతిగారి చలువరాతిభవమునకు మోటారును పోనిచ్చెను. పత్రికావిలేఖరులు గాంధీగారి కారు వెనుకబడిరి. ధాకర్నేసతిగారి బంగళాలో ఈవార్త యెవరికిని తెలియదు. అక్కడనున్న దేవదాసుగారుకూడ షికారు జోయిరి. గాంధీగారు బంగళావద్దను చేరుసరికి దేవదాసుగారు కూడ వచ్చిరి. దేవదాసుగారి సహాయముతో మహాత్ముడు మేడమెట్లెక్కి పైకిజోయి విశ్రమించెను. మేడమీద ధాకర్నే సతిగారు మహాత్ముని ఆహ్వానించిరి. మహాత్ముడు షాక సోఫాపై ఆసీనుడయ్యెను. అక్కడనున్న చిన్నపిల్లలు మహాత్మునిదగ్గరకువచ్చినంతనే మహాత్ముడు వారిని బుజ్జగించెను.

చెను. తర్వాత పత్రికావిలేఖరులను పిలిచెను. మహాత్ముడు అసోసియేటెడ్ ప్రెస్ విలేఖరికి తనను విడుదలచేసినట్లు కల్నల్ డాయిల్ గారు 6-45 గంటలకు తెలియజేసిరని చెప్పెను. పిమ్మట మహాత్మునికి బడలిక చే నిద్దరపట్టెను.

మహాత్మునివిడుదలచేయు సందర్భమున ఇండియావ్రీ భుత్వమువారు “గాంధీగారు తనయుపవాసమునకు గవర్నమెంటుతో నెట్టిసంబంధము లేదనియు, యదికేవలము హరిజనోద్యమమునకే సంబంధించినదనియు, 21 రోజులుపవాసము గావించెదరనియు ప్రభుత్వమువారికి తంతివార్తనంపినందువల్ల గాంధీగారిని విడుదలచేసితిమి”ని మాత్రము ప్రకటించిరి.

మహాత్ముడు విడుదలయినతర్వాత ఈక్రిందిప్రకటన గావించెను. “ఈవిడుదలవల్ల నాకుకలిగిన సంతోషమేమియు

లేదు. సర్దార్ వల్లభాయీగారు చెప్పినట్లు ఈ విడుదలను పురస్కరించుకొని శాసనోల్లంఘనము తిరుగ నిర్వహించుటకు గాని నడుపుట కుగాని యెట్లుపూనుకొనగలను? కావున

శాసనోల్లంఘనము-తాత్కాలికోపసంహారము.

ఋజుమార్గా న్నేషణకుండనై ఆత్మగౌరవమునకు పెనుగులాడు న్నాపై నీవిడుదల గొప్ప భారమును పడవేసినది. ఈ యుపవాసము తుదివరకు కొనసాగవలసినదే. నేనేవిధమగు ఆలోచనములయందును పాల్గొనకుండుటకును, ఉద్రేకమును కలిగించుకొనకుండుటకును నిశ్చయించుకొంటిని. హరిజనోద్యమ

మమునకు సంబంధించని ఏహంశమును నా ఆలోచనలోనికి రానిచ్చినను నా ఉపవాసదీక్షయొక్క ఉద్దేశ్యము భంగమగును. అయినప్పటికి కారాగృహవిముక్తుడనగుటచే శాసనోల్లంఘన పరిస్థితులుకూడ అవగాహనచేసికొనుటకు కొంత బుద్ధి నుపయోగించవలసిన విధి నాపైనున్నది.

ఇప్పటివరకు శాసనోల్లంఘనవిషయమై నాయభిప్రాయము లేమియు మార్పుజెందలేదనియే నేను చెప్పగలను. దేశములో నసంఖ్యాకులైన దేశభక్తులచైర్యత్యాగములు ప్రశంసనార్హములు. కాని శాసనోల్లంఘనోద్యమమున కేర్పడిన రహస్యతంత్ర స్వరూపము దానియపజయమునకే కారణమగుచున్నదని చెప్పకతప్పదు. దేశములో వివిధప్రాంతముల నీమహోద్యమమును నడుపుచున్న వీరికీరహస్యభావమును బరిత్యజింపుడని గట్టిగా చెప్పుచున్నాను. ఇందువల్ల ఒక్కనత్యాగ్రహి గూడ దొరకకపోయినను నేను లక్ష్య పెట్టను.

సామాన్యజనులు భీతినొందిరనుటలో సంశయములేదు. ఆర్థినెనులు వారిని హడలగొట్టినవి. ఈ రహస్యభావముకూడ ప్రజలిట్లు భయపడుటకు కొంత తోడ్పడుచున్నదని నేను తలంచుచున్నాను. దానియందు పాల్గొనుచున్న స్త్రీపురుషుల యర్హతపైనే శాసనోల్లంఘనమాధారపడియుండునుగాని వారిచర్యలపై నాధారపడియుండలేదు. నేనే ఈ

యుద్యమమును నడుపుచుండినచో సత్యాగ్రహుల సంఖ్యను పాటింపక, వారియర్హతనే పరిగణించుచుండును. ఇట్లు జరిగినచో ఉద్యమమభివృద్ధి నొందదు.

ఇక యుద్యమముయొక్క ప్రస్తుత ప్రయోగమును గూర్చి నేనేమి తర్కించను. ఇప్పుడు బెల్లడిజేసిన భావము లన్నిటిని యింతకాలము తొక్కిపెట్టియుంచితిని. వల్లభాయి గారుకూడ ఈ యభిప్రాయములోనే యున్నారు.

అది నాకిష్టమున్నను లేకపోయినను, సత్యాగ్రహులు ఈ ఉపవాసము మూడువారములును గ్రహమలో నుండురు కావున కాంగ్రెసు తాత్కాలిక స్వేచ్ఛయైన బాపుజీ మాధవరావు ఆసీగారు శాసనోల్లంఘనము నొక్కమాసము గాని లేక 6 వారములుగాని నిలిపివేయుట యుచితము.

ఇప్పుడు ప్రభుత్వమునకొక విన్నపము. వారికిదేశములో నిజమైన శాంతిస్థాపన కావలెనన్నచో, నిజమైన శాంతి లేదని వారు లెచుచుండినచో, ఆర్థికము పరిపాలనమే పరిపాలనము కాదని వారుగుర్తెరిగినచో నీతత్కాలిక శాసనోల్లంఘనోపసంహారమును వారవకాశముగ గైకొని సత్యాగ్రహుల నెల్లరను ఎట్టిషరతులు కోరకుండ విముక్తుల గావింపవలెను. నేనీ కరోరదీక్ష గడచి బ్రతికినచో, పరిస్థితుల సరిగా నవగాహనజేసికొని కాంగ్రెసువారికిని, అవసరమైనచో ప్రభుత్వమువారికిని సలహానిచ్చుట కవకాశము

కల్గును. ఈ మాత్రమును ఇంగ్లాండునుండి నేనుతిరిగివచ్చిన నాటినుండియు బరిగిహింతును.

నాకృషివలన కాంగ్రెసునకును ప్రభుత్వమునకును రాజీ కుదరక, శాసనోల్లంఘనము మరల ప్రారంభింపబడినచో, అప్పుడు ప్రభుత్వమువారి కిష్టమున్నచో మరల ఆర్డినెన్సు పరిపాలనము సాగింపవచ్చును.

ప్రభుత్వమువారి కిష్టమున్నచో నేదో యొక రాజీ కుదురు మధ్యమార్గము కనిపెట్టవచ్చును. ఇందులో నాకు సంబంధించినంతవరకు సత్యాగ్రహము ఖైదీలయి యుండగా, శాసనోల్లంఘన ముకసంహరించుట కష్టసాధ్యమని నా నిశ్చితాభిప్రాయము. ఎంతకాలము సర్దార్ వల్లభాయి, ఖాసీ సాహేబ్, అబ్దుల్ గఫర్ ఖాన్, పండిత్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ మున్నగువారు బ్రతికియుండగ నే పాతిపెట్టబడియుండెదరో అంతకాలము యెట్లయెడంబడికలు జరుగ నేరవు. నిజమునకు జైలువెలుపలనున్నవారికి శాసనోల్లంఘనము విరమించునధికారము లేదు. నేనెరస్టుచేయబడినప్పుడున్న కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకవర్గమువారికి మాత్రమే విరమించుటకు అధికారముగలదు.

శాసనోల్లంఘనము గూర్చి ఇంకేమియు జెప్పను. చెప్పినది చాలయెక్కువ. నాశరీరములొ బలమున్నంతవరకే ఏమిచెప్పినను చెప్పగల్గుదును. పత్రికావిలేఖరులు వన్నింక

బాధించరాదు. నాదర్శనమునుగోరు ప్రేక్షకులు గూడ ఈ విషయములో నిగ్రహము చాలవరకు జూపవలయునని కోరుచున్నాను. నే నింకను జైలులోనే యున్నట్లు వారు భావించవలెను. నేను రాజకీయచర్చలుగాని, మరియే ఆలోచనలుగాని చేయుటకు అశక్తుడనై యుందును.

నన్ను ప్రశాంతముగ నుండనిండు. ఈ విషయము నెంతమాత్రము దుర్వియోగపరచనని ప్రభుత్వమువారికి చెప్పుచున్నాను. ఈ ఉపవాసమున బ్రదికి బయటపడి, అప్పటికిని రాజకీయపరిస్థితు లీనాటివలెనే అగమ్యగోచరముగా నున్నచో, నేను రహస్యముగా గాని, బహిరంగముగా గాని, శాసనోల్లంఘనము పునరుద్ధరించుట కెట్టికార్యము చేయక, అన్యాయముగ విడిచివచ్చిన మిత్రులను గలిసికొనుటకు మరల యరవాడ మందిరమునకు గొనిపోమ్మని ప్రభుత్వమువారిని నేను కోరెదను.

నేను సర్దారు వల్లభాయీగారితో కలిసియుండుట నా మహాభాగ్యము. ఆయన యద్వితీయధైర్య శౌర్యములను ఆయనయొక్క అకుంఠితదేశభక్తియున్న, నే నెఱుంగుదును. ఇంతకాలము 16 మాసములు ఆయనతో కలిసియుండుట నా కెన్నడు తటస్థించలేదు. అయినను నాపై గల ప్రేమజూచినచో మా యమ్మ ప్రేమనాకు జ్ఞప్తికివచ్చుచున్నది. ఆయన లో నింత మాత్రప్రేమ యున్నదని నాకు తెలియదు. నాకు

గావలసిన యుపచారములలో ప్రతివిషయమును ఆయన పరిశీలించి కనుగొనుచుండెను. నాకు ముల్లుగుచ్చుకొన్నను సరే, ఆనాడాయన నిద్రమేల్కొనియుండవలసినదే. ఆయన యు, తదితరసహచరులును ఆలోచించి చేసినట్లుగా ననొక్క పనియైన ముట్టుకొననిచ్చిరికారు. ఎప్పుడేవిషయమును గూర్చి చర్చించినను వల్లభాయిగారు ప్రభుత్వమువారి యిబ్బందుల కూడ గుర్తెరింగి విచారించుచుండెనన్నచో ప్రభుత్వమువారు నామాట విశ్వసించెదరుగాక. బార్డోలీకెయిరా జిల్లారయితూ లపై ఆయన జూపెడు ప్రేమ నాకెన్నటికి మరిచెదనన్నను మరుపురాదు.

జాతీయ గ్రంథమాల.

సంపాదకులు { బాలాంత్రపు సత్యనారాయణరావు,
 { వైడిమర్రె సత్యనారాయణమూర్తి.

ఇందు పిన్నలకును, పెద్దలకును, ముఖ్యముగా గ్రామ ప్రజలందరకును ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ, చారిత్రక, పారిశ్రామికవిజ్ఞానము కలుగజేసి, జాతీయభ్యుదయమునకు తోడ్పడు ఉత్తమ గ్రంథములు తెలుగున వాడుక భాషలో ప్రచురింపబడును. క్రొన్నునైజన ప్రతి 1 కి సుమారు 250 పేజీలు గల రేపరు బైండున 4 పెన్తకములు సంవత్సరమునకు వెలువడుచుండును.

ప్రవేశరుసుము 4 అణాలు.

సంవత్సర చందా (... పోటీజీ సహా) రు 3 లు.

సహాయభృతి (సంవత్సరమునకు ...) రు 5 లు.

శాశ్వతనిధి (ఒకేమారు ...) రు 50 లు.

వివరములకు—మేనేజరు,

భారతీనికేతనము, కాకినాడ.

“త్వరణమే”

కొలదిప్రతులుమాత్రమే కలవు !

గాంధీమహాత్ముని లండను ఉపన్యాసములు

[రెండవ రౌండు టేబిలు సమావేశములోనివి.]

(మొదటి సంపుటము.)

శ్రీ తిమ్మరాజు సత్యనారాయణరావుగారిచే

అమూల్యములగు మహాత్ముని రెండవ రౌండు టేబిలు సమావేశములోని

ఉపన్యాసము లన్నియు వ్యదుమధురకైలిని తెనిగింపబడినవి.

చక్కని చిత్రపటములు- అందమగు అచ్చు- సుమారు

250 పేజీలు—

వెల రు 1.

మేనేజరు, భారతీనికేతనము కాకినాడ

